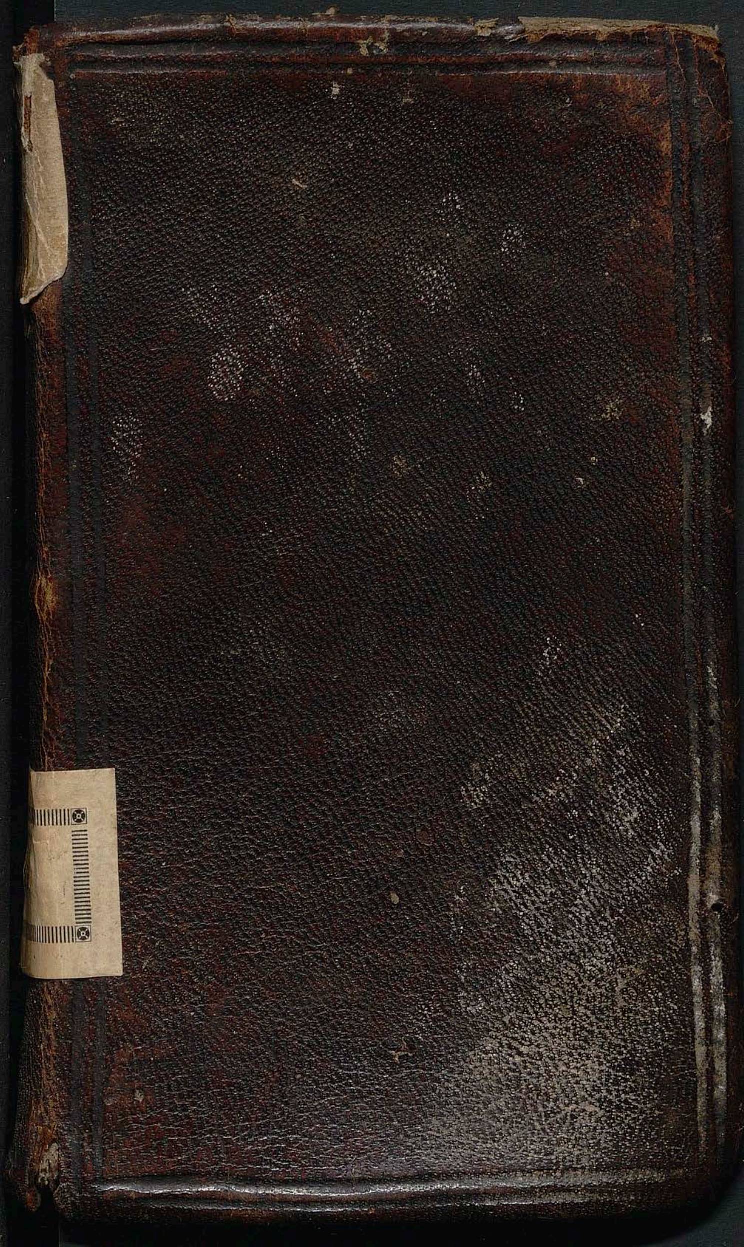
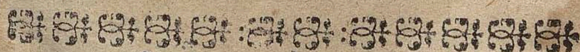

PIA EXERCITIA CHRISTIANA
Ex diversis Operibus.
JOANNIS S.R.E. CARDINALIS BONA.
Præcipuè
Ex Horologio Ascetico.
Ex Psalmodia Divina.
Ex Via Cõpendij ad Deum.
Pro utilitate & eruditione, devotæ Animæ Christianæ
EXCERPTA.
Et in unum Volumen
COLLECTA.

VARSAVIÆ
Typis Collegij Scholarum Piarum,
ANNO Dñi. 1704.

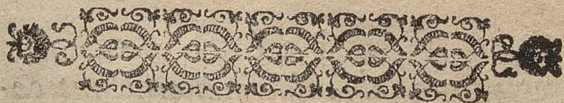

APPROBATIO.

PIA hæc EXERCITIA CHRISTIANA, ex diverſis operibus *CARDINALIS BONA* excerpta, & pro utilitate devotæ animæ in unum Volumen collecta, cùm ſolam in DEUM pietatem ſpirent, Cor in amorē illius inflāment: quò magis omnium ſpirituali utilitati prodeſſe poſſint in publicum edita; pro muneris mei authoritate, ut typis mandentur permitto. Die 13 Aprilis, Anno Domini 1704.

STEPHANVS WIERZBOWSKI
Gneſnenſis, Varſavienſis Cantor, Canonicus Poſnanienſis, Officialis Generalis Varſavienſis.

Augustissimæ Cælorum
REGINÆ
MARIÆ
DEIPARÆ
Operis Dedicatio.

Adsto pavens, ac tremens altari tuo, Gloriosissima Virgo, & hunc laboris mei fætum, quē tuâ potenti manu auxiliante in lucem edidi, pedibus tuis venerabundus advolvo. Audies hic psallentis Ecclesiæ Filij tui dilectissimæ sponsæ Mysticam Harmoniam; audies ploratum multum captivæ filiæ Sion ab hoc miserrimo exilio, in quo incolatus ejus prolongatur, suspirantis ad patriam; audies mæstas

preces, quæ labia fidelium eructant cælestis tuæ Hierusalem æmulantium gaudia: audies, inquam, & exaudies. Quid enim suavius potest in auribus tuis resonare, quam preces & Hymni servorum tuorum Deum jugiter collaudantium, & ad ipsum clamantiũ die ac nocte? Hoc bujus mei laboris argumẽtum est, hic scopus. Sacras siquidem preces ex ascetica institutione tum & alijs de divina laude tractatibus te inspirante pro utilitate piæ animæ Christianæ colligere conatus sum teq; adjuvante in lucem edidi. Indignus forem deinceps tuo patrocinio Clementissima Mater, ni hoc tuum beneficium ad te rediret. Suscipe igitur, quâ soles benignitate hoc qualecunq; munusculum, quod Altari tuo inter tot, quæ circumpendent Imaginibus tuis, aurea & argentea à fidelibus oblata anathemata,

Sancti

Sācti Nominis tui infimus cultor affigo: nec enim minus pretiosū, vel tibi gratū confido fore, quàm si ex auro vel gemmis compactū esset. Excipe illud & fove munifico amplexu; placidissimus affulgeat illi obtutus tuæ incomparabilis pietatis tanquam solare jubar, & per omnes orbis Ecclesias radios emittat, ut modum laudandi Numinis omnibus indicet, atq; in æternum gloria tui Nominis eluceseat.. Posside me ut rem tuam ô Suprema Cœlorum Regina, & cum volueris ægris mortalibus tot impendere beneficia, nè me indonatū hinc patiaris abire. Innova signa, immuta mirabilia. Si cæcorum oculos discussâ caligine, ut solem aspicerent, aperuisti; oculos mentis meæ clarissimâ tuâ luce perfunde, ut lumen vultûs Dei, quod signatum est super nos, puro semper intuitu perspiciam. Si obturatas surdorū

aures reserasti; da gaudium & lætitiam auditui meo interno, ut audiã vocem Sponsi loquentis in silentio ad cor Hierusalem. Si mutarum lingvarum vincula dirupisti; tribue ori meo sermonem rectum & bene sonantem, ut cum divinas psallo laudes, placeant verba mea in conspectu æterni Regis. Si malè affectis pristinam valetudinem depulso morbo restituisti; sana me diuturnâ infirmitate laborantem, ut integer animus meus sine ulla ægritudine pravæ affectionis in die novissimo inveniatur. Id precor humillimè ante imaginem tuam in genua provolutus.

Sur-

Surgens mane è lecto, & cubitum eundo, humi procumbens, Deum adora, dicens.

LAudo, glorifico, & adoro te, Sanctissima TRINITAS, unus DEUS, & nihilum meum agnoſcens, infra omnes creaturas, me prorſus abijcio, & offero, ad omne beneplacitum tuum, in tempore, & in æternitate. Oſculor terram hanc, humiliando me, ante Thronum Majeſtatis tuæ, & profitendo, me terram, & minimum pulverem eſſe, & cito in terram reverſurũ. Pſallo cum Cæleſtibus Spiritibus Hymnum gloriæ tuæ, *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.* Pleni ſunt cæli, & terra, gloria tua. Benedicta ſit Sancta TRINITAS, atq; individua Unitas, confitebimur ei, quia fecit nobiſcum, miſericordiam ſuam. Anima mea deſiravit te in nocte, ſed & ſpiritu meo, in præcordijs meis, de mane vigilavi ad te, DEUS meus, ſpes mea, amor meus, & omnia. Humiliter petens, ut

tua multiformi gratia, penetralia cordis mei visites, & igne tui amoris, vehementer accendas. Amen.

Orationes Matutinæ.

Septem Actus, singulæ continentes, quorum unam, pro ratione temporis, & commoditate, devotè, recitabis.

PROLIXIOR
I. ADORATIO.

OMnipotens æterne DEUS, Rex cœli, & terræ, & Creator universorum. Ego indignissima creatura tua, in centro nihilitatis meæ, ante Majestatem tuam, humiliter provolutus, terræ adhærens, ex qua plasmasti me, & in quam reversurus sum, omni majori affectu, attentione, & reverentia, quibus scio, & possum, adoro te. In quo autem deficio, quia non novi te, nec sufficiens est affectus meus ad infinitatem tuam, ut par est recognoscendam, suppleas tu, o Trinitas Individua.

dua. Si enim te cognoſcerem, & comprehenderem, aliqua ex parte, altitudinem divitiarum, ſapientiæ, & ſcientiæ tuæ, tunc perfectiùs te adorarem, & cum omni militia cæleſtis exercitus, Hymnum canerem, gloriæ tuæ. Sed tabeſcet in me anima mea, quia incolatus meus, de die, in diem prolongatur, & jam tædet animam meam, vitæ meæ, dum dico mihi quotidie, ubi eſt DEUS meus? Nam quis ſum ego, vermiculus terræ, & opprobrium hominum, ut audeam faciem meam levare, ad te, & aſpicere altitudinem cæli? Gaudeo tamen, quod ſine te, nihil ſum, nihil poſſum: nec vellem aliquid eſſe, aut poſſe, niſi dependenter à te. Et ideo omni momento peregrinationis meæ, cum infima mentis, & corporis demiſſione, intendo te adorare, tibiq; offero, in ſupplementum imperfectionis meæ, omnes adorationes, Domini mei, JESU Chriſti, Beatæ Virginis, omniumq; Angelorum, & Electorum tuorum, atq; eorum affectu, & veneratione, adoro te. Utinam omnis lingva

viventium, quasi calamus scribæ, velociter scribentis, semper, & ubiq; lætanter, exprimeret, & omne cor, tibi eructaret, verba hæc, dulciora super mel, & favum. Adoro te.

II. Gratiarum Actio.

TIbi laus, tibi gratiarum actio, Domine DEUS, quia ab initio, & ante sæcula, nullis meis præcedentibus meritis, prædestinasti me, conformem fieri, imagini Filij tui, atq; ut salutem consequerer, media necessaria sapientissimè præordinasti. Licet enim ignorem, utrum amore, vel odio dignus sim, cum omnia in futurum reservantur incerta, spero tamen in infinita tua bonitate, me futurum vas misericordiæ, per merita JESU Christi, Domini mei. Benedico te Pater, Domine, cæli, & terræ, quia cum placuit tibi, ex nihilo cuncta creasti, ut notam faceres potentiam tuam. Me verò tempore præfinito, ex Christianis Parentibus, nasci voluisti, quorum cura, & diligentia, recta fide, bonisq; moribus, imbutus fui.

Sed & Angelos tuos, ſpiritus, feciſti propter me, ut cuſtodirent me, in omnibus vijs meis, & ab innumeris malis, & periculis præſervarent. Omnia autem quæ feciſti, continua quadam creatione conſervas, quoniam tua ſunt omnia, & cuſtodis me omni momento, in faſciculo viventium. Sicut enim occidente ſole, lux deſinit eſſe, ita te ſubtrahente concurſum, univerſa hæc machina, diſſolveretur. Quia verò propter peccatum, primi parentis, totum genus humanum, miſerabiliter perierat, cum perditos homines, in æternum damnare potuiſſes, miſericordiam præſtare miſeris maluiſti, & qualem miſericordiam? Ut ſervum redimeres, Filium tradidiſti. Gratias itaq; ago, omni qua valeo virtute, infinitæ pietati tuæ, pro copioſa redemptione, qua nobis perditis, ſubvenire dignatus es, per eundem Filium tuum, qui mortuus eſt, propter delicta noſtra, & reſurrexit, propter juſtificationem noſtram, & nunc ſedens, ad dexteram tuam, interpellat pro nobis, conſtitu-

tus à te, Judex, vivorum, & mortuorum. Magna autem sunt beneficia, quæ in assumpta humanitate, præstitit nobis: Sacramenta enim instituit, quibus lavamur, mundamur, roboramur, nutrimur, & ad vitam æternam, præparamur. Exemplis quoq;, & doctrinis, instruxit nos, ut simus Sancti, & immaculati, in conspectu ejus. Non tamen omnibus prodest, Justissime DEUS, efficacissima Christi redemptio! nam multi sunt infideles, inimici tui, qui Filij tui Evangelium, vel ignorant, vel contemnunt. Me verò nasci fecisti, in Ecclesia tua, extra quam, non est salus, nec vita, corpus insuper aptasti mihi, aptum ad animæ functiones, & sortitus sum te largiente, animam bonam. Impulsus sæpè fui, ut caderem, & tu me suscepisti, circumdederunt me mala, quorum non est numerus, & tu me liberasti. Absconderunt laqueum mihi, inimici mei, & tu eo contrito, eripuisti me. Nullus erit finis, si cuncta bona, recensere voluero, quæ fecisti mihi, quorum multa occulta sunt, quæ-

quæq; quotidie multiplicantur, donec perveniam, ad cumulum omnium bonorum, ad gloriam, quam præparasti, diligentibus te. Pro his omnibus, gratias ago tibi, præsertim, quod hanc noctem tranquillam, & incolumem concesseris: & pro omnibus item donis, quæ singulis creaturis contulisti, quia ut tibi totus servirem, omnia quæcunq; fecisti, meæ commoditati, & saluti, prodesse voluisti. Sit nomen tuum benedictum, in sæcula, & tibi pro me, gratias agant, omnes Angeli, & Sancti tui, teq; exaltent, quantum possunt, quia major es, omni laude.

III. CONTRITIO.

SEd væ misero, quia tot beneficijs tuis ingratus, non cessavi peccare, & offendere te. Non enim feci voluntatem tuam, sed omnem justitiam tuam, prævaricatus sum, & legem tuam, non custodivi. Cecidit super me infelicitas Caim, vagus enim, & profugus, erravi longe à te, currens sine fine, per creaturas, quarum species, decepit me.

Et nunc, recolo vias meas, nequissimas, in amaritudine animæ meæ, & confiteor, dedecora mea, in laude tua. Doleo ex toto corde, quod offenderim te, quem amo, super omnia, & statuo firmiter, non peccare amplius, atq; omnia potius tormenta perpeti, quam quidpiam scienter perpetrare, quod tuæ displiceat Majestati. Confirma Domine, hanc voluntatem, & qui mihi dedisti cognoscere flagitia mea, da ea ex toto corde detestari, & perfice dolorem meum, sana langvores meos, medicamento pœnitentiæ, & fac me, dignè, pro transactis culpis, satisfacere. Quia verò non est sufficiens, quidquid passus fuero, ad promerendam delictorum veniam, quibus te offendi, DEUM meum, cujus magnitudinis, non est finis: ideo acerbissimam Passionem Filij tui, offero tibi, merita quoq; Beatissimæ Virginis, & omnium Sanctorum, & cum his, omnia opera mea, & gemitus meos, quos ipse nosti. Ignosce Domine, placare Domine, attende, & fac. In tua siquidem bonitate con-

te confido, quod per merita pretiosi sangvinis, Salvatoris mei, JESU Christi, remissurus sis mihi, omnia delicta mea, & gratiam uberem largiturus qua vitam sanctè instituere, tibiq; perfectè, usq; ad finem, servire valeam.

IV. PETITIO.

INclina aurem tuam, ad preces meas, Domine DEUS, refugium meum, & custodi me hodie à rugientibus præparatis ad escam, ab incursu, & dæmonio meridiano. Notam fac mihi viam, in qua ambulem, & doce me facere voluntatem tuam. Da cordi meo, te desiderare, desiderando quærere, quærendo invenire, inveniendo perfectè amare. Expelle à me, spiritum elationis, & extingve desideria carnis. Pone custodiam ori meo, ut non delinquam in lingva mea. Da patientiam in adversis, continentiam in prosperis, terrenà despicere, & amare cælestia. Vilescant mihi omnia transitoria, nec aliquid cupiam extra te. Auge in me Fidem, Spem, Charitatem, & da thesaurum humili-

militatis tuæ. Ad illum scientiæ gradum, fac me pertingere, quo pervenit Apostolus tuus, cum dicebat, se nihil scire, nisi Christum, & hunc Crucifixum. Deduc me, in semitam mandatorum tuorum, & quod à me requiris, ut faciam, tribue ut sciam. Tu scis Domine, quid à te, petere debeam, id tu mihi largire, qui solus omnia potes. In te enim confido, & scio, quia non erubescam.

V. OBLATIO.

TImor, & tremor, venerunt super me, dum recogito dies meos, quibus perditè vixi, bibens aquam Ægypti, qua sitis, non sedatur, & avolans à te, quasi columba, seducta, non habens cor. Verumtamen, ego loquar, ad te, cum sim pulvis, & cinis, & effundam in conspectu tuo, querimonias, mei afflicti cordis interpretes, & nuntias, ardentissimi desiderij, quo concupisco redire ad te, & meipsum tibi, in holocaustum offerre, in unione illius sacrificij, quod pro me in Cruce litatum

est

eſt. Hæc eſt ſpes mea, multa nimis, in qua ſingulariter conſtitutus, non erubeſcam ſurgere de pulvere & excuſſo mundi jugo, accedere ad te, & dicere. Suſcipe me Domine, ſecundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me, ab expectatione mea. Multæ quidem ſunt iniquitates meæ, quibus iram merui, ſed multo major eſt, miſericordia tua, cujus non eſt finis. Et ſi ego indignus ſum gratia tua, reſpice in faciem Chriſti tui, pro me in Cruce pendentis; nam ipſe veniam poſtulat pro me, gemitibus inenarrabilibus. In ipſo, & per ipſum, offero tibi, omnia peccata mea, ut ea comburas, igne ardentiſſimo, charitatis ejus, meq; dealbes in ſangvine ipſius. Offero etiam tibi, poſt ſcelera mea, quæ verè ſunt mea, omnia bona, quæ ſunt in me, quæ verè ſunt tua: tu enim dediſti mihi, & velle, & perficere, præveniens me, in benedictionibus tuis, & omnis ſufficientia mea, ex te eſt. Trado igitur tibi animam meam, omnia viſcera mea, ſenſus meos, & oſſa mea,

mea, ut possideas me totum, tanquam rem tuam, & adimpleas me, lætitia, cum vultu tuo. Suscipe me in bonum, cum omnibus verbis, actionibus, affectibus, motibus, cogitationibus, respirationibus meis, in unione illius oblationis, qua dilectus Filius tuus se, & sua obtulit tibi. Et quia particeps ego sum, omnium timentium te, offero tibi, omnia bona, quæ hodie fiunt, in militanti Ecclesia, ut ea suscipere digneris, in supplementum, imperfectionis meæ. Quidquid dixero, quidquid fecero, vel cogitavero, totum opto, ut tuum fit, & ad majorem tui gloriam, cum omni pura, & simplici, ac Deiformi intentione, quam unquam habuit, Beata Virgo, & omnes Sancti, & ipse Sanctus Sanctorum, Redemptor noster, JESUS Christus. Et nunc Domine sacrifico tibi, quidquid in me, & extra me est, renovans vota mea, ut totus tuus sim, nec aliqua creatura in me habeat quidquam. Tu etenim susceptor animæ meæ, & posuisti signum in faciem meam, ut nullum præter te, ama-

amatorem admittam. Trado ergo me tibi, tanquam lutum, in manu figuli, ut sive me constituas vas ad ignominiam, sive ad honorem, satis superq; gloriosum mihi est, in manibus tuis esse, & per eas quocunq; modo contrectari. Fiat voluntas tua, in me, per me, & de me, in tempore, & in æternitate.

VI. Invocatio Deiparæ & Sanctorum.

DUlcissima Virgo Maria, Mater Dei, & Domini nostri JESU Christi, refugium peccatorum, & Mater misericordiæ, me hodie, & semper, in tuam singularem custodiam, humillima devotione commendo. Statue me juxta te, & protege ab omnibus inimicis, visibilibus, & invisibilibus. Dic animæ meæ, salus tua ego sum. Dirige me, servum tuum, in omnibus vijs, & actionibus meis, consolare in omnibus ærumnis, & angustijs, tuere, & præserva ab omnibus malis, & periculis. Converte faciem tuam ad me, cum fi-

nis advenerit vitæ meæ, & in hora illa tremenda, consolatio tua, lætificet spiritum meum. Omnia potes, quæcunque vis, in cælo, & in terra, nec est, qui possit resistere, voluntati tuæ. Omnia enim quæ petis, obtines ab Omnipotente. Exaudi ergo, & suscipe preces meas, & noli me aspernari, de tua pietate confidentem. Ecce procido coram te, Benignissima Virgo, procido, & adoro in te, Filium tuum, tuaque suffragia imploro, ut obtineas deleri peccata mea, ut concilies cordi meo, cor Filij tui, ut possideat me, & faciat me hominem, secundum cor suum. Adeste mihi Angeli Sancti, signacula Divinæ similitudinis, pleni sapientia, & perfecti decore; adeste, & defendite me, ab incursu malignorum spirituum, ab hostium fraudibus, & insidijs. Succendite me illo igne, quem Dominus misit in terram, & voluit vehementer accendi. Vos septem Spiritus, qui astatis ante Dominum, ad nutum ejus semper parati, succurrite peregrinanti, in hac valle lachrimarum.

pur-

purgate me ab omni ſorde, & infundite menti meæ, Sanctorum ſplendorem, ut abſumpta omni materia, Divino amore totus ardeam, & unus cum Deo ſpiritus efficiar in æternum. Tu Sancte Michàél, cæleſtis militiæ Princeps, glorioſiſſime, adjutor populi Dei, & electarum animarum ſuſceptor, qui pugnaſti cum dracone, ejuſq; victor extitiſti, veni in adjutorium meum, in hoc ancipiti prælio, quod mihi inermi, & fragili, cum eodem potentiſſimo hoſte, quotidie gerendum eſt, ut ei fortiter reſiſtere poſſim, nunc, & in hora, mortis meæ. Occurre animæ meæ, è corporis ergaſtulo exeunti, & perduc eam tecum in Paradiſum. Et tu Angele mî Cuſtos, qui ſemper vides faciem Patris, ſemper aſſiſtis mihi, plenus gratia, & fortitudine, protege me', ab incurſione diaboli, vigilantem, dormientem, ac ubicunq; fuero. Gratias ago tibi, pro cuſtodia, & pro dilectione, quam mihi indigno exhibes, tibique commendo hodie & quotidie, animam meam, & corpus meum. Excita me

torpentem, consolare mærentem, confirma labentem, subleva oppressum, adjuva periclitantem. Sicut mandatum dedit tibi Pater, sic fac, & custodi me, in omnibus vijs meis, nè unquam offendam, ad lapidem pedem meum. Nè deseras me, in extremo agone versantem, & esto morienti singulare solatium, qui es viventi salutare præsiditium. Salvete Sancti, & amici Dei, Regni cælestis incolæ felicissimi, vitæ nostræ duces, & defensores. Salvete, & gaudete, quia transacto mortalitatis pelago, ad Beatæ tranquillitatis portum, jam securi pervenistis. Memores estote Fratrum vestrorum, qui adhuc navigant, hoc mare magnum, & spatiosum, in quo sunt horribilia monstra, hianti ore parata, ad prædam. Eripite nos de aquis multis, & de limo profundi, fusis precibus ad eum, qui dominatur potestati maris, ut statuat procellam ejus, in auram, & sileant fluctus ejus. Mihi autem primitus, adeste gloriosissimi protectores, & tutelares mei N. N. ad vos enim præcipuè, dirigi-

rigitur oratio mea, ut me ab omni malo, vestra tuitione, liberetis. Vos reliqui Sancti, & Sanctæ Dei, quorum me patrocinio, jam pridem commisi, subvenite mihi, misero peccatori, sedenti in tenebris, & in umbra mortis, solvite vincula captivitatis meæ, ut semper sim memor, mandatorum Dei, ad faciendum ea. Miseremini mei, saltem vos amici mei, Filij matris meæ, quæ sursum est, & liberate me, à tumultuantium affectionum turba, ut discam mihi ipsi mori, & illi soli servire, qui est vera vita, & salus animæ meæ, & merces mea, magna nimis.

VII. Postulatio pro Vivis & Defunctis.

EXaudi orationem servi tui, Domine DEUS noster, misericors, & clemens, & ostende faciem tuam, super Ecclesiam tuam, quam ædificasti tibi, in fortitudine tua, & in magnitudine brachij tui. Percute dorsa inimicorum ejus, & qui oderunt eam, non consur-

gant. Conſerva eam, quietam, & tranquillam, uſq; ad mundi conſummationem, & portæ inferi, non prævaleant adverſus eam. Nè deſpicias populum tuum, quem redemiſti tibi, pretioſo ſangvine, Filij tui, permaneat in ſanctitate Eccleſia tua, & nè claudas ora, canentium te, ut omnes gentes agnoſcant, quia tu es DEUS, & non eſt alius præter te. Auge in nobis puritatem fidei, & munditiam ſanctitatis. Converte omnes infideles, errores omnes extirpa, ut fiat unum ovile, & unus Paſtor. Miſerere Romani Pontificis, quem Eccleſiæ tuæ præeſſe voluiſti, ut verbo, & exemplo, cunctis præluceat. Da illi jucunditatem cordis, fieri pacem in diebus ſuis, amplificare gloriam tuam, & populum tuum corroborare. Sit gregi ſibi commiſſo, forma juſtitiæ, ſanctimoniæ ſpeculum, pietatis exemplar. Recordare omnium, qui laborant in vinea tua, ut palmites ejus extendant, uſq; ad mare, & per univerſam terram, propagines ejus. Effunde miſerationes tuas, in omnes Reges, &

Ca-

Catholicos Principes, junge eos pace tua, & dita observantia mandatorum tuorum. Fac eos diligere justitiam, & facere judicium, in omni tempore. Præmijs bonos, & malos pœnis, afficiant, tuaq; protectione muniti, de hostibus Sanctæ Crucis, lætam victoriam obtineant. Tuum etiam auxilium, cunctis Magistratibus præbe, ut pacata gubernatione, subjectos regant, teque semper timeant, in judicijs suis, & tibi jugiter placere contendant. Memento pijssime Pater, Parentum meorum, omniumq; affinium, & consangvineorum, fac eos Domine, sic transire per bona, temporalia, ut non amittant æterna. Tu qui in misericordia disponis omnia, exaudi me, clementiam tuam, implorantem, pro universis, qui in carcere, & captivitate sunt, pro ægris, tentatis, tribulatis, desolatis, & afflictis, pro his, qui in peccato mortali obdurati sunt, & computrescunt, in sordibus suis: Pro his, qui persecutionem patiuntur, pro constitutis in agone mortis, aut in aliqua

gravi necessitate, ut ex tua largitate, libertatem salutem, consolationem, victoriam, gratiam, donum contritionis, felicem mortem, suarumque necessitatum remedium, consequantur. Supplex item rogo te, Benignissime DEUS, pro omnibus inimicis meis, quos intimè diligo: pro ijs, qui pravo affectu & mala voluntate, erga me sunt, vel aliquid contra me moliuntur, quos ego unquam offendi, aut scandalizavi, & ad peccatum induxi, vel, qui me factis, aut verbis, offenderunt, vel ad peccatum induxerunt, ut eis in omnibus benefacias, & pro infamia, qua me affecerunt, honorem, pro detractionibus bonam famam, pro odio in me, sanctissimum amorem tuum, & pro omnibus malis, adversum me irrogatis, bona temporalia, saluti eorum necessaria, & æternam vitam, retribuas. Illos verò, quos ego offendi, aut scandalizavi, protege, & defende, ab omni malo, & gratiam tuam eis infunde, ut per veram emendationem, & confessionem omnium debitorum, ve-

niam

niam consequantur. Miserere omnium hominum, quos creasti DEUS, & ostende universis populis, lumen miserationum tuarum. Immitte timorem tuum, super barbaras nationes, ut cognoscant, quia non est DEUS, nisi tu, & enarrent magnalia tua. Illumina omnes gentes, à fide alienas, Turcas, Ethnicos, Judæos, Hæreticos, atque Schismaticos, aufer velamen à cordibus eorum, & in domum Ecclesiæ tuæ, eos intrare compelle. Lugeo coram te, Domine hos fratres meos, qui te non noverunt, & si possem, omnium istorum intellectibus, in te crederem, omnium voluntatibus, te amarem, omnium viribus, tibi servirem. Vincat te pietas tua, Rex æterne, cui omnia vivunt, & propitiare animabus, omnium fidelium defunctorum, Parentum meorum, consangvineorum, affinium, amicorum, & benefactorum, super quos invocatum est, nomen tuum. Ostende illis faciem tuam, & pone in conspectu tuo, preces Ecclesiæ tuæ, sponsæ tuæ, quæ pro illis clamat, ad te,

die ac nocte. Libera eas, de ore leonis, ut cantare incipiant, canticum novum, misericordias tuas fideles, teque collaudent, cum cæteris Sanctis tuis, gloriosum, & benedictum, in sæcula, sæculorum. Amen.

Brevior.

AD te, à quo sum, & per quem vivo, sentio, & intelligo, ad te summum bonum meum, qui es principium meum, & finis ultimus, ad te levo manus meas, & cor meum, Sanctissima Trinitas, unus DEUS, teque omnium creaturarum possibili affectu, laudo, glorifico, & adoro, toto corde, & corpore prostratus, atq; in centrum terræ, meique nihili, infra omnes creaturas, me prorsus abdo, & demitto. Dignus es Domine, omni honore, & gloria, & gratiarum actione, quia cum non esses, creasti me, ad imaginem, & similitudinem tuam, & cum perditus essem, pretioso sangvine, Filij tui, redemisti me, & Sancti Spiritus gratia, sanctificasti me, à multis malis, me præser-

servasti, peccantem tolerasti, & ad pœnitentiam expectasti. Pro his, & alijs innumeris, beneficijs, quæ mihi misericorditer præstitisti, præsertim quod hanc noctem, tranquillam, & incolumem, concesseris, gratias ago tibi, rogans humiliter, ut delicta mea, multa, & magna, dimittas mihi, ea enim agnosco, & confiteor, cum vero proposito emendationis. Utinam te infinito amore dignissimum, semper perfectè amassem, & nunquam tot peccatis, & negligentijs, offendissem. Doleo de his omnibus, & singulis, ex totis præcordijs meis, purè propter te, DEUM meum, summè amabilem. Ignosce mihi Domine, & infunde timorem tuum sanctum, fidem vivam, firmam spem, ardentem charitatem, & omnes virtutes, quibus indigeo. Custodi me hodie, ab omni malo, & doce me facere voluntatem tuam. Dirige omnia verba, cogitationes, & opera mea, ad majorem tui gloriam, & salutem animæ meæ, & fac me ita creaturis uti, nè me separent, ab amore tuo. Portas sensu-

um

um meorum, ita custodi, nè quis eas intret, nisi missus à te. Propter te, DEUS meus, conabor hodie, omnia peccata, & defectus, cavere, præsertim loquacitatem, & proficere in virtutibus, præcipuè in humilitate. Da tu quod jubes, & jube quod vis. Credo Domine, quidquid per Ecclesiam tuam, Catholicam, credendum proposuisti, omnem spem meam, in tua bonitate, meritisque Domini mei, JESU Christi, repono. Diligo te totis viribus, tota mente, tota virtute. Tuæ legi obediens ero usque ad mortem, quam pro tuo amore, & honore, lubens subire paratus sum, quacunque hora tibi placuerit. Adversa omnia, de manu tua, libenter accepto, omnes amicos, & inimicos, propter te, & in te, diligere volo, si aliter fecero, errantem revoca, & meam etiam rebellem, ad te propitius compelle, voluntatem. Renovo vota mea, quæ distinxerunt labia mea, eaque tibi offero, & cum illis, quidquid habeo, quidquid sum, quidquid possum. Offero tibi, Filij tui, ardentissimum

mum in te amorem, Beatissimæ Mariæ Virginis sanctitatem, puritatem Angelorum, Patriarcharum fidem, Prophetarum constantiam, labores Apostolorum, pœnas Martyrum, Confessorum patientiam, castimoniam Virginum, omniumque Justorum virtutes, ut ipsi, qui tibi placent, pro me intercedant, & meam suppleant imperfectionem. Quod si mihi tot vitæ forent, quot stellæ in cælo, si omnia Regna, & divitias totius mundi possiderem, cuncta libenter Majestatis tuæ obsequio, impenderem. Confirma Domine, hanc voluntatem, & exaudi orationem servi tui. Tu quoque post DEUM, summa ratio spei meæ, Beatissima Virgo Maria, Domina, & Patrona mea clementissima, adesto mihi miserrimo peccatori. Gratias ago tibi, quod tuis meritis, & Patrocinio, usque ad hanc horam perveni. Ego me hodie, & quotidie, tuæ fidei, & tuitioni committo. Suscipe me Mater amabilissima, in servum, & filium tuum indignissimum, & præserva ab omni malo, animam meam,

am,

am, nec me deſeras, in hora mortis. Impetra mihi, omnium peccatorum remiſſionem, impetra perfectam mortificationem, & introverſionem, ut ſim homo, ſecundum cor Dei. Et tu Angele Sancte, potentiſſime, & fideliſſime Cuſtos, animæ meæ, defende me, ab omnibus inſidijs, malignantium ſpirituum, omnes peccandi occaſiones amove à me, ſanctas cogitationes inſpira, dirige verba, & opera mea, ſecundum DEI voluntatem, tuere me, in ultimo vitæ agone, & pro me ſemper intercede. Gratias tibi ago, pro cuſtodia, quam indigno clienti tuo, hac nocte impendiſti, omneſque tecum, Beatiſſimos Spiritus, imploro, ut in omnibus neceſſitatibus, & anguſtijs meis, aſſiſtant mihi. Vos item invoco, Sancti, & Electi DEI, omnes, vos præſertim, Patroni mei ſuaviſſimi, & quandoquidem de veſtra ſalute, ſecuri eſtis, de mea, ſolliciti eſſe, dignemini. Laudate, benedicite, & ſuperexaltate, Dominum mecum, & pro me, mihiq; gratiam obtinete, illum perfectè, cogno-
ſcen-

ſcendi, & amandi in via, ut demum in Patria, eo perfruar vobiſcum, in æternum. Sed nunc iterum, effundo coram te, orationem meam, Domine DEUS meus, tibique omnes hodie commendo, ad tuam confugientes miſericordiam, ut in cunctis neceſſitatibus ſuis, opem tuam, ſibi ſentiant adeſſe. Reſpice Eccleſiam tuam, eamque pacificare, & coadunare digneris, una cum Papa noſtro, N. cunctoque Clero, fac eos in tuo ſervitio ferventes, ut cum grege ſibi commiſſo, ad vitam perveniant ſempiternam. Reſpice Reges, & omnes Principes Chriſtianos, da illis ſapientiam, & concordiam, zelumque juſtitiæ, & religionis. Commendo tibi, omnes domeſticos meos, & familiares, conſangvineos, & affines, & adverſarios: concede omnibus, & ſingulis, quod ſcis, eis expedire, ad ſalutem, mentis, & corporis. Da afflictis conſolationem, infirmis ſanitatem, peccatoribus veniam, juſtis perſeverantiam, vivis pacem, & requiem defunctis. Amen.

Bre-

Breviſſima.

ANte thronum gloriæ Tuæ, mente, & corpore procumbens, o Beatiſſima Trinitas, Pater, Fili, & Spiritus Sancte, DEUS meus, & omnia, tanquam figmentum manuum tuarum, à te in omnibus, & per omnia dependens, omni qua poſſum humilitate, & devotione adoro te, atque ex intimis viſceribus, tibi gratias ago, pro creatione, redemptione, conſervatione, Sanctiſſimis Sacramentis, & pro alijs innumeris beneficijs, mihi, & toti mundo conceſſis; præſertim verò, quod ad initium hujus diei, me incolumem perduxiſti. Millia millium cæleſtium agminum miniſtrantium tibi, & decies millies, centena millia, aſſiſtentium tibi, te ex me glorificent: atque omnes creaturæ collaudent, & nomen tuum glorioſum, ſuperexaltent, in ſæcula. Mihi verò Domine, rubor confuſionis eſt, neque audeo oculos meos levare ad te, quia peccavi tibi, & omnem juſtitiam tuam, prævaricatus ſum. Ignoſce confitenti,

tenti, Pater misericordiarum, & vide dolorem meum. Detestor omnia peccata mea, abominor ingratitudinem meam, & malo incurrere omnem pœnam, quam deinceps te offendere. Si lapsus fuero, operi manuum tuarum, porrige dexteram, & dirige gressus meos, in semitis tuis. Aufer à me, quidquid tibi displicet, & da, quidquid tibi placet. Posside me jugiter, secundum beneplacitum tuum, ut gaudium meum, sit plenum. Da ut hodie, & semper, tibi soli vivam, te solum quæram, & universa despiciam. Perfunde me spirituali jucunditate, ut te in omnibus, & ubique inveniam, & tandem per felicem mortem, ex amore, & in amore tuo, ad te merear pervenire. Tibi me totum æterne DEUS, omnesque animæ, & corporis vires, quidquid intra me, & extra me est, offero, & immolo. Omnes cogitationes, omnia verba, & opera hujus diei, & totius vitæ meæ, suscipe obsecro, unita, operibus, verbis, & cogitationibus, Filij tui, ad majorem tui gloriam, &

 proxi-

proximorum salutem. Tibi enim sincerè, servire desidero, propter te solum, DEUS meus, quia ex te, in te, & pro te, sunt omnia, qui es summum bonum meum, & finis ultimus. Ostende mihi, & omnibus viam, in qua ambulemus, libera nos, ab omni malo, & da fidelibus defunctis, requiem sempiternam. Adeste, & vos beatarum agmina mentium, tuque imprimis, Beatissima Virgo Maria, unica post Deum, spes, & protectio mea, tu Angele mi Custos, cum omni Angelorum exercitu, vos Sancti mei Tutelares, vos omnes Electi Dei, inopem juvate, jacentem erigite, & peregrinanti, in hoc exilio, atque in tenebris sedenti, lumen, opem, & perseverantiam, impetrate. Pax, & benedictio Domini mei JESU Christi, & virtus Sacratissimæ Passionis ejus, signum Sanctæ Crucis, titulus triumphalis, JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM, integritas Purissimæ Virginis Mariæ, custodia Sanctorum Angelorum, & suffragia omnium Sanctorum, sint inter me,

me, & inimicos meos, visibiles, & invisibiles hodie, & semper, & in hora, mortis meæ. Amen.

Oratio Vespertina.

EXaltabo te, DEUS meus, Rex, & laudabo nomen tuum, in sæculum sæculi, quia de excelso cælorum habitaculo, respicere dignatus es, super me, indignissimum servum tuum. Venite, audite, & narrabo, quanta fecit animæ meæ. Ab æterno ordinavit me, ex antiquis, antequam terra fieret, & videns me, in communi, & infelici sorte, filiorum Adam, ob labem originalem, damnationi obnoxium, ab alijs innumeris pereuntibus, segregavit me, & dilexit, priusquam essem. Cum verò jam esse cæpissem, alijs pluribus, præmatura morte raptis, me ad gratiam Baptismatis, perduxit, & in gremio Ecclesiæ constituit, corpusque aptavit mihi, integrum, & ad animæ functiones idoneum, & sol intelligentiæ ortus est mihi, ut scirem viam justitiæ, & semitas perfectionis. Crescen-

te autem ætate, creverunt erga me misericordiæ ejus, & cum sacrilega perversitate, ab eo recessissem, in regionem dissimilitudinis, præferens Creatori, creaturam, hostem Redemptori, ipse me attraxit, ad se, & in sortem suam vocavit, ut filius ejus, per gratiam, nominarer, & essem. Vicit nimirum malitiam meam, charitas ejus, & benignitas ipsius, peccata mea superavit. Quid retribuam tibi, Domine DEUS meus, pro omnibus, quæ tribuisti mihi, aut quis me separabit, à charitate tua. Tu propitiatus es, iniquitatibus meis, tu liberasti me, de inimicis meis, tu sanasti, omnes infirmitates meas, tu sangvine pretiosissimo Filij tui, redemisti, de interitu vitam meam, & replevisti animam meam, omni benedictione. Tu in dulcedine tua, mensam parasti mihi, habentem omne delectamentum, mensam prorsus Divinam, in qua anima mea, de te, Deo meo, saturatur. Et quis sum ego, vilissimus terræ vermiculus, ut invenirem gratiam, in oculis tuis, & tot bonis

nis cumularer? Tuam itaque magnificentiam, in æternum cantabo, gratias tibi agens, pro tam innumeris, & maximis beneficijs, quæ ex momento conceptionis meæ, usque ad hanc horam, de tua benignitate, suscepi, pro innumerabilibus, quæ in hoc temporis momento, à te suscipio, pro infinitis, quæ usque ad finem vitæ meæ, & per totam æternitatem, sum accepturus. Omnia præterea beneficia, quibuscunque concessa, tanquam mea suscipio, & eo magis te laudo, & glorifico, quo minus quidam ex illis, quibus benefecisti, te agnoscunt, & benedicunt. Et hæc quidem præstitisti mihi, quamvis ego pulvis, & cinis, & vapor, ad modicum parens, injurius tibi fuerim, & quotidie peccatis meis, contristaverim spiritum tuum. O quam doleo, ex amore tui, quod unquam offenderim te, & mandata tua prævaricatus sim! Ignosce Domine, placare Domine, attende, & fac, propter temetipsum, & per merita dilectissimi Filij tui, Redemptoris nostri, in quo tibi

bene complacuit, per ejus acerbissimam Passionem, & mortem atrocissimam, quâ peccata nostra portavit, per merita quoque, & intercessionem, Sanctissimæ Virginis Mariæ, Sanctorum Angelorum, & omnium Electorum tuorum, nè reminiscaris iniquitatum nostrarum. Perveniant voces, & singultus, omnium ad te clamantium, neque perdas nos, cum iniquitatibus nostris, quia tu es DEUS, longanimis, & misericors, & placabilis, super malitias hominum, & secundum multitudinem bonitatis tuæ, pœnitentiam decrevisti, ijs, qui peccaverunt, & verè contritis promisisti remissionem. Memor esto fragilitatis nostræ, & charitatis tuæ, & proijce in profundum maris, omnia delicta nostra, quibus iram tuam provocavimus, ut loti & reconciliati, in sangvine Filij tui, canamus laudes tuas, in sempiternum. Respice in faciem Christi tui, & nè avertas vultum, electorum tuorum, tecum in cælo regnantium, per quorum merita, & intercessionem, obsecro clementiam tuam,

tuam, ut mihi miſerabili ſervo tuo, omnia neceſſaria, ad ſalutem animæ, & corporis, largiri digneris. Da ſincerè, & perſeverantèr, ſervire tibi, fortia agendo, & dura tolerando. Da contemptum omnium rerum terrenarum, veramque reſignationem, & cum tua voluntate concordiam. Reple totum mundum fide, ac ſcientia tua, & omnes infideles, ad te converte. Da inimicis meis quos intimè diligo, amorem tuum, & pacem quam Filius tuus, reliquit nobis. Da fidelibus defunctis, ut ad te cito perveniant, atque regnantem videant, in ſæcula ſæculorum. Commoveant Paterna viſcera tua Domine, pericula noſtra, & propter gloriam nominis tui, libera nos, ab omni malo, neque enim in juſtificationibus noſtris proſternimus preces ante faciem tuam, ſed in miſerationibus tuis multis, & in immenſa charitate, unigeniti Filij tui, quem pro nobis tradidiſti, ut eſſet ſalus, & propitiatio noſtra. Hujus meritis onuſtus ad te accedo, & ea offero tibi, ſimul cum meritis, & precibus,

Beatiſſimæ Genitricis ejus, omniumque Angelorum, & Sanctorum, in gratiarum actionem, pro univerſis beneficijs tuis, quæ mihi miſericorditer contuliſti. Memento omnium, pro quibus ſangvinem ſuum pretioſum effudit, dilectus Filius tuus, & præſta, per mortem, & Paſſionem ipſius, ut peccatores, & tepidi ad vitam bonam, & ferventem convertantur, ut tentati, & afflicti, liberentur, & conſolentur, ut Sancti in Eccleſia tua multiplicentur, perfectèque vivant, & perſeverent, ut ego tandem ad apicem ſanctitatis, ſemper aſpirem, plenuſque meritis, moriar, liber ab omni culpa, & pœnæ obligatione Amen.

Alia Oratio.

COnfitebor tibi, in toto corde meo, DEUS meus, bonitas infinita, & narrabo mirabilia tua, quia magnificata eſt hodie, miſericordia tua ſuper me, & liberaſti animam meam, à perditione. Et unde hoc mihi, ut recorderis mei, præveniens me tot benedictioni-

ctionibus dulcedinis, & charitatis tuæ? Tu ab æterno dilexisti me, & in splendoribus Sanctorum, vidisti, tenebras meas. Tu me ex nihilo condidisti, & è numero pereuntium misericorditer exemisti. Tu ex utero matris meæ, factus es Protector meus, & segregasti me, in servum tuum. Tu propter me, omnia gubernas, & regis, & quæ ad me pertinent, efficacissima providentia disponis. Tu me hac die, ex innumeris ereptum periculis, mirabilibus beneficijs cumulasti, & in me ostendisti, divitias tuæ immensæ bonitatis. Et quis sum ego, ut invenirem gratiam in oculis tuis, meque respicere dignareris, de sublimi throno gloriæ tuæ, & hæc dona tua largiri mihi? Tu Potētissimus, & immensus, ego vapor, & nihil, tu sapientia, & lumen, ego tenebræ, & ignorantia, tu fons bonitatis, ego vermis, & non homo, & omnes justitiæ meæ, sicut pannus menstruatæ. Et tamen non cessas diligere me, & egenam animam meam, bonis tuis locupletare. Ideo benedicam te omni tempore,
 quia

quia eripuisti animam meam de morte, & pedes meos à lapſu, cum tamen ego miſerabilis peccator, & ſervus ingratus, contriſtaverim hodie ſpiritum tuum, peccatis meis. Et nunc Domine, pœnitet me peccaſſe, miſerere mei, ſecundum magnam miſcricordiam tuam. O! ſi nunquam te offendiſſem, o ſi præcepta tua nunquam tranſgreſſus fuiſſem! Atque utinam DEUS meus, cras tibi perfectiùs ſerviam, & omnia creata ſpernens, te unum timeam, & diligam. Quid enim mihi prodeſt, quod hodie talia dixerim, viderim, audierim. Tu ſolus potes animam meam ſatiare, DEUS cordis mei, & pars mea DEUS in æternum. Quando venies ad me, & me totum poſſidebis! Veni Domine, fac me unum tecum, & cor meum abſtractum, ab omni creatura, tibi ſoli impollutum conſerva. Nam quid proderit univerſa vanitas, cum veneris ſicut fur, in nocte? Revela igitur oculos meos, ut conſiderem noviſſima mea, & proſpiciam ſaluti meæ. En vitæ, & ſalutis, incertus, perve-

perveni ad finem hujus diei. In manus tuas commendo, ſpiritum meum. Redime me, & miſerere mei, quia unicus, & pauper ſum ego. Credo tibi ſumma veritas, in te ſpero, ſalus mea, te diligo, & amplector, toto corde, tibique renovo vota mea, omnia enim quæ feciſti, magna voce clamant, ut diligam te, cum ſis unicum, & omne bonum meum. Aperi mentes omnium, quos creaſti, ut tibi Regi ſæculorum immortali, honor, & gloria, ab omnibus tribuatur. Radicitus extirpa omne peccatum, & vitium, diſcordiam, infidelitatem, errores, opiniones: peccatoribus, pœnitentiam, juſtis perſeverantiam, afflictis conſolationem, inimicis noſtris charitatem, largire. Sit in omnibus patientia, benignitas, humilitas. Miſerere omnium animarum, in pace quieſcentium, & da illis requiem ſempiternam. Tu ſuaviſſime amator omnium, diei, ac noctis vices, ſumma ſapientia diſpoſuiſti, ut diurno labore feſſas vires, ſomni quies reficeret. Sed licet capiendæ quieti tributa ſit nox, an

an non licebit etiam noctu, te diligere. Amor enim quies est animi, & te amare, quiescere est. In tuum igitur amorem tanquam in somnum suum, incumbat cor meum, o meta! o finis! o centrum animæ meæ! Veni Domine, amator, & tu mihi somnia dispone. Da mihi, trahere anhelitum, in mellifluo corde tuo, da sanctè, & pudicè, somnum trahere, sitque omnis respiratio mea, omnium Angelorum, affectibus imbuta. Vos Angeli Sancti, vigiles cæli, agite pro me, dum dormio, excubias amoris, & vestro semper vigilanti, affectu, summum bonum, diligite. Sit opus vestrum, quod meum est votum, & amabilis DEUS, nunquam intermisso amoris sacrificio, ab omnibus colatur. Tu Angele gloriose, qui mei curam suscepisti, assiste mihi hac nocte, hostemq; nostrum comprime, nè noxijs Phantasmatibus, animæ, & corporis puritatem lædat. Tuere me ab omni malo, & crastina die, statuto tempore, excita, ad reddendas DEO laudes. Adeste Sancti, & Electi Dei,

Dei, vos præſertim Patroni mei N. N. ſupplete vices, fragilitatis meæ, & cuſtodite, hujus noctis vigilias, ſuper me, Deumque pro me laudate, dum ego dormio, & me ab omni malo defendite. Tu denique Beatiſſima Virgo, Mater pulchræ dilectionis, protege me hac nocte, ſub umbra alarum tuarum. Monſtra apud tuum Filium, te eſſe Matrem, Matrem gratiæ, & miſericordiæ, mihique impetra, cor caſtum, & purum, ut in eo quieſcat, hac nocte, dilectus Filius tuus, Dominus noſter, qui paſcitur inter lilia, & qui eſt benedictus, in ſæcula, ſæculorum Amen.

Proteſtationes ad DEUM ſæpius renovandæ.

IN conſpectu Divinæ Majeſtatis tuæ, Omnipotens DEUS, ac totius Curiæ Cæleſtis, ego miſerabilis creatura, & indigniſſimus peccator, conſiderans, & volvens animo, infinitam bonitatem, & miſericordiam tuam, qua dignatus es, de me ab æterno, tam amanter cogita-

gitare, & in tempore creare, ad imaginem, & ſimilitudinem tuam, & quando venit plenitudo temporis, redimere me, ſangvine, unigeniti Filij tui, toties mihi parcere, & quotidie peccantem, benigne tolerare, uſque ad diem hunc, expectans me, ad pœnitentiam, poſt iniquitates, & ſcelera mea: itemque conſiderans, me tam fœde, violaſſe fidem, in Baptiſmate datam, toto corde, & ſpiritu, ante thronum, juſtitiæ tuæ proſtratus, me reum ultro profiteor, læſæ Majeſtatis Divinæ, reum mortis, & paſſionis, JESU Chriſti, Filij tui, ac propterea, æternis ſupplicijs, cum rebellibus angelis, puniendum. Sed poſtea convertens me, ad Thronum miſericordiæ tuæ, quoniam benignus, & miſericors es, & præſtabilis ſuper malitia, omnia peccata mea, omnium verè pœnitentium affectu, deteſtans, & de his dolens, ac veniam humiliter petens, per merita paſſionis, Domini mei, JESU Chriſti, quibus innitor, profeſſionem fidei, & ſancta propoſita, renovo, quæ in Baptiſmate promi-

promiſeram, iterumque renuntio, diabolo, mundo, & carni, eorumque pompis, vanitatibus, ſuggeſtionibus, & concupiſcentijs, omnibus diebus, vitæ meæ, avertens me, ab omni creatura, & convertens me in toto corde meo, ad te, Dominum DEUM meum, qui nunquam deſpicis, revertentes ad te. Dixi: Confitebor tibi adverſum me, injuſtitiam meam, & tu remiſiſti iniquitatem peccati mei. Dixi, & mox eructaſti verbum bonum, dicens, remittuntur tibi peccata tua, quoniam rogaſti me, quoniam dilexiſti me. Et quis non diliget te o infinita Bonitas! Aperis enim mihi cataractas, miſerationum tuarum, & torrente miſericordiæ tuæ, mundaſti, & inundaſti me. Ideo propono, & ſtatuo, irrevocabiliter, tibi ſoli ſervire, teque medullitus diligere, nunc, & in æternum. Quod ſi contingat, vel ex ſatanæ incurſu, vel ex lapſu humanæ fragilitatis, me quidquam cogitare, loqui, vel facere, quod huic deliberationi, contrarium ſit, exnunc, propono, tua favente gratia, ſtatim reſurgere, ſanctique propoſiti

viam, ferventiùs arripere, & tibi jugiter adhærere. Tu Domine, qui universorum es cognitor, tu nosti, quia amo te. Nè quæso despicias, hoc sacrificium, contriti cordis, & præsta, ut hæc desideria, quæ tua inspiratione concepta, nulla possint, tentatione mutari. Profiteor, & protestor, coram te, DEUS meus, & coram Angelis, & Sanctis tuis, me in hac vera, & Catholica Fide, & vivere, & mori velle, quam Sancta, & Apostolica, tenet Ecclesia, & confitetur, pro qua millies mori, paratus sum. Ignosco omnibus, sincero corde, qui quovis modo, injuriam mihi aliquam, sive molestiam, attulerint: omnesque rogo, ut vicissim, ignoscant mihi, & si aliquod, remanet in me peccatum, quod in confessione, vel non ritè confessus sum, si aliqua obligatio, cui non satisfecerim, revoca ea in mentem, o scrutator cordium, ut confitear, & satisfaciam, antequam veniat nox, in qua nemo potest operari. Agnosco, & fateor, me hactenus non vixisse, in sanctitate, & justitia,

coram te, ſicut ſtatus, ad quem me vocaſti, & beneficia tua, multa nimis, exigebant. Agnoſco, inquam, & doleo, quantum poſſum, quod te dereliquerim aliquando, fontem aquæ vivæ, & tui oblitus fuerim, vita mea, qui omni momento, quaſi cæterorum oblitus eſſes, nunquam oblitus es mei. Et nunc Domine, ad te revertor, & propono, deinceps, tibi ſoli, & nō mihi vivere, & omnes juſtificationes tuas, cuſtodire. Tu eris mihi in Deum, & ego tibi, in ſervum fidelem, uſque ad extremum vitæ meæ. Si quis inſidietur hoſtis, ſi quis allatret, pelliciat, incantet, teneat, & ſurrepat, tu eris timor meus, ſpes mea, amor meus. In te confido dulciſſime Salvator, minima enim guttula, pretioſiſſimi Sangvinis tui, in Cruce effuſi, ſufficiens eſt, pro redemptione, totius mundi; ſub tuo præſidio, & Beatiſſimæ Matris tuæ, omniumque Angelorum, & Sanctorum, & vivere cupio, & mori volo, abſque ulla hæſitatione, aut deſperatione, ob multitudinem, & gravitatem,

 pecca-

peccatorum meorum. Hac munitus protectione, tuus ero, neque irridebunt me, inimici mei, etenim universi, qui te expectant, non confundentur. Paratum cor meum DEUS, paratum cor meum, facere semper voluntatem tuam, eamque omni affectu, beatorum spirituum, te ardentissime amplecti, atque omnium creaturarum vocibus, te laudare, & glorificare. Hoc ardentissimum, votum meum, & desiderium, respice Clementissime DEUS, dum tempus est miserendi, & cor meum suscipe, in holocaustum, cunctosque homines, & quamcunque externam imaginem, in eo extingue, & me in corde omnium hominum, ut mihi mundus crucifixus sit, & ego mundo. Oculi mei te solum videant, & in te omnia: aures meæ non audiant vocem alieni, sed tuam duntaxat, lingva mea, & labia mea, te solum loquantur, tuasque laudes jugiter resonent; manus meæ amplectantur te: pedes mei ad te gradiantur, omnes vires meæ, in tuis vulneribus, & morte tua, consumantur,

omnia

omnia denique membra, & ossa mea, dicant, Domine, quis similis tibi? Abnego omnia terrena hæc, quia in te uno omnia habeo, abnego me, quia tuus ego sum, & vivo ego, jam non ego, vivis autem in me, JESU Christe, & diligo te, ex toto corde meo, ex tota anima mea, ex tota mente mea, ex totis viribus meis. Da ut ab omnibus contemni, & abijci, desiderem, nulli placere appetam, nulli verear displicere, nisi tibi: nec quidquam concupiscam, nisi gratissimam voluntatem tuam. Hæc sunt desideria mea, hæc vota, in quibus contestor, coram te, DEUS meus, me vivere, & mori velle, hæc quotidie, & omni momento, renovare intendo, nec unquam te favente, ea revocabo. Quod si, vel morbi, vel hostis fallacia, quidquid dixero, vel cogitavero, huic voluntati, & deliberationi, contrarium, id nullum esse cupio, in tribunali tuo, Justissime DEUS, qui voluntatem timentium te, semper exaudis, idque omninò detestor, abominor, abjuro, & abrenuntio,

 nihil

nihil de me ipſo præſumens, ſed in ſola ſpe gratiæ, & protectionis tuæ, confidens. Hanc autem voluntatem, paratus ſum ſangvine meo, ſignare, & pro te millies mori, ut tibi vivam, Dulciſſime JESU, cui omnia vivunt, & in te moriar, qui pro me mori, dignatus es. Amen.

De Oratione Mentali.

NUlla dies præterire debet, qua per horam, vel ſaltem per mediam, huic orationi, non incumbas, alioquin, nullum, vel admodum exiguum, facies in virtute profectum. Hæc eſt enim, baſis, & fundamentum, Chriſtianæ perfectionis. Hæc hominem ſæculo disjunctum, omnem mortalitatem tranſilire facit, & Angelicis Choris, ſociatum, ad cæleſtium gaudiorum conſortium, & ad Beatiſſimam cum Deo, unionem, attollit. Nemo paruit vitijs, nemo carni obſecutus eſt, nemo deſertor Religionis fuit, qui non ante, orationis ſtudium projecerit, & conculcaverit. Mentalem itaq; Orationem, inchoaturus, præmiſſo ſigno Crucis, & verſiculo. Deus in adjutorium &c. cum

Glo-

Gloria Patri &c. *Deum præsentem, fide viva concipies, circa te existentem, intra te manentem, per essentiam, præsentiam, & potentiam, cordis tui intimos recessus penetrantem, opus quod facis agnoscentem, & ad ipsum te adjuvantem. Tum Deum præsentem, adorabis, actumque contritionis elicies, & gratiam bene orandi, postulabis, sequenti, vel simili formula.*

Oratio Præparatoria.

DOmine, lux sapientissima, bonitas ineffabilis, potestas insuperabilis, qui universorum es conditor, conservator, & rector, qui es felicitas, & beatitudo nostra, in quo speramus, peccatorum veniam, meritorum gratiam, præmij gloriam, quē omnes, beatorum spirituum ordines, amant, laudant, & admirantur: ecce ego, indignissimus peccator, adsto coram te, ut de tua infinita perfectione gaudeam, meque tibi omni conatu subijciam. Te igitur adoro, te veneror, te omni honore, & laude prosequor, ac dignissimum judico, qui ab omnibus Angelis, & homi-

nibus, & ab universis creaturis, magnificeris, & in summo pretio, habearis. Doleo autem ex toto corde, quod offenderim te, & summoperè desidero, emendare, quod feci. Ignosce mihi DEUS meus, & adesto propitius precibus meis, & meditationi meæ, cui nunc incumbere intendo, ad majorem gloriam, & honorem nominis tui, ut placeam tibi, & consulam, saluti animæ meæ. Nè despicias me, Domine, nè avertas faciem tuam à me, sed da mihi, abundantissimam gratiam tuam, ut coram te adstare possim, hac hora, quemadmodum tibi placet, Domine DEUS. Offero tibi, & consecro, animam meam, ut eam perficias, & extollas, ad te. Offero memoriam, ut eam, sanctis cogitationibus imbuas: Offero intellectum, ut luce tua illustratus, considerare possit, mirabilia tua, offero voluntatem, ut amore tuo inflammata, affectus tibi gratos, & mihi congruos, eliciat, offero tibi omnes cogitationes meas, omnia verba, & opera, ut in his, quæ tibi sunt placita, sem-

ſemper occupentur, offero corpus meum, & vitam meam, ut de me, ſecundum beneplacitum tuum, in tempore, & in æternitate diſponas. Reſpuo omnes curioſitates, & diſtractiones, tibiq; ſoli, & mihi attendere propono, ac ſi tu, & ego, ſoli eſſemus, in hoc mundo. Lubens patiar, omnes deſolationes, & ariditates, quoniam indignus ſum conſolatione, & dulcedine. Hanc autem Meditationem, offero tibi, in unione meditationum, & Orationum, Domini mei, JESU Chriſti, ut ipſe ſuppleat, defectus meos, & bene orandi gratiam, mihi tribuat. Adjuva me, Domine DEUS meus, per merita, & interceſſionem Beatiſſimæ Virginis Mariæ, omniumque Angelorum, & Sanctorum tuorum. Virgo Maria, Angele mi Cuſtos, Sancti mei, advocati, aſſiſtite mihi, & orate pro me.

Meditationem terminabis, addita in fine Oratione Dominica, vel aliquo Pſalmo, ſive alia oratione vocali, cujus formula hæc eſſe poterit.

Oratio

Oratio post Meditationem.

DOmine DEUS, & DEUS meus, ego pulvis, & cinis, in tot periculis constitutus, quam frigidè, & distractè, ob negligentiam custodiæ, sensuum meorum, & cordis mei, tecum locutus sum; coram Curia tua universa, quæ toto corde te laudat, sicut, & animæ omnes justæ. Miserere mei, infantis, omnium egeni, vix valentis, in summis periculis, opem tuam implorare. Suscipe, si quid boni feci, gratia tua, in unione meritorum, vitæ, & mortis, Beatissimæ Virginis, & Sanctorum tuorum? Dispone de servo tuo, sicut tibi visum fuerit, sive consolari libeat, sive relinquere me, tua voluntas fiat. Dignus verè sum, si me respicis, quem derelinquas, sed si te, & vulnera tua, erit unde me non despicias, ut sit misericordia tua, super omnia opera tua. Da mihi dulcissime JESU ut quod me docuisti, ad salutem, & solatium, animæ meæ, pro amore tuo promptè, exequar, cum manifestè cognove-

gnoverim, voluntatem tuam. Tu ſcis, qui noſti omnia, ardentiſſimum deſiderium, & quod abominer, imperfectiones meas. Sed niſi miſeratio tua, magna ſit ſuper me, peribo utique, in infirmitate mea. Quomodo enim mihi, qui nihil ſum, & nihilo peiùs, confidere potero? Eſto refugium meum, Domine DEUS meus, fiducia mea, & da mihi, ſpiritum bonum, ut omnia opera mea, perfectè faciam, ſicut propoſui, nè tot exempla tua, & documenta, ſint mihi, in ſingultum, & dolorem cordis, in die Judicij, quod toties me viſitaveris, & viſitatio tua, non cuſtodierit ſpiritum meum, toties me paveris, & non ſum ſaturatus, toties vitam dederis, & tamen mortuus ſum. Nè deſpicias ſervum tuum, clamantem ad te, & te ſequi deſiderantem. Ecce enim, de manu tua cruces, & ádverſitates, libenter accepto, ut tibi, & Sanctis tuis, ſimilis ſim, ut pro peccatis meis ſatisfaciam, ut te perfectè amem, ex tota anima mea, o bonitas infinita! Pone te, ut ſignaculum,

ſuper cor meum, ut ſignaculum, ſuper brachium meum, ut nemo mihi, deinceps moleſtus ſit, ut agnoſcant, omnes qui viderint, quoniam ſervus tuus, ego ſum, tibi ſoli vivere, & mori cupiens, & omnes te glorificent, cum Patre, & Sancto Spiritu, laudabilem, & glorioſum, in ſæcula, ſæculorum. Amen.

De Examine Conſcientiæ.

PErfectio, & puritas Chriſtianæ vitæ, hoc à nobis exigeret, ut quæcunq; agimus, attentè, ſemper examinaremus, ita, ut vita noſtra, continuum examen eſſet, ſed quia paucorum, eſt hæc virtus, id ſaltem in fine, cujuslibet diei, agendum eſt. Die igitur peracta, antequam cubitum eas, ſingulas actiones tuas, internas, & externas, cum omnibus circumſtantijs, attentè diſcuties, & quas, à regula perfectionis deſciviſſe reperies, acri cenſura, coram Deo reprehendes. Hoc autem examen, inchoaturus, gratias ages DEO, pro beneficijs, communibus, & particularibus, tum præteritis, tum illius diei, imò & pro futuris, pro occultis,

item

item & ignotis, idque brevissimè, & ferventer, hac, vel simili ratione, addita petitione gratiæ, qua culpas tuas dignoscere, valeas, & defectus investigare.

Oratio ante Examen.

GRatias tibi ago, Domine DEUS meus, pro universis beneficijs tuis, quæ mihi hodie, & toto tempore, vitæ meæ, misericorditer contulisti. Tu enim Benignissime Pater, ex æternitate vidisti, & dilexisti me, tu ex nihilo, me creasti, & usque ad hanc horam, conservasti, atque propter me, omnia sapientissimè regis, & gubernas, tu me redemisti, pretioso sangvine, Filij tui, tu me Christianum fecisti, atque ab innumeris peccatis, & defectibus, præservasti, vitæ perfectæ desiderium dedisti, bonos instinctus, & Sanctas inspirationes immisisti, emandationem meam, patientissimè expectasti, longiùsque spatium tibi serviendi, & lucra spiritualia congregandi, tribuisti. Sit nomen tuum benedictum, in sæcula, quia gratiæ tuæ munitus præsidio, à

multis

multis hodie calamitatibus, & miserijs, corporalibus, & spiritualibus, te præservante, liber evasi. Pro singulis etiam naturæ, & gratiæ, donis, his præsertim, quæ ipse cæcus non video, & ignoro, pro innumeris beneficijs, mihi, & omnibus creaturis, exhibitis, & exhibendis, ex totis præcordijs meis, gratias ago, & meo, & omnium creaturarum, nomine, & affectu, atq; id continuare desidero, purè propter te, in omnem æternitatem. Nunc verò Domine, his beneficijs tuis, per eandem charitatem tuam, erga me, aliud adijce, & adjunge, illuminans tenebras meas, & gratiam tribuens, omnia peccata, & negligentias meas, agnoscendi, detestandi, & emendandi, ut tibi deinceps per omnia placeam, & dignos faciam, pœnitentiæ fructus.

Expedita conscientiæ discussione, summo cum fervore, doloris actum elicies, non solum de occurrentibus noxis, & imperfectionibus, sed etiam de peccatis occultis, & de reliquis, totius vitæ, & alienis, qui dolor, ex amore Dei profectus ipsi Deo summoperè placet, Formula hæc esse poterit. Ora-

Oratio post Examen.

IN his, & alijs multis, quæ propter cæcitatem meam, ignoro, peccavi, coram te hodie, Domine DEUS, misericordia mea, & pro omnibus bonis, quæ tribuisti mihi, mala tibi retribui, & ingratitudinem. Doleo de his omnibus, & ea detestor, super omnia, alia mala, propter te Domine, quem super omnia bona diligo, nec mea solum peccata, maximopere mihi displicent, sed & omnia, totius mundi, quæ utinám impedire possem, ut omnes te, infinitè amabilem agnoscerent, amarent, & glorificarent. Ignosce mihi, & omnibus, Pater misericordiarum, omnes enim offensas hujus dieil, & totius vitæ meæ, ac totius mundi, in abyssum projicio, infinitæ misericordiæ tuæ, & per mortem Filij tui, rogo te, dimitte, quidquid peccatum est, & da gratiam, ut deinceps, puriùs vivam. In te confido Domine, & sperans, in adjutorio gratiæ, firmiter propono, non peccare ampliùs, & mores meos emen-

emendare. In ſatisfactionem verò, peccatorum meorum, offero tibi, DEUS meus, vitam, paſſionem, crucem, & mortem, Domini mei, JESU Christi, merita Beatiſſimæ Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum, illorumq; plenarias, & tibi gratiſſimas, ſatisfactiones, totam inſuper vitam meam, animam meam, & corpus meum, ad omne beneplacitum tuum, in tempore, & in æternitate, cum vero, inſatiabili deſiderio, pleniùs juſtitiæ tuæ, ſatisfaciendi, & hanc mulctam quam mihi impono.

Mulcta autem hæc erit, Orationem Dominicam, cum Angelica ſalutatione, vel aliquem Pſalmum, flexis genibus recitare, terram aliquoties oſculari, cilicio per diem carnem affligere, & alia, ejusdem generis, ſecundum dictamen conſcientiæ, & gravitatem delictorum.

De Generali quadam Confeſſione ſpiritualiter peragenda.

OPtimum exercitium, ad purgandam animam

animam à peccatis est, aliquoties in anno, ante præcipuas festivitates, generalem totius vitæ confessionem, non Sacramentalem, sed Spiritualem, peragere. Differt hæc, à Sacramentali, quod illa Sacerdoti, hæc Deo fit, illa suos habet effectus, ex opere operato, ut ajunt Theologi, hæc ex opere operantis, illa necessaria, supposito peccato, hæc voluntaria est, illa voce, hæc solo corde, fieri potest, illa à Christo instituta fuit, in novo testamento, hæc ab ipso mundi exordio, incepit, eaque utebantur antiqui Patres, in lege scripta, estque etiam in usu, in lege gratiæ, imò Sacramentali præmitti debet, ad quam, nemo accedit, quin priùs recogitaverit admissa peccata, in amaritudine animæ suæ. Commoda quæ adfert, plurima sunt. Per hanc enim, disponitur animus, ad Sacramentalem, acquiritur sui notitia, augetur meritum, & quin plus otij in hac est, agendi cum Deo prolixiùs, quàm cum Sacerdote, indulgere mens potest, actibus contritionis, peccatiq; gravitatem, magis perpendere, & detestari. Methodus servanda in hac confessione hæc erit.

Excitato ardenti desiderio, hanc tanti momen-

dem remissis. Percurre omnia, recolendo diversa vitæ tempora, ab usu rationis, usq; ad hanc horam, sequendo seriem præceptorum Dei, & Ecclesiæ, teq; severissimè abjurga, & in terram abijce, cum maximo affectu doloris, & humilitatis.

Sic autem, per præcepta Decalogi, discurres, addendo singulis, quæ specialiter, in hac materia, commisisti.

DOmine DEUS meus, confundor, & erubesco, levare faciem meam ad te, quoniam iniquitates meæ, multiplicatæ sunt, super caput meum, & delicta mea, creverunt usq; ad cælum. Sed sto coram Judice reus, coram Redemptore servus, ideoq; attollo mentem, & spem meam, ut propitius fias, peccatis meis, & deleas omnes iniquitates meas. Converte, me & convertar, quia tu Domine, DEUS meus es. Fac ut memor sim, unde exiverim, & pœnitentiam, ac prima opera, faciam.

1. Debui Creatorem meum amare, ex toto corde meo, idem tecum velle, & nolle, & in te solo, confidere, & tibi

tibi credere. Sed heu? Divisum fuit cor meum, & posui carnem, brachium meum, & ad nihilum redactus sum. Dereliqui te, fontem aquæ vivæ, & fodi mihi, cisternas dissipatas, nec me humiliavi, sub potenti manu tua, cum in te solo, vivere, & moveri possim. Insuper hæc, & hæc, &c. commisi.

2. Quemadmodum autem, cor meum abijt in vanitates, ita etiam lingva mea, inflammavit rotam nativitatis meæ, quæq; debuerat esse, lignum vitæ, te laudare, de te loqui, ô omne bonum, mihi alijsq; mortis occasionem dedit. O Beatum, & perfectum, qui non est lapsus, in lingva. O ter felicem! qui vota sua, quæ distinxerunt labia sua, tibi perfectè reddidit, ego verò multipliciter ea violavi, nomenq; tuum, minimè sanctificavi.

3. Atq; utinam saltem, delectatus in te fuissem, & sabbatũ delicatum servassem, in officijs tuis fervens, & exultassent labia mea, cum cantarem tibi, & in voce laudis tuæ, omnia ossa mea, jubilassent! inebriata enim esset terra mea,

mea, & locupletata, in ubertate domus tuæ, pingvia facta fuissent, speciosa deserti, & campi potentiæ animæ meæ, omnibus bonis abundarent. Nunc verò, lingva mea, adhæsit faucibus meis, contabuerunt omnia ossa mea, & orationes meæ, & sacrificia, facta sunt mihi in peccatum, propter innumeros, defectus meos.

4. Quod si te, ut par est, dilexissem, cibus meus fuisset, facere voluntatem tuam, id est superiorum meorum. Propter te, alacriter, & perseveranter, obedivissem illis, neq; dura cervice, Spiritui Sancto, aliquando, etiam in parvis, restitissem, tu enim ad illos dixisti, qui vos audit, me audit. Hoc autem mandatum multis modis, transgressus sum, sed & subditis meis, necessaria non providi, onera non portavi, cum tu tibi fieri dixeris, quod uni ex minimis tuis fit.

5. O quantus hic esse stimulus debet! nè ullum cogitatione, verbo, & facto lædam: nè alicui injuriam faciam, sed pacem servem, quoad fieri potest,

cum omnibus, pacem tuam, quæ exsuperat omne gaudium! sumus enim filij tui, qui solem tuum oriri facis, super bonos, & malos. Ego verò legis immemor, naturalis, quæ mihi fieri ab alijs noluissem, ipsis feci, vixq; amicos, & benevolos dilexi, quod etiam Ethnici faciunt, & feræ. Te nimirum imitari recusavi, & in numero filiorum tuorum, censeri, cum ipse præceperis, dicens. Diligite inimicos vestros, ut sitis filij, Patris vestri, qui in cælis est. Quod si jubes, inimicos amari, quem debeo odisse?

6. Certè in extremo Judicio, à te agnosci, & inter filios tuos, computari vellem. Non studui tamen, longè facere à me, desideria turpia, & illecebrosa, ut mundo corde te, aliquando viderem, nec diligentissima oculorum, & sensuum custodia, repuli à me jacula ignita, igne illo candentia, qui ad internetionem devorat, & sancta omnia, profanat. Violavi templum tuum, & denigrata est super carbones, facies mea. Libera me, ab omni

omni immunditia, mentis, & corporis, tu qui ſolus, de immundo, mundum facere potes: carnis concupiſcentiam, longè fac à me, & ſpiritum rectum, innova in viſceribus meis.

7. Reſtringe etiam, concupiſcentiam oculorum, nè cupiditate, radice omnium malorum, accenſus, aliena capiam, abſcondam, retineam, damna inferam, nè rem proximi deſiderem, nè malum illi aliquod, inferri patiar, qui juxta mandatum tuum, tribuere debeo mea, ac omnia potiùs derelinquere, quàm perdere te.

8. Et hæc quidem, diſplicent Majeſtati tuæ, ſed longè magìs, os bilingue, & mendax, quia veritas es, DEUS meus, uti & proximum, lingva percutere, famam illius denigrare, ſervum alienum judicare. Te enim dirè vulnerat, qui ſic pungit fratrem ſuum, te cruciat, qui affligit, & contemnit illum, quem tanto pretio, redimere dignatus es. Hæc ſciebam, Salvator meus, hæc credebam, & credo, & nihilominus, contrarium operatus ſum, lingvâ Chriſtia-

 nus,

nus, moribus autem pejor infideli.

Eodem modo te accusabis, de commisso, contra præcepta Ecclesiæ, & de quo gravatam sentis, conscientiam tuam.

Sic facta accusatione, gravitatem peccatorum tuorum ponderabis, ut ea efficaciùs detesteris. Peccasti enim, contra Deum, qui est summum bonum, quo spreto, ad umbram boni conversus, in rebus caducis, tuam posuisti felicitatem, quod est genus quoddam, idololatriæ. Elicies actum odij, & abominationis, erga teipsum, qui solus auctor peccati es, & peccando, majora tibi damna intulisti, quam unquam inferre, omnes dæmones, & homines, potuissent, quamvis hostes fuissent capitalissimi, & crudelissimi. Quare te odio habere debes, atq; hostilem in modum persequi, dicendo, in corde tuo. Hæccine reddidisti Domino, stulte, & insipiens? Nunquid non ipse est, Pater tuus, qui possedit, & fecit, & creavit te.

Sequitur contritio, cum firmo proposito non peccandi ampliùs, & faciendi fructus dignos pœnitentiæ. Addes autem, sequentes affectus, vel similes.

Aquæ

AQuæ multæ, peccatorum meorum, non potuerunt extingvere, charitatem tuam, DEUS meus, quam tot, tantisq; beneficijs, declarare dignatus es. Ideo memoria, memor ero, tantæ tuæ charitatis, & tabescet in me, anima mea, præ desiderio tui, & liquescet sol justitiæ, ad radios amoris tui. Utinam sicut fluit cera, à facie ignis, sic pereant hodie peccata, & imperfectiones meæ, à facie tua, DEUS meus. Lavi pedes meos, nunquam ampliùs, inquinabo illos. Non faciam, Bone JESU, gratia tua, sed diligenter cavebo, nè quid in me displiceat, purissimis oculis tuis; ambulabo coram te, corde perfecto, & gratissimum mihi erit, quidquid sanctissimæ voluntati tuæ, libitum erit, omnes peccandi occasiones, evitabo; & virtutibus studebo, quas antea, per vitia contraria, violavi, ut in quo, te magìs contempsi, magìs honorem. Id profiteor, hodie, coram te, & universa Curia tua cælesti, testem illam invocans, desiderij mei, & adjutricem, infirmitatis meæ.

Facta contritione, te ad pœnam, in hac vita subeundam offer, humiq; prostratus dic, confusus, & dolore plenus.

DOmine, Pater vitæ meæ, nulla est in mundo, condigna pœna, demeritis meis, nulla, quâ possim, satisfacere malis, quæ imprudenter commisi. Si hoc tibi gratum scirem, libenter me, morti traderem, in pœnam delictorum meorum. Sed quia me interficere non possum, nec debeo, tu me miserrimum occide, aut mitte Angelum, gladiatorem tuum, qui de me vindictam sumat. Arma creaturarum tuarum, excita contra me, ut vindicent causam tuam. Irruant in me, omnes ægritudines, dolores, adversitates, injuriæ, contemptus, calamitates: omnia lubenti animo, sustinebo, per gratiam tuam, dummodo in fine, placidum mihi ostendas, vultum tuum. Vultum tuum Domine, requiro, quo civitas tua lætificatur, vultum tranquillum, & jucundum, quo Angeli beatificantur. Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua, in auribus meis, vox gaudij, & consolatio-

lationis, qua dicas ſervo tuo. Remittuntur tibi peccata tua, vade in pace.

De Confeſſione Sacramentali.

FOrmidabilis eſt, & non ſine horrore audienda, Apoſtoli comminatio, dicentis. Quicunq; manducaverit Panẽ hunc, vel biberit calicẽ Domini indignè, reus erit corporis, & ſangvinis, Domini. *Quare ad ſumendum Corpus Chriſti, accedenti, revocandum eſt, in memoriam, ejusdem præceptum.* Probet autem ſeipſum homo, & ſic de pane illo edat, & de calice bibat, qui enim mãducat, & bibit indignè, judiciũ ſibi mãducat, & bibit. *Et quidẽ probatio, omninò neceſſària, eſt, ut nullus ſibi conſcius, mortiferæ labis, ad menſam Domini, præſumat accedere, non præmiſſâ, Sacramentali Confeſſione, quantumvis ſibi, contritus videatur, alioquin, Panem vitæ, in mortem, & condemnationem, accipit. Vt verò, ex hoc Divino convivio, quod ſanctis animabus, inexplicabiles præbet delicias, mens abundantiùs reficiatur, non ſolùm à mortalibus, ſed etiam à venialibus culpis, & ab omni terreno affectu, eam expurgare*

 opor-

oportet, & puram, ac vacuam, Deo exhibere, gratiæ suæ donis, implendam, & exornandam.

In ipsa autem confessione, vitanda prolixitas, & nimia diligentia, in levioribus culpis, recensendis, satis enim est, de illis, dolere, & per devotam cordis, ad Deum conversionem, eas expiare, quàm in ijs, ad instar historiæ, sine firmo proposito emendationis, sicut ut plurimum contingit, enarrandis immorari. Præcipua, & essentialis, hujus Sacramenti pars est, dolor & contritio, ob admissa facinora, huic maximè insistes, præmissa brevi consideratione, alicujus motivi, ejusdem contritionis, qualia, hæc sunt.

1. *Gravitas peccatorum, quibus offenditur DEUS, cujus bonitas infinita, nec levissimè quidem, lædenda foret, etiam ob salutem, totius mundi.*

2. *Atrocissima damna, quæ tam in ista, quàm in altera vita, ex peccato oriuntur.*

3. *Inscrutabilitas, judiciorum Dei, sæpe ingratos deserentis, & tepidos, evomentis.*

4. *Brevitas, & incertitudo, temporis gratiæ, quo potest offensa Dei, expiari.*

5. *Memoria æternitatis, ejusq; interminabilis durationis.*

6.

6. *Inæstimabilis dignatio Dei, qui tanta passus est, ut te à peccatis liberaret.*

7. *Magnitudo beneficiorum, tibi à Domino collatorum, pro quibus turpissimum est, non te gratum, benè vivendo, exhibere.*

8. *Sublimitas æterni præmij, & facilitas mediorum, ad illud acquirendum.*

9. *Infinita amabilitas Dei, infinito obsequio, propter se dignissimi, quia ipse, est summum bonum, qui te amore incomprehensibili, prosequitur.*

Hæc motiva, si attentè consideraveris, facilè poteris, summam in te contritionem, excitare. Sic autem dispositus, ad pedes Confessarij accedes, quasi ad lavacrum sanguinis, IESV Christi, in quo, te ab omnibus, iniquitatibus tuis, dealbandum fore confides. Duos ibi Sacerdotes, adesse putabis, visibilem unum, alterum invisibilem, qui penetralia cordis, intuetur. Imò humillimè quasi filius prodigus, resipiscens, benedictionem petes, & gratiam benè confitendi, præmissaq; generali Confessione, magna interiori, & exteriori, reverentia, quæ judici solet, à reo, exhiberi, peccata tua, Sacerdoti, qui Christum, Iudicem repræsentat, confiteberis,

beris, nudè, sincerè, humiliter, non ex habitu, & consvetudine, sed plorans, coram Deo, flagitia tua, cum rubore, & confusione. Cum verò Sacerdos, profert verba, absolutionis, Actum Contritionis elicies, teq; à Christo, ceu filium prodigum, osculo excipi, nova stola ornari, amplexu constringi, putabis, additis ab eodem illis verbis. Remissa sunt tibi, peccata tua, jam amplius, noli peccare. Quare gratias ei ages, dicens, cum Propheta, Nunc cœpi. *Et incipies, ab illa hora, vitam sanctiùs instituere.*

Post Confessionem, id quod impositum tibi, fuerit pro satisfactione, statim absolves, Deoq; offeres, in unione, Passionis, Christi. Deinde examinabis, an vera fuerit, contritio elicita, an intima cordis penetraverit, an diligentem discussionem præmiseris, an culparum gravitatem agnoscas, an aliquid prætermiseris, an tibi ex ignavia ignoscas, an teipsum arguas, & ad seriò pœnitendum impellas.

Oratio

Oratio ante Confessionem, & Actus Contritionis.

AD te Pijssime JESU, refugium meum, & consolatio mea, ad te mærens, & tristis, venio, recogitans mihi annos meos, & delicta mea, in amaritudine animæ meæ. Ad te verba doloris effundo, misericordiam tuam implorans, ut facias opus tuum, quod est misereri, & parcere, tollens peccata mea, quæ sunt, maxima miseria mea. Nè despicias voces, & singultus, ovis perditæ, & filij prodigi, ad tuam pietatem redeuntis, de regione longinqua, non enim lætaris, in perditione morientium, qui ut ego, non morerer, mortem subire dignatus es. Vermis terræ, retribuit tibi mala, pro bonis: & heu quot mala, & quàm gravia, peccata, pro tantis, & tam eximijs bonis. Et tamen loqueris, ad sponsam tuam, prævaricatricem animam meam, postquam fornicata est, cum amatoribus multis, ut revertatur ad te, & suscipies eam, quia

quia misericordia tua, super omnia, opera tua, & major est bonitas tua, quàm iniquitas mea. Surgo igitur, & venìo ad te, corde contrito, & humiliato, venio, ut laver, ô fons æternæ vitæ! ad quem sitio, sicut cervus, ad fontem aquarum: venio, ut illuminer, ô lux mea! & amem te, & confitear, adversum me, injustitiam meam. Emitte lucem tuam, & veritatem tuam, & illumina mentem meam, ut omnia mala, quæ commisi, & bona, quæ omisi, distinctè cognoscam, & integrè confitear; nec me permittas, computrescere in sordibus meis, tu qui omnium misereris, & nihil odisti eorum, quæ fecisti. Fac me, assveta mala relinquere, & tibi placitis operibus, occupari, ut ubi abundavit delictum, tua gratia superabundet, & sicut fuit sensus meus, ut errarem, à te, decies tantùm, iterum conversus, requiram te. Doleo, benignissime JESU, de omnibus, & singulis, peccatis meis, eaq; detestor, super omnia mala, non solùm arido, & imperfecto corde meo, sed

corde

corde etiam, & affectu, omnium verè pœnitentium, ex gratuito, tui amore, quia DEUS es, infinito amore, dignissimus, firmiterq; propono, quælibet potiùs ſubire mala, quàm iterum peccato conſentire. Exactiſſimè item, confiteri volo, tibique, & proximo, integrè ſatisfacere, atq; omnes peccandi occaſiones, deinceps evitare. Quidquid verò mihi deeſt, ſuppleat mors tua, ſangvis tuus, & ſuperabundantia merita tua, quibus fretus, veniam obtinere ſpero, & gratiam, mores meos, corrigendi, & in bono, uſq; ad finem, perſeverandi. Et tunc Domine, qui dediſti mihi, cognoſcere flagitia mea, perfice contritionem meam, & perduc ad finem, ſatisfactionem meam. Ure me, igne amoris tui, & ſepara à me, quidquid diſplicet, Majeſtati tuæ. Purifica omne, quod tibi placet, in me, ut in te vivam, non in me, & in te moriar, ac propter te, Salvator meus. Qui vivis, & regnas, in ſæcula, ſæculorum.

AMEN.

Oratio

Oratio post Confessionem.

GRatias ago tibi, Domine, Pater, & Dux vitæ meæ, quia non secundum peccata mea, fecisti mihi, sed superexaltasti misericordiam, judicio, & projecisti in profundum maris, omnia delicta mea. Atq; utinam possem, tantam in me contritionem excitare, quantam habuerunt, pro peccatis suis, Sanctus Propheta David, vir secundum cor tuum, Sanctus Petrus, Princeps Apostolorum, ac reliqui pœnitentes: quam libenter, totus in lachrimas diffluerem, donec lavarentur iniquitates meæ, & ostenderes mihi placidum, vultum tuum! Sed facta est anima mea, sicut terra, sine aqua tibi, & aruit, sicut testa, virtus mea: cumq; omni virtute, destitutus sim, hoc solum habeo residui, ut oculos meos extollam, ad Redemptorem meum, ejusq; lachrimas offeram, tibi, quas ille, pro me, uberrimas effudit, ut ijs placatus, aperias mihi, januas misericordiæ tuæ, & suscipias me, servum fugitivum, venien-

nientem ad te, & ab inimicis fugientem. Respice in me, & miserere mei. Domine patiens, & misericors, loquere ad petram, cordis mei, & percute, virgâ virtutis tuæ, ut fluant aquæ, compunctionis, aquæ salutares, quibus sanabitur, & dealbabitur anima mea. Confirma hoc, quod operatus es in me, tibiq; grata, & accepta sit confessio mea, atq; omnem ejus defectum, suppleat pietas, & misericordia tua. Misericordiam tuam imploro, & veniam postulo, cum inviolabili proposito, deinceps non peccandi, & studio virtutum, sedulò incumbendi, te mihi vires subministrante, qui non deseris, sperantes in te. Nè patiaris me, diutiùs vagari, post vanitatem vitæ hujus, transeunt enim dies, & dies, anni, & anni, & ecce nihil proficio. Convertere ergo, & deprecabilis esto, super me, indignissimum servum tuum, & noli sic attendere malum meum, ut obliviscaris bonum tuum: nam si ego commisi, unde me damnare potes, tu non amisisti, unde me salves, & recipias,

pias, in gratiam tuam DEUS meus, adjutor meus. Qui vivis, & regnas, in ſæcula, ſæculorum. Amen.

Actus diverſarum Virtutū ante Communionem.

Fidei.

QUis mihi det, ſuaviſſime JESU, ut ſub candido, ſpecierum Sacramentalium velamine, vultum tuum intueri poſſim, in quem deſiderant Angeli, proſpicere? Quis mihi det, ut pateant mihi fontes ſaluberrimi, quinq; vulnerum tuorum, quæ oculis fidei, in toto corpore cerno, fontes aquarum viventium, in ablutionem peccatricis, animæ meæ? O venæ ſalientes! in vitam æternam, effundite ſuper me, aquam gratiæ, quæ ſitim meam, ſatiet, ut gaudio repletus, & fide bona imbutus, exclamem, cum Thoma Apoſtolo, DEUS meus, & Dominus meus. Credo enim firmiſſima fide, te in Auguſtiſſimo Sacramento, corporis, & ſangvi-

gvinis tui, verè præſentem eſſe, Deum meum, & Dominum meum, & pro hac aſſertione, millies mori, paratus ſum. Credo inquam, quod in hoc Sacramento, Corpus tuum glorioſiſſimum, verè adeſt. Sole ſplendidius, electum ex millibus, cum ea integritate, pulchritudine, majeſtate, quâ in cælo exiſtit, & quâ, nulla major concipi poteſt. Ibidemq; eſt ſangvis, olim pro noſtra, omniumq; ſalute, effuſus. Ibi eſt anima, omni gratia, & ſapientia plena, in qua ſunt, omnes theſauri virtutum, & ſcientiæ Dei. Ibi deniq; latet Divinitas tua, verbum ſcilicet omnipotens, per quod Pater dicit omnia, & quia tu in Patre, & Pater in te eſt, adeſt etiam Pater, te Verbum ſuum generans, adeſt & Spiritus Sanctus, utriuſq; nexus, & amor. Hoc eſt compendium, omnium mirabilium tuorum, hoc ſummum prodigium, omnium creatarum, mentium, captum excedens, hæc veritas infallibilis, quam te largiente, per gladios, & ignes, profitebor.

SPEI.

IN te ſolo, ſpem meam colloco, dulciſſime JESU, quia tu ſalus, & virtus mea, tu refugium, & firmamentum meum, tu fons omnium bonorum, quomodo enim auderem, ad hoc tremendum Sacramentum accedere, teq; in eo ſuſcipere, niſi fiduciam tu mihi præberes, qui me tuo ſangvine redemiſti? De tua igitur benignitate confiſus, accedo ad te, ut ovis morbida, ad Paſtorem, ut infirmus, ad Medicum, ut reus morti obnoxius, ad Advocatum, ut tu me foveas, protegas, corrobores, & ſanes. Abyſſus nihili mei, abyſſum invocat, bonitatis tuæ, nam licet peccata mea plurima, & graviſſima ſunt, ea tamen nihil ſunt, quamvis plura, & graviora forent, ſi cum miſericordia tua, & pretio ſangvinis tui, conferantur. In ipſo repoſita eſt, tota fiducia mea, & gaudeo, quod nihil in me ſit, in quo poſſim confidere. Miſerere mei, & ſalva me, qui nunquam deſeris, ſperantes in te.

CHARITATIS.

O quanta vis amoris, cor tuum succendit, amantissime JESU, cum transiturus de hoc mundo, ad Patrem, mensam parasti nobis, habentem omne delectamentum, & omnem saporem suavitatis. Grande quidem fuit, & admirabile, opus amoris tui, quod naturam nostram assumere dignatus sis, sed longe præstantiùs, & mirabiliùs est, quod Corpus tuum, in cibum, & sangvinem, in potum, reliqueris: in illo siquidem, nostram suscepisti humanitatem, in hoc tuam largiris divinitatem. Sic totum thesaurum gratiæ tuæ, in nos effudisti, ut immensa hac dilectione, præventi, amoris vicem, tibi rependere, totis viribus satagamus. Amo igitur te, unicum meum solatium, in hoc exilio, unica spes, langventis animæ, unica mea felicitas, & summum bonum, quo in terris, frui licet. Amo te, toto corde, tota mente, tota virtute, atq; utinam omni momento, te ferventiùs semper amarem! Hoc est ar-

dens desiderium meum, huc feruntur gemitus mei, & suspiria cordis mei. Ad te enim trahis, omnes vires animæ meæ, dum teipsum, transfundis in me: dum quantum fieri potest, me similem tui facis: dum esurientem animam meam, non cibo aliquo terreno, sed pretioso tuo Corpore, & sangvine nutris, satias, & saginas. Pro hac tua ineffabili largitate, amo te, DEUS meus, & ut nunquam cessem amare te, amorem meum teipso inflamma, qui esca, & pabulum amoris es. O ignis jugiter ardens! & nunquam deficiens, ure renes meos, & cor meum, ut ardeant, amore tuo. Ignem, venisti mittere, in terram, accende illum, & eventila, ut semper crescat. Te enim amabo, si amandi vires præbueris, & cò amplius amabo, quò uberiorem amandi gratiam, infundas: nunquam te amabo ut dignus es.

DESIDERII.

QUemadmodum desiderat cervus, ad fontem aquarum, ita desiderat anima

anima mea, ad te Salvator meus, Domine JESU, desiderat inquam anima mea, accedere ad te, teq; offerre, DEO Patri, ac de fontibus salvationis tuæ, vinum lætificans, in gaudio haurire. Sitio enim, Domine, lassatus in via iniquitatis, sitio ad DEUM meum, venam aquarum viventium, sitio sángvinem tuum, quem mihi in potum, mirabiliter tribuisti. Ad te venio, & clamo post te, liberator meus, esuriens, & sitiens. Miserere mei, Fili David, & da mihi panem tuum, da vinum, quod miscuisti, ut refocilletur anima mea. Atq; utinam possim, omnium Sanctorum affectus, & inflammata desideria, habere, teque, semper sitire, fontem vitæ, fontem sapientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis. Utinam te semper esuriat, cor meum, Panem Angelorum, refectionem, animarum sanctarum, & dulcedine saporis tui, repleantur viscera, animæ meæ. Renuit consolari anima mea, donec suscipiam te, omne bonum meum, Domine JESU, quem solum ardentis-

ſimè concupiſco, cum omni affectu, & devotione, omnium Electorum tuorum, tecum epulantium, in menſa tua, quorum divitias offero tibi, in ſupplementum, inopiæ meæ. Eſto tu ſolus, gaudium meum, tranquillitas mea, refectio mea, & theſaurus meus, in quo, mens mea, quieſcat. Nihil deſiderem extra te, & omnia mihi vileſcant, propter te, DEUS meus, dulcedo mea, & unicum centrum, cordis mei.

GRATITUDINIS.

QUis ſum ego, Bonitas infinita, ut me, Divinæ menſæ tuæ, aſtare volueris, & ſumere Hoſtiam immaculatam. Unde inveni gratiam; in oculis tuis, ut oſtenderes in me divitias miſericordiæ tuæ? Venite, & audite, omnes Angeli, & Sancti Dei, & narrabo vobis, quanta fecit Dominus, animæ meæ. Mortuum in peccatis, de pulvere erexit me, & ſtola alba, clementiæ ſuæ, præcinxit, & dignum fecit, ut comederem panem, & biberem vinum, in menſa tua, omnibus die-

diebus vitæ meæ. Quas ergo tibi gratias agam, Clementissime JESU, Salvator mundi, aut quid retribuam tibi, pro omnibus, quæ tribuisti mihi? verè enim, de te Sponso Ecclesiæ, illud Canticorum intelligitur. Si dederit homo omnem substantiam domus suæ, pro dilectione, quasi nihil, despiciet eam. Tu omnia quæ habes, mihi largitus es, corpus, sangvinem, animam, & divinitatem tuam, & si ego tribuam tibi, omnem substantiam domus meæ, corpus, animam, & libertatem, cum omnibus, quæ nunc habeo, vel habere possum, hoc quasi nihilum reputabitur, comparatione immensi, & inæstimabilis doni tui. Tantum tibi debeo, quantum ipse vales, qui infinitus es: quare debitum meum, omnem meam facultatem excedit. Audeo tamen, rogare te, quia benignus, & misericors es, & tu nosti, paupertatem meam, audeo rogare te, nè despicias munusculum, quod tibi offero, in simplicitate cordis mei, dicens cum Sponsa. Dilectus meus mihi, & ego illi. Nam

ſicut tu, totum te mihi tradidiſti, in nutrimentum animæ meæ, ita ego me totum ſervituti tuæ conſecro, & quidquid habeo, quidquid ſum, quidquid poſſum, tibi pœnitus trado, ut me totum, tibi vendices, nec quidquam mei, mihi patiaris, ſupereſſe.

TIMORIS.

AD menſam convivij tui, à te vocatus, & invitatus, Domine JESU, ſummum bonum meum, & felicitas ſempiterna, parere quidem vocanti vellem, teq; amanter, & devotè, ſuſcipere, ſed contremiſco valde, cum meam intueor fœditatem, contremiſco, à voce Apoſtoli tui, dicentis; *Si quis manducaverit Panem hunc indignè, reus erit corporis, & ſangvinis Domini.* Mira enim res eſt, & portento ſimillima. Paſcor cæleſti Pane, quo ſaturari poſſunt, infiniti mundi, potor præclariſſimo vino, quo ardentiſſima, Angelorum ſitis, extingvitur, & fame, ac ſiti, areſco: omne cæli gaudium, intus fero, & terræ illecebris irretiri, non

deſino,

desino, vanaq; solatia, à creaturis emendico ad DEUM excelsum, fontem omnium bonorum, accedo, & sub specie Panis, & Vini, ipsum sumo, & non solùm non rapior, cum Paulo ad tertium cælum, sed terræ totus adhæreo, omnisq; mea sollicitudo, terræ famulatur, & corpori, nulla cælo. Hæc est angustia, quæ me undiq; premit, hæc consternatio mea, magna nimis, vereor enim, nè quod in salutem constituisti, in judicium, & condemnationem, accipiam. Nunquid ergo fugiam, à facie tua, cum impio Cain, aut abscondam me, cum Adamo, eo quod nudus sim, & audierim vocem tuam? Absit scio enim, quia major est, misericordia tua, quàm miseria mea: major est clementia tua, quàm iniquitas mea, si fœdus, si infirmus, si nudus sum, tu me potes mundare, sanare, vestire. Ad te igitur, cum timore, & tremore confugio, ut me vestias, sanes, & purifices. Abstrahe cor meum, à cæteris omnibus, extra te, in quibus, nihil est, nisi vanitas, & afflictio spiri-

ſpiritus. Sentiat mens mea, dulcedinem præſentiæ tuæ: guſtet quàm ſuavis es, ut amore tuo capta, nihil quærat, extra te. DEUS cordis mei, & pars mea, DEUS, in æternum.

HUMILITATIS.

Immenſe, tremende, potentiſſime, & incomprehenſibilis DEUS, quis es tu, & quis ſum ego, ut digneris venire ad me, mecū epulari, & manſionem apud me facere? Heu, quanta eſt, dignatio tua, quanta miſeria, & ingratitudo mea? Tu Rex Regum, & Dominus Dominantium, qui reſpicis terram, & facis eam tremere, tu fons ſanctitatis, coram quo, Angeli non ſunt puri: tu ſol, claritatis æternæ, qui lucem habitas inacceſſibilem, ego verò animal immundum, omnium calamitatum, ludibrio expoſitum, inſanis perturbationum motibus, agitatum: omni vanitati ſubjectum, vas contumeliæ, filius iræ, & tenebrarum. Et quomodo poteſt, lucis tuæ, ad tenebras meas, eſſe conventio? Quomodo præſumam, ad

te ac-

te accedere, vermiculus terræ, in quo nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhabitat? Qua fiducia, coram te ap, parebo, juſtiſſime Judex, ante cujus conſpectum, columnæ cæli contremiſcunt? Longe enim receſſi à te, qui tamen ubiq; es, & miſerabilis anima mea, quam tibi in Baptiſmate deſponſaveras, fornicata eſt, cum amatoribus multis, te repudians, Creatorem, & Redemptorem, ut fallacibus creaturis, adhæreret. Tu me ſegregaſti, ex utero Matris meæ, & vocaſti per gratiam tuam, ut lucerem coram hominibus, virtute, & bonis operibus, ego verò, in tenebris vixi, non quærendo, quæ tua ſunt, ſed quæ ſuper terram. Tu paraſti mihi menſam, in dulcedine tua, & ſuſpiravi, ad ollas, carnium Ægypti. Tu potaſti me, ſangvine tuo, & converti me, ad poculum Babilonis. Verùm tamen, ego loquar ad te, cum ſim pulvis, & cinis. Reſpice ſervum tuum, & ſuſcipe me, quem tam amanter, invitas, ad te. Jam enim cognovi, quia ſine te, nihil ſum, nihil poſ-
ſum,

ſum, & extra te, non eſt ſalus, nec vita. Proijce ergo, poſt tergum tuum, omnia peccata mea, & amplectere me, quamvis indigniſſimum, gratia tua, ad te revertentem, juxta verbum Prophetæ tui dicentis: Sacrificium DEO, ſpiritus contribulatus, cor contritum, & humiliatum, DEUS non deſpicies.

Commemoratio Dominicæ Paſſionis.

MEmoria memor ero, Clementiſſime Pater, & tabeſcet in me anima mea, omniumq; dolorum, & paſſionum, atq; acerbiſſimæ mortis Filij tui, Domini mei, JESU Chriſti, cum gemitibus, & lachrimis, recordabor, quia ipſe ſalus, & vita mea, ante oculos tuos pependit, in ligno, offerens ſe tibi, in holocauſtum, pro mea, & totius mundi, ſalute. Hanc autem oblationem, vivam, quam tu miſiſti, in miſeratione multa, ad Altare Crucis immolandam, pro nobis, hanc eandem tibi nunc offero, Paſſionem ejus, & mor-

mortem, recolens, ac repræſentans: ſicut ipſe præcepit, cum dixit, ut idem, in ejus commemorationem, faceremus. Recordare itaque, humilitatis ejus, patientiæ, charitatis, manſvetudinis, & obedientiæ. Reſpice labores ejus, jejunia, contemptus, contumelias, vincula, irriſiones, & iniquam condemnationem. Reſpice, in faciem Chriſti tui, & intuere ſpecioſum forma, præ filijs hominum, opprobrijs, injurijs, verberibus, livoribus, contuſionibus, ita deformatum, ut non ſit ei ſpecies, neq; decor. Vide, caput nobiliſſimum, ſpinarum punctionibus, transfoſſum, & percuſſionibus attritum. Vide, genas modeſtiſſimas, ſputis fœdatas, alapis cæſas, ſangvine cruentatas. Vide oculos benigniſſimos, lachrimis perfuſos, & ad ignominiam velatos. Vide os ſuaviſſimum, ſiti ardentiſſima cruciatum, & felle, atq; aceto, potatum. Vide dorſum, ſupra quod, fabricaverunt peccatores, verberibus, dilaniatum, & humeros Crucis pondere oppreſſos. Vide, brachia amabiliſſima, funi-

funibus devincta, & in Cruce crudelissimè extensa. Vide manus, innocentissimas, durissimis clavis perforatas. Vide, pedes delicatos, tot itineribus defatigatos, ac Cruci tandem affixos. Vide, corpus venerabile, pro nobis in cruce suspensum vulneratum, mortuum, & sepultum. Vide, sangvinem pretiosissimum, usq; ad minimam guttam, pro nostra salute, misericorditer effusum. Hæc enim, tibi offero, & repræsento, omni, quo possum, devotionis affectu, suppliciter orans, ut ipsa pietas, qua Filium tuum, pro nobis tradidisti, te omnibus, misereri compellat, pro quibus, ille factus obediens, usq; ad mortem, Crucem subire, dignatus est. Amen.

Oratio ante Communionem ad Deum Patrem.

RESpice clementissime Pater, de sanctuario tuo, & de excelso, cælorum habitaculo, & intuere, hanc immaculatam Hostiam, quam tibi offert, Magnus

gnus Pontifex noster, JESUS Christus, Filius tuus, Salvator mundi, pro peccatis, fratrum suorum, & esto placabilis, super multitudinem, malitiæ nostræ, quia vox sangvinis, Domini nostri, clamat ad te de Cruce. Hic est justitia mea, & sanctificatio, ac propitiatio mea. Averte faciem tuam, à peccatis meis, & respice in faciem Christi tui: ejus enim meritum, offero ad te, omnemq; fiduciam, in eo defixam habeo. Impellit serviendi tibi necessitas, terret conscientia, indebiti obsequij, sed rogo te, nè despicias, hoc sinceræ voluntatis obsequium, licet in me, boni operis, testimonium, non agnoscas. Nè me repellas, ad Divinissima dona tua, percipienda venientem, ut inculpatè accedens, ad gloriam tuam, dignus sim, qui operiar protectione Unigeniti Filij tui, & illuminatione Spiritus Sancti tui, atq; pro peccatis meis, deprecans exaudiar, te præstante, DEUS meus, Pater misericordiarum, qui cum eodẽ Filio tuo, in unitate, ejusdẽ Spiritus S. vivis, & regnas, in sæcula, sæculorũ. Amen. G *Ora-*

Oratio ad Dominum IESUM Christum.

GRatias ago tibi, Domine JESU Christe, pro ineffabili tua charitate, qua transiturus, de hoc mundo, ad Patrem, mensam mihi parasti, in dulcedine tua, mensam prorsus regalem, omne delectamentum, in se habentem, mensam pretiosissimam, Corporis, & Sangvinis tui, ut adipe, & pingvedine, repleatur anima mea, & secreto illapsu, nutritionis tuæ, roboretur, infirmitas mea. Et unde hoc mihi, gloriosissime, Fili Dei, ut me permittas venire ad te, & cum cæteris commensalibus tuis, epulari? Atq; utinam, ab omni culpa liber, purus ab omni labe, ab omni vitio purgatus, & ab omni inordinata affectione perfectè emundatus essem, ut ad hanc mensam, super cælestem, accedere possim fervens charitate, niveus innocentia, & omnium virtutum decore, exornatus. Sed quia miserrimus ego sum, & omni orna-

men-

mento, destitutus, obsecro te imprimis, benignissime Salvator, cujus charitas, immensa & bonitas infinita ut sangvine tuo, animam meam lavare, & super nivem dealbare, meritis tuis induere, illoq; igne, ardentissimi tui amoris, succendere digneris, qui te compulit, ad hoc vivificum conviviũ, instituendum. Obsecro deniq; Beatissimam Virginem, Matrem tuam, & omnes Electos tuos, ut tibi pro me offerant charitatem, fidem, & devotionem, quâ hoc Sacramentum, susceperunt, ab initio institutionis ejus, usq; ad præsentem diem. Et quia particeps ego sum, omnium timentium te, offero tibi omnium fidelium, hac die, communicantium, pietatem, & puritatem. Offero omnium justorum ab origine mundi, usq; ad ejus consummationem, virtutes, ac merita; & pios affectus erga te. Dulcissime JESU, in Venerabili Sacramento, existentem: firmissimæ nimirum fidei, & vivæ apprehensionis, earum rerum, quæ de hoc maximo mysterio, credendæ sunt,

 per-

perfectissimæ charitatis, & intimæ tecum familiaritatis: famis & flagrantissimi desiderij, te omne bonum suscipiendi filialis fiduciæ & spei de tua misericordia tam mirabili modo declarata: zeli divinæ gloriæ: admirationis tantæ dignitatis, & profundissimæ humilitatis: gaudij, & jubili in te, & de te: laudis, gratitudinis, adorationis, & devotionis. Hos inquam, aliosque affectus, offero tibi, in supplementum, imperfectionis meæ, & insufficientiæ, & eos si possem elicerem, cum maxima intentione, ad laudem, & gloriã tuam, quia dignus es. Suscipe Domine, hoc desiderium meum, meritisq; placatus Electorum tuorum, nè à mensa tua repellas me, quatenus hoc cibo satiatus, hoc recreatus potu, vitam habeam, & abundantiùs habeam, hîc, & in æternum. Amen.

Alia Oratio ad eundem.

VEni Domine JESU, unica spes, animæ meæ, & infunde pectori meo, multitudinem dulcedinis tuæ, ut nihil amem,

amem, nihil desiderem, præter te. Veni gaudium, & felicitas mea, veni spes, & robur meum, quia tecum sunt divitiæ, & gloria; tu vita, & consolatio mea, tu Paradisus voluptatis. Atq; utinam te, veniente ad me, vertantur mihi, in amaritudinem, omnes mundi deliciæ, ut tibi unitus, in hoc cælesti convivio, à te nunquam separer, in æternum. Frustra expenderem argentum meum, non in panibus, & laborem meum, non in saturitate, licet omnes Ægypti escas compararem, si carerem hoc Pane, qui præbet, delicias Regibus, & vino tuo destitutus essem, cujus suavitas, in infinitum excedit, omnia hujus sæculi, oblectamenta. Et unde mihi, tantum bonum, ut tecum epulari merear, Rex tremendæ Majestatis, ego indignissimus servus tuus, qui quotidie pecco, & incorrigibilis persevero: Sed major in infinitum, misericordia tua, quàm miseria mea, & tu dulcissima refectio mea, me in virum alterum transformas, & verbo virtutis tuæ sanas, omnes langvores

 meos.

meos. Ad te igitur venio, de tua pietate confisus, & in te sperans, non confundar. Lætifica animam servi tui, & supple, quod mihi deest, tu Benignissime Salvator, qui omnes ad te vocare, dignatus es dicens. *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.* Refice me teipso, quia in te sunt, omnes cæli deliciæ, in copiosissimo flumine gaudiorum Dei, cum tanta plenitudine, emanantes ut omnes, dignè ad te accedentes, inexplicabili lætitia, replere possint. Uni intimè tecum, animam meam, & fac me dignum, ut huic mensæ supercælesti, cum debito virtutum ornatu, assistam, & dulcedine perfruar, præsentis Divinitatis. Amen.

Oratio ad S. Spiritum.

VEni Sancte Spiritus, Amor Patris, & Filij, mundator scelerum, curator vulnerum, fortitudo fragilium, mærentium consolator, fulgor intellectûs, & vindex libertatis. Veni, è Patria felicitatis, & cordis mei penetralibus,

bus, tam fortiter illabere, ut vitia omnia, & defectus, tuo igne consumas, & omnia peccata mea, remittas. Emitte in animam meam, lucis tuæ radium, quo illuminante, intellectum, quæ tibi sunt placita, videam: quo affectum inflammante, ad ea prosequenda, tota virtute incumbam. Fac me dignè percipere, Sacratissimum Corpus Domini, & Redemptoris mei, JESU Christi, meque torrente tuæ voluptatis inebria, ut cælesti suavitate, in hac divinissima mensa degustata, nihil venenatæ mundi dulcedinis, liceat ampliùs degustare. Imbuat me, & perficiat, septiformis Spiritus tuus, & ad illum scientiæ gradum, fac me pertingere, ad quem pervenit Apostolus tuus, dum dicebat, se nihil scire, nisi Christum, & hunc Crucifixum. Roboretur infirmitas mea, fortitudine tua, vincat bonitas tua, malitiam meam, & deformitas mea, tua pulchritudine decoretur. Sursum erige me, per æternorum affectionem, copula tecum per amoris unionem, conserva, per finalem perseverantiam,

ut tuo ductu, revolet anima mea, ad te, principium, & finem meum, à quo nunquam ſeparetur. Amen.

Oratio ad B. Virginem.

GLorioſiſſima Mater Dei, Virgo Maria, tota fiducia mea, & unicum ſolatium, langventis animæ meæ, precor te, ut mihi miſerrimo peccatori, aſſiſtere digneris, hac hora, qua pretioſiſſimum Filij tui Corpus, & ſangvinem ſumpturus ſum, ſicut amans, & dolens, eidem Filio tuo in Cruce pendenti, & ſe pro noſtra ſalute, offerenti, adſtitiſti. Nè me deſeras, Mater miſericordiæ, ob intollerabilem peccatorum meorum fœditatem, neque avertas faciem tuam à me, quem Filius tuus, tanto amore dilexit, ut pro me mori dignatus ſit. Plena es gratiarum, plena rore cæleſti, innixa ſuper dilectum tuum, delicijs affluens. Ciba ergo pauperem tuum, de ſuperfluitate menſæ tuæ, tuarumq; virtutum veſtibus, indue me, ut his ornatus, Divino conſpectui gratus, appaream. Memento

mento illius charitatis, quâ Verbum Dei, ex te carnem assumpsit, ut tu fieres, Mater nostra. Aperi manum tuam, & imple me benedictionibus, quibus te DEUS benedixit, in æternum, ut te interveniente, tremenda mysteria, acceptabiliter perficere, & Sancta Sanctorum, dignè merear degustare.

Oratio ad SS. Angelos.

SAncti Angeli, purissimi spiritus, ministri Dei Altissimi, qui facitis voluntatem ejus, & orantium preces, ad cælum defertis. Tuq; præcipue, fidelissime, custos meus, state mecum, juxta aram, ad quam, totius mundi pretium, Sacratissimam Eucharistiam sumpturus sum, & in vestris thuribus, incensum orationum mearum, suscipite, ut fumus aromatum, hujus Divini mysterij, ascendat per manus vestras, in conspectu Dei. Purgate, illuminate, perficite, & dirigite me, vestramq; puritatem, & innocentiam, impetrate mihi, ut appaream coram Deo, decenter ornatus.

San-

Sancti Archangeli, Duces militiæ cælestis, instruite me, ut hæc sancta mysteria, percipiam, fidemq; vivam, & efficacem hujus Sacramenti, in me excitate.

Altissimi Principatus, vera pace interna, animam meam componite, ut in ea jugiter commoretur, Dominus, de quo scriptum est. Et factus est, in pace, locus ejus.

Sanctissimæ virtutes, assistite mihi, ut proficiens, de virtute, in virtutem, DEUM Deorum, dignus sim, oculo fidei cernere, intus recipere, ac tandem in Patria, clarè vobiscum intueri.

Invictissimæ Potestates, dæmonum impetus cohibete, nè mihi, ad sacram mensam accedenti, appropinquent, ut sine impedimento, dignè merear, Deo servire. Potentissimæ Dominationes, veram mihi, & sanctam libertatem obtinete, ut nec peccato serviam, nec corporis mei appetitui, & sensibus subdar. Throni stabiles, & sublimes sedes, pulcherrimæ Dei, discam à vobis veram humilitatem, & subjectionem,

ut

ut fiat anima mea, gratissimum domicilium Deo, qui superbis resistit, & super humilem, & quietum, requiescit.

Clarissima, & nobilissima cæli lumina, Cherubin illustrate mentem meam, plenitudine scientiæ, ut summam utilitatem meam, hujusq; Sacramenti, infinitam excellentiam, agnoscam.

Supremi Spiritus, Seraphin, ardentissimi amatores Dei, solvite gelu cordis mei, & vestrum, in eo ignem succendite, ut DEUM, vobiscum ardenter amem, atq; utinam, sicut vos.

Invocatio Omniũ Sanctorũ.

SAncti DEI omnes, cives supernæ Patriæ, inclinate aures vestras, & demittite lumina ad me, meamq; orationem exaudite. Ad vos clamo, pauper, nudus, & infirmus, cui omnia desunt, ornamenta virtutum, ad vos clamo, & vestram imploro benignitatem, succurrite infirmitati meæ, fidem meam, & spem roborate, excitate in me, igniculum amoris vestri, induite me,

me, veste nuptiali, ornate donis, quibus abundatis, ut sine rubore, introire valeam, in locum tabernaculi admirabilis, in aulam, cælestis convivij, in conspectu Divinæ Majestatis.

Sancti Patriarchæ, & Prophetæ, qui Christum Dominum nostrum, dictis Prophetastis, & ardentissimis desiderijs è cælo in terram traxistis, hujusq; Sacramenti mysteria, varijs typis, & umbris præfigurastis, preces fundite pro me, ut ipsum DEI Filium, sanctè tractare possim, & puro corde complecti.

Sancti Apostoli, quos Christus, in Cœna primos seipso cibavit, vos supplex exoro, ut vestra adjutus ope, gratiam non negligam, ejusdem Cœnæ participationis, mihi collatam, sed magno quotidie, augeam incremento.

Sancti Martyres, qui Christo Regi, pro nobis Crucifixo, vicem, quam potuistis, vitæ oblatione, per martyrium rependistis, ipsum pro me orate, ut ignem sui amoris, accendat in corde meo, quo succensus, & purificatus, meipsum mactem Deo, hostiam vivam,

& ei

& ei placentem, sicq; paratus, & probatus, ad hoc Divinum Sacramentum accedam.

Sancti Pontifices, & Confessores, mysteriorum Dei, fidelissimi dispensatores, qui Hostiam placationis, frequenter pro populo obtulistis, pro me obsecro, intercedite, ut hoc meum officium, DEO sit acceptabile, mihique propitiabile.

Sancti Monachi, & Eremitæ, qui cibo, potuq; cælesti, sæpiùs refecti, pravas concupiscentias, & vitæ hujus pericula, superastis, adjuvate me, orationibus vestris, ut sacris, hisce mysterijs armatus, meipsum vincam, & omnes inimicos, animæ meæ, conteram, sub pedibus meis.

Sanctæ Virgines, DEO amabiles, quæ studio castitatis, dignum in vobis, Filio DEI habitaculum, præparastis, & nunc in cælo, canticum novum concinnitis, quod nemo potest dicere, nisi fuerit, virginitatis prærogativa eximius, impetrate mihi, perfectissimam castitatem, quâ corpus, & animam, in omni puri-

puritate, contineam, ut Christo Domino, qui pascitur inter lilia, gratum in corde meo, exhibeam, domicilium.

Sancti mei Tutelares, N. N. & Patroni mei, singulares, vestro confisus Patrocinio, accedo nunc, ad sumendum Corpus, & Sangvinem, JESU Christi, Domini nostri, comitate me, euntem ad Altare, fulcite meritis vestris, ornate virtutibus, ut hoc Sacramentum, viva fide, ferventi charitate, & plena devotione, percipiam, perq; ejus continuum, & salutiferum usum, vestro dignus consortio, tandem inveniar. Amen.

Post Communionem

Actus Amoris.

AMo te, Domine JESU, jucunditas mea, & requies mea, amo te, summum, & unicum, bonum meum, ex toto corde, ex tota mente, & tota anima, ex totis viribus meis, & si tu, vides me, in hoc deficere, saltem desidero, amare te: & si satis id non opto, saltem desi-

desidero, id multum desiderare. Succende Domine, igne tuo ardentissimo, viscera mea, & quandoquidem, non nisi amorem, petis à me, da, quod jubes, & jube, quod vis. Nisi enim, dederis mihi, velle, & perficere, peribo utique, in infirmitate mea. Sonet vox tua, in auribus meis, vox illa dulcissima, & efficacissima, volo: Nam si vis, potes me mundare, & illuminare, potes me, ad supremum amoris gradum, elevare. Sicut voluisti pro me pati, & mori, ita etiam velis, ut appareat in me fructus Passionis; & mortis tuæ. Memento verbi tui, servo tuo, in quo mihi spem dedisti, tu enim dixisti; *qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.* O dulcissimum verbum! tu in me, & ego in te. O quantus amor! tu in me, vilissimo peccatore, & ego in te, DEUS meus, cujus Majestas, incomprehensibilis est. Unum est mihi necessarium, & hoc solum quæro, in te vivere, in te quiescere, à te nunquam separari. Felix est, qui te quærit, felicior,

qui

qui te possidet, felicissimus, qui in hac possessione perseverat, & moritur. O dies infelices! quos turpiter transegi, diligens vanitatem, & recedens à te. Et nunc Domine, qui venisti in hunc mundum, ut peccatores salvos faceres, redime animam meam, in sola fiducia, miserationum tuarum, respirantem, & aufer à me, omnia amoris tui impedimenta. Procul sit à me, omnis terrena delectatio, nihil sapiat mihi, nihil me alliciat, nisi tu. Vive, & regna semper in me, fidelissime amator, animæ meæ, in te enim sunt, omnia bona, & jam deinceps, paratus sum, omnia potiùs mala perpeti, quam, ut unquam cessassem, amare te. O Corpus Sacratissimum! quinque vulneribus sauciatum, pone te, ut signaculum super cor meum, & imprime illi charitatem tuam, obsigna pedes meos, ut sequar vestigia tua, obsigna manus, ut bona semper opera exerceam: obsigna latus, ut ferventissimos amoris tui actus, proferam in æternum. O sangvis pretiosissime! qui omnem hominem abluis, & pu-

& purificas, lava animam meam, & pone ſignum, in faciem meam, ut nullum præter te, amatorem admittam. O dulcedo cordis mei! & vita animæ meæ, ſicut tu in Patre, & Pater in te eſt, ita ego, per gratiam tuam, unus tecum ſim amore, & voluntate, mihiq; mundus crucifixus ſit, & ego mundo. Amen.

Gratiarum Actio poſt Communionem.

GRatias tibi ago, benigniſſime DEUS, quod me viliſſimum peccatorem, admittere dignatus ſis, ad vivificum tuæ menſæ Convivium. Et quis ſum ego, pulvis, & cinis, ut apponeres erga me Cor tuũ, inclinans cælos tuos, & deſcendens, ut ſangvine tuo puriſſimo, ſordes meas lavares, & deficientem præ fame, animam meam, non manna de cælo, ſed carne tua, immaculata, reficeres, & ſatiares. Si cæli cælorum te capere non poſſunt, & Angeli non ſunt mundi, in conſpectu tuo,

quis ego ſum? & quæ domus mea, ut ad me venire, ac in me commorari volueris? Quid in me inveniſti Rex tremendæ Majeſtatis, quod à templo gloriæ tuæ, traheret te, & deſcendere faceret, in abyſſum miſeriarum? Vos Angeli Sancti? Vos omnes Electi Dei, venite, audite, & narrabo vobis quanta fecit DEUS, animæ meæ: cum enim eſſem pauper, & abominabilis, nec auderem, oculos meos levare, ad cælum, præ multitudine iniquitatum mearum, ille me de pulvere ſuſcitavit, erexit de ſtercore, ut ſederem cum Principibus, & de menſa ejus comederem, omnibus diebus vitæ meæ. Gratias illi agite, ex me, vos amici mei fideliſſimi: ego enim puer ſum, non annis, ſed ſenſu, & neſcio loqui, nec verba invenio, quibus poſſim, ut par eſt, tam copioſum munus gratiæ, extollere, & prædicare. Quis enim amor, infinitæ charitati à me reddi poteſt, qui frigus, & gelu dici, non autem amor, mereatur? Quæ laus, quæ adoratio, quale obſequium meum erit, quod nullum non red-

reddat, infinita ejus perfectio, & dignitas, & ima, & summa indignitas mea? Sed tu Domine, miserator, & clemens, & immensæ bonitatis, tu nosti figmentum meum, nè despicias humillimam gratiarum actionem, quam tibi offero, de paupertate mea, & Sacrificium laudis meæ, honorificabit te. Tua est magnificentia, tua est gloria, & tibi laus, in perpetuas æternitates, pro tam excelso, & incomparabili beneficio. Tibi laudes concinant, tibi mecum gratias agant, universi populi, tribus, & lingvæ; omnes Angeli, & Sancti tui, quoniam misericordia tua, magnificata est super me, & miserationes tuæ, super omnia opera tua. Jubilent tibi, omnes creaturæ, quæcunq; cæli, terræ, & abyssi ambitu continentur, laudem tibi perpetuam dicant, quæ à te exiens in te refluat omnium rerum principium, & finis. Jubilent tibi, & gratias agant, cor meum, & anima mea, vires, sensus, potentiæ, & omnia membra, corporis mei, tibiq; soli, sit honor, & glo-

gloria, à quo, per quem, & in quo, ſunt omnia: qui es DEUS benedictus, & laudabilis, in ſæcula, ſæculorū. Amū.

Oblatio poſt Communionem.

SErvus tuus ego ſum, Domine Deus meus, & pro tributo ſervitutis meæ, aliquid tibi offerre vellem, quod Majeſtati tuæ dignum, & acceptabile foret: ſed excedit omnem facultatem meam, debitum meum, quia tantum tibi debeo quanti tu vales qui infinitus es. Et ex me quidem nihil poſſum, nihil ſum: habeo tamen ex gratia tua donum præclariſſimum, quod nullo modo recuſare potes: habeo dilectiſſimum Filium tuum Dominum noſtrum JESUM Chriſtum, qui ita ſe mihi communicavit, ut ego in illo, & ille in me ſit. Quare verba Prophetæ tui aptiſſimè uſurpabo & dicam. *Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me ſunt nomini ſancto ejus.* Ipſe enim Filius tuus dignè pro me nomini tuo benedicet, teq; amabit & glorificabit, nam intra me ſacramentaliter exiſtens

factus

factus est unum mecum, & ego unum cum illo. Ipsum igitur offero tibi velut Thymiama suavissimi odoris ad maximam tui gloriam & honorem, in gratiarum actionem pro universis beneficijs tuis; in remissionem peccatorum meorum, & totius mundi, ad impetrandam mihi, & omnibus omnia subsidia vitæ temporalis & æternæ, & pro animabus omnium fidelium defunctorum. Suscipe Domine cum hac sacratissima oblatione animam meam, & corpus meum, omnes vires, & affectus meos, ut sim perpetuum holocaustum jugiter ardens Majestatis tuæ. Præsta ut deinceps nec membra, nec sensus, nec potentias, nec vitam habeam nisi ut te amem, & serviam tibi. Tu sapientia mea, tu lux mea, tu fortitudo mea, & robur meum: doce me, illumina me, corrobora me, ut cognoscam, & faciam voluntatem tuam. Offero me tibi in servum perpetuum, meq; totum resigno in beneplacitum tuum, abjecta de me omni cura & solicitudine. Quidquid mihi evenire

permiſeris à Divina manu tua amantiſſimè ſuſcipiam. In tempore, & in æternitate id volo quod tu ab æterno de me decreviſti, ſive proſperum illud ſit, ſive adverſum. Vivat ſemper & regnet ſuper me beneplacitum tuum, quod in omni verbo, actione, cogitatione, & leviſſimo quoq; motu adimplere deſidero. Domine ante te omne deſiderium meum, & gemitus meus à te non eſt abſconditus. Deſunt enim mihi verba quibus explicem affectum meum, ſed proijcio me in ardentiſſimam fornacem amoris tui, quo ſuccenſus ad me venire dignatus es, & manſionem apud me facere. Succende me Domine, inflamma cor meum, viſcera combure, ut jugiter tibi ardeam, in te vivam, & in te moriar. Amen.

Petitiones poſt Communionem.

DUlciſſime amator Domine JESU Chriſte, qui me Corpore tuo immaculato, & pretioſiſſimo Sangvine refeci-

fecisti, ignosce obsecro indignitati meæ, & quidquid deliqui in hujus Sacramenti perceptione misericorditer indulge. Agnosco enim, & confiteor præsumptionem meam, quia ad hoc tremendum mysterium accedere ausus sum sine debita p æparatione, reverentia, humilitate, & charitate. Respice in me oculis misericordiæ tuæ, & supple excessu meritorum tuorum meam nimiam imperfectionem. Heu quoties venisti ad me, ut pauperrimam animam donis tuis locupletares? Ego autem contempsi te, & abii in regionem dissimilitudinis post prava desideria mea. Cumq; inutiliter omni dissipata substantia ad te nudus, & fame consumptus reversus sum, tu suscepisti me, & omnium iniquitatum mearum oblitus es. Bonum mihi quod amasti me, amore æterno & infinito: nisi enim infinita esset bonitas tua, nullo modo posses tolerare miseriam meam. Vincat igitur, & absorbeat, bonitas tua malitiam meam. Riga me lachrimis, quas fudisti pro me, unge me myrrha do-

doloris tui, aſtringe vinculis, ablue ſangvine, Cruce erige, morte vivifica. Penetret amor tuus viſcera mea, ut omnem alienum amorem expellat. Abſcedat phantaſmatum multitudo, meq; totum in te transforma, ut in te pereat omnis ſubſtantia mea, meque ampliùs non inveniam, niſi in te. Imprime cordi meo amorem crucis & humilitatis, qui ut me redimeres, nec uno quidem momento ſine Cruce eſſe voluiſti. Nè patiaris me ſine fructu à te recedere, ſed operare mecum mirabilia tua, ſicut cum Sanctis tuis operatus es, & fac me ambulare in fortitudine cibi iſtius uſque ad montem perfectionis. Succende me ignita vi amoris tui, ut ſim tecum conſummatus in unum omninò abſtractus à me ipſo, & ab omni creatura. Omnibus quoque famulis tuis pœnitentibus, da pacem, ſalutem, & tuam benedictionem. Converte miſeros peccatores ad te, revoca Hæreticos, atq; Schiſmaticos, illumina infideles, te ignorantes. Adeſto omnibus qui in aliqua neceſſitate, & tribulatio-

latione constituti sunt. Esto propitius propinquis amicis & benefactoribus meis; miserere omnium adversantium mihi, vel qui me aliqua molestia affecerunt, da vivis veniam & gratiam, da fidelibus defunctis lucem & requiem sempiternam. Amen.

Aspirationes post Communionem ad B. Virginē, Angelos, & Sanctos.

RESpice in me Gloriosissima Virgo MARIA, quia dignum objectum oculorum tuorum factus sum. Loquere pro me bona dilectissimo Filio tuo, qui me corpore & sangvine suo suavissimo refecit, & offer ei merita tua in supplementum imperfectionis meæ. Gratias age ei pro me, & impetra mihi ut Sacramentali sua præsentia non discedat à me, nisi relinquat post se animæ meæ largissimam benedictionem.

Angeli Sancti Ministri DEI altissimi, facientes verbum illius, aspicite

Primogenitum Patris æterni, quem introeuntem in orbem terrarum jussu Patris adorastis, & facite me in eo spiritu, & veritate illi servire, qua vos eidem in hac vita ministrastis, & nunc in cælesti Patria servitis.

Sancti Patriarchæ & Prophetæ viri desideriorum conscij secretorum Dei, intuemini promissum ab initio mundi Redemptorem, quem tam ardenter desiderastis, & tanto tempore expectastis, nec videre potuistis, facite me toto affectu ad ipsum suspirare, ut reliquæ promissiones ejus fideles inveniantur, & sentiam promissos Sacramenti effectûs.

Apostoli JESU Christi, ejusque Evangelij clarissimi Prædicatores aspicite in me ipsum dilectissimum Magistrum vestrum, quem tantoperè dilexistis, & impetrate mihi, ut intimis visceribus ipsum super omnia amem, ejusq; fervoris particeps fiam quem tunc experimentaliter gustastis quando hoc cibo de manu ejus refecti fuistis.

Invictissimi Martyres Christum respici-

ſpicite Crucifixum, pro cujus amore ſangvinem veſtrum tam libenter fudiſtis, ipſumq; orate ut me ſemper in cruce vivere, & mori faciat, quatenus vicem quam poſſum, ejus dilectioni rependam.

Beati Pontifices Dominici gregis cuſtodes, & Paſtores vigilantiſſimi, agnum cernite immaculatum, quem omnipotenti DEO in Sacro Altari toties immolaſtis, & veſtris precibus facite me dignum tanti ſacrificij, ut meipſum bonis operibus perpetuò immolem tam ſacræ oblationi aſſociatum.

Servi fideles Chriſti Sancti Monachi & Eremitæ, videte dulciſſimum Dominum veſtrum, pro quo omnia mundi hujus oblectamenta & affectu, & re ipſa reliquiſtis, & facite me pro ejusdem amore proſpera mundi deſpicere nulla ejus adverſa formidare, & ad faſtigium ſanctitatis quantociùs pervenire.

Puriſſimæ Virgines Sponſum veſtrum intueamini, cui cum ſumma exaltatione virginitatem veſtram conſecraſtis,

craſtis, illibatam mihi mentis & corporis virginitatem obtinete, ut hujus vitæ curſu peracto mundus ab omni labe in conſpectu Domini merear præſentari.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei, conſolatio pauperculæ animæ meæ, vos præſertim Patroni & Protectores mei, aſpicite Magiſtrum, auctorem, & præmium ſanctitatis veſtræ, ac univerſam veſtram felicitatem, intra viſcera mea manentem, mihiq; ab ipſo, cui vos tantoperè verbo & exemplo in hac vita conformaſtis, veſtris interceſſionibus impetrate, ut veſtra ſemper veſtigia ſequar, & ut ad ſcopum mihi propoſitæ perfectionis, ac tandem plenus meritis ad veſtrum merear conſortium pervenire. Amen.

Aſpirationes poſt Communionem ſæpe per diem repetendæ.

QUis me ſeparabit à charitate tua Do-

Domine DEUS meus? non timor mortis, quia tu es vita mea: non amor mundi, quia ipſum ſperno, & omnes pompas ejus: non tribulatio, quia tu dum tribulor mecum es; non fames, non nuditas, non paupertas, quia tu es cibus meus, operimentum meum, & divitiæ meæ; non perſecutio, non gladius, quia hæc dulcia mihi ſunt propter te: non creaturæ, quia ante te ſunt nihil.

Quando educes me de iſto carcere, cui te relicto adhæſit anima mea? quando trahes me poſt te, captum ſpecie tua, & pulchritudine tua? quando mihi, & toti mundo mortuus ero, ut in te ſolo vivam, & tu vivas in me? O ſi ſemper te amarem! te ſemper poſſiderem, à te nunquam diſcederem, in te prorſus converterer.

Quid poſſum extra te deſiderare, cum in te ſint omnia bona. Nimis avarus eſt, cui tu non ſufficis.

O amor! qui omnia potes, quando facies, ut diligam te toto corde, tota anima, totis viribus. Quid mihi eſt in

cælo, & à te quid volui ſuper terram? Jam plenum eſt deſiderium meum, plenum gaudium cordis mei, quia tu es plenitudo mea, omne bonum, & deſiderium meum.

Refice Domine eſurientem animam meam, accende frigiditatem meam igne amoris tui, illumina cæcitatem meam, claritate præſentiæ tuæ.

Verte mihi omnia terrena in amaritudinem, omnia intima & creata in contemptum, & oblivionem.

Erige cor meum ad te in cælum, & nè permittas me vagari ſuper terram.

Penetret quæſo hujus Sacramenti virtus, omnia intima mea, & quidquid in me pravum, quidquid vitioſum eſt, mortificet & eradicet.

In te JESU ſuaviſſime ſit omnis delectatio mea, tædeat me gaudij quod eſt ſine te, amara mihi ſit omnis quies, quæ non eſt in te.

Emitte ex te Benigniſſime JESU, amoris tui radios, qui me ſuccendant, & quidquid terrenum in me eſt comburant,

burant, & consumant, ut igne inextingvibili charitatis tuæ ardeam, & vetus in me homo totus deficiat.

Utinam me rapiat ignita vis amoris tui, quæ me transformet in te, & in te absorbeat, ac me tecum unum efficiat.

ORATIO

Circa Communionem, vel ante Sanctissimum SACRAMENTUM dicenda.

Ave dulcissime JESU, verus DEUS, & verus homo, qui ex voluntate Patris cooperante Spiritu Sancto, te mihi, nascens in socium, convescens in edulium, moriens in pretium, regnans, in præmium, dare dignatus es; ave, & benedic calamitoso exuli tuo, meque recipe in tui amoris suavissimos amplexus. Avete manus venerabiles pro me crucifixæ. Avete pedes speciosi, pro me clavis confixi. Ave latus divinum pro me lanceâ vulneratum. Ave mitissimum cor, mei peccatoris indignissi-

mi

mi amore, ſaucium. Ego pulvis & cinis indignus conſpectu tuo, ob innumera peccata mea, de quibus doleo, te Dominum meum, & Deum meum, hic verè præſentem omnium creaturarum poſſibili affectu, ſaluto, adoro, laudo, & glorifico, & ab omnibus amari, laudari, & glorificari, deſidero in æternum & ultra. Offero tibi Domine in perpetuum holocauſtum voluntatem meam, arborem tuam, ut nec bona velle liceat mihi, niſi tu id per inſpirationes tuas ſignifices. Quid enim ſcit puer tuus Benigniſſime Pater, quid expediat ſibi, quam viam teneat cæcus in tot periculis, & ignarus viæ? Tibi cura eſt de me ab æterno, tu me dirige in viam mandatorum tuorum. Si me vis eſſe hic minimum, ut ſim maximus in regno tuo, nonnè infinita eſt miſericordia tua? Si vis me in omnibus obedire, & ab omnibus contemni, ſequar veſtigia tua ſuaviſſime Redemptor, qui DEO Patri æqualis obediens ei fuiſti, uſque ad mortem, mortem autem Crucis, & cum ſceleratis reputatus es.

Quod

Quod ſi immemor promiſſionis meæ, quâ me tibi in ſervum ſpontè obtuli toties, optans fieri unicam voluntatem tuam, jam corporis & ſenſuum commoda quæro. Si obliviſcor prævaricationis meæ, & tui JESU felle potati, ſi honorifica affecto, & vilem me agnoſcens, vilis haberi nolo, quanta mihi confuſio in die illa in conſpectu tuo. Abſit hoc à me Domine, ut detraham de holocauſto tibi dudum oblato, ut non ſequar ſemper voluntatem tuam. Quæ eſt enim ſpes mea, & fiducia mea, & amor meus à juventute mea? Nonnè tu Domine DEUS meus? In te ergo ſperans non confundar, te ſequens non errabo, te diligens non timebo. Poſſide JESU bone cor meum, & reple illud gratia tua. In te vivam, in te moriar, & tam in vita, quàm in morte cantabo tibi, quia bonus es, & in æternum miſericordia tua. Laudent te mecum cæli & terra, pro tot, ac tantis beneficijs tuis. Tu me amaſti ab æterno, etiamſi prævideres me aliquando te oſurum: tu me conſervaſti &

redemiſti, qui toties te vendidi pro viliſſima creatura: tu prodigum expectaſti: juſtificaſti impium, fragilem præſervaſti, & fugientem proditorem tuum miſericorditer vocaſti, ut collocares cum Principibus tuis. Et non ſufficit adhuc tanta charitas tua, ut amore liqueſcat anima mea? Sed quod omnem ſuperat gratiam paſſus es pro me extaſim amoris, paraſti in conſpectu meo hanc Diviniſſimam menſam, in qua carnem tuam in cibum & ſangvinem in potum tribuiſti, trahens me ad te in funiculis Adæ in vinculis charitatis. Quis jam me ſeparabit ab amore tuo? quis me impediet nè me intimè tecum uniam? Dixiſti enim, *qui manducat meam Carnem, & bibit meum Sangvinem, in me manet, & ego in illo.* O dulciſſimum verbum! Tu in me, & ego in te. O quanta dignatio! Tu in me, & ego in te. O quantus amor! Tu in me vili ſterquilinio, & ego in ſummo bono. O qualis commutatio! Tu in me, & ego in te. Quid ultra petere & ſperare poſſum. Viſitas nos certè in

tè in ſalutari tuo, ad videndum in bonitate Electorum tuorum. Et quomodo potero declinare à te, non jugiter adhærere tibi, qui tam copioſo munere gratiæ locupletaſti me, mihiq; præſens ſemper aſſiſtis in memoriali paſſionis tuæ in hoc compendio mirabilium tuorum. Laudo, & glorifico te dulciſſime hoſpes animæ meæ, quod hoc Sacramentum in ultima Cœna inſtituiſti, & in eo permanere nobiſcum uſq; ad conſummationem ſæculi voluiſti. Omnes Beatorum Spirituum ordines te mecum magnificent, & exaltent, & gratias pro me indigno referant, quod à me immundiſſimo peccatore ſumi non ſis dedignatus. Gratias item ago tibi pro tribulationibus, tentationibus, & confuſionibus, quas ad ſalutem meam eſſe voluiſti, & me offero ad hæc, & poſtulo veſte tua indui, obteſtans per viſcera miſericordiæ tuæ, ut retribuas illis, qui ſuo fortè crudeli damno & pœna tibi luenda tantum bonum mihi attulerunt. Cupio tecum bajulare crucem, nudus nudum ſequi, in te vive-

re, pro te mori, Hæc eſt ultima voluntas mea, velut hodie morituri, coram te Judice & Patre amantiſſimo, & Curia Sanctorum, quos teſtes habebo infidelitatis, & tepiditatis, ſi deterior evaſero. Averte Domine, & dele in me ſervo tuo quidquid tibi diſplicet. Fac ut temporalium omnium faſtidium habeam, cum hæc ſatiare nunquam poſſunt. Tu verò Domine omne bonum es, qui es & felicitas mea, & ſola ſatietas animæ meæ. Quis ergo mihi tribuat, ut te ſolum diligam, te quæram toto corde, te in omnibus amem, qui in omnibus es, & operaris? Veni, Bone JESU, JESU dulciſſime, ſuaviſſime, pulcherrime, potentiſſime, ſapientiſſime, gloria mea, & exaltans caput meum, veni, & ure cor meum, inebria me charitate tua, & fac me unum tecum, ſicut tu, & Pater unum eſtis. Diſpone, & ordina me creaturã tuã, ſecundum beneplacitum tuum. Tuus enim ſum, & eſſe volo, in ſæcula, ſæculorum.

AMEN.

ORA-

ORATIO
Ad quinq; vulnera Christi.

SAlve vulnus benedictum dexteræ manus Domini mei JESU Christi crucifixi pro me, & omnium hominum salute, roseo stillans cruore. Protege me Domine dextera tua, nè quando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum, quem tu sangvine tuo redemisti. Deducat me mirabiliter dextera tua, ut omnes cogitationes meæ, & sermones mei semper rectà tendant, & dirigantur ad te, utpotè scopum & finem meum. Da mihi gestare semper ardentem lampadem oleo charitatis instructam, ut dignus habear qui tecum ad cælestes nuptias intromittar, ut cum sæculum judicaturus adveneris, ad dexteram tuam constitutus audire merear cum Electis tuis. Venite Benedicti Patris mei, percipite Regnum vobis paratum à constitutione mundi Amen.

Salve beatificum vulnus sinistræ manus Salvatoris mei JESU Christi,

pretiosissimo ejus sangvine purpuratum. Manu tua forti, & brachio excelso ad nihilum redige Domine, quidquid sinistrum & perversum moliuntur adversum me, qui cogitant mihi mala. Comprime vires hostium, qui quærunt animam meam. Tuere me, & adesto mihi in omnibus adversitatibus, & tribulationibus meis. Dic animæ meæ: Salus tua ego sum, ut de manu inimicorum meorum liberatus in sanctitate, & justitia serviam tibi omnibus diebus vitæ meæ. Amen.

Salve gloriosum vulnus dextri pedis Domini mei JESU Christi, sangvine Agni Immaculati conspersum. Perfice Domine pedes meos tanquam cervorum, ut indefesso cursu per viam mandatorum tuorum incedam, eaque semper inquiram quæ placita sunt tuæ Divinæ voluntati. Dirige gressus meos in virtutem, donec videam DEUM Deorum in Sion. Lucerna pedibus meis sit verbum tuum, & lumen semitis meis, ut etiam proximis lucis exempla præbeam, quatenus tu DEUS meus

in omnibus, & ante omnia glorificeris nunc, & in æternum. Amen.

Salve venerabile vulnus ſiniſtri pedis JESU Chriſti, ſangvine madefactum. Evelle Domine pedes meos à laqueo, quem ſtatuerunt mihi inimici mei. Cuſtodi animam meam à lapſu, nè fiam hoſtibus meis in prædam. Non veniat mihi pes ſuperbiæ, ſed in ſimplicitate cordis mei incedam coram te omni tempore. Edoce me vias tuas, ut ſciam quid acceptum ſit coram te, & opere compleam univerſa quæ præcepiſti mihi. Amen.

Salve vulnus ſaluberrimum cordis JESU Chriſti, crudeli cuſpide inflictũ, è quo ſangvis & aqua copiosè emanârunt in ablutionem peccatorum noſtrorum- Vulnera cor meum Domine amoris tui jaculo, ut te in omnibus & ſuper omnia colat, teque, & proximum propter te ferventi ſemper amore proſequatur. Munda me puriſſimo ſangvine, & aqua ſalutari, ut ab omni labe emundatus te DEUM Salvatorem meum, quem ſoli mundo

corde videbunt in omni æternitate merear contemplari. Amen.

Paraphrasis Anagogica Dominicæ Orationis.

Pater.

TU es ille, qui filios spirituales progeneras mediante vivificativo germine, & ideo verè tunc filius tuus ero, quando te vero amore constringam. Tu Pater omnia potes, quia omnia fecisti ex nihilo, da ut serviam tibi filiali amore, teque intimis visceribus amplectar, & tibi soli adhæream.

Noster.

QUi ratione tuæ latissimæ bonitatis omnes spiritus rationales per immissos à te radios ad te trahis, & non est qui se abscondat à calore tuo: quando te tam ardenter amabo, ut tua bonitas in me appareat. Nam si verè te amarem, tunc aliquid in me tuæ latissimæ diffusionis stillares.

Qui es in cælis.

SEd in terris quoq; es per essentiam, præsentiam, & potentiam. Verùm alio modo in cælis es quàm in terra. In cælis enim sunt Angeli & Beati, qui cæli cælorum sunt, in quibus adeo ineffabiliter es, ut esse in rebus cæteris non videaris. Cæli enim sunt Sancti Viri, qui à terrenis rebus elevati, puri, simplices, illuminati in cælis semper conversantur: in quibus es per gratiam, quæ tanti est pretij, ut sine ea quidquid in mundo est, nihil est. Quando igitur anima mea nitida, & clara instar cæli efficietur, & diversarum virtutum sideribus adornata? Tunc enim in me habitabis, cum per flammam amoris ab omni fæce purgatus mundum tibi & immaculatum cordis hospitium exhibebo.

Sanctificetur Nomen tuum.

SIne terra efficiatur in me Nomen tuum quod est mirabile. Nisi enim depulsa omni carnalitate te super o-

mnia diligam, terrenæ concretionis pondus spiritum terræ alligatum tenebit. Quando igitur sanctificabitur notitia tua in me. Quando in me habitabis per gratiam & amorem, ita ut terra nullum in me habeat locum. Quando depulsa omni mortalitate unus tecum spiritus efficiar per mysticam unionem.

Adveniat Regnum tuum.

VT non regnet peccatum in meo mortali corpore. Vult quidem regnare in me, quandoq; inanis gloria, quandoq; luxuria, sed ego nolo quemquam in me regnare, nisi te Domine Rex Regum, qui solus habes immortalitatem. Tunc autem in me regnabis, cum te ardenter amavero, qui enim te amat, tecum regnat, & qui te possidet, omnia possidet in æternum. Valeant omnia Regna mundi, & omnis gloria eorum. Melior est mihi dies una in atrijs tuis, quàm mille anni in tabernaculis peccatorum. Exul sum, & peregrinus super terram ad hoc natus, ut

futuram civitatem inquiram, in qua tu regnas: & hoc eſt regnum quod opto; nam ſi hoc quæſiero, & juſtitiam ejus, tu me de cæteris feciſti ſecurum.

Fiat voluntas tua ſicut in cælo & in terra.

REgnum enim tuum nemo poteſt poſſidere, niſi rectus fuerit. Rectus autem eſſe nequit, niſi qui tuam fecerit voluntatem: voluntatem verò tuam nemo facere poteſt, niſi ex dono tuo, quia nemo venit ad te, niſi tu traxeris eum. Propterea fiat à te voluntas tua, mihi ſcilicet donetur à te, ut per gratiam faciam in terris voluntatem tuam, ſicut in cælo fit à Beatis per gloriam tuam. Purifica cor meum, o ignis ardentiſſime! ut expellam perfectè amorem proprium, & reijciam propriam voluntatem, ut planè fiat in me voluntas tua, & mea pereat. Pereat in me omnis proprietas, teque ſolum diligam ex toto corde, & glutino amoris tecum unitus tibi ſoli adhæreã, & conſentiam.

Panem

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

NOn peto quod voluptati serviat, sed quod langventi animæ sufficiat. Non carnis consolationem quæro, sed affectionem super cælestem. Panem volo Angelorum, augmentum videlicet amoris, quo solo afficitur, & satiatur anima mea. Quando fiet istud optime Pater, ut te flammigeris affectionibus contingens panem amoris comedam in saturitate. Hunc Panem da mihi semper, ut eodem cibo in præsenti nutriar, quo Angeli Sancti in gloria satiantur: ut de micis comedam quæ cadunt de mensa Domini mei. Inquietum est cor meum, donec Pane isto divino aliquantulum confortetur, qui ideo quotidianus dicitur, quia quo plus comeditur desiderio quotidiano reficit abundantiùs.

Et dimit-

Et dimitte nobis debita nostra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris.

MUltipliciter enim tibi debitor ſum. Nam quis poteſt numerare peccata quæ feci, quis tolerare, quæ quotidie perpetro? Hæc ſunt debita, quæ mihi opto dimitti. Solus autem amor uniendo me tibi, te quondam mihi offenſum, placatum efficiet, & reddet gratioſum. Quando igitur ô bone Creditor te vero amore conſtringam, ut omni peccato dimiſſo te mihi placatum ſentiam notitia experimentali? Non differas ſecundum multitudinem bonitatis tuæ dimittere mihi, quia & ego verè dimitto debitoribus meis, paratus eis benefacere, ubi, & quando oportuerit.

Et nè nos inducas in tentationem.

PErfice Pater quod cœpiſti, & miſericordia ſubſequatur me omnibus die-

diebus vitæ meæ. Scio enim quòd qui perseveraverit usque ad finem hic salvus erit. Nemo autem perseverare potest sine te, quia totus mundus laqueis & tentationibus plenus est, & nos in tenebris ambulamus, atq; inimicos habemus, qui non dormiunt die ac nocte. Hoc itaq; peto amoris, glutino inseparabiliter colligari, quia tunc securus ero, cum tibi totaliter adhærebo.

Sed libera nos à malo.

NOn à malis, quæ me pati oportet in hac vita, ut prober in camino tribulationis; hæc enim pati, & libenter ferre paratus sum tua gratia opitulante. Sed à malo pœnæ infernalis, quæ hominem separat à te, à malo quoque Purgatorij, non ut effugiã tormenta, sed nè diu ibi detentus desiderio frauder videndi faciem tuam, in quam desiderant Angeli prospicere. Verùm si ego te ardenter diligerem, amoris flamma peccatorum rubiginem exureret, & sic in hora mortis meæ flammigeris affectionibus expurgatus ad te diu desideratum

ratum ſine dilatione evolarem. Quando ergo hoc ardore te diligam, qui & pœnam excutiat, & à dilatione abſolvat? Hoc ipſe præſtare digneris, qui vivis, & regnas DEUS per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

PARAPHRASIS
Angelicæ Salutationis

Ave.

MAter Dei, Mater gratiæ, Mater miſericordiæ, quæ Deum & hominem peperiſti. Ave Regina cæli & terræ, quæ ſine væ peccati ſemper fuiſti, ab omni miſeria immunis, & verè in omnem æternitatem beatiſſima. Ave fons ſalutis, cujus privilegiorum multitudo innumerabilis eſt. Ave pax, & gaudium mundi, quæ cælum terræ, nos Deo reconciliaſti.

Maria.

NOmen dulciſſimum ſuper mel, & favum, Nomen poſt Filij tui Nomen

men, ſuper omne Nomen, in quo flecti-
tur omne genu cæleſtium, terreſtrium,
& infernorum. MARIA illuminatrix
omnium ſpirituum, ad cujus lucem
mores effingimus: Domina noſtra, cu-
ius pio famulatu felicitatem adipiſci-
mur ſempiternam: Stella maris, cujus
perpetuo afflatu, & ſplendore illuſtra-
mur, & ad portum ſalutis dirigimur.
Mare gratiarum, & ſanctitatis, è quo
exeunt omnium virtutum exempla,
omnia Sanctorum Chariſmata & be-
neficia.

Gratia plena.

IRa enim & maledictio in omnes fili-
os Adæ, tu autem inveniſti gratiam
apud Deum. Singulis gratia data eſt in
partes; in te tota effuſa eſt gratiæ ple-
nitudo. Tu gratia plena, quæ nulli un-
quam peccato aditum aperuiſti, gratia
inquam plena, quia omnia opera ex
gratia feciſti, & in cunctis virtutibus
excelluiſti. Fuêre quidem & alij San-
cti gratia pleni, ſed tu valdè differenter
ab illis, quia ubi major abundantia li-

quo-

quoris, ibi major capacitas vasis. Quanta autem capacitas tua fuit, quæ illum tuo gremio contulisti, quem cæli capere non possunt.

Dominus tecum.

TEcum in corde, tecum in utero, tecum in auxilio, tecum Filius, quem carne induisti, tecum Spiritus Sanctus, de quo concipis, tecum Pater, qui eum genuit ab æterno, quem tu paries in tempore. Dominus tecum, & in te, uti Rex in solio, sponsus in thalamo, amicus intimus in amico, imò multò intimiùs, & arctiùs. In te etiam Dominus est, quomodo enim subsisterem sine illo? Sed in te multò excellentiùs per majorem gratiam, per majorem bonorum communicationem, per assumptionem humanæ naturæ.

Benedicta tu in mulieribus.

VErè benedicta, quæ à communi maledictione, mulierum libera, nec sterilis fuisti, nec virginitatem amisisti, nec in tristitia peperisti.

Portasti Deum, qui portat orbem, genuisti genitorem tuum, nutrivisti omnium viventium nutritorem, virum non novisti, & virum utero tuo circumdedisti. Verè benedicta, quæ fuisti excelsior cælo, latior terra, major universo illum gerens in ventre, qui nullo clauditur termino. Verè benedicta, quia carne ex te assumpta Filius Dei humanū genus ab omni maledictione liberavit.

Et benedictus fructus ventris tui IESUS.

QUia sine corruptione conceptus, sine dolore natus, & ut peccati destructor in lucem editus. Merito benedictus, qui est super omnia DEUS benedictus in sæcula, quem Pater caput Angelorum & hominum constituit, & sine mensura omni gratia & benedictione replevit. Tu arbor vitæ fuisti in Ecclesiæ Paradiso sita, ex qua tam dulcis, tam utilis, tam pretiosus extitit fructus, qui & te benedictam fecit, & nos eripuit à maledictione & morte pec-

peccati, & omni benedictione cumulavit.

Sancta Maria Mater Dei.

QUæ Sancta es, & sanctitatis prodigium, donorumq; & gratiarum pelagus inexhaustum. Vera Mater Dei, quæ Deum hominem factum peperisti: Pia Mater nostra, quæ erga nos maternum geris affectum, & Mater peccatorum vocari non erubescis.

Ora pro nobis peccatoribus.

NOn dicimus quid ores, quia tu scis quid expediat nobis. Tu Sancta es, & quid nobis nisi sanctitatem postulabis. Tu gratia plena, quid petes nisi gratiarum abundantiam. Ora igitur pro nobis.

Nunc & in hora mortis nostræ.

DUplex auxilium nobis est necessarium, alterum ut sanctè vivamus, alterum ut sanctè moriamur. Utrum-

que nobis impetra, ut in præsenti tempore ab omnibus malis animæ & corporis liberati in sanctitate progrediamur, & perseveremus, & cum hora mortis nostræ advenerit, ab omnibus insidijs diaboli erepti, Sancti & immaculati hinc decedamus, & perpetuo Dei aspectu in cælesti Patria perfruamur. Amen.

ORATIO

Ad Sanctissimā Trinitatem.

O Summa TRINITAS, una virtus, indiscreta Majestas, unus in substantia, trinus in personis, numeraliter innumerabilis, mensuraliter immensurabilis, invisibilis, ineffabilis, admirabilis, incomprehensibilis, imperscrutabilis. DEUS Magnus sine quantitate, sine qualitate bonus, sine tempore sempiternus, sine situ ubiq; præsens, sine loco ubiq; totus, omnia implens sine extensione, sine indigentia omnia creans, sine motu omnia movens. In magnitudine infinitus, summus in bonitate,

te, in virtute omnipotens, in ſapientia inæſtimabilis, terribilis in conſilijs, in verbis verax, in operibus Sanctus, juſtus in judicijs, in miſericordia patientiſſimus, erga delinquentes pijſſimus, pijſſimus erga pœnitentes, cui nec præterita tranſeunt, nec futura ſuccedunt: cui nec origo initium dedit, nec tempora dant incrementum, quem nec ſpatia dilatant, nec voluntas variat, nec mæſta perturbant, nec læta demulcent. DEUS Sancte Sanctorum, DEUS ſpirituum & cunctæ carnis, à cujus conſpectu tremit cælum & terra, cujus nutui obediunt omnia elementa vivificans me lumen illuminans me. Aperi mihi clamanti portas juſtitiæ, & ingreſſus in eas confitebor tibi. Te adoro, te laudo, te glorifico labijs & corde, omniq; qua valeo virtute te benedico, & procumbens humiliter ſub pedibus magnificentiæ tuæ gratias ago tibi, quia per illuſtrationem gratiæ tuæ illuminaſti me, & per Matris Eccleſiæ documenta in fide tua confirmaſti me. Et unde hoc mihi factor cæli & terræ, qui bo-

norum meorum non eges, unde mihi hoc, quod amasti me? Quid tibi dedi, & retribuisti? Ubi eram antequam fierem, & ut inciperem bonum? Sed tua gratia factus sum, & innumerabilibus donis tuis ornatus sum, perfice ergo me, qui fecisti me; perfice usque ad formam plenam imaginis tuæ, & similitudinis, ad quam creasti me. Te invoco ô Beata TRINITAS ut venias ad me, & templum me facias dignum gloriæ tuæ. Rogo Patrem per Filium, rogo Filium per Patrem, rogo Spiritum Sanctum per Patrem, & Filium, ut omnia vitia elongentur à me, & omnes sanctæ virtutes plantentur in me. DEUS immense, à quo omnia, per quem omnia facta sunt, custodi me opus manuum tuarum in te sperantem, & in tua solummodò misericordia confidentem. Custodi me quæso hic & ubiq; nunc, & semper, ita ut in me nullus pateat locus insidijs inimicorum. Ad te Beatissima TRINITAS anima mea suspirat, quoniam à te infeliciter exulat. Discedens à te quantis se intricavit

vit erroribus, doloribus, timoribus? Cor meum conturbatum est, & inde dolor, dereliquit me virtus mea, & inde pavor: lumen oculorum meorum non est mecum: & inde error. Verùm tamen in te speravi Domine, quoniam adhuc confitebor tibi, cum error videlicet à ratione, à voluntate dolor atq; à memoria timor omnis recesserit, & successerit illa quam spero mira serenitas, plena suavitatis æterna securitas.

Æterne Pater, ingenite, innascibilis, principium, sine principio, auctor bonorum, fons Deitatis, ac totius entitatis origo. Deitas tua me totum repleat, ejusq; gloriæ participem faciat quam Filius tuus mihi promeruit. Sanctifica me in veritate, & tui præsentia imple memoriam meam, ut cum timore & tremore semper stem in conspectu tuo, nec unquam mens mea à te avertatur. Fili unigenite non posterior nec minor Patre, eique omninò coæqualis & consubstantialis, DEUS de DEO, lumen de lumine, candor

lucis æternæ. Verbum incarnatum, virtus omnipotens, ſapientia quæ ex ore altiſſimi prodijſti, imago Patris, ſplendor gloriæ, & figura ſubſtantiæ ejus, illumina intellectum meum, robora infirmitatem meam, ut te cognoſcam, & diligam, & tanquam unicum præſidium meum omnibus præferam. Sanctiſſime Spiritus à Patre, & à Filio procedens, utriuſq; amor & arctiſſimum vinculum, charitas eſſentialis, & totius charitatis principium, ignis conſumens, flamma vitalis ſuperans omne donum, â quo omnia bona in nos deſcendunt, inflamma voluntatem meam ferventiſſimo tui amore, & conſtanti charitate, ut te ſolum quæram, & univerſa deſpiciam. Adſtringe me tibi, & Patri, & Filio, ut nec intellectu, nec affectu à vobis divellar, Sancta & adoranda TRINITAS DEUS meus, & omne bonum meum; abrenuntio propter te omnibus mundi pompis & honoribus. Deteſtor omne carnis & ſenſuum voluptatem, anathema divitijs & vanitatibus ſæculi. Gloria

ria mea hæc ſit, pro te contemni, mea voluptas, tibi adhærere, meæ divitiæ, tibi ſervire in ſæcula ſæculorũ Amen.

Affectus Animæ amantis DEUM.

DOmine DEUS, qui lucem habitas inacceſſibilem, principium omniũ, & ultimus finis, qui me creaſti ex nihilo, & conſtituiſti mihi terminos vitæ hujus mortalis, quos præterire non potero ut amem te, & ſerviam tibi, donec ad aliam meliorem vitam aſſumas me, in qua tecum per omnem æternitatem beatus ſim. Domine DEUS meus, ecce pronus & ſupplex adoro te, & ſubijcio me tibi uſq; ad imum nihili mei ſecundum infinitam & indeterminabilem diſtantiam tui à me; tu inquam qui ſolus, & omnia es, à me qui ex nihilo & nihil ſum coram te. Laudo, & benedico te fontem omnium bonorum, & quia vis amari à me, & cor meum avidiſſimè poſtulas, illud tibi totum cedo & dono, ut jam non

ego amem te, ſed tu ipſe te ames corde meo, jam non meo, ſed tuo. Amo te illo ardentiſſime Creator meus, & omne bonum meum, amo te quia dignus es: utere illo ad omne arbitrium tuum, poſtpoſito omni arbitrio meo, in tuum transfero, ac tuæ prorſus voluntati trado, permitto & reſigno. Sed cur tantoperè cor meum deſideras DEUS meus? quia nimirum pro nihilo habes, ore & lingva diligi, ſi cor tecum non eſt. Hoc eſt quod vis & petis, nec quemquam admittis in partem poſſeſſionis ejus. Ideo præcipis mihi, ut convertar ad te in toto corde meo, ut toto corde te quæram, toto corde te diligam, te ſequar, & obediam tibi. Dignus enim es omni amore, quia omnis bonitas & perfectio, omniſq; ratio amabilitatis in te eſt, & tu prior dilexiſti nos indignos amore, & digniſſimos odio, quia ſic fuit placitum ante te. Quaſi enim non haberes objectum in te, totum tuum amorem quantumvis infinitum adæquans, extendiſti extra te amorem tuum, & dilexiſti me ab

æterno propter immensam bonitatem tuam. Atque utinam Domine DEUS tantum tibi amorem rependere possem, quantum mihi impendisti, quam libenter te amarem amore immenso, infinito, inenarrabili! Sed miser sum, & pronus ad malum ab adolescentia mea, nec possum qualitercunq; amare te, nisi tu dederis mihi ut te amem. Da igitur quod jubes, & jube quod vis. Hoc est enim omne bonum meum desursum descendens à te, amare te propter te solum, qui dilectione dignissimus es: nec propter hoc bonum, aliud bonum volo, aut cognosco. Utinam nulla hactenus fuisset, nulla deinceps sit vitæ meæ actio, nulla corporis & animi motio, nulla functio sensuum & potentiarum, nulla virium exercitatio, quæ non fuerit aut sit ad maximam tui gloriam, amorem, cultum, & oblectationem, cooperante & offerente Filio tuo sine quo nihil sum, nihil possũ. Hoc volo, hoc desidero, hoc intendo, & incipiendo ab actione ista quam hoc momento ago, reliquum omnes & singu-

las uſq; ad ultimum halitum vitæ meæ, & per totam æternitatem tibi offero per Filium tuum, & ſi quam in particulari offerre omiſero, id quæſo ut tribuas oblivioni meæ, & incogitantiæ, & hoc præſens propoſitum reſpicias, in quo ſemper perſeverare, & quoties reſpiravero, id ſemper renovare cum perpetuo amoris in te mei augmento opto & deſidero. Utinam inſtar thuris & Thymiamatis totus conſumar in puriſſimum & acceptiſſimum Divinæ Majeſtatis tuæ holocauſtum cum omni affictione, & contemptu, & perfecta mei abdicatione in omnem voluntatem & beneplacitum tuum ſine ulla proprij commodi admixtione. Amen.

Actus Humilitatis.

QUid fui Domine? quid ſum, & quid ero? Fui nihil, nihil ſum, & ero fortè nihilo peius. Fui conceptus in originali peccato, ſum plenus peccato actuali, & quis ſcit, an ero condemnatus pœna gehennali? Fui miſerabilis in ingreſſu, ſum miſerabilior in pro-

in progreſſu, miſerrimus ero in egreſſu. Cum nihil eſſem, fui ſine periculo damnationis, & ſine ſpe ſalutis: & jam ſum in ſpe dubia & gravi periculo: ero aut ex re ſperata felix, aut ex periculi ſucceſſu infeliciſſimus ſic fui ut damnari non poſſim, ſic ſum ut ſalvari vix poſſim, ſic ero ut in æternum damnatus, aut in æternum ſalvus. Quid fuerim ſcio, quia fui peſſimus, quid ſim neſcio, quia de gratia incertus, quid ero ignoro, quia de ſalute dubius. Quid fui Domine ignoſce, quid ſum corrige, quod ero dirige: dirige inquam à malo præterito, in bono præſenti ad præmium futurum. Heu quanta eſt abyſſus fragilitatis, vilitatis, & nihili mei, quoad eſſe, poſſe, & operari! quanta nihili moralis ob tot, & tanta peccata, quæ feci, facio, & fortè facturus ſum, & quæ feciſſem, facerem, facturus eſſem, niſi à Deo Creatore, & Redemptore meo, ſingulari gratia & providentia præſervarer! Quam merito ergo me humiliare profundiſſimè deberem! Seraphim ex intimo ſenſu humi-

humilitatis velant alis faciem coram Divina Majestate: quid ego vermiculus, pulvis, & nihilum facere deberem, qui bibo sicut aquam iniquitatem? Excedit hoc intelligentiam meam, & parem affectum non invenio. Agnosco tamen, & profiteor coram te Deus meus, nihilum meum prout possum, Nihil sum sine te, quidquid facio, quidquid possum, tuum est, solum nihilum malitiæ meæ meum est. Tibi ergo omnis laus, honor, & gloria, mihi autem omnis confusio, & ignominia, quia peccavi, & adhuc graviùs peccassem, si gratia tua defuisset mihi. Ideo in abyssum nihili mei infra omnes etiam vilissimos & pessimos secundum id quod ex me sum, & possum, me demitto, & abijcio. Si quid boni in me est, tuum est, si quid in me non est, mera gratia tua est. Sic sentio de vilitate mea, & infinita Majestate tua: sic in æternum sentire desidero intellectu, non meo duntaxat, sed omnium Electorum tuorum, Angelorum, & hominum, omniumq; possibilium creatu-

rarum.

rarum. Imperfectum meum viderunt Domine DEUS meus oculi tui, sed in ipsius supplementū offero tibi omnium Sanctorum, maximè Beatissimæ Virginis humillimæ Matris tuæ, intensissimos sensus, affectus, actusq; internos, & externos, atq; excessus intimæ humilitatis, quos olim elicuêre, & elicient unitos actibus & affectibus, quos tu in terris exercuisti. Suscipe, & offer æterno Patri, & satisfac pro me superbissimo peccatore. O cæcitatem arrogantiam & malitiam meam! quam parum hucusq;, quàm obiter, quàm raro inspexi abyssum nihili mei. Quoties putavi me aliquid esse cum nihil sim? quoties dixi in corde meo, dives sum locupletatus, & nullius indigeo, & nescivi, quia miser ego sum, & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus? Quàm raro actus humilitatis exercui gratijs præventus, tot exemplis provocatus, tot oblatis occasionibus invitatus? Atq; utinam te nunquam offendissem tot actibus superbiæ DEUS meus. Doleo de his quantum possum,

eos-

eosq; deteſtor affectu meo, & omnium Sanctorum, & in compenſationem tam tepidæ compunctionis meæ, offero tibi contritionem, & lachrimas omnium verè pœnitentium, quæ ſuæ vel alienæ ſuperbiæ maculas perfectiſſimè expiârunt. Paratum cor meum DEUS, paratum cor meum, nè deſis tu mihi gratia tua, quâ aſpirante conabor deinceps oculos mentis meæ crebriùs defigere cum profunda admiratione in abyſſum vilitatis meæ, & ſublimitatis tuæ, quam fateor me nunquam ſatis poſſe penetrare, nec me ſatis poſſe humiliare, & deſpicere, nec ab alijs condignè humiliari & contemni, frequentando tales actus internos & externos, cum actuali reflexione: Suborta præſertim occaſione ſeu tentatione inanis gloriæ, contemptus aliorum, confuſioſionis, correptionis, admonitionis, & ignominiæ, recogitando me infinito contemptu digniſſimum. Iſtos autem exiguos conatus meos offero tibi æterne Pater, & offerre ſemper intendo affectu omnium Sanctorum in unione per-

perfectissimorum exercitiorum humilitatis Christi Domini, Beatæ Virginis, omniumq; Electorum tuorum. Tu qui humilia respicis in cælo & in terra, respice in faciem Filij tui dilectissimi humiliantis se usque ad mortem Crucis; humillimæ Matris ejus, & tot Sanctorum per humilitatem tibi placentium, & da gratiam eos imitandi ad maximam tuam æternamq; gloriã. Amen.

Ante Missæ Sacrificium ORATIO.

CLementissime Pater misericordiarum, & DEUS totius consolationis, qui sic mundum dilexisti, ut Filio tuo unigenito non parceres, sed eum pro nostra reparatione, & salute, acerbissimæ passioni, & morti traderes; cujus gratissimam oblationem quotidie in Ecclesia renovari voluisti, ut illius in nobis fructum renovares: da mihi obsecro huic tam admirando, & salutari Divinæ tuæ potentiæ, sapientiæ, ac bonitatis mysterio sic interesse, ut cruenti

illius Sacrificij participationem per hujus incruenti oblationem quam efficacissimè consequi valeam. O quot suspirijs! quàm ardentibus votis ipse coæternus tibi Filius desideratus à cunctis gentibus fuit, donec tandem missus à te formam servi accepit, & nostra mortalitate indutus Majestatem Deitatis carnis velamine obtexit, tibiq; obediens factus usque ad turpissimam mortem crucis, nos morte sua ab æterna morte redemit. Hoc opus tam immensæ charitatis in hoc Missæ Sacrificio recolitur, cui utinam assistere possim ea devotione, & reverentia quam exigit Divinæ Majestatis præsentia, tot Angelorum assistentium frequentia tot mysteriorum quæ hic geruntur magnificentia. Tu quæso Domine possides & rege cor meum gratia tua, ut hoc meum obsequium, tibi placeat, & prosit animæ meæ. Doleo ex intimo corde meo, quod unquam offenderim te, qui tantoperè amasti me. Credo in te viva fide, o æterna Veritas! Spero in te firmiter, o vera salus animæ

mæ meæ! Amo te ex toto corde meo, o ſummum bonum meum! Abſorbeat me ardentiſſima vis amoris tui, ut nihil unquam ſeparet me à charitate Chriſti Salvatoris mei, qui ex ſummo amore carnem ſuam & ſangvinem mihi dedit, & ut ſub ſpeciebus panis & vini perpetuo nobiſcum eſſet mirabiliter eſſe voluit. Cum quo, & Spiritu Sancto vivis, & regnas DEUS, per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Ad Elevationem.

ADoro te JESU Chriſte, qui exaltatus es à terra, ut omnia traheres ad te ipſum, trahe me poſt te in funiculis charitatis, tuus ſum, & ero in æternum, poſſide me, & totum conforma voluntati tuæ. Tu Rex gloriæ Chriſte, tu Patris ſempiternus es Filius, tu ad liberandum ſuſcepturus hominem, non horruiſti Virginis uterum, tu devicto mortis aculeo, aperuiſti credentibus regna cælorum, Tu ad dexteram Dei ſedes in gloria Patris, Judex crederis eſſe venturus. Te ergo quæſu-

mus tuis famulis ſubveni, quos pretioſo ſangvine redemiſti. Æterna fac cum Sanctis tuis in gloria numerari. Amen.

Ad finem Miſſæ
ORATIO.

SUſcipe Sanctiſſima TRINITAS unus DEUS hoc Sacroſanctum Sacrificium Corporis & Sangvinis Domini noſtri JESU Chriſti, quod ego indigniſſimus peccator Divinæ tuæ Majeſtati per hujus Sacerdotis manus offero unitum Sanctiſſimo Sacrificio ab eodem Domino noſtro in ultima Cœna, & in Ara Crucis oblato, omni poſſibili pietatis affectu ex puro amore tuæ infinitæ bonitatis, juxta intentionem ejusdem Salvatoris noſtri, & Sanctæ Matris Eccleſiæ, ad maximam æternamq; gloriam tuæ Divinæ Majeſtatis, in proteſtationem ſupremæ excellentiæ, & Dominij tui, & noſtræ ſubjectionis ac dependentiæ à te, in perpetuam commemorationem paſſionis ac mortem ejusdem Domini noſtri: in honorem au-

augmentumq; gloriæ Beatiſſimæ Virginis Mariæ, ac totius curiæ triumphantis, in gratiarum actionem pro univerſis beneficijs Sanctiſſimæ Humanitati Domini noſtri, Beatæ Mariæ Matri ejus, omnibus Sanctis & Electis, cunctiſq; creaturis, mihi j; ingrato atque indigno hucuſq; collatis, & conferendis in æternum, in ſatisfactionem peccatorum meorum, omniumq; fidelium vivorum & defunctorum, ad impetrandum mihi, & omnibus omnia ſubſidia vitæ temporalis & æternæ. Horum omnium miſerere Creator & Redemptor noſter, & mei imprimis maximi peccatoris gratiam concedens, ut à peccatis emundatus ad altiſſimum gradum perfectionis aſcendam, nec unquam ſeparer à te in ſæcula ſæculorum. Amen.

Faſciculus Aſpirationum.

1. DOmine JESU ſpes mea, & unicum ſolatium animæ meæ, hodie propter te abrenuntio omnibus quæ in mundo ſunt, omnibus amicis &

propinquis, omnibus delicijs & dignitatibus, omnibus divitijs & voluptatibus, omnibus ſolatijs & recreationibus, & quibuſcunq; caro allici, & anima inquinari poteſt, paratus his carere, quomodocunq; volueris. Te verò eligo in gubernatorem vitæ meæ, & refugium meum in omnibus neceſſitatibus, quia non eſt ſalus extra te, nec vita ſine te.

2. O amor potentiſſime JESU mi dilectiſſime! extrahe quæſo cor meum à me, illudq; pacifica & renova, & ab omni ſorde expurgatum, abſconde in vulnere aperti lateris tui, ut ab eo deinceps egredi nequeat. Vivam ego ſine corde, & tu eſto cor meum, vita mea, & anima ſpiritus mei.

3. Sancta TRINITAS unus DEUS, qui me creaſti ad imaginem & ſimilitudinem tuam, reforma in me hanc tuam imaginem, ut cum anima mea è corpore ſeparabitur, dignus inveniar præſentia tua, & conſortio Sanctorum. Quia verò perditè vixi in omnibus diebus vitæ meæ, & tempus mihi inutili-

ter elapſum eſt, ut illud irreparabili jactura amiſſum aliquomodo recuperare valeam, averto me quantùm poſſum ab omni loco & tempore, totiſq; viribus in illud nunc æternitatis recipio, in quo tu eſſentialiter exiſtis. Ibi enim neq; præteritum, neq; futurum eſt, ibi omnia deperdita reperiuntur. Atque utinam omni tempore ſic laudabiliter vixiſſem, ſicut omnes Electi tui vixerunt. Utinam deinceps ſic vivam, ut nihil in me reperiatur, quod oculis Majeſtatis tuæ diſpliceat. Hoc votum meum eſt, hæc firmiſſima voluntas. Præſta tu per gratiam tuam, ut quod inſpiratione tua concepi nulla poſſit tentatione mutari.

4. Largire mihi Domine, ut plangam peccata mea, & pro ijs ſatisfaciam, antequam moriar. Fiant oculi meì fontes lachrimarum, & da mihi omnium verè pœnitentium contritionem. Adjuva me clementiſſime Pater indignum filium tuum clamantem ad te, & adeſto mihi in omni periculo & neceſſitate. Erue animam me-

meam de limo profundi, & lava me in ſangvine dilectiſſimi Filij tui. Intercede pro me glorioſiſſima Virgo Maria, & obtine mihi à Filio tuo finalem perſeverantiam. Monſtra te eſſe Matrem, & fac me eſſe filium. Monſtra te eſſe Dominam, & fac me eſſe ſervum, monſtra te eſſe Magiſtram, & fac me eſſe diſcipulum.

5. Domine JESU, miſerere mei, neq; abijcias me propter peccata mea, ex me enim eſt culpa, & perditio, ex te gratia & miſeratio.

6. Da mihi Domine perfectiſſimam patientiam, ut omni contemptu & pœna me dignum exiſtimem, nam tibi ſoli debetur omnis honor, mihi autem niſi ignominia.

7. Rogo te Domine, ut de me, & per me fiat beneplacitum tuum, meamque voluntatem ſic unias tibi, ut nihil omninò velle poſſim niſi quod tu vis.

8. Da mihi Domine ſedium tuarum aſſiſtricem ſapientiam, quæ intellectum meum illuminet, & affectum meum inflammet ad cognoſcendum, & amandum

dum te in omnibus, & ſuper omnia.

9. Domine JESU Chriſte, ſi mihi optionem dares, & promitteres te mihi daturum quæcunq; peterem, nihil aliud quàm hoc peterem, ut tua laudabiliſſima voluntas in me, & de me ſemper fiat in tempore, & in æternitate.

10. Pone Domine cuſtodiam ori meo, & oſtium circumſtantiæ labijs meis, ut non delinquam in lingva mea. Da mihi hanc gratiam, ut non loquar, niſi quæ neceſſaria ſunt, & fac me purum, & incontaminatum ab omni detractione, ab omni verbo inutili, & otioſo.

11. Diligam te Domine virtus mea toto corde, tota mente, tota virtute, & proximum in te, & propter te. Da ut omnium ſalutem quæram, & promoveam, & ut omnes adverſantes mihi non verbo ſolùm & lingvâ, ſed opere, & veritate perfectiſſimè diligam. Aufer à me omnem iram & amaritudinem, omnem indignationem & ſuſpicionem, ut neminem judicem, & de omnibus benè ſentiam in ſimplicitate cordis, & in ſpiritu humilitatis.

12. Amator dulcissime bone JESU, inebriet me ardentissima vis amoris tui, ita ut omnium creaturarum obliviscar, & totus ardeam tui desiderio. Accende in me ignem ardentissimum, quem nulla creatura possit extingvere.

13. Exaudi me Domine, & da mihi humilitatem tibi maximè acceptam. Extingve in me omnem appetitum honoris & gloriæ, ut gaudeam nesciri, contemni, opprobria pati, ac pro nihilo reputari.

14. Excita cor meum Domine, & illumina ut requiram, & inveniam te. Posside cor meum, ut requiescam in te, & obliviscar omnium quæ sunt extra te. Fac me tibi indissolubili vinculo colligari, ut nihil sit quod me possit à te separare.

15. Utinam Domine JESU, vulnera tua cordi meo semper fixa permaneant, ut dolor passionis tuæ quotidie in me excitetur, & ardor tuæ dilectionis in me quotidie augeatur.

16. Spiritus Sancte DEUS miserere mei, & luce tuæ visitationis illumina

cor meum, & tui amoris in me ignem accende. Imple & confirma me ſeptem donis tuis, & hoc ipſum in me operare, quod olim in Apoſtolis ut quidquid terrenum eſt in me pereat, tuique amor ferventiſſimus inebriet me, & in te transformet.

17. Utinam dulcis JESU amore tui jugiter ardeam: utinam omnibus creaturis moriar, & tibi ſoli inhæream. Quidquid videro, quidquid audivero, quidquid ſenſero, me in tui cognitionem perducat, & tuo amore accendat. Tu ſolus me poſſideas, & ſis mihi omnia in omnibus.

TESTAMENTUM
Sive præparatio ad mortē.

Vigilate quia neſcitis diem neque horam. Matt. 25.

In Nomine Sanctiſſimæ & Individuæ TRINITATIS Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.

INter multos coſq; graviſſimos errores, temerè & inconſultò viventium, nihil damna-

damnabiliùs, nihil nocentiùs, quàm quod plerią; mortalium, cum certò ſciant ſe morituros, diem verò & horam migrationis ignorent, nunquam tamen de morte recogitant, nunquam ſe ad illud terribile momentum præparant à quo pendet æternitas, ac ſi pactum cum inferno pepigiſſent, & mors ad illos nullo modo pertineret. Quod vitium commune noſtræ mortalitatis ſæpe conſiderans, ego infra ſcriptus indignus peccator, vocemą; Salvatoris audiens, qua nos hortatur ad vigilandum, quia neſcimus diem neq; horam: *memor item ſcripturæ præcipientis. Memento Creatoris tui in diebus juventutis tuæ antequam veniat tempus afflictionis, & revertatur pulvis in terram ſuam. Cum præſertim viderem amicos & propinquos meos paucis ante diebus repentina morte ſublatos in manus Dei viventis incidiſſe, nè mihi contingat ſubitò hinc tolli, & ad tribunal diſtricti judicij cum ſordibus iniquitatum mearum perduci, ſtatui, & decrevi cùm ſenſus vigent corporis, & vires animæ ea quæ ſunt noviſſima(Divinâ faven te gratiâ) providere, & meam ultimam voluntatem in hunc, qui ſequitur modum declarare.*

Timor

TImor enim, & tremor venerunt super me, comprehenderunt me laquei mortis, dolores inferni circumdederunt me, quia omnia in futurum reservantur incerta, nescitq; homo utrum odio an amore dignus sit. Tinniunt aures cordis mei à voce tonitrui magni terribiliter intonantis. Oportet nos præsentari ante Tribunal Christi, ut referat unusquisq; quæ gessit in corpore suo sive bonum, sive malum. Metuo diem extremam tribulationis & angustiæ, diem calamitatis & miseriæ, diem tenebrarum & caliginis, ego scelestus, ego maximus peccator, ubi apparebo? Contremisco valdè à dentibus bestiæ infernalis, à rugientibus præparatis ad escam, & cupio ante mortem maturè mori, nè moriar in æternum.

Christi igitur Redemptoris mei nomen invoco, ante thronum Majestatis ejus toto corde & corpore prostratus, in præsentia Deiparæ Virginis quæ Mater misericordiæ jure vocatur, atq; Angeli mei Custodis, Sancti Michaëlis Prin-

Principis Ecclesiæ, adstantibus etiam atque in speculo lucidissimo Divini Verbi, hæc omnia audientibus & videntibus Divis, Joanne Baptista præcursore Domini, Petro Principe Apostolorum, Joanne Evangelista & Apostolo, Sanctis Patronis meis N. N. N. quos omnes humillimè deprecor, ut huic meæ ordinationi proposito, & voluntati testes infallibiles assistant. Fidem imprimis quam corde ad justitiam teneo, sic ore profiteor ad salutem.

Credo, & profiteor, quod unus est DEUS verus, omnipotens, immutabilis, & incomprehensibilis, ineffabilis, & æternus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus. Pater ingenitus, Filius, à solo Patre genitus, Spiritus Sanctus à Patre & Filio æternaliter procedens: non sicut à duobus principijs aut duabus spirationibus, sed ab utroq; tanquam ab uno principio, & unica spiratione. Hæ tres Personæ sunt unus DEUS, non tres Dei, una essentia, una substantia, una immensitas, unum principium

pium. Nullus alium aut præcedit æternitate, aut excedit magnitudine, aut ſuperat poteſtate; ſed abſq; initio, & ſine fine, Pater eſt generans, Filius naſcens, Spiritus Sanctus procedens.

Hæc Sanctiſſima TRINITAS ſecundum communem eſſentiam individua, & ſecundum perſonales proprietates diſcreta, ſua omnipotenti virtute & bonitate, omnem de nihilo ab initio temporis condidit creaturam ſpiritualem, & corporalem, Angelicam & mundanam, ac deinde humanam quaſi communem, ex ſpiritu, & corpore conſtitutam. Et DEUS quidem omnia valdè bona creavit, ſed diabolus & alij dæmones, ipſi per ſe facti ſunt mali: homo verò diaboli ſuggeſtione peccavit.

Credo item, & confiteor, quòd Unigenitus Dei Filius, Patri conſubſtantialis ſemper cum Patre, & Spiritu Sancto exiſtens, in plenitudine temporis (ut à peccato Adæ ac cæterarum culparum ſordibus noſtram animam emundaret, & nos à pœnis inferni libe-

raret)

raret) incarnatus est de Spiritu Sancto, in utero immaculato Beatissimæ semper Virginis MARIÆ; naturamq; hominis veram & integram assumpsit, corpus videlicet, & animam rationalem in unitate Personæ Divinæ: tanta unitate, ut unus, & idem Christus sit DEUS & homo, Dei Filius, & hominis Filius; ita quòd una natura non confunditur cum altera, nec una transit in alteram, nec una miscetur alteri, nec altera evanescit; sed in persona omninò una sunt duæ perfectæ naturæ, Divina scilicet & humana, duæ voluntates, duæ operationes, ita ut Christus sit tantum unus, & sicut forma servi, Dei formam non ademit, ita formam Dei, servi forma non minuit. Qui enim verus DEUS est, idem verus est homo. DEUS per id, quod in principio erat Verbum, & Verbũ erat apud DEUM, & DEUS erat Verbum, Homo per id, quod Verbum Caro factum est, & habitavit in nobis, unus, & idem, secundùm Divinitatem æqualis æterno Patri, & immortalis, secundùm verò Humanita-

nitatem minor Patre, mortalis & passibilis homo. Hunc verò prædico natum ex MARIA Virgine, & ideo ipsam Virginem fateor Dei Matrem esse appellandam. Firmiter etiam credo omnia & singula, quæ continentur in symbolo fidei à trecentis decem & octo Patribus in Concilio Nicæno, & à centum quinquaginta in Concilio Constantinopolitano tradito, ac semper inviolabiliter in Ecclesia custodito, cujus tenor talis.

Credo in unum DEUM, Patrem Omnipotentem, factorem cæli & terræ, visibilium omnium, & invisibilium, & in unum Dominum JESUM Christum, Filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia sæcula, DEUM de DEO, lumen de lumine, DEUM verum, de DEO vero, genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt, qui propter nos homines, & propter nostram salutem, descendit de cælis, & incarnatus est de Spiritu Sancto, ex MARIA Virgine, & Homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato, passus, &

ſepultus eſt, & reſurrexit tertia die, ſecundùm ſcripturas, & aſcendit in cælum, ſedet ad dexteram Patris, & iterum venturus eſt, cum gloria, judicare vivos, & mortuos, cujus Regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioq; procedit, qui cum Patre, & Filio, ſimul adoratur, & conglorificatur, qui locutus eſt per Prophetas, & unam Sanctam Catholicam & Apoſtolicam Eccleſiam, confiteor unum Baptiſma in remiſſionem peccatorum, & expecto reſurrectionem mortuorum, & vitam venturi ſæculi. Amen.

Credo, & confiteor, nullum unquam hominem ex ſemine Adæ conceptum & natum, fuiſſe ſalvatum, aut fore ſalvandum, niſi per fidem mediatoris Dei & Hominis Domini noſtri JESU Chriſti, in ſangvine & morte ipſius, quâ nos reconciliavit æterno Patri, & delevit Chirographum iniquitatum noſtrarum æterna redemptione inventa.

Inſuper credo, legalia omnia veteris

ris Teſtamenti quæ Chriſtum figurabant, ipſo adveniente ceſsâſſe, ſervariqué non poſſe jam promulgato Evangelio, ſine interitu ſalutis æternæ. Novæ autem legis ſeptem eſſe profiteor Sacramenta, nimirum: Baptiſmum, Confirmationem, Euchariſtiam, Pœnitentiam, Ordinem, Matrimonium, & Extremam Unctionem, quæ gratiam conferant dignè ſumentibus, & perficiuntur verbis, ut forma & rebus, ut materia & miniſtro, qui facere intendat quod facit Eccleſia. Credo quoque, & approbo Sacros ritus in ſolenni eorum adminiſtratione. Recipio, & admitto quidquid de illis Sancta & Catholica Romana Eccleſia docet, & prædicat. Firmiſſimè aſſero, quod ſi verè pœnitentes in Dei charitate deceſſerint, antequàm plenè ſatisfecerint Divinæ juſtitiæ eorum animæ pœnis Purgatorij poſt mortem purgabuntur, à quibus tamen relevari poſſunt per fidelium, vivorum ſuffragia, per Miſſarum Sanctum Sacrificium, orationes, eleemoſynas, & alia pietatis officia ſecundùm

Ecclesiæ instituta. Illorum verò animas, qui post Baptismum, vel nullam peccati maculam contraxerunt, vel à contractis plenè purgati sunt, in cælum mox recipi assero, & Deum sicuti est, clarè intueri, magìs tamen vel minùs perfectè pro meritorum diversitate. At eos, qui decedunt in peccato mortali, actuali, vel solo originali, mox in infernum descendere ajo, disparibus tamen pœnis perpetuò puniendos. Apostolicas & Ecclesiasticas traditiones cæterasq; observationes, & constitutiones ejusdem Ecclesiæ firmiter admitto & amplector.

Itemq; Sacram Scripturam juxta eum sensum quem tenuit, & tenet Sancta Mater Ecclesia, cujus est judicare de scripturarum interpretatione, omnesq; Canonicos ejusdem libros suscipio, quos ipsa Catholica Ecclesia probat, & suscipit.

Amplector item, suscipio, & approbo Sacrosanctas Oecumenicas & Orthodoxas Synodos, quas Apostolica Sedes approbat, suscipit, & amplecti-

tur,

tur, quidquid illæ approbant, approbo, quidquid damnant, damno, reſpuo, abominor, & in ſempiternum reijcio.

Doctores, & Sanctos Patres, quos approbat Sancta Romana Eccleſia reverenter ſuſtineo, & integerrima veneratione revereor.

Romanum Pontificem in univerſum orbem tenere primatum, & ipſum ſucceſſorem eſſe Divi Petri, Chriſtiq; Vicarium confiteor; ac ipſius ordinationibus, præceptis, cenſuris, me ſemper fideliter & abſq; ulla tergiverſatione obtemperaturum promitto.

Hæreſes ab Eccleſia damnatas, & anathematiſatas, ego pariter damno, & anathematiſo in perpetuum.

Hanc autem Catholicam Fidem, ſine qua nemo ſalvari poteſt, quam in præſenti ſpontè profiteor, & veraciter teneo, eandem integram & inviolatam Deo adjuvante ad extremum uſq; punctum retinere, & cuſtodire ſpondeo, voveo, & juro.

Hanc ſemper tenui, docui, & prædicavi, hanc ſemper tenebo, docebo,

& prædicabo, hanc doceri, & prædicari ab omnibus, quantum in me erit, procurabo.

Si quid autem à me dictum, aut scriptum est aliquando, quod cum hac fide & doctrina non consentiat (quod certè sciens ac prudens nunquàm feci) id pro non dicto, & pro non facto haberi volo. Et si deinceps tale quidquam præsertim in graviori morbo, ore proferam, id ex nunc abominor, & retracto, & ex animi mei sententia id nunquàm proficisci posse declaro, Dei Optimi, Maximi, favente gratia, sine qua nihil sum, nihil possum. Cæterùm pro hac Fide millies mori paratus sum, idque vehementer peropto, non meis viribus confisus, sed Dei fretus misericordia, qui cum dederit mihi hanc voluntatem, dabit & constantiam, atque perseverantiam, ob suam infinitam bonitatem.

Hac solenni fidei protestatione præmissa, cum ingenti fiducia ad aram Divinæ misericordiæ confugio, ut veniam consequar de peccatis meis, quæ tametsi gra-

si gravissima sunt (tu solus Deus ea discernis) & multa nimis, major est tamen benignitas Dei, quàm sunt omnes omnium hominum iniquitates ab initio mundi usque ad finem. Et ego quidem omnia peccata, quæ commisi, die à quo primum peccare potui, usq; ad hoc punctum odi, & detestor, meque prorsus pœnitet ex toto corde, quòd Dominum meum offenderim, quem amo super omnia, firmiterque propono ampliùs non peccare, & omnes peccandi occasiones devitare.

Tu verò Domine mi, cui proprium est misereri semper, & parcere, reminiscere miserationum tuarum, & misericordiarum tuarum quæ à sæculo sunt. Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas nè memineris, & nè statuas coram te: sed averte faciem tuam à peccatis meis, & respice in faciem Christi tui, in faciem dilecti Filij, pro me pendentis in cruce: ille enim, ut me redimeret, tradidit in mortem animam suam, & dignissimus est in quem respicias, quia ille pro meis, &

pro peccatis totius mundi juſtitiæ tuæ copioſiſſimè ſatisfecit.

Hujus meritum offero tibi, in hoc ſolo meam ſpem, & omnem fiduciam defixam habeo. Hæc eſt juſtitia mea, & ſatisfactio mea, redemptio mea, & propitiatio mea. Ejus meritis onuſtus, clementiſſime Pater, nimium confido, quibus negare nihil potes. Accipe itaq; ſpiritum meum quacunq; hora illum repetere volueris, non contemptibilibus, auro, & argento, ſed pretioſo ſangvine Filij tui redemptum.

Exaudi Domine, placare, & fac, ô utinam nunquàm peccaſſem! ô utinam omnes dies vitæ meæ in bonis operibus, Deoque placitis actionibus tranſegiſſem! O ſi dies perditos revocare poſſem! jam aliam vitam inchoarem. Quàm vellem diligenter vel minimum defectum evitare, perpetuamque innocentiam illibatam cuſtodire. Sed proh dolor! præterierunt dies mei, nec ampliùs revocari poſſunt, ſolaque temporis jactura irreparabilis eſt. Quoniam itaque nulla ad præſcriptum eſt

poten-

potentia, omnibus viribus animæ meæ avertens me ab omni temporis ſucceſſione, ab omni locorum circumſcriptione, in tranquilliſſimum æternitatis ſtatum me confero, in quo DEUS eſſentialiter exiſtit, in quo nihil eſt præteritum, nihil futurum, in quo omnia deperdita inveniuntur. Hic me elevans ſuper omnem creaturam, totuſq; in DEUM transfuſus, omni illo tempore (quod ab initio mundi uſq; ad finem ſæculi devolvitur) tam laudabiliter vixiſſe vellem, tam purè & obedienter, ſicut omnes unquàm homines vixêre in omni virtutum exercitio, in omni afflictione, paupertate, deſolatione, labore, & operatione.

Hanc autem voluntatem omni momento renovare intendo, futurum confidens, ut Benigniſſimus Dominus, qui voluntatem timentium ſe facit, hoc animi mei votum reſpicere, & acceptare dignetur. Quamvìs autem pro peccatis meis abundantiſſimam Redemptoris mei ſatisfactionem obtulerim æterno Patri, ipſe tamen pro illis ſatisface-

re cupio in hac vita, ex vigore juſtitiæ, hic uri, hic ſecari deſidero, ad omnia flagella, ad omnia mala pœnæ toleranda, ad iram Domini portandam paratus, quoniam ei offenſiones meæ multiplicatæ ſunt. Omnia enim poſſum in eo, qui me confortat, qui etiam facit cum tentatione proventum, ut poſſim ſuſtinere, & in vita ſuæ miſericordiæ memor erit. Omnia peccata, quæ reus promiſſionis in Baptiſmate factæ, votorumq; factorum ſacrilegus prævaricator admiſi; generali confeſſione, tùm alijs ſæpè, tùm hoc ætatis meæ anno, die, Divinâ opitulante gratiâ, expiavi; nihilq; adhibita omni morali diligentia, ſcienter omiſi, quod clarè, ut debui, non explicavi. Imò ſi cognoviſſem, id DEO placitum fore, univerſa delicta mea, & hic ſigillatum deſcriberem, & coram omni populo in plateis alta voce confiterer; ut qui judicat aliquid de me aliter, quàm ſit in me, ex eo, quod foris apparet, manifeſtè cognoſceret, quot ſordibus inquinatus ſum, quibus dignus ſum omni pœna,

omni

omni ignominia, omniq; honore & consolatione indignus.

Quodsi inadvertenter vel ignoranter omisi aliquid, id ut suggerat memoriæ, Salvatorem meum enixè precor, qui scit insipientiam meam, & à quo delicta mea non sunt abscondita, ut Sacramentali confessione eluere, ac pro his dignè valeam satisfacere. Cor enim meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum; comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui, ut viderem.

Et quis potuit, nisi speciali lumine desuper illustratus fuerit, omnes latebras conscientiæ tàm diligenter rimari, quin in tanta scelerum multitudine aliquid effugiat quærentis sollicitudinem?

Delicta quis intelligit, inquit Propheta: ideo consequenter cum eodem quotidie psallo. *Ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce servo tuo.*

Quia verò scriptum est: Dimittite, & dimittetur vobis, ut hæc verba Domini ad me quoq; pertineant, omnibus ini-

inimicis meis, qui mala voluntate erga me ſunt, vel fuerunt, qui me verbo, vel facto quocunq; modo offenderunt, ex toto corde meo veriſſimè ignoſco, & omnem injuriam remitto; ſi quid mihi de bono famæ debeant, illis omninò, in quantum poſſum, condono, ac eosdem intimè diligo, flexiſq; genibus DEUM precor, ut eis in omnibus benefaciat, & pro infamia, quâ me læſerunt, honorem, pro detractionibus, bonam famam, pro odio, ſanctiſſimum amorem ſuum, & pro omnibus malis mihi irrogatis, bona temporalia ſaluti eorum utilia ſuo tempore etiam retribuat: fratres mei ſunt; ſi oporteret, vitam pro illis libentiſſimè profunderem, eiſque ſervire in omnibus, & omnem eis exhibere charitatem cum Dei adjutorio ſpondeo, & juro.

Ab illis autem, quos ego aliquando offendi, aut verbis, aut factis læſi, quos ſcandalizavi, & ad peccatum induxi, veniam humillimè peto, ipſos orans & adjurans per viſcera patientis Domini mei JESU Chriſti, ut omne debitum

tum dimittant, meque in ſervum recipere dignentur, paratiſſimum, omnem injuriam, per me illis illatam, juſta ſatisfactione compenſaturum.

Ad mortem alacriter ſubeundam me Deo promptum offero, quocunque modo & loco ipſe voluerit. Dominus eſt, faciat in me, & de me voluntatem ſuam. Et ſi ego poſſem mille adhuc annis in omni voluptate vivere, pro Dei amore mortem potiùs ſubire vellem. Et ſi liceret mihi genus, tempus, & locum mortis pro libitò eligere, id nihilominùs nullo modo præſumerem, quia nihil volo, nihil deſidero, niſi Divinum beneplacitum, cui me in omnibus, & per omnia ſubdo.

Unum duntaxat rogo, ut Sacramento pœnitentiæ purgatus, Sacro refectus Viatico, & Oleo Sancto inunctus hinc diſcedam: quò circà, hæc Sacramenta toto cordis affectu, tota mentis devotione poſtulo, ut juxta ritum Catholicæ Eccleſiæ mihi in extremis miniſtrentur; ut totus eorum virtute & efficacia à peccatis emundatus, Divinæ gratiæ muni-

munitus præſidio, inſidiantes mihi hoſtes ſuperare, & ad DEUM victor valeam pervenire.

Omnem quamcunq; infirmitatem DEUS miſerit quantumvis gravem, fœdam, & diuturnam patienter ferre (Deo favente) propono, cupiens cum Chriſto affligi, cum Chriſto in Cruce mori, deſideranſq; corpus infirmum, & laxam animam meam ex nunc, cum ejus afflicta anima, & membris pro me laceratis uniri, ea Deo Patri offerens in ſatisfactionem pro peccatis meis, & ad omnia, quæ tunc temporis neceſſaria mihi fuerint, impetranda.

Tentationibus dæmonum, quæ morientis animam apprehendere ſolent inter anguſtias, Divina gratia me cuſtodiente nullatenus conſentire intendo, ſive ſint ſpei longioris vitæ, ſive infidelitatis, & deſperationis, aut nimiæ fiduciæ, vel cujuſcunq; alterius rei, illis autem oppono ex nunc Crucem, & Paſſionem Domini noſtri JESU Chriſti, interceſſionem Beatæ Mariæ Virginis, & omnium Sanctorum, eorum

rum præcipuè, sub quorum tutela vivo, Angeli mei Custodis assistentiam, quibus me devotè commendo: quod si fortasse ex pusillanimitate spiritus, ob terribilitatem Divini judicij, vel ex debilitate rationis, me in aliquam tentationem incidisse (quod DEUS per suam pietatem avertat) verbo, vel facto indicavero, hoc ipsum nunc sanæ mentis existens, revoco, detestor, & irritum fore, & pro non dicto, aut pro non facto haberi volo submittens me totaliter Divinæ ordinationi, & pietati.

Animam meam in egressu suo è corpore, & post ipsius exitum & separationem quanta possum submissione, & humilitate DEO Patri commendo, ejusq; Filio JESU Christo, & Spiritui Sancto, atqué idcircò procumbens ante Thronum misericordiæ ipsius, indulgentiam ejus, fusis lachrimis postulo, velut positus in Articulo mortis.

Succurre mihi pijssime Domine in hac hora, & nè respicias peccata mea, nec me sinas in peccatis perire, quem creavit dextera tua. Memor esto verbi tui

bi tui

bi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti. Tu enim dixisti per os Prophetæ tui benedicti, quod in quacunq; hora reversus fuerit peccator à vijs suis malis, omnes ipsius iniquitates trades oblivioni. In hac spe singulariter constitutus, audeo oculos levare ad te, qui non sum dignus respicere altitudinem cæli, præ multitudine iniquitatum mearum. Jube me domine à Sanctis Angelis suscipi, & ad Patriam Paradisi perduci, quam generi humano per Crucem & passionem suam dilectus Filius tuus acquisivit; non in meis meritis (quæ nulla sunt) nec in justificationibus meis precans postulo ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis confido, & in sangvine Domini mei Filij tui JESU Christi.

In hoc confido, & non erubescam, in hoc spero, & non confundar. Benedic mihi JESU Amantissime, & nunc in pace dimitte me; quoniam tuus ego sum, & in æternum non dimittam te. Quis jam me poterit à tua charitate separare? Tu salus mea, quem time-

mebo? Tu protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

Et ecce ad te venio, quem amavi, ad te propero, quem desideravi, in te vivam, in te moriar, in te si volueris, in æternum permanebo. O si totus in te mergi! totus absorberi, & sepeliri, in te volens moriar! O si anima mea inter amplexus tuos suaviter requiescens tota absorbeatur in te, & felicissimè fruatur te Deo amatore suo! Quid mihi jam ultra cum mundo mi charissime JESU? Ecce nec in cælis quidquã volui præter te. In manus tuas commendo spiritum meum. Respice in me dulcis Amor, ut in æternum bene sit mihi in te, & in pace tecum obdormiam, & requiescam.

Sonet in auribus mentis meæ vox illa jucunda, vox illa dulcissima, vox illa beatificans: Hodie mecum eris in Paradiso. Suscipe me JESU Christe inter amorosa brachia tua, quæ pro me in Cruce extensa cerno, & complector. Suscipe me inter desiderabiles amplexus tuos, & trahe ad te animam meam.

Suſcipe me bone JESU in miſericordia tua, ſuſcipe in pace ſpiritū meum.

Et tibi quoq; Beatiſſima Virgo Maria, Mater miſericordiæ, Regina mundi, conſolatrix afflictorum, refugium peccatorum, ſalus pereuntium, tibi, tibi fons pietatis, in hac hora tremenda commendo animam meam: Adjuva me trepidantem, cadentem ſubleva, errantem dirige, conſolare deſolatum. Impetra mihi à dilecto Filio tuo miſericordiam, quam ſemper optavi. Tu me ſemper in omnibus periculis clementer adjuviſti mitiſſima Mater, nè me deſeras in hoc ultimo diſcrimine conſtitutum, à quo pendet æternitas. Monſtra te eſſe Matrem, & loquere pro me bona ad Filium tuum, ut recreet me jacentem in umbra mortis. Fac ô benedicta per gratiam, quam meruiſti, per miſericordiā, quā peperiſti, ut qui te mediante fieri dignatus eſt particeps infirmitatis noſtræ, & miſeriæ, te quoq; intercedente participem me faciat gloriæ, & beatitudinis ſuæ. JESUS Chriſtus Filius tuus Dominus noſter.

Sancte Michaël Archangele, qui venisti in adjutorium populo Dei, Princeps militiæ cælestis, qui Divina virtute diabolum contrivisti, subveni mihi apud altissimum Judicem, & eripe me ab immundorum spirituum insidijs, & perduc animam meam in locum refrigerij, & quietis.

Et tu Angele Sancte, cujus tutelæ, & custodiæ, ego indignissimus peccator commissus sum, assiste mihi in hoc puncto, & omnem satanæ potentiam à me procul expelle. Apprehende arma, & scutum, & exurge in adjutorium mihi. Salva me ex ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam. Educ me de laqueo, quem absconderunt mihi, & restitue à malignitate eorum animam meam.

Subvenite mihi & vos Patroni mei, & Tutelares Sancti N. N. Tu Joannes præcursor Christi, amicus sponsi, vox Divini Verbi, rectas fac semitas meas, & dirige in conspectu Domini viam meam. Tu claviger Regni cælestis, Apostolorum Princeps, Beatissime Pe-

tre pro tradita tibi poteſtate ſolve vincula peccatorum meorum, & aperi mihi januam Paradiſi.

Tu Joannes Evangeliſta, qui de Sacrario Dominici pectoris ineffabiles divitias Divinæ ſuavitatis hauſiſti, illuſtra tenebroſam animam meam, afflictam recrea, mihiq; impetra in egreſſu meo ardentiſſimæ charitatis affectum. Vos reliqui Sancti & Sanctæ, quos ſpeciali devotione veneror. N. N. poſtremam luctam meam precibus veſtris adjuvate.

En ego flens, & gemens, & ſuſpirans, quia manus Domini tetigit me. Iam mihi præterijt mundus, jam mihi tempus elapſum eſt, & quod hactenùs operatus non ſum, nunquàm ampliùs operabor: jam mihi ſeſe offerunt ante oculos res novæ,& extremæ, de quibus antea non cogitaveram, mors mihi in oculis eſt, jam ſcelerum meorum longè graviſſimorum ſeriem audio publicari: Iam parat ſe Judex ad ſententiam inappellabilem pronuntiandam vitæ, vel mortis ſempiternæ. Ah! non me deſerite

ſerite in his ſummis anguſtijs meis, ſi quid unquàm feci, quod vobis gratum fuerit, pro me ſupplices procumbite ante Dominum, & meum mihi Judicem conciliate, quatenùs veſtra placatus interceſſione ad veram beatitudinem me perducat, in qua vos cum ipſo regnatis in ſæcula ſæculorum.

Corpus meum egreſsâ animâ terræ conſignetur, è qua ſumptum eſt, in terram reverſurum, donec in noviſſimo die reſurgat, cùm venerit Dominus ad judicandum.

Suffragia pro animabus defunctis fieri ſolita precor ut fiant quàm plurima, & quàm citiſſimè pro miſera anima mea, tàm in Miſſarum Sacrificijs, quàm in Officijs & eleemoſyna.

Quod ſi verò ad plures annos vita mihi à Deo prorogata fuerit, & longius ſpatium pœnitentiæ mihi conceſſum, proteſtor, & declaro, me velle omninò mores meos mutare in meliùs, & vitam perfectiùs inſtituere, omnemq; horam, & momentum, in Sanctis, & Deo placitis operibus peragere. Tu Domine

ne, qui hanc voluntatem dedisti servo tuo, tribue gratiam perficiendi, quod te donante propono.

Ecce enim provolutus ante Majestatem tuam in centro nihilitatis meæ, fiduciam habeo orandi ad te, quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & diriges in semitam rectam, ut custodiam mandata tua. O quàm me pœnitet! quòd hactenùs tàm negligenter vixerim; quòd tempus mihi concessum ad promerendam gratiam tuam in rebus vanis, & inutilibus consumpserim, quòd in currenda via mandatorum tuorum adeò piger, & remissus fuerim, quòd vota mea, quæ distinxerunt labia mea, tàm frequenter prævaricatus sum, quòd varias & multiplices corporis infirmitates, & animi afflictiones, quibus me servum rebellem & contumacem erudire, & exercere dignatus es, non ea, quâ par erat patientia, & resignatione sustinuerim, & mentem obdurans servili nequitia ad Paterna flagella clementiæ tuæ cervicem sustuli.

ſuſtuli. Retinebant ſcilicèt me nugæ, vanitates, & ludibria terræ, teque relinquens fontem aquæ vivæ, fodiebam mihi ciſternas diſſipatas, quæ continere non valent aquas. Et nunc Domine recogito dies meos in amaritudine animæ meæ, & confiteor dedecora mea in laude tua, quia eruiſti animam meam ex inferno inferiori, & converſus conſolatus es me. Nullum enim remedium ſupereſt ſalutis, & emendationis, niſi ut levem ad te Domine oculos meos, quia imperfectum meum viderunt oculi tui. Memento quæſo animæ meæ, attende gemitum meum, & da mihi virtutes ſanctas, quæ tibi placeant. Da in bono perſeverantiam, da mihi aſſimilari tuæ ſanctiſſimæ humanitati, tuæ Divinitatì intimè uniri, & ad altiſſimum perfectionis gradum pervenire.

Gratias ago tibi Benigniſſime Pater, ob univerſa beneficia tua, quòd me creaveris, ad imaginem, & ſimilitudinem tuam, quòd me hactenùs conſervaveris, quòd me ſangvine tuo rede-

meris, quòd per Baptiſma, gratiæ tuæ dono, ditaveris, quòd me totiès ad pœnitentiam expectaveris, & à tot malis, & peccatis, præſervaveris, tot bonis gratiæ, & naturæ, totq; occultis, quæ ipſe non cognoſco, cumulaveris, quòd præſertim ad perfectionem vitæ Chriſtianæ me vocaveris, mihiq; immenſam in cælo gloriam præparaveris.

Ideò quotiès reſpiro, tot te laudibus celebrare intendo, quibus te laudaverunt, & laudabunt, omnes creaturæ tuæ ab initio mundi uſq; in æternum, & laudibus omnium Angelorum, & Sanctorum, Beatiſſimæ Virginis Matris tuæ, & Sacroſanctæ Humanitatis tuæ, his quæ continentur in veteri & novo teſtamento, & in omnibus libris mundi, eaſq; laudes tibi dare, & offerre deſidero, quibus dignus es, & quas tibi negant omnes impij & ſcelerati. Et quia affectus meus inſufficiens eſt ad te dignè collaudandum, offero tibi in ſupplementum meæ imperfectionis omnium Angelorum voluntates, omnium Juſtorum corda, omnium rerum

mo-

motum, & essentiam, omnes ignotos affectus Beatissimæ Virginis, & omnium Sanctorum.

Offero tibi insuper animam meam, & corpus meum, omnes cogitationes, verba, & opera, quidquid habeo, quidquid cupio, quidquid sum. Offero tibi omnes divitias, & regna mundi, & si hæc omnia solus haberem, libentissimè omnia dimitterem propter te, & omnes facultates pauperibus distribuerem; offero tibi omnes infamias, dedecora, vituperia, omnes afflictiones mentis, & corporis, quæ fuerunt, & sunt ab initio mundi usq; ad finem: paratus hæc omnia pati, & tolerare propter te, si tu volueris. Offero tibi quidquid cogitatum, dictum, & factum est, vel cogitari, dici, & fieri debet, & potest, à cunctis Angelis, & hominibus, & ab alijs infinitis, quos potes creare; summè desiderans hæc omnia propter te, & alia plura cogitare, loqui, & perficere per gratiam tuam, sinè qua nihil possum, nihil sum. Adjuva me Domine, qui scrutaris renes &

corda. Tu nosti quàm verè & ardenter hæc cupiam, nam ante te est omne desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus.

Procul, procul à me omnis terrena delectatio, procul omnes amici & sodales, procul omnes civitates & castella, omnes montes & valles, omnes rivuli & fontes, omnia flumina & maria, omnes campi & sylvæ, omnia nemora & prata, omnes volucres cæli, & pisces maris, bestiæ, & universa pecora, & omnis prorsus creatura. Procul omnes cantilenæ, omnia musica instrumenta, omnes flores & odores, omnia convivia & colloquia, omnes honores & favores, omnes ludi & discursus, omnes deliciæ, & inutiles occupationes. Procul omnes divitiæ & dignitates. His omnibus Domine, & cæteris, quæ in mundo sunt, abrenuntio propter te. Quid enim mihi est in cælo, & à te, quid volui super terram. DEUS cordis mei, & pars mea, DEUS in æternum.

De cætero, Fratres, propinqui, &

amici mei dilectissimi, qui residui eritis & supervivetis in hac valle lachrymarum, memores estote judicij mei, sic erit & vestrum. Mors omnibus communis est: ille autem Beatus vocari debet, qui omnem diem vitæ suæ tanquam postremum transigens, quotidie moritur ut supervivat, quotidie vivens, descendit in infernum, nè descendat post mortem; vitamq; suam ad præscriptum Divinæ legis sic instituit, ut omni momento paratus sit mori. Sic facite dilectissimi, mortem omni hora suspectam habete usq; ad finem vitæ: de momento, in momentum sub Divinæ voluntatis ordinatione satagite, ut per bona opera certam faciatis vocationem vestram, pacem habete, perfecti estote, ut DEUS pacis vobiscum in æternum maneat.

Hæc est voluntas mea ultima, quam Dei fretus auxilio nunquam mutabo: hanc renovare intendo omnibus diebus, omniq; momento vitæ meæ. Tu DEUS, qui das velle & perficere, conserva hanc voluntatem in me, erige desi-

deficientem, atq; etiam rebellem propitius ad te compelle voluntatem, exure in me flammâ charitatis tuæ rerum mundanarum amorem, reſeca ferro tribulationum, omnem diſſimilitudinem ſpiritûs mei à ſpiritu tuo, omne quod tibi contrarium eſt à me prorſus eradica; argue me in virga tua, ut cum venerit extrema dies, nihil in me remaneat, igne purgandum.

Verùmtamen augens dolorem, auge & patientiam, nè deficiat in malis vita mea. Dum juſtè iraſceris, memor eſto miſerationis tuæ, & dum ſuperbum provocantem corrigis, nè deſpicias miſerum invocantem. Quis enim poterit virgam correctionis tuæ ſuſtinere, niſi tu qui ſic purgas, quem amas, tolerandi vires ſubminiſtras? Memento itaq; quòd ſicut lutum feceris me, & ſic renova, ſic expurga, ſic perfice figmentum tuum, ut nunquam deficiat.

Ego ſum miſer homo ille, quem tu potentiſſime DEUS creâſti propter teipſum, & ad teipſum. Ego ſum miſer homo ille, quem tu ſangvine pretioſo

Filij

Filij tui misericorditer redemisti. Ego sum miser homo ille, quem tu salvare potes secundùm abyssum misericordiæ tuæ.

Domine JESU sanctifica me, & per illam amaritudinem quam sustinuisti propter me in Cruce, maximè in illa hora, quando anima tua sanctissima egressa est de corpore tuo, miserere animæ meæ in egressu suo. Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolatus es me. Concede mihi dulcissime JESU, ut corpus tuum pretiosissimum sit mihi finalis refectio: gloriosissimum nomen tuum quod est JESUS, sit finalis locutio. Imprime cordi meo omnium vulnerum tuorum acerbissimam passionem, uni voluntatem meam cum sanctissimo beneplacito tuo, ut nihil aliud optare possim, quàm quod tu vis. Absconde me in aperto vulnere lateris tui, & non timebo mala ambulans in regione umbræ mortis. Illumina oculos meos, nè unquam obdormiam in mor-

morte, nè quando dicat inimicus meus, prævalui adversùs eum. Locutus ſum in lingva mea ; notum fac mihi Domine finem meum, & numerum dierum meorum, quis eſt? ut ſciam quid deſit mihi. Dirupiſti Domine vincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiam laudis, & nomen Domini invocabo. Perijt fuga à me, & non eſt qui requirat animam meam. Clamavi ad te Domine, dixi: Tu es ſpes mea, portio mea in terra viventium. Veni Domine JESU, veni, & noli tardare, relaxa facinora mea. Solve vincula, educ vinctum de domo carceris, de lacu miſeriæ, & de luto fœcis. Expectans, expectavi te, intende mihi, & exaudi me. Oſtende mihi faciem tuam, quam Angeli ſemper vident; ſonet vox tua in auribus meis, vox gratiæ & remiſſionis, vox jucunditatis & lætitiæ. Recipe me ab hominibus, tempus enim eſt, ut revertar ad te, qui ſolus es principium meum, & finis ultimus, centrum animæ meæ, unicum ſolatium meum, ſatietas mea,
requi-

requies ſpiritus mei, DEUS meus, & exaltans caput meum, qui vivis, & regnas laudabilis, glorioſus, & ſuperexaltatus in ſæcula ſæculorum. Amen.

Affectus & Aſpirationes Ad DEUM Devotæ Animæ Chriſtianæ.

HYMNUS.

Pro Invocatione Divinæ aſſiſtentiæ.

O Fons decori luminis,
O lux ſerena ſyderum,
Ignis DEVS puriſſime,
Vigor perennis cordium.
Te voce ſemper, te prece,
Te mente grata, vindicem
Meæ ſalutis concinam
A ſole Æoo ad Heſperum

Tu

Tu ſpes mihi, tu præmium,
Tu portus es fiduciæ?
Te fretus uno, pertuli
Sortis procellam turbidæ.
Inter labores aſperos,
Lumen tuæ clementiæ
Repentè fulgens, vim procul
Abeſſe juſſit Tartari.
Salve ſupernum incendium,
Clarumq; mentium jubar;
Ad te revertor, ſupplicem
Voca per ignes myſticos.
Deſcende flamma, illabere
Cælorum ab arce fulgida
Infunde cæno pectori
De fonte lucis, lumina,
Cor, oſſa, fibras, concrema,
Venas, medullas, viſcera,
Ipſamq; mentem, ac ſpiritum,
Vt totus ardeam tibi.

O ſors Beata! ô gaudium!
Conjuncta cum mens Numini
Et immemor rerum omnium
Te diliget perenniter.
Summo Parenti cælitum,
Natoq́ꝫ, & almo flumini
Sit laus, decuſq́ꝫ, perpetim,
Nunc, & per omne ſæculum.

QVamvis expertis difficile non ſit proprijs motibus ad DEVM aſſurgere, poſſitq́ꝫ unuſquiſq́ꝫ ex Pharetra ſui cordis ſagittas orationum depromere; nè his tamen deficientibus animus ad DEVM directus, aridus reperiatur, defectuvé lignorum myſticus ignis in ara cordis extingvatur: ex Scriptura & Sanctis Patribus ſiluula aſpirationum proponitur pro triplici ſtatu Incipientium, Proficientium, & Perfectorum. Habes hic eas in varias Decades diſtributas, quò faciliùs valeant memoriæ mandari. Quid enim prodeſt, multas Aſpirationes in libello deſcriptas habere, niſi etiam memoriæ inſcriptæ imò & inſculptæ ſint, ut in promptu habe-

antur omni hora & momento? Proponitur autem primo loco Gemitus Animæ pœnitentis ad naturæ & doctrinæ ordinem, quia ut perveniamus ad id, quod nondum ſumus, purgare primùm id, quod ſumus, & lachrymis eluere debemus.

GEMITUS
Animæ Pœnitentis,
Pro Incipientibus.
DECAS I.

1. DOmine DEUS meus, ego viliſſimus ſum peccator, indignus planè, quem terra ſuſtineat. Miſerere mei, & ſalva me.

2. Domine, qui es ſummum bonum meum, quàm longè per peccatum receſſi à te, & habito in regione hac longinqua miſeriarum, ubi perdidi me.

3. Pater Amantiſſime, peccavi in cælum & coram te, verè non ſum dignus vocari filius tuus, fac me unum obſecro de mercenarijs tuis.

4. O quàm pœnitet me peccâſſe dulciſſime DEUS! quàm pœnitet me, quod

quòd legem tuam tranſgreſſus ſum, ampliùs lava me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

5. Domine DEUS meus, deteſtor peccata mea, abominor univerſa flagitia mea, confiteor ingratitudinem meam, & confugio ad aram miſericordiæ tuæ.

6. Ablue me Chriſte JESU pretioſo Sangvine tuo, & munda me ab omni peccato.

7. Sana Domine animam meam, peccatis vulneratam, unge oleo gratiæ tuæ cicatrices delictorum meorum, nè quæſo deſpicias me.

8. Domine DEUS pijſſime, ab hac hora nunquàm tranſgrediar legem tuam, nunquàm ampliùs conſentire volo in aliquod peccatum: malo incurrere omnem pœnam, omnem infamiam, atq; ipſam mortem quàm deinceps peccare.

9. O Pater amantiſſime! da mihi ut faciam fructus dignos pœnitentiæ, & puniam peccata mea, debita caſtigatione.

10. Erravi ſicut ovis quæ perijt, audio tamen dulciſſimam vocem tuam. Tu fornicata es cum amatoribus multis, tamen ad me revertere, & ego ſuſcipiam te.

DECAS II.

1. NUnc cœpi Domine, nunc vivere incipio, non in fortitudine mea, neq; in virtute brachij mei, ſed in multitudine miſerationum tuarum confirma hoc tu, quod operatus es in me.

2. Tu Domine integros ſenſus & cor docile tribuiſti mihi, ſed heu me miſerum & infelicem! quia omnibus bonis tuis abuſus ſum. Tu verò Pater miſericors peccantem revocâſti, & à pœnis inferni miſericorditer liberâſti.

3. Doleo, & angor vehementet ob innumera peccata mea, quibus te Benigniſſime Redemptor offendi, diaboli ſervum me feci, indignationem tuam provocavi.

4. O ſi nunquàm Amantiſſime Pater præcepta tua tranſgreſſus eſſem! o ſi nun-

nunquàm in tantam miseriam & calamitatem incidissem! o si nunquàm peccassem! o illos felices! qui innocentiam non perdiderunt, qui Baptismatis gratiam illibatam custodierunt.

5. Statuo summe DEUS imposterum non peccare: firmissimè propono tua sanctissima præcepta non transgredi: verè ex toto corde decerno cum adjutorio gratiæ tuæ universam legem adimplere.

6. Respice in me Domine oculis misericordiæ tuæ, dele præterita peccata mea, concede mihi per bonitatem tuam gratiam emendationis.

7. O quanta fuit hactenùs ignavia mea! tempus ad pœnitentiam concessum perdidi, gratiam, & auxilia rejeci, vocibus tuis, quibus me vocabas, obsurdui: & nunc Domine quid faciam? Pœnitet me peccâsse, miserere mei.

8. Eheu Domine DEUS! quanta sunt vulnera mea, quanta infirmitas, & pravitas mea, pro quibus sanandis Crucifixus es, & occisus.

9. DEUS propitius esto mihi peccatori: JESU Fili Dei vivi miserere mei.

10. Dominator vitæ meæ, ecce vides, quia non est in me bonum meum, sanitas animæ meæ, pauper, & cæcus sum, nihil possum, nihil sum sine te.

DECAS III.

1. O Salvator pijssime! tu scis quot mala commisi, quot bona omisi? propitius esto mihi maximo peccatori, & salva me.

2. O magna Domus Dei! quàm vilis mihi fuisti, & quàm turpiter te pro nihilo contempsi?

3. O quàm justè me in infernum detrudere poteras, justissime Judex, & mihi clementer pepercisti.

4. Confiteor Domine me omnium quos mundus habet vitiosissimum esse, sed nihilominùs in immensa confido bonitate tua. Et si sunt super numerum peccata mea, non est etiam numerus bonitatis, & misericordiæ tuæ.

5. DEUS tu scis insipientiam meam, & delicta mea non sunt à te abscondita.

Deli-

Delicta juventutis meæ, & ignorantias nè memineris.

6. DEUS meus, misericordia mea, oro te per dilectum Filium tuum, da mihi virtutes amplecti, vitia reijcere, terrena calcare, cælestia sitire.

7. Væ tempori illi, quando te non cognoscebam summum bonum animæ meæ: væ cæcitati illi, quando te non videbam.

8. Domine DEUS meus, quando plenè mihi moriar, & tibi vivam? quando me ab omnibus rebus terrenis expediam? quando sensus meos & affectus plenè cohibebo, & quidquid in me est vitiosum, frænabo?

9. O si jam mundum contemnerem! ô si terrena calcarem! o si amorẽ mundi pro nihilo haberem!

10. Utinam ab omni vitio purgatus, & ab omni inordinata affectione emundatus divino illapsu dignus essem, & charismatibus cælestium gratiarum.

DECAS IV.

1. MOrtifica Domine passiones me-

 as,

as, cohibe illas, & moderare amore, & præſentia tua, nè me perturbent, ſed magìs ad id juvent, cujus gratiâ eas dediſti, ad bonas ſcilicèt operationes.

2. Amove à corde meo inanes cogitationes; & verear illud evolvere in conclavi animæ meæ, ubi tu habitas, quod, ſi ad notitiam hominum venturum eſſet, cogitare erubeſcerem.

3. Vileſcat mihi Domine omnis creatura, & nihil mihi placeat, niſi tu.

4. Dulcis JESU, quàm amabilis eſt gratia tua, quàm ſuavis amicitia tua? nè quæſo abijcias me propter peccata mea.

5. Nè projicias me DEUS à facie tua, accelera precor, & ſenſus meos erue cito à luto fœcis.

6. Ablue me Domine pretioſo ſangvine tuo, ſana me vulneribus tuis, ſanctifica me amariſſima paſſione, & morte tua.

7. Qui plaſmaſti me, & per Crucem tuam redemiſti mundum, adjuva me, & miſerere mei.

8.

8. Aperi mihi viſcera miſericordiæ tuæ Clementiſſime Pater, recipe me in gratiam tuam, & dimitte omnia peccata mea.

9. Da mihi Domine fortis & patiens, tantam contritionem, quantam ſcis deberi peccatis meis, peccavi, miſerere mei.

10. Hic ure, hic ſeca, ut in æternum parcas, hic me caſtiga, & noli in æternum reſervare mala mea.

DECAS V.

1. PEccavi ſuper numerum arenæ maris, indignus ſum Domine miſerationibus tuis, ſed miſericordia tua ſuperat ſcelera mea.

2. Nonné dixiſti Domine, gaudium eſſe in cælo ſuper uno peccatore pœnitentiam agente; exple igitur hoc gaudium in cælis de me.

3. Tu Domine, qui non vis mortem peccatoris, ſed ut convertatur, & vivat, largire mihi vitam, quâ deſtituor.

4. Veniſtiné Domine, ut juſtos traheres ad te, an ut peccatores? Si pec-

catores? ecce me maximum omnium, trahe me poſt te.

5. Miſerere mei DEUS, ſecundùm magnam miſericordiam tuam, & ſecundùm multitudinem miſerationum tuarum dele iniquitatem meam.

6. Aſperges me Domine ſangvine tuo, & ſuper nivem dealbabor.

7. Cor mundum crea in me DEUS, deterſis ſordibus animæ meæ.

8. Redemptor animæ meæ, quàmdiù avertes faciem tuam à me, & non ſuccurres gementi?

9. Ecce me Filium prodigum, & prodigo deteriorem: miſerere Pater, & dona me annulo, & veſte, & dignum fac amplexu tuo.

10. Non ſit fruſtra effuſus pro me ſangvis tuus dulciſſime Redemptor, ſed in ſalutem, & vitam æternam.

DECAS VI.

QUouſq; non mederis vulneribus meis medicorum peritiſſime, & clementiſſime JESU Chriſte. Ecce cæcus ſum ad videnda, quæ recta ſunt, clau-

claudus ad preces, paralyticus ad opera bona: miſerere, & ſalva me.

2. Sangvine tuo medere mihi Domine, & curà vulneribus tuis vulnera mea.

3. Domine, nè in furore tuo arguas me, neq; in ira tua corripias me.

4. Ecce ego ſervus tuus ſum, & filius ancillæ tuæ, lætifica animam ſervi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.

5. Non mereor Filij nomen, & tamen tu Pater es, ſemper ſis, ut ſemper ſim filius.

6. DEUS, tu ſcis inſipientiam meam, & delicta mea à te non ſunt abſcondita. Utinam non peream in inſipientia mea.

7. Dixi, confitebor adverſum me injuſtitiam meam Domino, & tu remiſiſti impietatem peccati mei.

8. Non veniat mihi pes ſuperbiæ, & manus peccatoris non moveat me.

9. Delicta quis intelligit? Ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce ſervo tuo.

10. Memento quæso, quòd ſicut lutum feceris me, & in pulverem reduces me.

DECAS VII.

1. NOn intres in judicium cum ſervo tuo Domine, quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens. Miſericordia indigeo, pacem quæro, non judicium.

2. Vide humilitatem meam, & laborem meum, & dimitte univerſa delicta mea.

3. Oſtendo tibi Pater immania delicta mea, quæ libentiùs occultarem, ſi poſſem, & obliterarem ſangvine cordis mei. Atq; utinam aboleantur unâ guttâ ſangvinis dilectiſſimi Filij tui Redemptoris mei, nè appareat coram te fœditas mea.

4. Heu me Domine, quia pejor dæmonibus ſum, & in natura quidem manifeſtum eſt, in moribus etiam fateor, nam video plura in me peccata, quàm in illis.

5. Confiteor tibi DEUS meus, dedeco-

decora mea in laude tua: recolo coram te ſcelera mea, non quòd eá amem, ſed ut amem te lumen oculorum meorum, & fontem miſericordiarum.

6. Puriſſime & Sanctiſſime DEUS, malo millies mori, quàm te vel leviſſimè offendere.

7. A nullo hoſte magìs timeo, quàm à me ipſo: quis me cuſtodiat à me ipſo? non utiq; ego? Niſi enim tu cuſtodieris me, fruſtra ego vigilo ad mei ipſius cuſtodiam.

8. Veni Domine ad me, quia longè receſſi à te. Doce me venire ad te, non enim poſſum, niſi tu, qui es via, doceas me.

9. Deteſtor peccata mea DEUS meus, corde Salvatoris mei: ſicut cor JESU ea flevit, ita ea ploro, & abominor.

10. Quis mihi det? ut ſit magna velut mare contritio mea, ex quo lachrymarum flumina exeant, & in illud intrent, ac iterùm & perenniter fluant?

DECAS

DECAS VIII.

O Ubi eſtis lachrymæ! ubi dolores? Deſerite omnes, & in me tot ſcelerum reum agminatim irruite.

2. O quàm bonum erat mihi! ſi natus non fuiſſem, neq; enim mihi vitam dediſti, ut te offenderem Deus meus.

3. O ſol! mundi ocule, qui me totiès peccantem aſpexiſti, utinam me deinceps non niſi dolentem & lugentem aſpicias.

4. Contremiſcite omnes artus mei ad horrificum nomen peccati. Et vos omnes creaturæ judicate in me Creatoris offenſam.

5. O qualem DEUM offendi! quàm amabilem, quàm amantem mei, Deum dilectionis, beneficentiæ, & bonitatis.

6. Quid iniquitatis inveni in te ô bone JESU! ut tàm crudeliter, tàm impiè agerem tecum.

7. O ſi, quod factum eſt, poſſim infectum reddere! ô ſi tempus præteritum revocare! quàm libenter cum perdita innocentia vitam commutarem.

8.

8. Pœnitet me peccâsse DEUS meus, semperq; pœnitebit, & si possem infinito dolore dolerem, quòd offenderim te.

9. Convertere Domine, & eripe animam meam, salvum me fac propter misericordiam tuam.

10 Vide Domine afflictionem meam amaram nimis, quia non est, qui auxilietur mihi, nisi tu DEUS meus.

DECAS IX.

1. SIccinè permittis Domine me indignissimam creaturam tuam à terra sustentari? ô quanta est bonitas & misericordia tua!

2. Placare Domine, & ostende mihi serenum vultum tuum.

3. Ecce DEUS tuus anima mea, ecce qui delet peccata tua: vide quanta pro te pertulit, quanta charitate te diligit, cave nè unquâm ab eo discedas, & te alienes.

4. Hoc unum à te peto, Domine mi, exaudi me, ut non peccem, ut cognoscam, & faciam semper voluntatem tuam.

5. Veni Domine in cor meum, fac flagellum de funiculis, & eijce ab eo omnes profanantes Domum tuam.

6. Da mihi JESU Benignissime, unam ex tuis lachrymis, quas pro me uberrimè effudisti, ut eam offeram Patri tuo in condignam satisfactionem pro peccatis meis.

7. Recipe fugitivum tuum Clementissime Pater, pateat mihi pulsanti janua tua, accipe me fugientem ab inimicis.

8. Mortifica, & avelle à me quidquid displicet tibi, vivifica, & auge in me, quod tibi placet, tu, qui mortificas, & vivificas.

9. O Pater amantissime! si vis, potes me mundare: Sana animam meam miseram, quia fateor me peccâsse.

10. O si omni vitio carerem! ô si sensus ab illicitis objectis cohiberem! ô si totus compositus intùs & foris essem! Quando, quando ab omni labe purus ero: quando ita expurgatus & ordinatus, ut nihil appareat in me, quod intuentium oculos possit offendere?

re? Adjuva me Domine DEUS meus, & peccatricis animæ meæ ablue ſordes.

Pia Deſideria ad uſum Proficientium.

ANima quæ à DEO aberraverat, poſtquàm redijt in viam bonam, ſimilis eſt Filijs Iſraël, quos Dominus in manu forti de ſervitute Ægyptiaca liberavit. Sicut enim illi egreſſi de Ægypto in terram fluentem lac & mel duce Moyſe progreſſi ſunt: ita anima ad ulteriora procedere debet, contemptis hoſtium tentationibus ad reditum in Ægyptum ſolicitantibus, quia Dominus pro nobis pugnat, & adjutor noſter eſt, virtus noſtra, & tutiſſimum refugium; ad quem fervidis motibus cor erigere, ejusq́; opem jugiter implorare debemus pijs deſiderijs & aſpirationibus, quæ ſtatui Proficientium ſpecialiter conveniunt. Harum Decades aliquot ſubijciuntur in uſum & exemplum.

DECAS I.

1. ILlumina Domine oculos mentis meæ lumine fidei & ſapientiæ, ut

te ſemper reſpiciam tanquam exemplum mihi datum ad vitam ſanctè inſtituendam.

2. O ſi vires animæ Chriſte dulciſſime, per vires ſanctiſſimæ animæ tuæ perficeres & reformares! Utinam imaginem tuam in meo animo & corpore effingam!

3. DEUS meus, & vita animæ meæ, quis ego ſum, & quæ Domus Patris mei, ut præſtares mihi tot beneficia? A te Domine, & ad te creatus ſum, tu requies mea, tu centrum animæ meæ.

4. Bone JESU, ſpes mea, & refugium meum, ſaluto, & veneror ſuaviſſima vulnera tua: immerge me, & absconde in illis, imprime illa cordi meo, ut tui amore totus ardeam, & medullitùs tibi compatiar.

5. Da mihi Domine intentionem rectam, ut ex filiali amore tuum honorem & beneplacitum in cunctis quæram. Da intentionem perfectam, ut nec ſpiritualem conſolationem exquiram: ſed in omni deſolatione tibi adhærere concupiſcam.

6. Tolle Domine à corde meo nimium amorem mei, & infunde perfectum tui amorem: tolle cor servi pigri & minùs fidelis, & da cor Filij per sanctam fiduciam in te sperantis.

7. O si tui duntaxat recordarer, te solum cogitarem, te solum diligerem.

8. O si januas sensuum meorum rebus mundanis occluderem! cunctisq; viribus conarer, ut tibi per omnia placerem.

9. O si mentem meam ab omni multiplicitate expedires! ô si eam penitùs in te colligeres!

10. Quæram te diligenter summum bonum meum, te sollicitè cupiam immensa pulchritudo mea, ad te velociter curram vera requies animæ meæ.

DECAS II.

1. DIscedite à me creaturæ omnes, vestrarum curarum me expertem relinquite, nec impediatis salutem animæ meæ, nec me ab assidua Dei memoria interpellatis.

2. Nè me permittas Domine in sale-

bra tepiditatis hærere, & caligine ignorationis obvolui; sed expedi vires meas, ut ad perfectionẽ velociter curram.

3. In tuum pretiosum sangvinem me totum proijcio, ut universa delicta mea & imperfectiones absorbeat, ac in humilitate, patientia, cæterisq; virtutibus contineat.

4. Hoc unum volo Domine, hoc unum desidero, hoc unum peto, ut benignis oculis semper respicias me.

5. Illumina cor meum, accende affectum, robora manus, ut eum virtutis gradum, ad quem sum destinatus, per tuam misericordiam adipiscar.

6. Præsta Domine, ut per mei perfectam abnegationem, ad perfectum tui amorem perveniam. Tu jussisti, ut diligam te, da, quod jubes, & jube, quod vis.

7. Seda precor tentationum procellis agitatam animam meam, tu qui mari terminos ponis & dicis: Hucusq; venies, & hic confringes tumentes fluctus tuos.

8. Adorna Rex Sion thalamum animæ

mæ meæ ſponſæ tuæ, ut nihil admittat, quod non ſit honeſtum, & decorum, nihilq́; in ea appareat, quod diſpliceat oculis tuis.

9. Utinam Domine DEUS meus verè mitis eſſem & humilis corde, verè pauper & nudus ſpiritu.

10. Ecce Domine conſtituo me in infimo loco infra omnem creaturam, qui peccator ſum, & omnium indigniſſimus.

DECAS III.

1. OMnem voluntatem meam in tuam Domine transfundo, fiat voluntas tua de me, & per me, in tempore, & in æternitate.

2. Conforma me ſuaviſſime JESU, ſanctiſſimæ humanitati tuæ, & da mihi liberam ad te introverſionem.

3. Inſtitue, dirige, & adjuva me in omnibus, ut nihil agam, nihil loquar, nihil cogitem, nihil velim, niſi quod tibi ſit acceptum.

4. Benedico, & gratias ago omnipotenti clementiæ tuæ Domine DEUS

meus, nam quidquid mihi impendi potuit à largitate tua, recepi ſemper inæſtimabiliter ſupra condignum.

5. Domine, quid me vis facere, fac, ut vivam in beneplacito tuo.

6. Da mihi Domine mentem tranquillam, & excita in me caſtæ dilectionis ardorem.

7. Illuceſce mihi anhelanti ad te, nè tenebræ mortis me comprehendant.

8. Quàm bonum eſt pati pro Chriſto, pro Chriſto affligi, contemni, & mori.

9. Ave dulcis JESU, qui pro me mori dignatus es, nè permittas me damnari, quem tuo pretioſo ſangvine redemiſti.

10. O dulcis ſocietas ſemper eſſe cum Chriſto! ô dulcis vita cum Chriſto vivere! pati, & mori cum Chriſto.

DECAS IV.

1. SErviat tibi Domine DEUS quidquid ago, quidquid loquor, quidquid cogito, omne opus à te incipiat, in te finiatur.

2. Ser-

2. Servus tuus ego ſum, da mihi intellectum Domine, ut diſcam mandata tua: nolo meiipſius eſſe, tu libera me ab omni proprietate.

3. O quàm ſuave eſt ſedere in ſolitudine, & tacere! cum ſolo JESU loqui, ſolum JESUM meditari, in quo ſunt omnia bona.

4. Planta in me Domine radices ſolidarum virtutum, & fac excreſcere cum viriditate boni operis, nè velut arbor infructuoſa otioſus ſim in Domo tua.

5. O dulcis JESU fons omnium bonorum! fons vitæ & gratiæ, dirige greſſus meos in ſemitis tuis, & doce me facere voluntatem tuam.

6. Cor meum evacua ab omni creatura, & ab omni impedimento: fac ut ſim purus & ſimplex, ac totus in te defixus, ut nihil reſpiciam, nihil amem in creaturis, niſi quod tuum eſt, & propter quod creatæ ſunt.

7. Da mihi fervorem ſpiritus tui JESU amantiſſime, accende in me ignem, quem veniſti mittere in terram,

ut tibi ſoli placere ſtudeam, & ab omnibus propter te contemni exoptem.

8. O unicè dilecte JESU nè derelinquas me deſolatum in hoc exilio! ſed ſicut promiſiſti, ita mecum age, ut vadas, & venias iterùm ad me tempore opportuno, donec finito probationis certamine aſſumas me ad teipſum.

9. Domine virtus mea, ſis in omnibus benedictus, in quibus me affligis; voluntatem tuam adimple in me, ſcio enim quòd nihil potes agere injuſtè.

10. Oro te DEUS meus, eripe diſtractum & captivum animum meum ab omnibus concupiſcentijs, & corporalibus imaginibus, ut teipſum in me illuminata ratione inveniam, qui me ad tuam pretioſam & incorruptibilem imaginem feciſti.

DECAS V.

1. DEUS meus omne bonum meum, quando replebis me gratia & charitate tua, ut cognoſcam quòd tu ſis mihi omnia, quòdq; verè extra te nihil ſint omnia?

2. Ore-

2. Orere mihi lux ſempiterna, & inclinentur umbræ vanitatis meæ, ut nè atomus quidem me ſeparet à te, aut obumbret mihi.

3. O quàm ſuavis eſt Domine ſpiritus tuus! & quàm dulcia faucibus meis eloquia tua, utinam ſemper eorum memor ſim ad faciendum ea.

4. Domine DEUS, deſidero laudare te pro omnibus, qui te ignorant, vel blaſphemant ſive in terris, ſive in inferno.

5. Intuere me oculis miſericordiæ tuæ, & injuſtitiã meam longe fac à me DEUS meus, amor meus.

6. Tu ſcis Domine quia amo te, repelle à me quidquid diſplicet tibi.

7. Nihil habeo quod offeram tibi præter lachrymas contriti & amantis cordis; ſuſcipe eas, & miſce ſangvini tuo Benigniſſime JESU.

8. Tibi Domine hoc corpus nutrio, tibi conſervo hanc vitam, vires mihi largire, ut ſerviam tibi.

9. Utinam efficere poſſem dulciſſime DEUS, ut omnia gaudia, quæ ſunt, &

erunt in mundo, non ſint, niſi de te: In te enim verum gaudium, in te vera conſolatio.

10. Poſſide bone JESU cor meum, & reple illud gratia tua.

DECAS VI.

1. IN te vivam, in te moriar, ſuaviſſime JESU, & tam in vita, quàm in morte cantabo tibi, quia bonus es, & in æternum miſericordia tua.

2. Abſorbe Domine concupiſcentiam meam dulcedine tua, quam abſcondiſti timentibus te, nè interior guſtus vanis, illectus, & deceptus, ponat amarum dulce, & dulce amarum.

3. Confugiat Domine mens mea ſub umbram alarum tuarum, ab æſtibus cogitationum hujus ſæculi, ut in te abſcondita cantet. In pace in idipſum dormiam & requieſcam.

4. Da quæſo Domine cordi meo te deſiderare, deſiderando quærere, quærendo invenire, inveniendo amare.

5. Fac me funditùs mori huic mundo, & tranſeuntium rerum obliviſci,

præ

præ magnitudine timoris, & amoris tui, ut nihil temporale diligam, aut metuam.

6. Deduc me Domine in justitia tua propter inimicos meos, dirige in conspectu tuo viam meam.

7. Salvum me fac Domine, quoniam defecit Sanctus, quoniam diminutæ sunt veritates à filijs hominum.

8. Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea.

9. Tu qui dixisti, si quis sitit, veniat ad me, & bibat, da sitienti animæ meæ semper bibere ex te, ut secundùm promissionem tuam fluant aquæ vivæ de ventre meo.

10. Expelle à me Omnipotens Deus jactantiam mentis, & auge cordis compunctionem: minue superbiam meam, & perfice in me veram humilitatem: libera me ab insidijs inimici, & conserva in tua voluntate.

DECAS VII.

1. COgnoscam te Domine virtus mea, inveniam te desiderium cordis mei, diligam te vita animæ meæ.

2. Ti-

2. Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio in sæcula sempiterna ô Beata TRINITAS, pro omnibus contumelijs, quæ tibi ab impijs inferuntur.

3. Laudo te amor dulcissime, & glorifico te pro omnibus bonis, quæ tua gloriosissima Divinitas, & Beatissima Humanitas operata est in nobis per nobilissimum instrumentum cordis tui, & operabitur in sæcula sæculorum.

4. In te projectus sum ex utero, de ventre matris meæ, DEUS meus es tu, nè discesseris à me.

5. Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

6. In manus tuas Domine, commendo spiritum meum, redemisti me Domine DEUS veritatis.

7. Complaceat tibi Domine, ut eruas me, Domine, ad adjuvandũ me respice.

8. Judica Domine nocentes me, expugna impugnantes me, apprehende arma & scutum, & exurge in adjutorium mihi, dic animæ meæ salus tua ego sum.

9. Mi-

9. Miſerere mei DEUS, miſerere mei, quoniam in te confidit anima mea.

10. Sitivit in te DEUS anima mea, quam multipliciter tibi caro mea.

DECAS VIII.

1. MIſerere mei DEUS omnium, & oſtende mihi lucem miſerationum tuarum.

2. Benedicite omnia opera Domini Domino, laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

3. Venite, audite, & narrabo, omnes, qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

4. DEUS in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina.

5. Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

6. Domine DEUS virtutum, quis ſimilis tibi, potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

7. Bonitatem, & diſciplinam, & ſcientiam doce me, quia mandatis tuis cre-

credidi: Doce me justificationes tuas.

8. Quo ibo à spiritu tuo, & quo à facie tua fugiam? si ascendero in cælum, tu illic es, si descendero in infernum, ades.

9. Ad te Domine levavi animam meam, Deus meus, in te confido, non erubescam.

10. Vidi prævaricantes, & tabescebã, quia eloquia tua non custodiêrunt.

DECAS IX.

1. QUis similis tibi in fortibus Domine? quis similis tui? magnificus in sanctitate, terribilis, atq; laudabilis, & faciens mirabilia.

2. Opto Domine patiens esse, & humilis, & resignatus: tu pro me supplere digneris quidquid mihi deest in his virtutibus.

3. O quàm desidero humilitatem habere! Da mihi thesaurum humilitatis tuæ, humillime JESU Christe.

4. O quantùm desidero pati pro te amantissime JESU! Tametsi induxeris omnes fluctus tuos super me, lætus

omnia

omnia tolerabo per gratiam tuam ob amorem tui.

5. Recordare Domine, quia Pater meus es: ecce anima mea nuda eſt, indue eam virtutibus tuis: ad Patrem enim pertinet, nudam, pauperculam filiam veſtire.

6. Quid volo præter te Domine, aut quid mihi prodeſſent omnia ſine te? Tu ſolus ſufficis animæ meæ.

7. Quàm vani ſunt homines, qui te non quærunt, quàm miſeri & avari, quibus tu non ſufficis.

8. O ſi omnium hominum, quotquot fuerunt, ſunt, & erunt, corda,& voluntates ſolus haberem, ut ijs te ſummè diligerem, unicum bonum meum, & conſolatio animæ meæ.

9. In te Domine ſperavi, non confundar in æternum. Et ſi Angelus de cælo aſſereret mihi, me projectum eſſe à facie tua, non crederem illi. Et ſi tu ipſe ſumme DEUS diceres mihi, ego in æternum te damnavi, nolo audire preces tuas. Ignoſce Domine, in hac re non crederem tibi, ſed etiam ſi oc-

cidas

cidas me, & in inferno demergas me, ſemper in te ſperabo.

10. Da mihi Domine vulnera tua, abhorreo enim videre cor meum, niſi vulneribus plenum cum te adeò crudeliter videam pro me crucifixum. Non poſſum vivere ſine vulnere, cum te undiq; videam vulneratum.

SUSPIRIA
Amantis Animæ,
Pro Perfectis.

PErfectos appello non ex omni parte: quis enim in hoc mundo? Imò ut veriſſimè ſcribit Bernardus Drogoni Monacho. Nemo perfectus eſt, qui perfectior eſſe non appetit, & in eo quisq; perfectiorem ſe probat, quod ad majorem tendit perfectionem. Perfectos igitur voco, expurgatos à peccatis, ornatos virtutibus, qui in humilitate & charitate, magnos jam progreſſus fecerunt, & ad intimam cum DEO unionem ferventi affectu aſpirant. Quia verò perfectio in amore Dei conſiſtit, motus Anagogici ad perfectorum ſtatum

ſtatum pertinentes, ex amore potiſſimum deſumuntur, ut ex ſubjectis ſequentibus formulis apparet.

DECAS I.

1. O Dulcedo cordis mei! ô vita animæ meæ! ô eſſentia eſſentiæ meæ, & jucunda requies ſpiritûs mei, abſtrahe me ab omnibus creaturis, ut ſolum requieſcam in te.

2. O Domine DEUS meus, ſpes mea, & refugium meum, ô dilecte votorum meorum! quando omnem diſſimilitudinem, & imperfectionem abſumes in me.

3. O charorum omnium chariſſime! ô ſponſe floride, ſponſe melliflue, quando me ornabis illis monilibus, quibus tibi placebo.

4. Trahe me poſt te ſponſe dulciſſime, ut alacriter, purè, perſeveranter curram in odorem ungventorũ tuorũ.

5. Effice me hominem ſecundùm cor tuum, præpara tibi in me gratam habitationem, ut ad me venias, & manſionem apud me facias.

6. Inebria me vino charitatis tuæ ô pulcherrime amator meus! uni me tibi intimè, & me totum transmuta in te.

7. O ignis increate! quando me totum incremabis flamma ardentissima amoris tui? quando perempta omni in me proprietate, totus tuus ero?

8. O dilecte mi! quem solum quæro, quando mihi pulsanti & gementi aperies? quando teipsum mihi manifestabis, & dices; salus tua ego sum.

9. O immensa dulcedo mea! quando me totum in te rapies, absorbebis, & abscondes? Quod enim est mari absorbere unam guttam, hoc est tibi Domine absorbere me.

10. O felicitas mea! ô totum & solum gaudium meum, quando sublatis omnibus impedimentis introduces me in cubiculum gloriæ tuæ, & me tibi inseparabiliter agglutinabis?

DECAS II.

1. QUæsivi vultum tuum, vultum tuum Domine requiram, frustra enim laboro, quamdiù te non quæro.

2. No-

2. Nolo te ſequi Domine per viam conſolationum, & delectationum, ſed veri, & puri amoris, nolo id, quod egreditur à te, ſed teipſum ſolum. Te ſolum volo, te ſolum deſidero, nihil mihi extra te.

3. In te Domine eſt omne eſſe meum, omnis delectatio mea, omne bonum meum. Si quid meum dico, ſi meipſum nomino, te ſolum intelligo, qui ſolus meus es, & omnis eſſentia mea in te ſolo eſt.

4. Anima mea, ſicut terra ſinè aqua tibi: effunde ergo clementiſſime Deus largam ſuper me benedictionem de rore cæli, & de pingvedine terræ viventium.

5. Utinam dirumperes cælos, & ad me deſcenderes, ut durities mea liquefacta deflueret, & amore tuo totus ignitus, inenarrabilibus te gemitibus, & ſuſpirijs invocarem.

6. Heu mihi! quia incolatus meus prolongatus eſt, & cogor ibi vivere, undè mallem abeſſe: cogor abeſſe à te, cum quo tantoperè cupio permanere.

7. O amor quàm abſconditus! quàm ignotus es! Te cupio Domine, & nihil aliud. Præbe mihi cor tuum, & accipe meum.

8. O ſi poſſem velociſſimè totam terram peragrare! & clamore valido ubiq; vociferari. Vivat amor JESU Chriſti: vivat amor JESU Chriſti.

9. O ſuperlucida & delicioſa TRINITAS unus DEUS! paſce me tuis influxibus. O ſimpliciſſimum & jucundiſſimum bonum! ô bonum incommutabile! imple me teipſo: transfer in te originem meam, introduc me in fundum animæ meæ?

10. O charum principium meum! quando te feliciter inveniam? quando te ardentiſſimè diligam? quando me totum in te rapies? quando me totum abſorbebis, & ſinè medio tibi unies.

DECAS III.

1. QUando obdormiam, & requieſcam in te pax mea dulciſſima? quando plenè aſpirabit mihi Divinitatis tuæ fragrantia? quando mihi exo-

rie-

rietur dies ſempiterna tuæ manifeſtæ viſionis.

2. Per tuum cor tranſverberatum, transfige amantiſſime JESU cor meum jaculo amoris tui, ita ut nihil terreni continere poſſit, ſed à ſola efficacia tuæ Divinitatis contineatur.

3. Ave JESU ſponſe melliflue, ſaluto, & veneror te omnium Electorum tuorum affectu. Excita, & rege ſpiritu tuo, vivifico omnes motus cordis mei.

4. O amor meus! & omne gaudium meum, quando inclinabitur umbra mortalitatis, & aſpirabit dies æternitatis? quando depoſitâ ſarcinâ corporis hujus cum Sanctis tuis te perenniter laudabo.

5. Reſpice me ô floride ſpoſe inter ſuaviſſimos amplexus amoris tui, quibus conſtrictus ſpiritus meus totus ardeat, & comburatur.

6. O bonum ſupra omne bonum! ô finis ſinè fine! quando fruar te ſinè modo, & ſinè fine.

7. Pulcher es dilecte mi, & amabilis

valdè, non carni & ſenſui; ſed animæ credenti, mundum cor habenti, & ad inviſibilia ſe transferenti.

8. Dominus meus, & DEUS meus, amem te ſolum propter te, & nihil amem niſi te.

9. O ſuaviſſime cæli ſplendor! adure cor meum potentiſſimo charitatis incendio, viſcera mea tibi ſacrifico, ut ea æternis flammis comburas.

10. Cupio Domine JESU, ut quoties àérem ad me attraho, teipſum cordiali affectu intra me attraham: quatenùs omnes cogitationes, verba, & opera mea, tuis cogitationibus, verbis, & operibus uniantur, & ſic unita Deo Patri ad majorem ejus gloriam repræſententur.

DECAS IV.

1. DA mihi Domine, ut te videam ſinè forma corporea, ſinè ſpecie imaginaria, ſinè luce creata. Trahe me poſt te extra omnes creaturas.

2. Malo Domine ex voluntate tua acerbiſſimas inferni pœnas ſinè fine tolera-

lerare, quàm ſinè te gaudijs perfrui ſempiternis.

3. Demerge dilectiſſime mi parvulam guttam ſpiritûs mei in immenſo pelago bonitatis tuæ, demerge, & abſorbe me totum in abyſſo infinitæ miſericordiæ tuæ.

4. Veni ſuſpirata quies, amantis animæ meæ, ut nulli mihi dies, nullæ noctes eant ſinè te, nullus mihi ſomnus ſinè te, tibi ſoli vivam, & moriar.

5. Quis ego ſum, & qui es tu amor meus? Nunquid non multum eſſet, ſi te permitteres à me amari. Sed & inſuper te amari præcipis, & mihi mortem ſempiternam minaris, ſi te non amo.

6. Clementiſſime Pater, ſicut tu in omni æternitate voluiſti, antequàm ego eſſem, ita fiat: charior eſt enim mihi tua graviſſima voluntas, quàm operandi libertas.

7. Quando me lætificabis in regno tuo Domine DEUS meus clariſſimo vultu tuo? quando omnia, quæ credo, lego, & audio de te, & gloria tua, clarè & intuitivè videbo?

8. Sileat omnis creatura ante te Deus meus: tu ſolus mihi loquaris, adſis, & illumines, qui es omnia in omnibus, & ſuper omnia amabilis, & glorioſus in ſæcula.

9: Vulnera cor meum tàm potenti jaculo dilectionis tuæ, ut omnis terrena conſolatio amara mihi reddatur, & omni ſolatio creaturarum libenter caream.

10. Extingve Domine omnes externas imagines in corde meo, ut pacem nullibi ſive delectationem vel quæram, vel inveniam, niſi in te dulciſſime Deus meus.

DECAS V.

1. O Charitas DEUS meus, fac me obſecro unum tecum, ſicut tu, & Pater unum eſtis, & ſufficit mihi.

2. Utinam ſuaviſſime JESU, ea flamma amoris ardeam, quâ ardent Seraphin, quâ ardet Mater tua, quâ ardes tu.

3. O ſi poſſem ab omnibus cordibus, amorem, qui non eſt tuus, evellere! & tuum

tuum inferere, ut amore tuo omnes ardeant, & langveant?

4. Amo te DEUS meus, quia æternus es; amo te immensitas mea, quia immensus es.

5. In amoris signum gratulor tibi DEUS meus, Divinitatem tuam, simplicitatem tuam, æternitatem tuam, omnesq; tuas perfectiones, quæ ita sunt in te, ut idem sint, quod tu.

6. Utinam omnia, quæ cogitavi, quæ sum locutus, & operatus, ex puro amore tui semper fuissent, utinam te semper amâssem.

7. O si possem DEUS meus retrovertere annos meos! & peractæ ætatis spatia amoris tui actibus replere! ô si te semper dilexissem! cùm alia extra te dilexi.

8. Nihilum mei præcessit me à diebus æternitatis tuæ, DEUS æterne! nunc verò exulto tibi factori meo, & cupio annihilari, quidquid in me terrenum est, ut tu solus vivas in me.

9. O æternitas! quàm clarè luces, quàm blandè, quàm præcisè, quàm in

puncto! A te secedo, à mundo isto sensibili: in te meum solatium, & recreatio est, post negotia vitæ humanæ, post tædium vitæ labentis.

10. Tu desiderium collium æternorum dulcissime JESU, tu desideratus cunctis gentibus, tu sponsus, tu Rex cordium, tu amor meus, & omne bonum meum.

DECAS VI.

1. TU scis Domine, quia si possem omnem tibi laudem, gloriam, & honorem tribuerem, quibus te laudant, glorificant omnes Angeli, & Electi tui: sed quia impotens ad hoc sum, suscipe saltem desiderium meum, & bonam voluntatem.

2. Exclude à me DEUS omnia impedimenta gloriæ tuæ, & in eo statu me constitue, quem aptiorem fore nôsti, ut major tibi gloria ex me proveniat.

3. Possideam te in medio cordis mei beatitudo sempiterna! possideam te summa dulcedo animæ meæ!

4. Me tibi resigno Creator meus, purè

purè propter te ad omnia officia, loca, casus, eventus, statumq; animæ, & corporis, qui tibi placuerit.

5. Nihil à te peto Domine, nihil volo, nisi pro majori tua gloria. Quod si per ignorantiam vel errorem aliquid peterem, nolo exaudiri.

6. Si tibi æquale præstatur obsequium, malo Domine desolationem, quàm consolationem, ut pro tui amore aliquid patiar internæ afflictionis.

7. Quia sinè te nihil possum pati pro te, da mihi multam & magnam gratiam, ut multa & magna patiar pro amore tuo.

8. Major es omni laude DEUS meus, & ob id gaudeo, quia quidquid obsequij omnes purè creaturæ præstare tibi quocunq; modo conantur, longissimè impar est dignitati & magnitudini tuæ.

9. Quidquid virtutum, piorum actuum, & affectuum in libris editis & edendis describitur, quidquid fieri potest tibi gratum & acceptum, id omne approbo, & volo, & cum gratia tua perficere cupio.

10. Utinam possem DEUS meus aliquid hoc momento efficere, quod summè tibi placeat. En hoc quod nunc aggredior, purè ad hoc dirigo, ut maximam in eo habeas complacentiam.

DECAS VII.

1. QUæso te Domine, nè patiaris quidquam in me, quod non sit usquequaq; tuum & Divinum, & si quid est, illud protinùs evelle.

2. Si scirem DEUS meus, me fore annihilandum, adhuc tibi omni studio servirem; non enim tibi servio propter me, sed propter te.

3. Da bone JESU, ut oratio illa tua suam vim in me habeat, ut sicut tu in Patre, & Pater in te est, ita ego tecum unus sim voluntate, amore, opere, moribus, & vita.

4. Extingve me Domine in corde omnium hominum, & cunctos homines in corde meo occide, ut mihi mundus crucifixus sit, & ego mundo.

5. Mitte mihi DEUS quamcunque volueris afflictionem & crucem, & in omni

omni tribulatione præsta, ut reum me fatear, & cognoscam, & ut meipsum in contemptu habeam.

6. Hactenùs quosdam amavi, qui me non amabant: jam te amabo amator æterne, qui me amâsti antequàm te novissem; quem amare virtus summa est, à quo amari felicitas.

7. De profundis cordis mei clamo ad te suavissime DEUS, ut auferas à me vanissimum amorem corporeæ pulchritudinis, & me totum transferas ad purissimum amorem decoris tui.

8. Illabere, precor te, in penetralia cordis mei, & imprime mihi servo tuo dulcissimam & admirabilem speciem tuam, ut quiescam in suavitate præsentiæ tuæ.

9. Veni Domine, amator meus, gaudium meum, & corona mea: veni, & noli ampliùs tardare, nè ex nimio desiderio sinè sensu efficiar.

10. Scribe dulcis JESU Nomen tuum in corde meo, & amorem tuum mellifluum per jugem memoriam pectori meo inscribe.

DECAS VIII.

1. VIncat iniquitatem meam DEUS immensa bonitas tua, & imaginem tuam in me recognosce, quamvìs deturpatam peccatis.

2. Revertor ad te felicissimum principium meum, dulcis origo, & finis meus, esto deinceps totum ac solum cogitationum mearum objectum.

3. O unum Divinum te solum desiderat cor meum, libera me ab omni multiplicitate.

4. Diligam te DEUS pro dono tuo, & pro modo meo, exiguo quidem, & minùs justo, sed non possum ultrà, quàm possum: potero autem plùs si eam plùs donare dignaberis, nunquàm tamen prout dignus haberis.

5. O quàm beati illi! qui edunt & bibunt ad mensam tuam in regno tuo, quoniam te ardenter diligunt, & te fruuntur in lætitia, & exultatione. Ego autem hic fame pereo, & projectus in cinere & caligine lumen cæli non video.

6. Sitio te clarè cognoſcere, eſurio te perfectè diligere, nec deſiderium meum adipiſci valeo. Obſecro Domine, ſi inveni gratiam in oculis tuis, oſtende mihi faciem tuam.

7. Fac mihi Domine quodcunque placitum fuerit in conſpectu tuo: in manibus tuis ego ſum, & corpus meum, & ſpiritus meus: quocunq; pervenero, laudabo te: & exultabo vehementer.

8. Sitivit anima mea ad te, ſatia eam ſuſpirantem, felicitas mea, & reple eſurientem bonis tuis.

9. Deijciantur quæſo omnia ſimulacra de throno gloriæ tuæ, ut tu ſis ſolus regnans in corde meo, nec ſim ego ampliùs miſerabiliter inſtabilis, & fugitivus à te.

10. Uniat me ſibi verbum Dei, gignat ſeipſam in me ſinè intermiſſione æterna ſapientia, & pro minimo mihi erit, ſi me deſpiciant cælum, & terra, & omnia, quæ in eis ſunt. Quod ſi me repuleris ab oſculo tuo, non poterunt me omnia, quæ infra te ſunt, conſolari.

DE-

DECAS IX.

1. VEni gaudium meum, lumen oculorum meorum, veni amor meus, lux incomprehensibilis, imple omnes potentias animæ meæ intùs & forìs, ut nihil nisi te videam, cogitem, amem, & desiderem.

2. Tu dixisti Domine, ducam eam in solitudinem, & ibi loquar ad cor ejus. Et quid aliud est solitudo, nisi te solum amare, in te solo quiescere.

3. O Divina solitudo, tàm concupiscenti animo desiderata, quando fiet istud, ut in te omninò quiescam?

4. Heu me! quia non diligo te vita animæ meæ, nam si verè te diligerem, semper te in corde haberem; scriptum est enim. Ubi est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.

5. Congrega nos in unum potentissime amator, data est enim tibi omnis potestas in cælo & in terra.

6. Trahe me post te suavissime Redemptor, qui dixisti, si exaltatus fuero à terra omnia traham ad meipsum.

7. Ac-

7. Accende cor meum igne tuo Deus meus, tu enim ignis comburens es, & facis miniſtros tuos ignem urentem.

8. DEUS meus es tu, qui infinita tua bonitate locupletiſſimus, nec bonorum meorum, nec alterius cujuſq; rei indigentiam habere potes. Et in hoc gaudeo, & exulto, quod nulla tibi perfectio, nec quidem per imaginationem adjungi poteſt.

9. Domine JESU, quantum te diligunt, qui te noverunt; Pater tuus te diligit, Spiritus Sanctus te diligit; omnes Angeli, omnes Electi, & amici tui, amore tuo exardeſcunt, & ego ſolus frigidus ero.

10. Libera me DEUS à multiloquio, quod patior intùs in anima mea: non enim cogitationibus taceo, etiamſi vocibus taceam. Multæ ſunt cogitationes meæ, quales tu noſti, cogitationes hominum, quoniam vanæ ſunt. Da mihi eis non conſentire, nec immorari, nè me impediant ab amore tuo.

DECAS X.

1. O Amor! quàm parum cognoſceris, & amaris? accede ad me ô amor, & ſi nullibi requiem invenis, te totum transfunde in me æterne & ſuaviſſime Amator.

2. Semper ardeat ignis amoris tui in Altari cordis mei, & in tantum creſcat incendium, ut non ſolum ſacrificium, ſed & ipſum altare comburat, & conſumat.

3. Nihil me lætificet Domine JESU Chriſte, niſi tu, nihil me contriſtet, niſi culpa mea, & offenſio tuæ Majeſtatis.

4. Tu es unicum deſiderium meum æterna ſapientia, tu theſaurus quem quæro, tu beatitudo, ad quam ſuſpiro.

5. Quàm pulcher es dilecte mi, quàm ſpecioſus in delicijs tuis! Utinam potentiſſimus amor tuus, omnem extraneum amorem in me occidat. Quidquid videro, quidquid audiero, quidquid ſenſero, tu ſolus intres, & poſſideas cor meum.

6. O amor potentiſſime! qui lutum

trans-

transfiguras in Deum, transforma me totum in te. Nimis ſaxeum eſt cor meum, niſi molliatur ſangvine tuo: nimis diſtractum eſt, niſi colligatur in latere tuo.

7. O æterna veritas! & vera charitas, & chara æternitas. Tu es Deus meus, ad te ſuſpiro die ac nocte. Te amo, te diligo, & magìs amare deſidero, percuſſiſti enim cor meum verbo tuo, ut amarem te.

8. Quid amore dulciùs? quid ſecuriùs? quid ſuaviùs? Quare ſagittis ejus non eſt transfixum cor meum? Ergonè amor tuus circumdat me undique, & neſcio quid ſit amor? cur ſic maneo inſenſibilis? cur me magìs attraxit creatura, quàm Creator?

9. Venuſtiſſime JESU vita mea perennis, per quam vivo, & ſine qua morior, vita dulcis & amabilis, concede, ut tibi jungar, te amplectar, & ſuavi charitate ſoporatus in te obdormiã.

10. Quando te videbo dulciſſime DEUS? quando apparebo ante faciem tuam? quando tranſibo in admirabilem

Domum tuam? quando videbo te in terra viventium? In iſta enim terra jumentorum mortalibus oculis videri non potes, ſed in Regione Angelorum videbimus te ſicuti es.

ACTVS
Præcipuarum Virtutum per Aſpirationes

Actus Fidei.

1. AUctor fidei JESU Chriſte firmiſſime, credo vera eſſe omnia, quæ te revelante credit & docet Sancta Mater Eccleſia, & pro hac aſſertione, & veritate millies mori paratus ſum.

2. Auge in me fidem à te ſemel infuſam, vitamq; fidei conſonam concede, ut quod mente credo, moribus exprimam.

3. Teſtimonia tua Domine credibilia facta ſunt nimis, utinam ſecundùm ea ſemper vixiſſem.

4. Veriſſima ſunt omnia, quæ in ſacris

cris

cris libris, & Apoſtolicis traditionibus ac decretis Eccleſiæ continentur, pro qua veritate tuenda vitam meam libentiſſimè offero.

5. Omninò verùm eſt te Deum meum unum eſſe in ſubſtantia, & trinum in Perſonis, quod ego per medios gladios, & ignes profitebor.

6. Utinam Fides tua integra ſemper, & ſincera conſervetur, qualem tu Domine tradidiſti, qualem Apoſtoli prædicaverunt.

7. Credo tibi ô ſumma Veritas! & quia fides, ſi operibus mortua eſt, da mihi, ut fidem meam patientiâ & charitate, alijſq; virtutibus vivam eſſe demonſtrem.

8. Gratias tibi ago Domine, quod mihi fidem dederis, quâ te cognoſcerem, quod me Chriſtianum feceris, & Catholicæ Eccleſiæ membrum. In hac fide vixi, in eadem mori volo, atque utinam pro eadem.

9. Credo te DEUM ingenitum, Filium Unigenitum, Spiritum Sanctum ab utroq; procedentem. O credam &

fruar ſemper! quia tu DEUS meus es, principium meum, & finis ultimus, & mea æterna beatitudo.

10. Credo te DEI Filium, pro mea ſalute carnem humanam induiſſe. Credo te paſſum pro me, & mortuum in cruce. Credo te DEUM & Hominem in Sacramento mirabiliter exiſtere. Credo hæc omnia & alia, quæ de te docet Eccleſia, & credens adoro, & amo te.

11. Revela Domine oculos meos, & conſiderabo mirabilia de lege tua. Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua ſuper mel ori meo.

12. O ſi fidem poſſem annuntiare in univerſo mundo, & omnes infideles ad Deum convertere! quàm libenter id facerem, & ſi propterea omnia tormenta ſuſtinere deberem.

13. Utinam poſſem DEUS meus omnium fidelium intellectibus in te credere, omnium affectu te amare, omnium viribus tibi ſervire.

14. Diſcedite à me omnes peſſimi, hæretici, filij diaboli, & peſtes anima-

rum

rum vos deteſtor, & abominor, & cum Eccleſia Dei anathematizo.

15. Quæcunq; docet fides, adeò firmiter credo, ac ſi oculis ea viderem. Adauge Domine, & confirma fidem meam: hac enim duce ſecurus ibo, ad Tribunal tuum quacunq; hora me vocaveris, quia credo, & ſpero videre bona tua in terra viventium.

Actus Spei.

1. CLementiſſime DEUS, tametſi multa, & graviſſima peccata commiſerim, ſpero tamen ex tua miſericordia, & ex bonis operibus gratiæ tuæ adjutorio præſtitis me gloria ſempiterna fruiturum.

2. Et ſi reus eſſem omnium peccatorum mundi, tamen in te ſperabo, major eſt enim miſericordia tua, quàm iniquitas mea.

3. Gaudeo Domine, nihil in me eſſe, in quo confidere poſſim: lætor quod nullibi ſpes mea conſiſtere queat, niſi in te, qui ſolus es refugium meum, & firmamentum meum.

4. Dixiſti Domine, & ita eſt. Sine me nihil poteſtis facere, quid ergo reſidui habeo, niſi ut oculos meos ad te dirigam, & tu ô Bonitas adjuves me.

5. Ad te confugio Domine, ut per patientiam, & conſolationem ſcripturarum ſpem habeam, & in te ſperans non confundar.

6. Adjutor meus eſto, nè derelinquas me, neq́; deſpicias me, Deus ſalutaris meus. Tanquàm prodigium factus ſum multis, & tu adjutor fortis, & miſericors.

7. Omnis ſpes mea optime JESU, & totius fiduciæ certitudo in pretioſo ſangvine tuo mihi eſt. In ipſo reſpiro, & in ipſo confiſus, ad te pervenire deſidero, non habens meam juſtitiam, ſed eam quæ eſt ex te.

8. Quidquid aſperum, & moleſtum mihi evenire permiſerit Divina providentia tua, benigniſſime Pater ſemper in te ſperabo: certus enim ſum, quia ſi in inferno demerſus fuero, inde me liberabis.

9. Magna eſt valdè miſericordia tua Domi-

Domine, & in ea ſola poſita eſt tota ſpes, & conſolatio mea.

10. Mirifica miſericordias tuas qui ſalvos facis, ſperantes in te: cuſtodi me, ut pupillam oculi ſub umbra alarum tuarum protege me.

11. Bonum eſt confidere in Domino, quàm confidere in homine: bonum eſt ſperare in Domino, quàm ſperare in Principibus.

12. Domine virtutum, beatus homo qui ſperat in te: In te eripiar à tentatione, & in Deo meo tranſgrediar murũ.

13. Toto corde firmiſſime ſpero omnipotens DEUS me poſſe à te omnia obtinere, quæ mihi neceſſaria ſunt ad ſalutem: & quia Filius tuus Redemptor meus, omnia bona mihi promeruit, tantam in ejus meritis fiduciam habeo, ac ſi bonam quod deſidero, jam tenerem & poſſiderem.

14. Ego autem in te ſperavi Domine, dixi DEUS meus es tu, in manibus tuis ſortes meæ.

15. O ſi cito adveniret Regnum tuum, ſummum bonum meum, Regnum,

quod ſpero, quod expecto, quod toto corde concupiſco! Utinā cito adveniat, quia Regnum omnium ſæculorum eſt, plena poſſeſſio totius felicitatis.

Actus Charitatis erga DEUM.

1. O Ro te dulciſſime JESU, ut cordis mei principatum geras. Abſit à me optatiſſimum bonum meum, ut aliquid amem præter te.

2. Ure me incendio decoris tui ſpecioſiſſime Princeps cordis mei: ſacrifico tibi omnia viſcera mea, & præcordia mea.

3. Vive potentiſſime Imperator cordis mei, & dominare ſicut decet te. O quàm mihi placet! ut regnes in æternum & ultra.

4. Utinam tot millia cordium, quot mihi placuerunt, vel placere poſſunt, ipſe poſſiderem, ut te perfectiſſime amarem.

5. Utinam ſubdere tibi poſſem amabiliſſi-

bilissime Domine, omnia colla filiorum Adæ, ut te solum requirerent, & amarent.

6. O unice amor meus! & serena lux oculorum meorum, omnia mihi sordeant, & vilescant præter te.

7. O amabile principium meum! & tota sufficientia mea, nihil volo, nihil cupio præter te.

8. O quantùm gaudeo! quod Deus sis summe bonus, & perfectus, immensus, infinitus, justissimus, sapientissimus, omnipotens, incomprehensibilis? Amo te purè propter teipsum, & gaudeo de bonis tuis ob hanc solam causam, quia bona tua sunt.

9. Ad te summum bonum, toto cordis affectu feror in immensa bonitate tua, exulto, gaudeo, quod omnes Angeli & Sancti adorent, & laudent te.

10. Utinam possem amare te, quantùm amabilis es! sed quia excedit vires omnium creaturarum, utinam saltem amem te quantùm possum, quantùm debeo.

11. Reple DEUS meus animã meam amore

amore tuo, ut amore totus ardeam, & amore æſtuans, amore moriar.

12. Quàm pœnitet me, quod alia extra te dilexi. Utinam poſſem tranſactos annos revocare, & amoris tui actibus replere.

13. O dulciſſima vita animæ meæ! utinam deficiat in te cor meum. Quid enim mihi eſt in cælo? & à te quid volui ſuper terram?

14. Unam petij à te Domine, hanc requiram, ut inhabitem in Domo tua, omnibus diebus vitæ meæ.

15. Utinam ultimus halitus quo animam efflabo, halitus amoris ſit. Moriar amore tuo Deus meus, & quia vitam ab amore non inchoavi, da mihi vitam amando finire. Ultimus vitæ actus ſit amare te.

Actus Charitatis erga Proximum.

1. INſere Domine pectoribus noſtris tuæ dilectionis affectum, ut diliga-

mus

mus nos invicem, ſicut tu diligis nos, & alter alterius onera portemus.

2. Da mihi Domine non diligere verbo, neq; lingva, ſed opere, & veritate, ut quæcunq; volo, ut faciant mihi homines, id faciam illis.

3. Doleo DEUS meus, quod ea hactenus non præſtiti in obſequium proximi mei, quod tuo auxilio adjutus poteram.

4. Deteſtor quidquid injuriæ, & offenſæ olim paravi verbo, opere, & cogitatione in proximum meum, paratus ſingulis ſatisfacere, ſi quid alicui debeo. Inſpira tu DEUS, ut ſciam, & da ut faciam.

5. Amator hominum DEUS, oro te pro omnibus qui perſequuntur, & calumniantur me, & qui me quovis modo offenderunt. Da illis ſalutem mentis, & corporis.

6. Utinam clementiſſime DEUS omnes peccatores reſipiſcant, & convertantur ad te.

7. Obſecro Domine, ut omnes, qui oppugnant Eccleſiam tuam, dexteræ

tuæ potentiâ conterantur, & agnoſcant veritatem.

8. Propono Domine omnes injurias & offenſas, te adjuvante, æquo animo tolerare, nec ullum unquam hominem, quamvìs mihi infeſtum odio habebo.

9. O ſi poſſem pro fratribus meis! ijs præſertim, qui me aliqua injuria aut moleſtia affecerunt, ſangvinem fundere quàm libenter id facerem. Confirma Domine in me hanc voluntatem.

10. Fac obſecro Deus meus, per viſcera miſericordiæ tuæ, ut omnes ad te convertantur, qui rebus terrenis adhærent, & quos voluptas carnis illexit.

11. O ſi ego poſſem omnes peccatores ab erroribus vitæ ſuæ convertere, & jam cum vitæ diſpendio id facere?

12. Utinam totus mundus in te crederet, & te cognoſceret. Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes. Omnis terra adoret te, & pſallat tibi.

13. Diligo te Domine toto corde, & proximum in te, & propter te.

14. De bonis omnibus fratrum meorum

orum gaudeo, & de malis doleo, ac si mea forent: & mala quidem ab omnibus avertere efficaciter vellem si possem, bona verò multiplicare.

15. Libenter si possem omnium indigentium necessitatibus subvenirem, esurientibus cibum, sitientibus potum darem, reliqua etiam opera misericordiæ spiritualia, & corporalia exercerem.

Actus Patientiæ.

1. SI oportuit te Christe pati, & ita intrare in gloriam tuam, quo pacto ego in illam intrabo, nisi via Regia Sanctæ Crucis.

2. Cognovi Domine, quia æquitas, judicia tua, & in veritate tua humiliasti me.

3. Opto potiùs cunctos inferni cruciatus tolerare, quàm tuam justitiam violare.

4. Iram tuam Domine portabo, quoniam peccavi tibi. Quod si bona suscepi de manu tua, quare mala non sustinebo.

5. In omni adversitate te bone JESU recogitabo, quia talem pro me sustinuisti adversus temetipsum contradictionem.

6. Utinam dignus sim gaudenter cum Apostolis tuis contumeliam, paupertatem, & quidquid volueris, pati pro nomine tuo.

7. Quidquid laboris mihi unquam acciderit, id propter te Domine patienter feram. Si tentationibus exercear, si mæror importunus ingruat, si morbi, si dolores, si quævis tormenta contingant, omnia te juvante fortiter, & strenue tolerabo.

8. Absit à me Domine, ut animum despondeam à Christiana perfectione comparanda: omnes enim difficultates te duce superabo, & in Deo meo transgrediar murum.

9. Absit à me, ut amore vitæ, vel timore mortis, à virtutis proposito desistam. Et si me oporteret universis mundi miserijs & calamitatibus obrui, nunquam à te recedam.

10. Imprime fortissime DEUS robur ma-

magnum cordi meo, cupio enim te ſequi per omnem afflictionem, & deſolationem internam, & externam.

11. Ut jumentum factus ſum apud te Domine DEUS meus. Tu nôſti, onus meum quale ſit, da mihi illud patienter ferre, ut per viam crucis extollar ad te.

12. Offero me tibi Domine paratum ad omnia mala æquanimiter, hilariter, ac ſinè ulla prorſus querimonia ſuſtinenda.

13. O ſi patientiam Sancti Job aſſequi poſſem, & conſtantiam Sanctorum Martyrum.

14. Utinam dignus eſſem, martyrium pro te ſubire, Domine, virtus mea, & firmamentum meum. Utinam pro te vivus comburer: utinam aſſari cum Laurentio mererer!

15. Da mihi Domine diſciplinam, ut non auferas miſericordiam; cæde contumacem, ut reddas mihi promiſſam hæreditatem. Auge tormenta, ſed auge & patientiam.

Actus Humilitatis.

1. O Gemma pretiosissima humilitatis! quando te possidebo? quando tranquillitatem animorum tibi obsequentium habebo? quando tuo splendore & pulchritudine ornatus ero?

2. Noverim te, noverim me, Deus meus, quoniam in te sunt omnia bona mea, & ex me nihil sum.

3. Hoc ex corde desidero bone JESU, hoc eligo, abjectus esse, & pusillus in domo mea, magìs quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

4. Nolo Domine, ut mę homines laudent & honorent, quia omni laude & honore indignissimus sum, volo autem ad gloriam tuam despici, conculcari, & tanquàm canis mortuus, vilissimus reputari.

5. Latrones ipsi, & sacrilegi, ô misericordissime Domine! perfectiùs tibi famularentur, si tot beneficijs eos, ac donis cumulâsses, quibus me benignissimè affecisti.

6. Peccavi Domine, & non sum dignus

gnus aſpicere altitudinem cæli præ multitudine iniquitatum mearum.

7. Omnia animalia pro captu ſuo tibi Domine appropinquant, ſolus ego infinita vitæ meæ turpitudine à te recedo.

8. Unde mihi hæc inſania DEUS meus, ut audeam gloriari tot peccatorum reus, ob quæ potes hoc momento mittere me in gehennam?

9. Abijcio me Domine propter te infra homines univerſos, quia vilior, & contemptibilior omnibus ſum, ac pro tali haberi, & tractari ſemper deſidero.

10. Nihil aliud volo, nihil opto Altiſſime DEUS, niſi pati, & contemni pro te, da mihi claram, & veram mei notitiam.

11. Indignus ſum Domine omnibus donis tuis ob vilitatem, & ingratitudinem meam, indignus conſortio hominum propter ſordes culparum mearum, quarum peſſima tabe, vel àërem ipſum inficio.

12. Utinam universi homines æquissime DEUS miseriam meam agnoscerent, & despicerent me, ac meam mihi indignitatem exprobrarent, ut spernerer propter te.

13. Domine non sum dignus calcare hoc pavimentum, per quod transeunt tot servi tui, quibus comparatus vermis sum, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis.

14. Absit à me Domine, ut velim ambulare in magnis, & in mirabilibus super me. Magna enim est abyssus fragilitatis, & nihili mei, nihil sum, nihil possum sinè te.

15. Fac me DEUS tanquàm pavimentum mundi, ut ab omnibus conculcer, & indignissimè tracter, quia sic exigunt peccata mea.

FASCICVLVS ASPIRATIONUM Ad JESVM, Ad B. VIRGINEM, & ad Sanctos.

Tametsi Oratio, ut est actus Religionis cultum latriæ continens, ad solum Deum fundenda sit, tanquàm ad primarium auctorem boni, qui illud per seipsum nobis conferre potest, certum est tamen ex fide Catholica posse nos, & debere, Angelos etiam, & sanctos homines cum Deo regnantes humiliter exorare, opemq; illorum devotis aspirationibus implorare: Licèt enim Christus sit principium universale totius meriti, mediator Dei & hominum, qui semper interpellat pro nobis, alijs tamen mediatoribus indigemus, qui pro nostris necessitatibus efficaciter intercedant. Notissima est sententia Eliphaz Themanitis ad patientissimum Iob: Voca, si est, qui tibi respondeat, & ad aliquem San-

Sanctorũ convertere. Ideo operæ pretium me facturum existimavi, si huic lucubrationi caput istud attexerem, quo varias aspirationes breviter digessi ad IESVM Redemptorem, à quo primitùs omnia bona speranda, tum ad Virginem Beatissimam ejus Genitricem, deinde ad Angelos, & reliquos Cives cælestis Patriæ, ut ipsi nobis quidquid ad salutem, & perfectionem necessarium est, suis precibus obtineant pro sua in nos pietate, & apud DEVM authoritate.

Ad JESVM
Redemptorem.

1. JESU Sapientia Patris, da mihi quærere & sapere quæ sursum sunt, ut gustem quàm suavis es Domine.

2. JESU Verbum Patris, utinam audiam quid loquaris ad me.

3. JESU Redemptor, esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, ut salvum me facias.

4. JESU Frater Primogenite, fac me tibi cohæredem in domo Patris nostri.

5.

5. JESU Fili Dei, qui pro me factus es Homo, non sit mihi grave humiliari propter te.

6. JESU Creator meus, cor mundum in me crea, & spiritum rectum innova in visceribus meis.

7. JESU vita mea, tibi soli vivat anima mea, nam mihi vivere tu es, & mori lucrum.

8. JESU Domine mi, possіde me servum tuum, & nemo præter te.

9. JESU Præceptor, doce me facere voluntatem tuam, ut discam à te, quia mitis es, & humilis corde.

10. JESU lux mundi, illumina oculos meos, & deduc me in semitas mandatorum tuorum.

11. JESU fons vitæ, sitivit in te anima mea, fac me haurire aquas in gaudio de fontibus tuis.

12. JESU Pastor bone, propter Nomen tuum deduces me, & enutries me.

13. JESU Salvator, salva me, qui venisti quærere, & salvum facere, quod perierat.

14. JESU sponse sangvinum, despon-

ſa te mihi in miſericordia, & miſerationibus.

15. JESU amator ſpecioſiſſime, trahe me poſt te, in funiculis charitatis.

16. JESU zelator animarum, cujus deliciæ, eſſe cum filijs hominum, amem te ardentiſſimo amore, & cætera omnia propter te.

17. JESU Panis vitæ, anima mea ſuſtinet te, nè dimitte eam jejunam, ut non deficiat in via.

18. JESU Judex miſericors, qui non veniſti perdere quemquam, parce mihi, & reſponde pro me indigniſſimo peccatore.

19. JESU corona, & merces noſtra magna nimìs, jube me venire inter Electos tuos.

20. JESU gloria mea, cupio diſſolvi & eſſe tecum, da mihi vivere in te, & in te mori.

Ad Beatam Mariam Virginem.

1. PRotege me dulcissima Virgo Maria sub umbra alarum tuarum, & non recedat in æternum mellifluum Nomen tuum, ab ore, & corde meo.

2. Nè unquàm elongeris à me potentissima Mater Dei, quia circumdederunt me undiq; inimici mei.

3. Quid possum sinè te Virgo Beata, aut quid fiet de me, si averteris faciem tuam à me.

4. Quando venies dulcissima Virgo, quando apparebis indignissimo servulo tuo.

5. Spiritus tuus ô Maria super mel dulcis, & possessio amoris tui super aurum & topazion.

6. Sentiat anima mea suavitatem amoris tui, & in tuis semper versetur laudibus, quia unica post Deum consolatio mea es tu.

7. Compatere Domina animæ meæ ad

ad te ſuſpiranti, reſpice in me, & feſtina in adjutorium meum.

8. Da mihi gratiam tuam, ut ſemper de te gaudeam, & poſt illud exilium te contempler in gloria.

9. Sicut Filius ad ſinum Matris, ita ſuſpirat ad te anima mea, nè deſpicias me Mater gratiæ, & miſericordiæ.

10. Quantùm deſidero videre vultum tuum ſpecioſiſſima Virgo, aſſume me velociter ad te, & comple deſiderium meum.

11. Quis non diligeret te Regina cordium, & Mater ſancti amoris, quis non diliget te? Utinam omnes creaturæ tibi ſerviant, & in amore tuo vivant, & moriantur.

12. Suſcipe cor meum dilectiſſima Mater mea, & offer illud puriſſimis manibus tuis, puriſſimo Filio tuo.

13. Gaudeo, & exulto Beata Virgo, quòd Deus te amet ſuper omnia opera ſua, & de hac re ſuper omnia delector: magìſq; optarem inferni pœnas, quàm ut momenti ſpatio quidquid de gloria, & dignitate tua minuatur.

14. Sperant in te, qui noverunt Nomen tuum gloriosa Virgo, quoniam non derelinquis unquam sperantes in te.

15. Gloriosus vultus tuus, mihi appareat in extremis, & consolatio tua lætificet egredientem spiritum meum Clementissima Mater.

Ad Sanctos Angelos

1. ANgele Sancte, vitæ meæ gubernator & Custos, apprehende arma & scutum, & exurge in adjutorium mihi.

2. Custodi me sub umbra alarum tuarum ab insidijs inimici, & ab omni periculo, & tentatione.

3. Adesto mihi Beatissime Spiritus, doce, dirige, & protege me: cumque finis vitæ meæ advenerit, in extrema lucta versanti benignè succurrere velis.

4. Septem Spiritus, qui astatis ante Dominum, purgate, illuminate, & perficite me, & dirigite omnia studia, & actiones meas ad gloriam Dei, & animæ meæ salutem.

5. Eſtote mihi ſingulare ſolatium in morte Angeli Dei potentes virtute, qui eſtis in vita ſingulare mihi præſidium.

6. Infundite menti meæ Deificum lumen, ut abſumpta omni materia totus ardeam divino amore.

7. Venite in adjutorium meum cæleſtis militiæ exercitus innumerabiles, & defendite me ab incurſu malignorum ſpirituum.

8. O ſupremi amatores Dei! ſuccendite me illo igne, quem Dominus JESUS miſit in terram, & voluit vehementer accendi.

9. Fontes ſapientiæ paſcite me cæleſti doctrina, & docete me ſcientiam Sanctorum.

10. Facite me mentes puriſſimæ docilem Dei, ut diſcam juſtificationes ejus, & diſcuſſis tenebris divinum lumen inſerite menti meæ.

Ad Omnes Sanctos.

1. FElices Sancti, qui jam noſtræ mortalitatis pelagus pertransîſtis ſecuri

de

de veſtra immarceſcibili gloria, ſoliciti eſtote de mea multiplici miſeria.

2. Date manus infirmo cæleſtis Patriæ Cives, & erigite jacentem, ut convaleſcens de infirmitate, fortis efficiar in bello.

3. Eripite me de aquis multis, & limo profundi, fuſis precibus ad eum, qui dominatur poteſtati maris.

4. Impetrate mihi fidem & perſeverantiam, ſervire Domino in timore, & ſervare omnia mandata ejus.

5. Clamo ad vos potentiſſimi protectores ſalutis meæ, mittite è patria felicitatis pauculas guttas pretioſiſſimi vini charitatis veſtræ, quia aruit ſicut teſta virtus mea, & defecit præ ſiti anima mea.

6. Subvenite mihi miſero peccatori ſedenti in tenebris, & in umbra mortis, & ſolvite vincula captivitatis meæ.

7. Liberate me à tumultuantium affectionum turba, ut ſedeam ſolitarius, & taceam, & audiam vocem Domini loquentis in ſilentio ad cor meum.

8. Elevate me ab hac ſordida terra, ut

ut mihi mundus crucifixus ſit, & ego mundo.

9. Ad me reſpicite gens illuſtriſſima, & hæreditas ſummi Dei, adhuc peregrinantem in hoc exilio, & mitte de cælo opem, & conſolationem.

10. Circumdate me gaudentem, & exultantem de veſtra beatitudine, & gratiam impetrate virtutes veſtras imitandi, ut veſtris adjutus ſuffragijs, particeps fiam veſtri gaudij, & coronæ.

ASPIRATIONES

Ex nominibus Dei, ejuſq; attributis, & perfectionibus.

Qui magna mentis adepta puritate ad unionem cum Deo aſpirare jam digni ſunt, præter affectus quos pro perfectis ſupra deſcripſimus, alios elicere poſſunt ex Divinorum attributorum contemplatione. Ad hos enim pertinent Dei verba per os Prophetæ dicen-

dicentis. Vacate, & videte, quoniam ego ſum DEVS. Vacate, inquit, ab inutilibus cogitationibus, ab affectibus, & deſiderÿs terrenis, & videte oculo fidei ac contemplationis, quoniam ego ſum DEVS omnipotens, immenſus, infinitus. Recte Sapiens. Noſſe DEVM, conſummata juſtitia eſt, & ſcire virtutem ejus, radix eſt immortalitatis. Si tamen ad cognitionem accedat amor; parum enim proderit nuda Dei ſpeculatio, niſi ſimul voluntas ad eum aſſurgeret pÿs affectibus, & motibus Anagogicis. Id qualiter fieri debeat, ſequentibus aſpirationibus breviter indicatur, ut qui Theologica Dei notitia imbuti ſunt, dicant cum Apoſtolo. Converſatio noſtra in cælis eſt.

DECAS I.

1. APeri Domine oculos animæ meæ ut non contenti aſpectu rerum temporalium, quas percipiunt ſenſus, aſcendant ad æterna contemplanda, quæ non videntur, teq; aſpiciant Deum inviſibilem, qui es in omnibus, & ſuper omnia.

2. De-

2. DEUS immensæ Majestatis verè mirabilis facta est scientia ex me, omnia tamen ossa mea, omnia membra, sensus, & potentiæ dicunt, quia tu es Deus, & non est similis tibi. Tu es meum esse, & mea vita, & gaudeo, quia te plùs quàm me diligere debeo.

3. O si omnia membra mea! omnes sensus, & fibræ verterentur in lingvas, ut hoc prædicarent toti mundo, quia tu solus es, qui es, ac propterea, omnes gentes, te laudarent, & glorificarent. O si te omnes agnoscerent! & diligerent, plùsquàm vitam suam, quia omnes in te vivunt, moventur, & sunt.

4. O pelagus omnis essentiæ! & existentiæ, tu es ipsummet esse, omne esse continens, à te omnia pendent, & effluunt, & in te refluunt, & eatenùs sunt, quatenùs aliquid tui esse participant. Me igitur despiciam, & omnia quæ non sunt, te autem amabo, & tibi adhærebo, qui solus es.

5. DEUS perfectissime, & causa omnium entium, perfice gratiâ tuâ esse, quod mihi dedisti, ut perfectum sit, quia ex me ipso nihil sum.

6.

6. O ſubſtantia ſimpliciſſima! quæ omnia es, quàm intimè te diligere, & ſuper omnia æſtimare debeo! Tu nihil de temporibus, nihil de locis, nihil de rebus trahis. Non partibus conſtas ut corpus: non affectibus diſtas ut anima: non formis ſubſtas, ut omne quod factum eſt. Fac me æmulari ſimplicitatem tuam, ut in omnibus ſimplex, & purus ſim, te ſolum quærens, & deſiderans.

7. Tu ſolus impeccabilis es, tu ſolus habes immortalitatem. Per hanc te oro ut moriar morte juſtorum, & à morte peccati ſemper eripiar.

8. Clarifica Domine mentem meam ut cognoſcam illud eſſe, quod tu habes per tuam eſſentiam, & illud non eſſe, quod ego habeo ex meipſo, ut ſupra duplicem polum moveatur rota vitæ meæ, donec ad te perveniam.

9. Quàm immenſa, & incomprehenſibilis eſt, perfectio tua Domine, cui nihil deeſt, & à quo omnia, perfectionem accipiunt! ſim & ego perfectus, ſicut & tu perfectus es. Opera-

re in me quod jussisti, & fac me ita perfectum, ut nihil mihi desit.

10. DEUS meus, & omnia, principium meum, & finis ultimus, tu es mihi omnia, quæ concupiscere possum: tu meæ divitiæ, meæ deliciæ, mei honores, & dignitates, ac thesauri infiniti: in te solo, omnia habeo, omnia autem sinè te, nihil sunt mihi. Quando veniam ad te, ut in te, omnia habeam.

DECAS II.

1. ILlumina intellectum meum, perfectissime DEUS, ut in creaturis omnibus te respiciam earum Creatorem, à quo illæ suam perfectionem accipiunt. Purifica affectum, ut in omnibus te amem, & quæram, qui es bonum, & finis omnium.

2. O Dilecte cordis mei, si ita me oblectet pulchritudo, & perfectio creaturarum, cur non potiùs pulchritudo & perfectio tua, à qua illæ processerunt? Diligam te præ omnibus, qui omnium pulchritudinem, & perfectionem excedis, in infinitum, nec illas diligam

ligam nisi in te, & propter te solum.

3. Tu solus Domine nullum terminum habes: omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram te. Tuam igitur infinitatem adoro, & absq; ullo termino te amare desidero.

4. DEUS immense, qui excelsior cælo es, profundior inferno, latior terra, & mari, quia omnia reples, omnia contines, omnia penetras, clarifica internos oculos meos, ut certiùs te videam, quàm si te viderem oculo externo, & corporeo.

5. Rex superne, qui in toto tuo Regno ita es per essentiam, ut totus assistas cuilibet parti, concede mihi, ut totus coram te sim, tibiq; serviam ex toto corde, ex tota mente, ex tota virtute.

6. Domine DEUS, qui in omni loco contemplaris bonos, & malos, acue fidem meam, ut cùm solus sum, me solum non esse considerem, teq; præsentem attendens, nihil faciam tua præsentia indignum.

7. DEUS meus, qui realiter intra

me es, magìs intimus mihi, quàm ſim ego mihi ipſi, perfice in me hanc conjunctionem, quàm mecum habes, addens perfectiſſimam unionem gratiæ, & charitatis tuæ, ut unus tecum ſpiritus efficiar in æternum.

8. DEUS immutabilis, apud quem non eſt tranſmutatio, nec viciſſitudinis obumbratio, fac me immutabiliter tibi adhærere, ut ſicut tu idem ipſe es, & anni tui non deficiunt, ita ego in via rectitudinis nunquàm deficiam, & in amore tuo ſemper idem perſeverem.

9. Æterne DEUS principio carens, & fine, fac me deſpicere temporalia, quæ caduca ſunt, & tranſitoria, & diligere æterna, quæ ſemper tecum perdurabunt.

10. Omnes Dij gentium, dæmonia, tu autem Domine ſolus es DEUS, & non eſt alius præter te. Propugna cauſam tuam, & deſtrue multitudinem idolorum, ut omnes homines in te unum ſint, teq; uno ore laudent, & glorificent. Da etiam mihi illud unum, quod ſolum eſt neceſſarium.

DECAS

DECAS III.

1. DEUS invisibilis, quando te videbo, non per speculum, & in ænigmate, sed facie ad faciem? O si te cognoscerem! sicut à te cognitus sum, ut sicut tu me amas, ita te amarem! sed quia cognitio obscura & brevis est, te amabo quantùm possum, donec te videam, sicut desidero.

2. Incomprehensibilis, & ineffabilis DEUS, gaudeo, quod ipsi Supremi Spiritus in tuo conspectu quasi cæci sint, vincis enim omnem scientiam illorum, nec ulla creatura te nominare sicuti es, aut comprehendere potest, Utinam saltem vires omnes intendam, & applicem ad te diligendum, quandoquidem ad te comprehendedum non sufficio.

3. DEUS vivens, & verus, prima & summa veritas, verax in sermonibus tuis, & fidelis in promissionibus, da mihi obsecro veritatem amare, in veritate ambulare, in te sperare, & credere, & omnem hypocrisim, & duplicitatem detestari.

4. Sancte Sanctorum, DEUS exemplar, & finis totius sanctitatis, fateor, me nullam sanctitatem habere posse, nisi tu dederis, nec in ea persistere, nisi tu conservaveris. Funda me in hac profunda humilitate, ut dignus sim ascendere ad altissimam sanctitatem.

5. O summa suprema & essentialis bonitas DEUS meus, quàm pœnitet me, quod te derelicto fonte omnium bonorum ad bona fucata, & apparentia me converterim? Mirifica voluntatem meam, ut te unicum, & summum bonum meum quæram, & diligam.

6. Da mihi ô summa bonitas! summum amorem mihi possibilem, ut toto illo te summè amabilem amem. Deberem sanè infinito amore te prosequi, quia infinitè bonus es, sed quia incapax infiniti amoris sum, opto saltem te amare summo conatu mihi possibili.

7. Totus mihi es amabilis Dilecte mi, quia totum est bonum, quidquid est in te. Aufer ab anima mea omne genus culpæ, & maculæ, ut tota sit pulchra in oculis tuis, & amabilis cordi tuo.

8. Nè

8. Nè permittas bonitas infinita ullum esse hominem, qui te non amet: aperi oculos odientium te, si enim viva fide te cognoscerent, nunquàm odissent.

9. Mirabilis es Domine in teipso, mirabilis in operibus tuis, mirabilis in Sanctis tuis: Tu facis mirabilia magna solus. Te igitur intellectus meus rerum novarum, & mirabilium indagator semper consideret, reliqua omnia tanquam vilia, & communia reijciat.

10. Cor meum, & caro mea, exultataverunt in Deum vivum, licèt enim horrendum sit incidere in manus tuas, tamen es Deus vivens, & vita ad misericordiam.

DECAS IV.

1. DEUS scientiarum, & totius sapientiæ fons, qui omnia nôsti, & nihil est absconditum ab oculis tuis: ecce colloco me in infimo loco mei nihili, & meæ omnimodæ ignorantiæ, precorq; humiliter, ut tribuas mihi nosse teipsum, & voluntatem tuam, &

hæc cognitio ſufficit mihi adjuvante me gratiâ tuâ, ut te cognitum diligam, & faciam, quod à me requiris.

2. Domine, diſcretor cogitationum, & intentionum cordis, in cujus conſpectu nulla eſt creatura inviſibilis; utinam noſcas me ex nomine, ut me cognitum, & tuæ providentiæ ſubjectum ſciens, omnem mei curam, & ſolicitudinem in te proijciam.

3. O altitudo divitiarum ſapientiæ & ſcientiæ Dei, quàm incomprehenſibilia ſunt judicia tua, & inveſtigabiles viæ tuæ. Incerta, & occulta hujus admirabilis ſapientiæ veneror & adoro, ejuſq; juſtiſſimæ diſpoſitioni me prorſus committo.

4. Emitte Domine ſapientiam tuam à ſede magnitudinis tuæ, ut mecum ſit, & mecum laboret, ut ſciam quid acceptum ſit coram te omni tempore: præcedat illa omnia opera mea, comitetur me in omnibus quæ fecero, ac eò deducat, ubi clarè te videam.

5. Rerum omnium ſumme artifex DEUS, qui omnia diſpoſuiſti in numero pon-

ro, pondere, & menſura, juxta exemplar in mente tua præexiſtens: fac me ita perfectum, ut ideam veræ perfectionis in te exiſtentem quantùm fieri poteſt imiter, & exprimam in me ipſo.

6. Lux beatiſſima DEUS, & lumen cordium, qui lucem habitas inacceſſibilem, & illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, emitte lucem tuam à montibus æternis, & ſplendoribus Sanctorum, illumina cor meum, ut verbo, & exemplo cunctis præluceam.

7. DEUS qui revelas abſcondita, & vides in tenebris conſtituta, da mihi abyſſum judiciorum tuorum timere, & venerari, tuamq́; voluntatem in præceptis, & conſilijs tuis revelatam ſemper agnoſcere, & ſtrenuè perficere, cætera verò, quæ ad me non pertinent, nequaquam perſcrutari.

8. Oſtende mihi DEUS magnitudinem amoris tui, ut eo cognito vehementer admirer, & ſecundùm parvitatem meam tantæ dignationis vicem rependam.

9. Gratias tibi ago amantissime DEUS, quia ab æterno dilexisti me, & ex mera gratia tua voluisti, ut essem, & ut talis essem: Fateor impossibile esse, ut eo modo te diligam, quo tu me: possum enim tibi bene velle, sed non aliquid dare tibi, quo tu careas. Do nihilominùs tibi, quod ipse mihi largitus es, serviens tibi, & pro omnibus gratias agens: quod verò tibi dare nequeo, dabo proximis meis amore tui.

10. Quàm admirabilis est amor tuus erga hominem; DEUS meus, propter quem tot creaturas in sua natura perfectas condidisti? O si tot haberem corda! quot illæ sunt, ut illis omnibus earum nomine te diligerem, & glorificarem, reddens tibi debitum, quod illæ nequeunt, & cujus ego illarum causâ debitor sum.

DECAS V.

1. AMator sempiterne, qui nunquàm cessas amare, & cum amore operari, nam si cessares, omnia desinerent esse, concede mihi, ut nunquàm cessem ama-

amare, aut propter amorem tuum operari, si enim charitatem non habuero, nihil sum.

2. Diligam te toto corde DEUS meus, & omnem amorem meum in te uno collocabo, quia tu Pater meus es, tu frater, tu sponsus, tu amicus, & benefactor in æternum.

3. Dulcissime DEUS, amabilis super omnia, quæ cogitari possunt; magnum fuit beneficium, quòd me ad imaginem & similitudinem tuam condideris, sed infinita charitas tua adhuc me voluit ad altiorem similitudinem elevare per gratiam & charitatem, ut non solùm servus, sed amicus tuus essem. Utinam hæc amicitia ex parte mea perfecta sit, sicut ex tua est perfectissima.

4. Utinam semper te dilexissem superoptime DEUS, ex quo sum homo, quia tu me dilexisti, ex quo es DEUS. Nè differas anima mea Deum diligere, ama amorem ab æterno te diligentem.

5. Quàm immensa est charitas tua æterne DEUS, qui solem tuum oriri facis super bonos & malos? Occlude

si

ſi fieri poteſt januas inferni, ut nemo eò deſcendat, ubi omnes te oderunt: aperi portas cæli, ut omnes eò conſcendant, ubi omnes te diligunt.

6. O altitudo bonitatis Dei! ô amor ineffabilis! qui ut perfectam cum homine amicitiam contraheres, illum ad Dei æqualitatem ſublimâſti! quas tibi referam gratias pro tàm eximio beneficio? Laudet te ipſamet charitas tua, & benedicant opera, quæ ab illa proveniunt.

7. Exulto Domine, cum lego in ſcripturis tuis, quia tu charitas es. Quid enim dulciùs, quid lætiùs audiri poteſt? Da igitur mihi teipſum, da charitatem tuam. Diligam te, ſicut vis diligi, & da quod jubes, ut implere poſſim, quod deſideras.

8. DEUS fortis, & zelotes æmulator, qui ob nimium erga me amorem zelo zelaris, nè amorem tibi debitum alteri tribuam: accendatur velut ignis zelus tuus, nec me unquàm permittas ab amore tuo declinare.

9. Amator ardentiſſime, cujus amor

transſit in zelum, comedat me zelus gloriæ tuæ, & ad eam propagandam ſemper impellat.

10. DEUS author pacis, & amator, aufer à zelo meo omnem perturbationem, ut ſimilis ſim zelo tuo, pacificus, diſcretus, ſecundùm ſcientiam. Tu es enim Princeps pacis; & Eccleſiam tuam fundaſti in pulchritudine pacis: omnia in pace, & tranquillitate diſponis, & factus eſt in pace locus tuus.

DECAS VI.

1. MIſericors, miſerator Domine, longanimis, & multùm miſericors, cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere; mirifica ſuper me miſericordiam tuam, & ſecundùm multitudinem miſerationum tuarum dele omnes iniquitates meas.

2. Præveniat me miſericordia tua Domine, ſubſequatur omnibus diebus vitæ meæ, ut liber ſim ab omni miſeria animæ & corporis. Veniant mihi miſerationes tuæ, & vivam, & cantabo in æternum, quia tu es DEUS, vita mea, & miſericordia mea.

3. Justus es Domine, & rectum judicium tuum, justitia plena est dextera tua: Millies pro hac te laudo, precorqué, ut non intres in judicium cum servo tuo, quia non justificabitur coram te omnis vivens.

4. Justissime Judex, qui scrutaris Hierusalem in lucernis, & judicas æquitatem, vide, si via iniquitatis in me est, & deduc me in via æterna. *Vlciscere hîc, & in æternitate.* Libera me nunc ab omni peccato, ut in judicio tuo ab ultione liber evadam.

5. Fortissime DEUS, in quo omnia, & sinè quo nihil possum, vide infirmitatem meam, & laborem meum, & robora me virtute tua, ut meipsum vincam, & omnia, quæ virtuti adversantur.

6. Scio Domine, quia tu es DEUS clemens, & benignus, & infinitæ patientiæ, qui dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam: suscipe me itaq; revertentem ad te, & præsta, ut patientia tua non abutar.

7. Verè tu Domine suavis es, & mitis,

mitis, & multæ misericordiæ omnibus invocantibus te: quare precor, ut corripias me in mansvetudine, & suavitate tua, non autem in furore tuo, nè fortè ad nihilum redigas me.

8. Magnus es Domine, & laudabilis nimis, terribilis super omnes Deos, benedicant te omnia opera tua, cælum, & terra, & quidquid in eis continetur.

9. Quidquid eveniat mihi Domine, semper laus tua erit in ore meo. Lingva autem deficiente, omnis respiratio mea sit laudis tuæ significatio. Corpore verò extincto, & in pulverem redacto, laudes tibi infinitas dicant, minutissima quæq; pulveris grana usq; ad extremum judicij diem.

10. Universa propter temetipsum operatus es Domine, tu finis omnium rerum, & non est alius ultimus finis præter te. Verè fecisti nos ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te: Tu es Civitas, ad quam tendimus, tu portus, ad quem navigamus, tu magnes cordis nostri. Trahe nos igitur ad te ab hoc durissimo exilio, ab hoc mari procelloso. DE-

DECAS VII.

1. TErribilis es Domine, & magnus vehementer, & mirabilis potentia tua, fecisti enim omnia, quæ voluisti in cælo, & in terra, quia subest tibi, cùm volueris, posse: imò plura infinities facere potes, quàm vel cogitatione ego assequi valeam. Robora impotentiam meam, omnipotentia tua, quia sinè te nihil facere possum, & tu omnia operaris in me.

2. DEUS liberalissime, gratias ago tibi ob tot insignia opera tuæ infinitæ liberalitatis, concede, ut sim liberalis in reddendo tibi, quod à te larga manu accipio.

3. Offero tibi cor meum, suscipe illud Domine, quia meliùs, & securiùs apud te erit, quàm apud me.

4. O DEUS omnipotens! qui totam terræ molem appendis, nulli rei extra innixus, oro, ut mihi nihilum meum verè agnoscenti, tu solus mea sis firmitas, & in te secura sit virtus mea.

5. Benignissime Pater, cujus providentia

dentia in ſui diſpoſitione non fallitur, dirige omnes actiones meas in finem à te deſtinatum, quia in manibus tuis ſortes meæ, & ijs me totaliter committo.

6. Amantiſſime Creator, qui admiranda providentia ſingulis proſpicis creaturis, & mihi ab æterno bona præparâſti quibus nunc fruor, fac me ita tranſire per bona temporalia, ut non amittam æterna.

7. Reſpexiſti me DEUS ante mundi conſtitutionem, & dilexiſti me antequàm quidquàm boni vel mali facerem, & ex mera tua bonitate elegiſti me in Chriſtianum, ut ſequar veſtigia tua. Et nunc Domine gratias ago tibi pro tàm inſigni beneficio, precorq; ut des mihi per bona opera certam facere vocationem meam.

8. Manus tuæ Domine fecerunt me, & plaſmaverunt me, da mihi intellectum, ut diſcam mandata tua. Et ſicut eſſe quod habeo dediſti mihi, ita etiam da perfectionem, quâ careo, ut opus tuum ſit omni ex parte perfectum.

9. O Sapientia Divina! quæ ex ore Altissimi prodijsti, primogenita ante omnem creaturam, quæ effecisti in cælis, ut oriretur lumen indeficiens, largire mihi partem aliquam tuæ lucis, quæ indeficiens in me permaneat.

10. Æterna Sapientia, cujus deliciæ creare filios hominum, & esse cum illis, quandoquidem me creâsti conversationis tuæ, & boni infiniti capacem, nè vacuam esse permittas hanc in me capacitatem, sed age mecum familiariter, & imple me teipsâ, quia tu sola sufficis mihi.

DECAS VIII.

1. PAter misericordiarum, qui Electos tuos prædestinasti conformes fieri imagini Filij tui, ita me illi conforma in sanctitate, ut cùm apparuerit, ei similis sim in gloria.

2. Benefactor immense, dator, & conservator omnium bonorum, qui omnia quæ fecisti, continua quadam creatione conservas, & ad omnes actiones nostras semper concurris, conserva

va me, quoniam in te ſperavi, & fac me ſempnr operari, quod tibi placet, ut concurſus tuus in meum commodum ſemper cedat, & ad majorem nominis tui gloriam.

3. Rege me Domine, & guberna me, nè quæſo ego me ipſum regam, nec me gubernet mundus,aut caro, tu enim ſolicitus es de me, meiq; curam ſapientiſſimè geris, ac ſi ego ſolus eſſem in mundo, qui tamen omnium ſum miſerrimus.

4. Submitto me Domine providentiæ, & diſpoſitioni tuæ in tempore, & in æternitate, in te proijcio omnem ſolicitudinem meam, quia non derelinquis diligentes te: & ſi quæſiêro regnum Dei, & juſtitiam ejus, cætera omnia adijcientur mihi.

5. Gratias ago tibi bonum infinitum, quia ex malis noſtris bona deducis, & permittis noſtram miſeriam, ut magìs eniteat miſericordia tua: Oſtende quæſo in me hujuſmodi providentiam, ut omnia mala mihi còoperentur ſemper in bonum.

6. O ſuaviſſima Dei providentia! quid ampliùs facere potuiſti? ſic nimirùm dilexiſti mundum, ut Filium tuum Unigenitum dares, Filium, inquam, tuum, ut ſervum redimeres tradidiſti. Applica nunc mihi tàm copioſæ redemptionis fructus, ut per gratiam tuam redemptus te fruar ſemper in gloria.

7. Eſto mihi dulciſſime JESU ſapientia, juſtitia, ſanctificatio, & redemptio; applicans mihi efficaciter pretium ſangvinis tui, quem pro omnibus effudiſti.

8. Tibi gratias ago amantiſſime Pater, quia me vocâſti vocatione tua ſancta ad fidem tuam, & ſtatim natum per Baptiſmum regenerâſti, à te autem averſum miris modis, ad te pertraxiſti, & gratia tua juſtificâſti. Niſi enim tua inſpiratio me præveniſſet immeritum jam meritis pro ſceleribus pœnis afficerer.

9. Domine Dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra! Mirabilis enim fuiſti in creatione, mirabilis in redemptione, ſed multò mi-

tò mirabilior in convivio, quod parâſti nobis in dulcedine tua, in quo anima noſtra Redemptoris noſtri Carnem manducat, & ſangvinem bibit. Utinam mihi placeat hac ſalutari menſa refecto dicere cum Apoſtolo. Vivo ego, jam non ego, vivit verò in me Chriſtus.

10. Paſtor Supreme ſalva me ex ore leonum, & luporum infernalium, quia parâſti in conſpectu meo hanc menſam cæleſtem adversùs eos, qui tribulant me.

DECAS IX.

1. O Fons bonitatis DEUS animæ meæ! quis ſum ego, & quæ domus mea, ut me vocare dignatus ſis ad te.

2. Gratias tibi ago, quod me in ſervum tuum elegeris, multis alijs relictis, qui me digniores erant. Da mihi ſequi veſtigia tua, & quod docuiſti ſemper implere.

3. Adveniat Regnum tuum Rex ſempiterne, Regnum æternum, quod præparâſti diligentibus te: Oſtende mihi

bona, quæ promisisti, & ita me excita ad illa procuranda, ut ea tandem obtineam.

4. Quàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum! concupiscit, & præ magnitudine desiderij deficit anima mea, dum cogitat de atrijs tuis. O quando veniam! ut in ijs habitem, & tanta fruar pulchritudine.

5. Multa scio de te Domine, sed nescio quid dicam. Quidquid enim dixero, quidquid cogitavero, finitum est, tu autem immensus es, & incomprehensibilis, & magnitudinis tuæ non est finis.

6. DEUS infinite, qui es trinus in personis, sed unus in essentia, & ita Divinitatem communicas, ut unitas non lædatur, communica mihi copiosam gratiam, ut sim tecum unus charitate perfecta.

7. Sancte Sanctorum Deus Spirituum, & universæ carnis, à cujus conspectu tremit cælum, & terra, omni, qua valeo virtute, te benedico, quia per Ecclesiæ tuæ Sanctæ documenta in fide tua confirmâsti me.

8. Te

8. Te invoco Beata TRINITAS, ut venias in me, & templum dignum gloriæ tuæ efficias me. Perfice me Deus, qui plaſmâſti me uſq; ad plenam formam imaginis, & ſimilitudinis tuæ, ad quam feciſti me.

9. DEUS immenſe, à quo omnia, per quem omnia, in quo omnia facta ſunt, cuſtodi me opus manuum tuarum in te ſperantem, & in tua ſolummodò miſericordia confidentem.

10. Domine qui dixiſti: Non videbit me homo, & vivet, moriar, ut te videam. Hæc eſt enim vita æterna, ut te Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, unum, verum, & ſolum DEUM cognoſcam, & amem, in ſæcula ſæculorum. Amen.

DECAS X.

1. PAter immenſæ Majeſtatis, principium abſq; principio, qui à nullo procedis; gaudeo quòd intra te ipſum Verbum tuum æternum concipias, Filiumq; generes, adeò tibi ſimilem, ut ſit unum, & idem tecum.

2. Pater cæleſtis, à quo omnis Paternitas in cælo, & in terra nominatur, obſecro te per Filium tuum Unigenitum, in quo tantoperè delectaris, ut multos alios gignas filios per gratiam adoptionis, ut Paternitas tua ubiq; dilatetur, & reſplendeat.

3. Pater ingenite, innaſcibilis, improducibilis, fons Deitatis, ac totius entitatis origo, ſanctifica me in veritate, ut qui à te proceſſi, in te perpetuò maneam, nec unquam mens mea à te avertatur.

4. Fili Dei unigenite, qui æterna generatione à Patre procedis, ipſi coæqualis, & conſubſtantialis, fac me pro modulo meo hujus ſimilitudinis, & æqualitatis, aliqua ex parte participem.

5. Fili Dei, Deus de Deo, lumen de lumine, ſapientia increata, candor lucis æternæ, fac me filium lucis in hac vita, ut in æterna lumine gratiæ illuſtratus videam te glorioſum, & benedictum in ſæcula.

6. Splendor Paternæ gloriæ, & figu-

ra ſubſtantiæ ejus, qui ſummè dilectus à Patre, ipſumq; Patrem ſummè diligens, ſimul cum ipſo unica ſpiratione producis Spiritum Sanctum, emitte lucem tuam, & veritatem tuam, ut ſplendoribus tuis illuſtratus cognoſcam te, & diligam ſicut tu diligis Patrem, & eum perfectè cognoſcis.

7. Sancte Spiritus, conſolator dulciſſime, donum altiſſimi, & unctio Electorum, da mihi teipſum donum infinitum, ut & ego ſpiritus ſim ſicut es tu omnis terrenæ cogitationis expers, & Sanctus ſicut tu, curram inoffenſo pede viam mandatorum tuorum.

8. Spiritus Patris, à quo accipis Divinitatem, & omnipotentiam, Spiritus Filij, à quo accipis ejusdem ſapientiam: Spiritus utriuſqué, à quibus accipis infinitum amorem, quo te mutuò amant, illabere menti meæ, & fac concordiam in affectibus meis, ut conjungar tibi in uno ſpiritu, & totus convertar in ſpiritum amoris.

9. Sanctiſſime Spiritus, & amor ſuaviſſime, charitas eſſentialis, & totius

charitatis principium, bonitas æterna, à qua omnia bona in nos descendunt, inflamma voluntatem meam ferventissimo tui amore, & adstringe me tibi, ac Patri, & Filio, ut nec intellectu, nec affectu à vobis divellar.

10. Sancta, & adoranda TRINITAS DEUS meus, & omne bonum meum, da teipsum mihi, & sufficiet mihi: quid enim ei sufficiet, cui tu non sufficis.

Vitam Christi esse Fontem omniũ Bonorum, quomodò ex ea Pij Affectus eliciantur.

PRolixioris Voluminis opus foret bona omnia commemorare, quæ ex vita Christi velut ex fonte uberrimo, & nunquàm deficiente scaturiunt, & perenniter fluunt. Ipse enim Salvator noster factus est nobis à Deo Sapientia, Iustitia, Redemptio, & Sanctificatio. In ipsò habemus divitias salutis, thesaurum meritorum, cumulum perfectionis.

nis. Sicut sol aspectu suo lætificat, influit, illuminat, nec unquàm cessat operari, ita verus Sol animarum IESVS Christus jugi influxu infundit in nos, & imprimit mores suos, virtutes suas, suam Divinitatem. Vitæ ejus consideratio erigit in adversis, in prosperis reprimit, tollit peccata, conciliat gratiam, excitat ad amorem, juvat incipientes, dirigit proficientes, edocet perfectos. Quemadmodùm ungventarij semper olent id, quod attrectant, sic Christianus, qui assiduè cum Christo versatur ejus redolet patientiam, charitatem, humilitatem, cæterasq; virtutes, quas vitæ suæ studioso sensim instillat idem Dominus virtutum, cujus doctrina seminarium justitiæ, vita speculum prudentiæ, & temperantiæ, mors exemplum est fortitudinis. Sed quia non sufficit Christi vitam meditari, nisi etiam ex ea pij & devoti affectus eliciantur, hujus praxis hic breviter indicatur, ut auctorem Fidei respicientes eundem salutis nostræ, atq; perfectionis consummatorem habeamus.

DECAS

DECAS I.

1. DOmine JESU Christe, concede mihi misero peccatori vitam, & mores tuos præ oculis mentis semper habere, & pro viribus imitari.

2. O charitas infinita! ô admiranda dignatio tua Domine, ut servum redimeres, Filium tradidisti.

3. Vidisti suavissime JESU afflictionem populi tui, & grave onus filiorum Adam, & tactus stimulis charitatis intrinsecùs cogitâsti super nos cogitationes pacis, & redemptionis. Nam tibi advenit plenitudo temporis, visitâsti nos oriens ex alto.

4. DEUS immensæ Majestatis, quid est homo? quòd memor es ejus, aut filius hominis, quoniam visitas eum: Laudent te Angeli tui ob tantum amorem, quo nos miseros prosequeris.

5. Salve dies, tot ætatibus optatata, qua Deus pro nobis factus est homo. Salve Gabriel Archangele tanti gaudij annuntiator. Salve Virgo gloriosa, in cujus castissimo utero carnem nostram assumpsit DEUS.

6. O quàm potens es Amor! qui ad tàm infima abijcis Deum! ô quàm Divino dissimilis est Amor meus!

7. Princeps supreme, qui de cælo in terram pro mea salute descendisti tantò mihi charior es, quantò pro me factus es vilior.

8. Verbum incarnatum plenum gratiæ, & veritatis, eadem gratia imple animam meam, ut tibi placeat.

9. Verbum Divinum, partem aliquam largire mihi lucis, & gratiarum, quas tribuisti assumptæ humanitati: Deprime cor meum humilitate usq; ad infimum locum, erige gratitudine, & amore ad altissimum gradum.

10. Christe Salvator, qui adhuc claussus maternis visceribus ad Præcursorem sanctificandum properâsti, da mihi peccatorum veniam, & spiritualem in tuo obsequio lætitiam.

DECAS II.

1. JESU amabilissime, qui pro me nasci in sordido stabulo voluisti, illumina mentem meam, & voluntatem,

quò tuam nativitatem contemplari valeã, & elucentes in ea virtutes imitari.

2. Cur non ardet cor meum tenerrimo tui amore infans formosissime, qui salutem meam in ipso tui ortu operari cæpisti.

3. Utinam Nativitati tuæ præsens adfuissem, dignusq; habitus, qui te amplecterer, & mea tibi obsequia deferrem? Accepta Domine hanc voluntatem, & præsta, ut quidquid possum, tuo semper famulatui impendam.

4. O inaudita amoris prodigia! dilecti mei cubile stabulum est, desponsationis meæ thalamus præsepe, lectus sponsi mei fœnum, pulvillus stramen, aula vilis spelunca.

5. O sanctam Filij Dei paupertatem omnibus mundi divitijs pretiosiorem! hanc mihi commendabilem tuo exemplo reddidisti bone JESU, natus in stabulo pannis involutus, qui cælum stellis, terram floribus adornâsti. Infunde cordi meo ejus amorem, & da patienti animo ejus molestias perferre.

6. O quantùm lugere debeo pro peccatis

catis meis pijſſime JESU! quandoquidem tu pro eis ploras. Me enim abluunt vagientis tuæ infantiæ fletus, mea delicta tuæ deplorant lachrymæ.

7. JESU ſapientiſſime, qui tacendo doces, & vagiendo prædicas, doce me in ſilentio humilitatem tuam ſequi, tibiq; conformem fieri infantuli ſimplicitate, & innocentia.

8. Fortunati Paſtores, quibus ante omnes, lapſus è cælo Deus, ſtabuloq; reconditus, Angelica voce nuntiatur.

9. Verè gloria in excelſis Deo, nam cui gloria, niſi tibi Rex gloriæ. Trahe cor meum in excelſa, ut nunquàm degenerem ab excelſis cogitationibus filiorum tuorum.

10. Da mihi Salvator dulciſſime, quàm omnibus offers, bonam voluntatem, pacemq; Divinam, ut abjecta mundi inconſtantia, & diſcordia, in beneplacito tuo ſtabilis perſeverem.

DECAS III.

1. LAudo te Redemptor mundi, pro prima ſangvinis tui in tenerrima

ætate

ætate effusione cum tua caro immaculata pœnam circumcisionis, quàm non meruit, sustinuit.

2. O lapsus Adæ! quàm es amarus Domino meo, ego peccavi, & tu Domine pœnam exolvis, ego in concupiscentia conceptus, & natus sum, & tu suscipis in te ultionem.

3. Sponsus sangvinũ tui mihi es, qui cùm voce nondum possis ipso cruore tuo clamas pro me ad Patrem: mihiq; tribuis arrham desponsationis sangvinem tuum, pretiosum super aurum, & topazion.

4. Circumcide Domine omnia membra, & sensus meos spirituali petra, quæ tu ipse es, & quidquid in me repereris carnale, & superfluum abscinde, & extirpa, vitamq; meam disciplinæ tuæ rigore còërce.

5. O dulcissimum nomen JESU! super omne nomen in cælo, & in terra benedictum, esto mihi salus, & redemptio: non enim est aliud nomen hominibus datum, in quo oporteat nos salvos fieri.

6. Esto mihi JESU id, quod diceris. Esto mihi turris fortitudinis à facie inimici. Scribe nomen tuum salutiferum in corde meo, ut mihi maneat semper impressum, donec perducar in æternam salutem.

7. Glorifico te Deus pro primitijs gentium, & earum admirabili illuminatione, cùm eas ab oriente in persona trium Magorum ad fidem tuam secreta inspiratione traxisti.

8. Adoro te Rex Regum cum Sanctis Magis, & pro illorum muneribus offero tibi aurum paupertatis, thus obedientiæ, myrrham castitatis.

9. Utinam omnes gentes te fide viva cognoscerent, & adorarent, & tibi fideliter servirent.

10. Da mihi Domine, horum virorum fidem, & constantiam, ut eadem, qua illi perseverantia, te quæram, donec inveniam.

DECAS IV.

1. VOluisti Domine præsentari in Templo, & more servorum quin-

que ſiclis redimi, ſit benedicta immenſa charitas tua. Et quia Pater tuus te mihi tradidit quinque ſiclorum pretio, ego viciſſim trado me tibi in ſervum perpetuum. Fiat per gratiam tuam, ut nec tu me unquàm deſeras, nec ego te.

2. Benedico te Sanctiſſime Redemptor, quia ut nobis veræ obedientiæ exemplum relinqueres te legalibus inſtitutis tanquàm unus de populo ſubdidiſti, da mihi in omnibus perfectiſſimam obedientiam.

3. Offero tibi Domine, par turturum, geminam ſcilicèt compunctionem, primo quidem pro peccatis, & negligentijs meis, deinde verò pro æterna felicitate, ad quam jugiter aſpiro.

4. Da mihi bone JESU radium aliquem illius lucis, quam Sancto ſeni Simeoni tribuiſti, cùm te infantem in ulnas ſuas recepit, ut te agnoſcam, & amem, ſicut ille te novit, & amavit.

5. Sapientiſſime JESU, qui Sanctæ Genitrici tuæ doloris gladium: quo

transfigenda erat revelare voluisti, transfige animam meam gladio compunctionis, nè me dissolvant vanæ mundi cogitationes.

6. Vix natus eras Rex amantissime, cùm subitò mundus te persequitur, & Rex Herodes statim te quærit, ut perdat te. Sicut autem te caput bonorum persecuti sunt impij, ita & membra tua. Da mihi igitur hanc veritatem agnoscere, & malorum persecutiones patienter ferre.

7. Tecum fugere, & omnia quæ mundi hujus sunt relinquere, grave mihi non erit JESU dulcissime, nam si tu mecum fueris, quid poterit mihi deesse.

8. Comitare fugientem Deum anima mea, nec erubesce ad hanc fugam. Gloriosum est, & dulce pro Deo abijci, & contemni.

9. Adesto mihi Deus gratia tua, ut in hujus vitæ exilio voluntati tuæ subjectus vivam, semper bonum exemplum illis præbens, cum quibus vixero.

10. Dulcis JESU, qui revocatus ab

Ægypto, ubi exul diu fuiſti, in Nazareth ſeceſſiſti, & Nazaræus vocatus es: da mihi leges Nazaræorum ſpiritualiter obſervare: abſtinere nimirùm ab omni amore inordinato, & nihil tangere, quod poſſit maculareanimam meam.

DECAS V.

1. NIhil ſcimus de te, ô Sapientia Incarnata! uſq; ad annum duodecimum ætatis tuæ, & multa ſcimus. Ipſa enim taciturnitas tua clamat in cordibus noſtris, ut ſilentium tuum, & humilitatem admiremur, & imitemur.

2. Sediſti in medio Doctorum Sapientiſſime Puer, interrogans prudenter, & reſpondens modeſtè, ita ut omnes mirarentur. Utinam illic adfuiſſem, & ſermones tuos audire licuiſſet. Repete eos Domine in corde meo, ut fructu eorum perfruar in æternum.

3. O quàm dolenter quæſivit te amiſſum Mater tua! quàm lætanter te invenit! Da mihi exemplo tuo in his ſemper eſſe, quæ Dei ſunt, nulla habita ratione cognationis, & ſangvinis: & fac,

fac, ut te abſentem ſolicitè ſemper quæram, donec inveniam.

4. Congratulor tibi Beatiſſima Virgo, quod Dilectiſſimum tuum inveneris; ora pro me, nè illum unquam amittam, aut ab eo diſcedam.

5. Proficiebas dulciſſime Puer ſapientiâ, ætate, & gratiâ apud Deum, & homines, quia majora quotidie edebas virtutis indicia, ego autem proficere opto à remiſſiore via, ad ferventem, & perfectam. Da tu mihi benedictionem tuam, ut juxta deſiderium meum creſcam de virtute in virtutem, donec ad gradum ſupremum perfectionis perveniam.

6. O humilitas Chriſti! quantùm confundis ſuperbiã, & vanitatẽ meam! Tu latuiſti Domine, & tacuiſti uſq; ad trigeſimum annum, cùm eſſes Sapientia æterna, ego verò ſtultiſſimus, cùm ſim, inaniter loqui præſumo, & apparere. Doce me viam ſolidioris humilitatis, & tuis ſemper inhærere veſtigijs.

7. Domine JESU, fons bonitatis, &

origo virtutum, qui à Baptiſmo Joannis prædicationem tuam auſpicatus es, quid tibi, & Baptiſmo iſti, cum ſis innocentiſſimus. Utinam ſuperbia mea hoc tam mirabili humilitatis exemplo exterminetur.

8. Rex altiſſime, qui omnem juſtitiam ſic implere voluiſti, baptiza me in igne, & ſpiritu, & ablue animã meam ab omni ſorde iniquitatum.

9. Imple me Domine Spiritu Sancto, ut eo inſpirante ſequar te in deſertum, & ſecedam ab hominibus, orationi, jejunio, & pœnitentiæ ſemper incumbens.

10. Fortiſſime Athleta JESU Chriſte, qui ſtrenuè contra diabolum dimicâſti, & eum gloriosè ſuperâſti: da mihi viriliter contra ipſum decertare, & mitte Sanctos Angelos tuos, qui me fideliter cuſtodiant, potenter adjuvent, & benignè conſolentur.

DECAS VI.

1. CONfiteor tibi Pater, Domine cæli & terræ, quia redemptionis no-

ſtræ myſteria, abſcondiſti à ſapientibus, & prudentibus hujus ſæculi, & parvulis piſcatoribus revelâſti, ut mundi ſapientiam deſtrueres. Fac me parvulum in oculis meis, ut ſim magnus in tuis.

2. Dux Supreme, qui omnes ad te vocas per viam crucis, & abnegationis, gratiam tuam largire mihi, ut Crucem tuam indefeſſus portem uſq; ad mortem meam.

3. Aliam viam Domine tenere nolo, quàm tuam: nec aliam, quàm tuam veritatem amplecti: nec aliam vitam ducere, præter eam, quam tu docuiſti. Tu es enim via, veritas, & vita.

4. Gratias ago tibi æterne Pater, quòd talem mihi Magiſtrum, Legislatorem, & Conſiliarium dederis, cujus præcepta, & monita via tutiſſima ſalutis ſunt.

5. Aperi os meum Salvator mundi, & loquere ad cor meum, quia audit ſervus tuus deſiderans id exequi, quod audièrit.

6. Illumina me ſplendoribus tuis ſu-

perne Magister, ut perfectionem agnoscam, quam mihi commendas: igne tuo accende, ut eam amem? potentiâ corrobora, ut eam quæram, & assequar.

7. Salvator Potentissime, qui tot miracula verbo virtutis tuæ patrare dignatus es; innova signa, immuta mirabilia, & animæ meæ langvores sana, eamqué resuscita à morte vitiorum.

8. Inclyte JESU, lux mundi, salus populi, & gloria nostra, respice propitius infirmitatem meam, nemo enim potest spiritualia vulnera curare, nisi tu, qui solus es Deus.

9. Circuîsti vicos, & plateas, dulcissime JESU, ut peccatores converteres, & pœnitentibus indulgentiam conferres. Fac me hujus charitatis tuæ participem, & miserere mei, quoniam iniquitatem meam ego cognosco.

10. Millies te laudo, & benedico JESU Sanctissime, exemplar omnium virtutum, pro vita tua pauperrima, humillima, purissima, patientissima. Tribue mihi miserrimo servo tuo mores tuos sedulò meditari, & ad eorum

nor-

normam omnes actus, sermones, & gestus meos efformare.

DECAS VII.

1. QUàm immensa fuit charitas tua Benignissime Redemptor, quia non solùm pro salute mea vitam ærumnosam ducere, sed eam insuper acerbissima Passione, & morte claudere voluisti. O quàm gravia sunt peccata mea! quæ talem poscebant satisfactionem.

2. Clementissime Pater, per passionem, & mortem Unigeniti tui, ignosce peccatis famuli tui. Suscipe sacrificium Filij tui, & oblivìscere nequitiarum servi tui; multo enim plura ille solvit, quàm sit delictum meum.

3. O Passio Christi desiderabilis! ô amabilis mors! sana vulnera mea, & vivifica me, inflamma pectus meum, ut præ amore liquescat.

4. Non peto mundi divitias, sed tuas angustias Domine JESU, non carnis delicias, sed tuos dolores & flagella.

5. Rogo te dulcis JESU, nè sinas unquam me oblivisci mortis & passionis

 tuæ,

tuæ, ſed præſta, ut in ea mihi ſit requies, & acceſſus ad Divinitatem tuam.

6. Omnia vulnera tua Domine inſcribe cordi meo, ut tu ſolus, tuaqué Paſſio in eo legantur. Intra vulnera tua abſconde me.

7. Domine JESU, qui nos ſic amâſti, ut tibi non parceres, veni, & nè differas vulnerare cor meum, ut ſolùm tua vulnera ſentiam, & in ijs jugiter maneam, & requieſcam.

8- Tui ſudores ſemper occupent pectus meum, ut eorum memor dicam cum ſponſa: Faſciculus myrrhæ Dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur.

9. Dulcis JESU, qui tanto fervore, & feſtinatione in Hieruſalem aſcendiſti, ut duriſſimã mortem pro me patereris, fac me alacrem, & ferventem ad omnia quæcumq; volueris pro te ſuſtinenda.

10. Salvator mundi, qui à perdito Diſcipulo venditus fuiſti, nè quæſo permittas, ut pro vili pretio rerum terrenarum te ſummum bonum meum vendam, & derelinquam.

DECAS VIII.

1. HUmillime JESU, qui ſervili obſequio laviſti pedes Diſcipulorum tuorum, ampliùs lava me ab inquitate mea, & à ſpiritu ſuperbiæ libera me.

2. O dilecte cordis mei! qui imminente Paſſione tua perpetui amoris tui pignus immenſum reliquiſti nobis, corpus tuum ſcilicet in cibum, & ſangvinem in potum, præpara me ad hoc convivium, & orna animam meam virtutibus ſanctis.

3. O Rex ſempiterne! qui nutris ſangvine tuo populum tuum, ut ſimus omnes de Regio tuo ſangvine genus electum, gens ſancta. Fac me agnoſcere genus meum, & de eo gloriari, & à moribus tuis nunquàm degenerem eſſe.

4. Ut Paſſio tua ſit acerbior Amabiliſſime JESU, omnem lætitiam à te procul abjeciſti, incipiens pavere, contriſtari, & mæſtus eſſe: & ubi dolor meus in cauſa tua, & mea? Fac me ſemper memorem triſtitiæ tuæ, ut omnem an-

gustiam quacumq; ex causa mihi advenientem pro tui nominis gloria libenter patiar.

5. O lætitia Angelorum! qui in tristitia tua ad orationis remedium fugisti, concede mihi misero, ut ablacter à lacte, & avellar ab uberibus humanarum consolationum, meq; totum orationi applicem, in qua sanctissimam voluntatem tuam & agnoscã, & exequar.

6. Transeat à te Domine ad me calix tuus, omnis enim amaritudo pro te degustata, erit mihi jucundissima.

7. Quis mihi det dolores tuos *ita* sentire afflictissime JESU, ut vel eorum cogitatio sangvineum à me sudorem eliciat? Adjuva me gratiâ tuâ, ut voti hujus compos efficiar.

8. Laudo, & glorifico te mitissime JESU, pro tua ineffabili mansvetudine, quam ostendisti, à perfido Discipulo osculo traditus, & ab impijs comprehensus atq; ligatus: da mihi hunc spiritum lenitatis, quò erga meipsum severus sim, & erga proximum mansvetus.

9. Quàm celeriter ire cogeris à tuis hoſtibus raptus dulciſſime JESU, ſed multò magìs à tua charitate, nè quæſo patiaris, ut à te alacriter ſequendo deſiſtam, etiamſi multi labores, & dolores ſubeundi ſint.

10. JESU innocentiſſime, qui per diverſa tribunalia crudeliter trahi voluiſti, victima meorum criminum; dirige greſſus meos in viam pacis, & jube me venire ad te, nam etſi oportuerit me mori tecum, non te negabo.

DECAS IX.

1. O Bone JESU, virtus, & fortitudo animæ meæ, qui tot irriſiones, percuſſiones, & contumelias admirabi patientia tolerâſti, doce me omnia mihi adverſantia miti ſilentio vincere, & tranquillo corde ſuſcipere.

2. Pijſſime JESU, qui nequiſſimo latrone, & homicida nocentior proclamatus fuiſti, fac me vana hominum judicia contemnere, & opprobrium tuum ſemper præ oculis habere, falſisq; mundi honoribus præponere.

3. Mi-

3. Mitiſſime JESU, qui nudus ad columnam alligatus, & diriſſime propter ſcelera mea flagellatus fuiſti, concede animæ meæ, ut diuturnis criminum tempeſtatibus jactata in hac columna portum inveniat. Liga me ad eam in funiculis Adam, in vinculis charitatis.

4. Rex Chriſte, corona Sanctorum omnium, qui inaudito ſupplicio ſpinis coronatus fuiſti, & joculari purpura indutus, fac me omnem contemptum patienter ferre, atq; inglorium omnibus apparere, tuaſq; ſpinas ſemper amare.

5. Benigniſſime amator hominum, qui ab iniquo Judice morte turpiſſima condemnatus fuiſti, cùm ſis ſpeculum innocentiæ, & ſanctitatis, quantò magìs me pati oportebit ſiniſtra hominum judicia, qui in multis tàm ſæpè deliqui.

6. Proficiſcere Bone JESU, ligno crucis onuſtus, ſed multò magìs amoris onere preſſus, & qui dolori tuo non parcis, parce peccatis meis.

7. Ju-

7. Jugum tuum Domine ſuave eſt, & onus tuum leve: Fac, ut illud gaudenter portem, abnegans memetipſum, & crucem meam bajulans poſt te Domine.

8. Suaviſſime JESU, qui tàm inhumaniter in cruce extendi voluiſti, ut numerari poſſent omnia oſſa tua; præſta, ut omnia membra, ſenſus, & potentias ad te ſemper erectas tibi amanter uniam, & clavis timoris tui cruci tuæ perpetuò affixus maneam.

9. Ad te Domine clamantem exaudi, & qui dixiſti Apoſtolis tuis, cum exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipſum, trahe me ad te, & excipe animam meam in foraminibus petræ, in cavernis maceriæ.

10. Agnoſco glorioſiſſime Fili Dei titulum tuum, tu es enim JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM. Utinam orbis univerſus hunc titulum legat & admittat, tequé omnes confiteantur Regem ſuum, & Salvatorem.

DECAS X.

1. JESU vita morientium, qui cum jam mortuus esses pro nobis, latus tuum lanceâ aperiri voluisti, ut accedentibus ad te, facilis pateret aditus ad cor, admitte me in latus tuum, ut in eo sit requies mea in sæculum sæculi.

2. O quinque Christi pretiosa vulnera Divina dulcedine plena saluto, & veneror vos, in vobis enim medicina vitæ, copia gratiæ, plenitudo indulgentiæ.

3. In latere tuo, latere volo JESU mi Crucifixe, ibi orare, ibi tractare negotia mea, quidquid voluero, obtinebo.

4. Gratias tibi ago Salvator mundi, quia opus redemptionis nostræ perfectissime peregisti, perfice, & in me opus, quod incepisti, ut plena in me, & consummata justitia reperiatur.

5. Quanta duritia cordis mei, concutitur terra, dissiliunt saxa, obtenebrantur cæli moriente Domino! Solum cor meum immotum erit, qui tan-

tæ ne-

tæ necis causa fui; scinde illud Domine, & frange sangvine tuo.

6. Sepeli cor meum tecum, & absconde me intra vulnera tua dilectissime JESU, ut extra te nusquàm reperiar.

7. Obsigna cor meum Domine, & sensus, ac facultates sigillo charitatis tuæ, ut sic obsignatus tecum maneam in æternum.

8. O Rex gloriæ Domine virtutum! qui post mortem descendisti ad inferos, & justos è carcere eduxisti, gaudeo de hoc tuo triumpho, & precor, ut omnē tartaream potestatem virtute tua vincere me facias.

9. O Triumphator gloriosissime, fac me participē passionis tuæ, ut sim etiam resurrectionis; tecum moriar, ut tecum resurgam, & tecum tandem ascendam in cælum.

10. Rex sempiterne, qui sedes ad dexteram Patris, trahe me post te, ut illic fixum sit cor meum, ubi tu es thesaurus meus, & gloria mea, DEUS cordis mei, & pars mea DEUS in æternum. Amen.

EX TRACTATU
De
Divina Psalmodia
Seu
Psallentis Ecclesiæ HARMONIA;
METRA EXCERPTA.

METRVM I.
INVOCATIO
Superni Auxilij.

MAgnū opus aggredior laudū veneranda sacrarū
Dogmata, & arcanos Hymnorū pandere ritus.
Quid Psalmi, sanctæq; preces, quid mystica templi
Relligio, quid dia notent modulamina certis
Horarum spatijs summo resonantia Regi.
Quamvìs priscorum dudùm hæc illustria scriptis
Eniteant; mihi plura tamen penetranda supersunt.
Angelicos cantus, vixq; ulli audita priorum
Verba referre juvat, superosq; recludere sensus.
Tu Deus ignitis olim qui corda replêsti
Lingvarum pluvijs, tanti tu muneris Auctor
Dexter ades, nutuq; tuo reserare latentes
Sacrorum causas liceat, gratissima dona
Mystis, mortalem sinè te fallentia sensum.
Tu quoq; divini purissima Mater amoris,
Lux mundi, cæliq; decus, quæ prodiga terræ
Æthereas largiris opes, ac divite dextrâ
Effundis superæ septena charismata lucis;
Duc, age, Diva, tuum salebrosa per invia vatem,
Te sequor, audaci labor hic Tibi militat ausu.
Este mihi faciles, & vos charissima mundi
Lumina, vos cæli proceres, vos conscia Christi

Pecto-

Pectora, sidereis vos me succendite flammis.
Forsitan hæc Laticas volitantia scripta per oras
Accendent pietate animos, cultuq; perenni
Crescet in immensum divinæ gloria laudis.

QUod hominum brutorumq; discrimen ipsa corporum figuratio demonstret. Nam cætera animalia pronâ facie incurvantur in terram, quia & ventris, in quem deflectuntur, solas sequuntur voluptates. Homo verò recto stat corpore, despicitq; terram, ut vultu sublimi intueatur cælum, & quæ sursum sunt, quærere discat, non, quæ super terram, & ut psallat laudes Deo Creatori suo.

Ex Silio Pòéta.

Nonné vides, hominum ut celsos ad sidera vultus
Sustulerit Deus, ac sublimia finxerit ora:
Cum pecudes, volucrumq; genus, formosa ferarum
Segnem, atq; obscænam passim stravisset in alvum.

Ex Juvenali de Athæis.

- - In fortunæ casibus omnia ponunt,
Et nullo credunt mundum rectore moveri.

Natura

Natura voluente vices & lucis, & anni,
Atq; adeò intrepidè quæcunq; altaria tangunt.
Heu primæ scelerũ causæ mortalibus ægris
Naturam nescire DEVM.

METRUM II.
Contra Athæos.

ERgoné quispiam sub axe cælorum est,
Delirus adeò, ut dicat in suo corde
Non est Deus? vel plenus improbis votis,
Orbis Monarcham, siderumq; rectorem
Turpi veterno publicæ rei ignarum
Clausum latere in ædibus poli credat?
Sicné in Deum conspirat, & minas jactat
Vilis homo, spolium mortis, urna fœtoris
Lutosa terræ massa, pulveris saccus?
Ergo solutus Numinis metu infelix
Sic in diurna luce sponte caligas,
Naturæ apertis abnegans fidem dictis?
Videsné ut undas legibus nitens Phœbe
Temperet? ut uda comprimat Thetis fluctus
Tenuis arenæ terminum mari ponens?
Vt semper Helles portitor parens florum
Iustis adæquet partibus diem nocti?

Vides

Vides ut æstu torridus ferus cancer,
Capriq; sidus algidum statis horis
Sistant diem, solisq; cursui metas
Ponant? ut errent fulgidæ poli flammæ,
Serventq; certo fœdere inditas leges?
Quis volvit astra? quis rotat vices rerum?
Quis è recondito, abditoq; thesauro
Educit Æoli furentis insanam
Turbam, procellarumq; concitat nimbos!
Quis lacte pingit lilium, quis argento
Ligustra, Calthas ignibus, rosas auro?
Quis universam graminumq;, florumq;,
Hortiq;, pratiq;, decorat venustatem?
Anne reperiri vanitas potest major;
Quàm mentis effræni impetu Deū summum
Temerare, & illi sceptra denegare orbis?
An quod scelestis prorogat viris pœnas,
Dormire credit impius pigrum Numen?
Sed præstat alto nos silentio Divos
Colere, luent mox impij scelus, tuncq;
Vindicta cælum absolvet: & malos perdet.

Quomodò laudes Deo cecinerit Nòë post diluvium, explicuit his versibus Claudius Marius Victor Massiliensis.

Non prius officij quidquam servatus inire
Constituit, quàm sacra Deo laudesq; rependat,

Gratesq; evaso referat discrimine Nòé.
Mox niveo sacra exurgunt altaria saxo,
Agnovitq; hæc prima recens altaria mundus;
Antea totus enim convexo tramite cæli
Templum mundus erat.

De transitu per mare rubrum sicco pede electæ Gentis à Deo, & submersione hostilis Exercitûs revolutis undis, quâ tàm incruentâ obtentâ victoriâ, ait Sacer Textus. Tunc cecinit Moyses, & filij Isràél hoc carmen Domino, & dixerunt: Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus egit, equum, & ascensorem dejecit in mare.

Pervia divisi patuerunt cærula ponti
In geminum revoluta latus, nudataq; tellus
Cognatis spoliatur aquis, ac turba pedestris
Intrat in absentis pelagi mare, perq; profundū
Sicca peregrinas stupuerunt marmora plantas.

Ex Gregorio Nazianzeno, qui Psalmodiarum concentus, & Nocturnas vigilias commendat: & in Oratione undecima de laudibus Gorgoniæ Sororis. *O noctes insomnes*, exclamat, *&* *Psalmo-*

rum

rum cantus, & stationem ex die in diem desinentem. O David! quàm tu pijs duntaxat animabus, haud prolixè cecinisti? In carminibus autem tanquàm de re notissima sic canit.

--- Sed quod omnibus notissimum,
Noctuné cernis, ut canat laudes Deo
Naturæ uterq; sexus oblitus suæ?
Quot, quamq; Sancti? cernis Angelicũ Chorũ
Qui nunc simul, nunc vocibus alternis canit.

De Vigilijs & Psalmodijs Nocturnis Paulinus Nolæ Episcopus de vita Sancti Martini sic canit.

--- Vigil ocyus omnis
Turba ad cõsvetos modulamina dulcia psalmos
Advolat, & sanctis solatia quærit in hymnis,
Quæ pellant segnes vegetato corpore somnos,
Cantibus & sacris nocturna silentia vincant.

Aurelius Prudentius hymno primo noctis vigilias concelebrat, & hymno ad incensionem Cerei Paschalis, vel ut habent aliæ interpretationes; ad incensionem lucernarum ait.

Nos

Nos festis trahimus per pia gaudia
Noctem conciliis, votaq; prosperè,
Certatim vigili congerimus prece,
Extructoq; agimus liba sacrario.
Pendent mobilibus lumina funibus,
Quæ suffixa micant per laquearia
Et de languidulis fota natalibus.
Lucem perspicuo flamma jacit vitro.

METRUM III.
Enthusiasmus, & dicendorum propositio.

MYstica sacrarũ penetralia pandere rerũ,
Atq; adyton reserare poli, perfusa superno
Lumine mẽs gestit. Procul gens vana recedat
Quæ residem, tetrâq; animũ caligine morsum
Tollere nescit humo scelerũ devincta catenis.
Si nihil ad vestros cæli mysteria mores,
Sanctaq; Relligio, pietasq; & numina spectant;
Parcite pollutis hæc scripta evolvere dextris,
Parcite vulgus iners, diræ plebs conscia culpæ,
Cui fixũ stat corde nefas, quàm vulnere fœdo
In Bacchi, Venerisq; luẽ malus impulit error.
Non hic obscuris rerum primordia pando

Naturæ è claustris: non hic digesta per annum
Tempora, non Thebas, non alti sidera cæli
Concino diversos hominum variantia casus;
Non freta fatidicæ primum sulcata carinæ,
Non stygij raptoris equos, non pocula Circes,
Non clarum Æacidē, formidatumq; novercæ
Amphitryanidem, miseræq; incendia Trojæ.
Nō refero hic varias subeūtia corpora formas,
Nō sylvas, viridesq; plagas, Veneresq;, jocosq;:
Hæc, pereant, quicunq; colunt. Mihi splendida ab alto
Lux nitet, & divo jā cor, perfunditur æstu.
Ecce Deus, Deus ecce venit, procul est profani:
Este procul, nocuos procul hinc avertite vultus.
At vos sanctæ animæ, solidæ pietatis alumnæ,
Quas amor, & summi perstringit Numinis horror.
Vos precor hic paucas perituri temporis horas
Conterere, & mecū veterū vestigia Patrum
Certa sequi. Dignas, Deus est, cui pangere laudes,
Legibus hic doceo sacris, quem jussa per orbē
Terra colit, celebratq; polus, manesq; tremiscunt.

Probat quod & Gentiles sacris arcere so-

re ſolebant profanos: ut Pòétæ paſſim oſtendunt.

Virgilius ſic canit.

-- Procul, ô procul eſte profani
Conclamat Vates, totoq́ absiſtite loco.

Et Silius Italicus.

Parcite pollutis contingere vincula palmis,
Et procul hinc, moneo, procul hinc quæcunq́ profanæ.

Titus quoq́ Calphurius.

-- Ite procul, ſacer eſt locus, ite profani.

Ovidius item in Faſtis.

Innocui veniāt, procul hinc, procul impius eſto.

Et Statius Papinius.

--- Procul hinc, procul ite nocentes.

METRUM IV.

AFFECTVS
Erga Chriſti Paſſionem.

CVrrite ſangvineis lachrymarum flumina rivis,
Et corde ab imò triſtis exundet dolor.
Erumpant moriente Deo ſuſpiria, & intus
Occulta amoris æſtuent incendia.
Ite manus nocuæ ſceleratum tundite pectus,
Vin-

Vindexq; apertis ſangvis è venis fluat.
O fluat! & totus detur pro ſangvine ſangvis,
Meaſq; culpas diluat fuſus cruor.
Dicite vos cæli, vos conſcia funeris aſtra,
Si majus unquam polluit terram nefas.
En jacet exanimis ſoboles æquæva Tonantis
Damnata ligno, crimina ut mundi luat.
Spinea ſerta caput præcingunt, membra cruentis
Diſcerpta virgis ſangvinis rivos pluunt.
Omnis abeſt ſpecies notam dignoſcere formam,
Notoſq; vultus ipſa vix poſſet Parens.
Horruit aſpectu, denſiſq; in nubibus æther,
Phæbiq;, ſiderumq; condidit faces
Æternas populi mundo timuêre tenebras,
Stravitq; mæſtus anxias gentes pavor.
Grandia terrificis ſunt ſaxa excuſſa ruinis
Et ipſa trepido terra ſubſiluit ſolo.
Scilicet (ô ſuperi cur non emititis ignem?
Cur non ferocem armatis in me dexteram?)
Scilicet (ah ſcelerum nimis improba cauſa meorum
Quæ lucis & vitæ reum Numen facis.)
Scilicet interitum ſummi gemuêre parentis
Quæcunq; cæli continentur ambitu.
Et vos mortales tantorum cauſa malorum,
Siletis? & non irrigat fletus genas?
Ah fluite ô lachrymæ, totoq; è corpore ſangvis
Ut ſole nix ſoluta, rivis effluat.
Ecce ſitit moribundus amor, date pocula amantes

Amoris

Amoris haustum Rex amantium sitit?
Nempè sitit lachrymas, lachrymæ nè arescite: ve-
Sedare fletu fervidam cupit sitim. (stro

Ad conservandam copiosæ redemptionis memoriam, septies in diem laudem dicimus Domino, juxta vulgatissimos Glossæ versiculos.

Hæc sunt septenis propter quæ psallimus horis,
Matutina ligat Christum, qui crimina purgat.
Prima replet sputis. Causam dat tertia mortis.
Sexta cruci nectit. Latus ejus nona bipertit.
Vespera deponit. Tumulo completa reponit.

Item alio loco.

In matutino damnatur tempore Christus.
Quando resurrexit, primam canit ordo fidelis.
Tertia cum canitur, tunc est cruciamina passus.
Sextâ sunt tenebræ per mundi climata factæ.
Emissus nonâ est Divinus Spiritus horâ.
Vespere clauduntur Christi sacra membra sepulchro.
Christo bissenâ custodia ponitur horâ.

METRUM V.
De brevitate vitæ.

SIc nempe velox orbita temporum
Propellit annos: surgit & occidit

Quid-

Quidquid polorum continetur
Præcipiti nimium sub axe.
Cæco rotantur sæcula turbine,
Vesper sequenti vespere truditur.
Mortale nil longum, nec ætas
Præteritam reparat ruinam.
Vitæ quid auras, quid senium miser,
Diesvé longos, stultaq; somnia
Mentiris? heu? puncto futurus
Præda necis, gelidum cadaver.
Quicunq; lucis munere vescimur,
Omnes eodem tramite currimus.
Mors æquat omnes, parq; sæpè est
Nestoreæ una dies senectæ.
Centena quamvis sæcula vixeris,
Æternitatis si numeras diem,
Nil ejus ætatem antecelles,
Unica quem rapit hora vitæ.
Frustra senectæ tempora computet
Ales quæ ad undas nascitur Hypanis,
Quàm si videt nascentem Eous
Decrepitam aspicit occidens sol.
Hæc de fugaci fabula luditur
Vita. Quod ortum est vergit ad Hesperum,
Diesq; veloces, & anni
Pegaseo fugiunt volatu.

METRUM VI.

De horis & horologijs.

TEmpora præcipiti glomerantur concita cursu
Et refluunt gyris, noxq; , diesq; suis.
Atq; ut bissenis finitur mensibus annus,
Sic totidem spatijs dividit hora diem.
Dividit hora diem, justis & partibus æquat
Dum subeunt proprias cuncta creata vices.
Vda prius siccos signavit Clepsidra soles,
Et secuit calidos frigida meta dies.
Scilicet impulsis agitatur solibus orbis,
Et refluis annus præcipitatur aquis.
Tum cæpit tenues percurrere tempus arenas,
Omnia nam rabido frangere dente solet?
Mox quia sunt umbris humana simillima gnomon,
Innuit umbrosò tramite lucis iter.
At nunc ad ferrum postquam migrâstis ab auro
Sæcula, ferratis aufugit hora rotis.
Aufugit, & sese per ferrea puncta trucidans
Admonet ad duram nos properare necem.
O quicunq; dies docuisti hac arte secari,
Scito: non omnes hæc monumenta juvant.
Nam cur tam lentum tempus remoratur amantes,
Aut cur dissimili mobilitate viget?
Flet siquidem longo sua duci stamina filo,
Dum cupit æterni Regis amore frui:

Alter

Alter ait, faciem si quando cernit amantis,
Cur mihi contractis præterit hora rotis?
Nempè licet motum mensuret temporis hora,
Non tamen affèctus queis agitatur amor.
Credite: dilato cruciantur tempore amantes,
Estq; illis anno longior una dies.
O igitur quando fugitivi temporis expers,
Lux mea, Christe Deus, te sinè fine fruar?
Illa dies tenebris horisq; ac fine carebit,
Vnica si quando fulserit illa dies.

In tractatu de horis diurnis & nocturnis, in quibus laudes Deo canuntur, descriptio signorum cælestium, quæ rectè, & quæ obliquè oriuntur.

Recta meant, obliqua cadunt à sidere cancri.
Donec finitur Chiron: sed cætera signa
Nascuntur prono, descendunt tramite recto.

Quam descriptionem Scotus Pòéta Eterodoxus hoc carmine conclusit.

Ergo viâ surgunt flexa caper, hydria, pisces,
Dux ovium, taurusq; minax, geminiq; puelli.
Ast cancer, Nemeesq; pavor, virgoq; malignæ
Desertrix terræ, speciesq; bilancis, & acer
Scorpio, centaurusq; truci spectabilis arcu
Conscendunt recto cælum sublime meatu.

De diſtributione horarum matutinarum apud veteres Romanos Martialis.

Prima ſalutantes, atq; altera continet hora,
Exercet raucos tertia cauſidicos.
In quintam varios extendit Roma labores,
Sexta quies laſſis, ſeptima finis erit.
Sufficit in nonam nitidis octava palæſtris,
Imperat extructos frangere nona thoros.
Hora libellorum decima eſt, Eupheme meorum
Temperat ambroſias cum tua cura dapes.

Dracontius Chriſtianus Pòéta fidem probans reſurrectionis ex diei & noctis ſucceſſione, aſſumit argumentum & ſic canit.

Mortua nox ſub luce cadit, perit aurea luna,
Atq; per aſcenſus & cornua colligit ignes,
Et dum cæca latet, reparato lumine fulget.
Mentiturq; diem lux frigida, ſolis imago.
Lucifero redeunte polo, moriuntur & aſtra.
Nuncius auroræ ſubductus morte diurna
Lucifer extinctas reficit per ſidera flammas.
Exhinc nocturnum jubar emicat igne coruſco
Roſcida puniceum ſpargens aurora ruborem
Ducit ubiq; diem periturum noctis ab umbris:
Et tamen hæc de ſole perit, quo miſſa rubebat
Sol oculus cœli, famulus ſuper aſtra Tonantis,

Cujus ab immensis langvescunt sidera flammis,
Nè gelidis animetur aquis per cærula ponti,
Occidit ipse dies super æquora sole cadente,
Et quo demersus novus æquore mane resurgit.
Vespere nocturno hunc radiatâ luce rubentem.
Purpureis abscondit aquis, redditq; diurnè
Depositum naturæ suum sub nocte sepultum
Manè resurgentem de fluctibus orbe recepto.

METRUM VII.
Noctis Encomium.

O Nox purpureo splendidior die,
O nox delicijs omnibus affluens,
O nox, quæ radios prodiga cælicos
Spargis divite copia.
Huc te fer tacito, cærula nox, pede,
Nox duris requies grata laboribus:
O curas animi, diraq; comprime
Tristis murmura pectoris.
Iam non Thessalicis diceris artibus
Præses, vel scelerum Mater, & horridi
Inferni soboles, Eumenidum Parens:
Altrix fæda cupidinum.
Hæc de te veterum fabula finxerit:
At nunc Angelici conscia luminis,

Nunc ſolis rutilâ luce ſerenior,
Nigris in tenebris nites.
Tu nunc paciferum mentibus otium
Infundens, ſuperûm munera dividis;
Te nunc ſollicito quærit anhelitu
Sanctis uſtus amoribus.
O nox connubij pronuba myſtici,
Conſors æthereæ nox ſapientiæ,
Cujus per tenebras ſol novus emicat
Sponſi vultus amabilis.
Salve, & dum patriæ perdita gaudia
Mærens hic recolo, præcipitem polo
Curſum nè acceleres. Da veniam, tua
Si nunc turbo ſilentia.
Vrit ſidereæ me patriæ decor
Cum fulget tenero cynthia lumine;
Vrit me nitidis pervigil ignibus
Stellati tholus ætheris.
O celſi placidas excubias poli,
O noctis choreas, ô tremulas faces,
O veras ſuperæ lucis imagines
Æterni thyaſos chori.
Cur me jam nimio tempore corporis
Vinctum compedibus cernitis exulem?
Heu? terrena nimis deſipiunt mihi,
Si ſummum intueor polum.

In Tractatu de Nocturnis Orationibus & Vigilijs; quòd ab ipsis Epicuri sectatoribus discenda est vigilantia citat. Horatium.

Vt jugulent homines surgunt de nocte latrones
Vt teipsum serves non expergisceris? atqui
Si nolis sanus, curres hydropicus, & nî
Posces ante diem librum cum lumine, si non
Intendes animum studijs, & rebus honestis.
Invidiâ, vel amore vigil torquebere: nā cur
Quæ lædunt oculos festinas demere, si quod
Est animū differt curandi tempus in annum.

METRUM VIII.

Potentia amoris in nocte, & somnium, atq; apparitio sapientiæ.

ELEGIA SECVNDA.

SVrgit amor, jactatq; faces & spicula vibrat
Mergit ut æquoreis lumina Phœbus aquis
Cumq; serenato lucescunt sidera cælo
Cæcaq; nocturno frigore terra riget:

Tunc amor arcanis populatur viſcera flammis
Pectora tunc rapidis ignibus uſta calent?
Lumine nempe novo nox ambitioſa refulget,
Gaudet & occultâ luce referre diem.
Flāmeſcunt gelidæ tremulis ſplēdoribus umbræ
Et polus æthereâ mittit ab arce faces. (das
Squamigerū ſtupet omne genus luditq; per un-
Dum natat in vitreo pendula flāma mari.
In tenebris ardens ſcintillat pectus amantis,
Nocte vigent flāmæ, nocte triūphat amor.
Quod ſi feſſa juvat componere membra ſopore,
Tunc magis ardenti fulminat ille manu.
Fulminat, & tātis langveſcunt pectora flāmis,
Langvet ut in calidis floſculus uſtus agris.
Nuper nocte meas urebat flamma medullas,
Ætnæ non potuit ſævior eſſe rogus. (tans,
Dumq; ardens jaceo, dū langveo multa volu-
Dormit ſub vili tegmine ſtratus humi,
Tunc mihi langvēti miſit bona ſomnia Numē,
Somnia formoſo candidiora die
Conſtitit ante oculos ſpecies veneranda puellæ,
Et ſuperûm facies prodidit eſſe choro.
Induerat Tyrio diſtinctam murice veſtem,
Textili & intactas cinxerat igne nives,
Stellantes oculi, miſeri duo fulmina cordis,
Iactabant rapidos frontis ab arce rogos.

Dextera fulgebat viridi stellata smaragdo,
Ornabat niveum plurima bacca sinum.
Prætereo gemina radiantes aure pyropos,
Albaq; purpureis lilia picta genis.
Mitto quod Eóis certarent labra corallis,
Et rutilas premerent aurea serta comas.
Hærebam tantæ pellectus imagine formæ,
Fundebamq; humiles, ore tacente preces.
Nec mora: jam lacrymas, jam mollia verba parabam,
Quêis mihi tantus erat conciliandus amor.
Illa sed insolitas spargens furibunda favillas,
Hos mihi terrificos edidit ore sonos:
Gloria summa poli, soboles primæva Tonantis,
Non soleo ignavos sacra docere viros.
Deliciæ, fateor, mihi sunt humana propago,
Nî inficerent animum, deprimerentq; solo.
Dixi etiã quondã, nox est mea sola voluptas,
Nec nisi qui vigilant, me reperire queunt.
Nocte micat mea lux, mihi sidera lumine cedunt,
Atraq; sit radijs Cinthia victa meis.
Ipse meo fulgens Titan aspirat honori
Et recreo flammâ splendidiore polum.
Cũ mea lux fulget, cũ spargo per àera flãmas,
Vertitur in claram, nox tenebrosa diem.

Cumq; meo humanū perfundo lumine pectus,
Dignus homo est superûm conditione frui.
Vix ea, cum subitò tenues dilapsa per auras
Aufugit, heu! lacrymis nō revocanda meis.
Tunc votis frustrata suis mens excidit, omnis
Me virtus liquit, destituitq; sopor.
Et dixi recolens felicis gaudia somni,
Solus erit Sophiæ dignus amore vigil.

Horarum matutinarum Encomia Pindarus Christianus sic celebrat.

Nox, & tenebræ, & nubila,
Confusa mundi, & turbida;
Lux intrat, albescit polus,
Christus uenit, discedite.
Caligo terræ scinditur
Percussa solis spiculo,
Rebusq; jam calor redit,
Vultu nitentis sideris.
Hæc hora cunctis utilis,
Quâ quisq; quo studet, gerat,
Miles, Togatus, Navita,
Opifex, Arator, Institor.
Illum forensis gloria,
Hunc triste captat classicum,
Mercator hinc, ac rusticus

Avara

Avara suspirant lucra.
At nos lucelli, ac fœnoris,
Fandiq; prorsùs nescij,
Nec arte fortes bellicâ,
Te Christe solum novimus.
Te mente purâ, & simplici,
Te voce, te cantu pio
Rogare curvato genu,
Flendo, & canendo discimus.

Dracontius Pòëta de luce matutina.

Lux jubar æthereum, lux noctis limes, & umbra,
Lux facies rebus cunctis, & lux elementis.
Lux genitis, factisq; calor, lux gratia solis,
Lux decus astrorum, lux aurea cornua lunæ,
Lux fulgor cæli, lux & primordia mundi,
Lux splendor flammæ, lux magni temporis index,
Lux honor agricolis, requies lux omnibus ægris,
Lux opus Authoris primum, candorq; pudoris.

METRUM IX.
Laus Auroræ.

PRocul hinc tenebræ, & horror,
Procul sopor, procul nox.
Clara nitentis astri

Caligo luce fugit,
Atrisq; jam tenebris
Tellus soluta ridet.
Nox victa cessit, ortum
Solis monent adesse
Titaniæ volucres.
Dux Phosphorus nitorum,
Lucis parens diurnæ.
Inter globos Olympi
Blandas init choreas.
Procul ô procul facessat
Tenebrosa turba Averni.
Procul hinc tenebræ, & horror,
Procul sopor, procul nox,
Iam læta surgit hora,
Quâ dulciore cantu
Loquax avis canorum
Modulamen ore promit:
Omnisq; per vireta
Proles amæna veris
Asperâ luce vernat
Rosæq;, liliumq;
Venustiorq; Caltha,
Crocusq; purpurascens
Produnt amoris ignes.
Procul hinc tenebræ, & horror,
Procul sopor, procul nox.

Cantemus, atq; amemus,
Dum lux serena fulget,
Interq; dulciorum
Fomenta gaudiorum
Sopore jam soluti
Vultu Dei fruamur.
O sola digna donis
Cælestibus, bonorum
Amica lux, levamen
Mæroris, & perennis
Parens beatitatis,
O lux decora salve.
Procul hinc tenebræ, & horror,
Procul sopor, procul nox.

METRUM X.

Invitantur omnes creaturæ ad cantandas DEO laudes.

O Quæ sidereos volvitis axes
Mentes corporea fœce solutæ
O cæli Proceres, Incolæ Olympi
Mecum pangite laudes.

Orbes

Orbes ætherei, fervide Titan,
Phœbe noctivago lumine fulgens,
Et vos flammigeræ lampades æthræ
Dulces pandite versus.
Vndæ, quæ superos cingitis orbes,
Nubes, & pluviæ, grando, pruinæ,
Nix, ros, & glacies, frigus, & æstus
Læto plaudite cantu.
Venti Sylvifragi, mobilis aura,
Fulgur, Nubivagum, missile fulmen,
Nimbi præcipites, flamma coruscans
Hymnos dicite cælo.
Vndosum pelagus, flumina, & amnes,
Fontes irrigui; turba natantum,
Quicunq; in vitrea vivitis unda,
Voces tollite ad astra.
Colles frugiferi, lignaq; sylvæ,
Montes, & viridis gramina vallis,
Fœcundæ segetes, dulcia poma,
Summo psallite Regi.
Brutæ quadrupedes, reptile terræ
Immensas Domino reddite grates:
Omnisq; alituum Musica, molles
Promat gutture cantus.

Infantes, teneri, læta juventus,
Simplex virginitas, cana senectus
Huc denso properent agmine, & astra
Pulsent laudis honore.
Rector cælituum, te canat Indus,
Te psallat nitidi potor Enipei,
Mauri te celebrent, & tua dives
Volvat nomina Ganges.
Alternis resonent, cantibus hymni,
Iungantur modulis organa mille,
Sambucæ, Cytharæ, tympana, plectra,
Sistrum, fistula, cornu.

METRUM XI.
Describitur Ortus Solis.

JAm Phœbus rutilum caput
Vectus cæruleis equis
Elotum pelago extulit.
Noctem Phosphorus horridam
Clarâ percutiens face
Stellas depulit æthere.
Lux fulgens radiantibus,
Pingens cuncta coloribus,
Vmbras lumine temperat.
Tellus omniferos sinus

Pan-

Pandens ætheris ignibus
Ardet murice flammeo.
Errantes pecudum greges
Herbis luce rubentibus,
Carpunt gemmea pabula.
Largis flet lacrymis polus
Noctis tristia funera.
Quas blanda excipit obstetrix
Natura, & teneris cibum
Hortis mellifluum parat,
O quàm floriferum solum
Vultu ridet amabili?
Flammas exacuunt rosæ,
Candent lilia pulchriùs,
Rident prata venustiùs,
Vernant cuncta decentiùs.
Arguta alituum cohors
Vocis nectare diffluens,
Nascentem recinit diem.
Cantat flebilibus modis
Sylvosum recreans Nemus
Ales garrula Daulias.
Musæ ruris Achantides
Ludentes hilari sono,
Mulcent àëra cantibus.
O solis nitidum jubar

Squallentem tenebris humum
Optatâ irradians face:
Dum tu per tibi cognitas
Alti signiferi vias
Terris lumina dividis,
Nos certo quoq; tempore
Immixti superûm choris
Summo carmina Numini
Psallentes terimus diem.

Aurelius Prudentius Clemens adversus Simmachum sic cecinit.

Est, qui conspicuis superos quasivit in astris,
Ausus habere Deum solem, cui tramite certo
Conditio imposita est vigilem tolerare laborem,
Visibus objectum mortalibus, orbe rotundo
Præcipitem, teretiq; globo per inane volantem
Et quod nemo negat, mundo cæloq; minorem.

Martianus Felix Capella his versibus solem veneratur.

Ignoti vis celsa Patris, vel prima propago,
Fomes sensificus, mentis fons, lucis origo,
Regnum naturæ, decus atq; assertio Divum
Mundanusq; oculus, fulgor splendentis Olympi,
Vltra mundanum fas est, cui cernere patrem.
Te Seraphim Nilus, Nemphis veneratur Osirim,
Dissona

Dissona sacra Mitram, Ditemq; ferumq; Typhonē,
At ijs pulcher item, curvi & puer almus aratri.
Ammon & arentis Lybies, ac Biblius Adon.
Sic vario cunctus te nomine convocat orbis.

Æthnicorum Sacerdotes ad Orientis Regionem conversi, solebant sacrificare. De quo Virgilius.

Illi ad surgentem conversi lumina solem
Dant fruges manibus salsas, & tempora ferro
Summa notant pecorum, paterisq; altaria libant.

Honor, qui ab Æthnicis soli creato deferebatur, datus est à fidelibus Christo verè soli. Sicut de Circensibus ludis, qui fiebant in honorem solis, loquitur Corripus Africanus his versibus.

Hunc veterum primi ritum non ritè colebant.
Esse Deum solem rectâ non mente putantes.
Sed factor solis postquàm sub sole videri
Se voluit, formamq; Deus de Virgine sumpsit
Humani generis: tunc dempto solis honore,
Est Christo delatus honor.

ME-

METRUM XII.

ORATIO Ad Christum.

MAgne Rex terræ, nitidiq́; cæli,
Christe, qui nutu moderaris orbem,
Mentis arcanum jubar, & paternæ
Lucis imago.
O sacrum cæli decus, & corusci
Luminis candor sine nube fulgens
Huc ades, puro tibi dum sacramus
Carmina voto.
Serviunt cursu Tibi concitato
Nox, dies, annus, properiq́; Menses,
Teq́; circumstant glomerata blandis
Astra choreis.
Huc nitens cæcis malè pulsa terris
Lux ades nulla temerata nocte,
Mysticum lumen, niveosq́; nobis
Annue mores.
Pax, fides, tecum pietas, & omnis
Audeat virtus remeare ab alto.
Pectus illustra, refluatq́; summi
Flumen amoris.

Erudi terras meliore flammâ
Et per ignotas tibi fundat oras
Prodigus laudes populus sacratam
Pronus ad aram.

METRUM XIII.
Enthusiasmus ob adventũ Spiritûs Sancti.

QVis me Numinis impetus
Sublimem vacuo vibrat in àëre?
Falsâ ludor imagine?
An celsum volucris transilio polum?
Quo me nubila præpetem
Attollunt rapido turbine concitum?
Aut quis me potuit furor
Stellis inserere, & concilio Dei?
Absistant procul impij.
En præsens DEVS est. Sentio Spiritum.
Rugitu reboat polus,
Atq; æther rapidis depluit ignibus,
O vos pectora pandite!
Quos Numen populi cœtibus eripit.
Nil parum, aut humili modo,
Nil mortale loquar, sed referens DEO
Gratas

Gratas obſequij vices,
Devotis feriam ſidera vocibus.

METRUM XIV.

Deſcribitur Adventus Spiritûs Sancti.

ACcelerat cursū Titan, jam tertia magnæ
Pars eſt exacta diei.
Cū ſubitò ingenti roboat nemus omne tumultu
Tellus concuſſa tremiſcit.
Nubila terrifico quatiuntur pulſa fragore,
Tonat alti Regia cæli.
Perq; levem rutilæ diſcurrunt āëra flammæ
Tremulis micat aura favillis.
Quæ nova tempeſtas? miſeris an fulmina terris
Diſplodit Numinis ira?
Quæ flamma hæc? varias efformat acumine linguas
Pectusq; incendit amore.
Scilicet hic amor eſt, proprios effuſus in ignes,
Placido qui fulminat ictu.
Pandite, mortales, penetralia pandite cordis,
DEVS ecce illabitur orbi.
Iam nova lux menti patefacto aſpirat Olympo,
Iam ſacris ardeo flammis.

Adventum teſtata Dei, jam fervida totum
Spirant præcordia Numen.
Iam mea ſublimi miſcentur gaudia cælo,
Votis jam ſidera tango.
O Deus! ô Patris! natiq; è Numine Numen,
Divini Spiritus oris.
Amborũ communis amor, pax, unio, nexus,
Bonitas, & flamma perennis.
O dator! & donũ, divûmq; æterna poteſtas,
Mundum qui flamine comples.
Influe cæleſtis, ſeptena chariſmata doni
Lumenq; infunde ſupernum.
Atq; mea æternus præcordia concremet ignis,
Penetret tua flamma medullas.
Nam niſi ab igne Deo non debet cordis in ara
Comburi victima amoris.

METRUM XV.
Verus Sol eſt DEUS.

O Poli Princeps radiate Titan,
Naturæ eximium decus,
Cuncta, qui vectus rapidis quadrigis,
Cæli è vertice conſpicis.
Te Parens vatum fidibus canoris
Pſallit Mæonius ſenex.

Te genus divum Rhodopes ſub antro
Orpheus Threïcius canit.
Et tuas mendax veneratur aras,
Cultu Græcia ſupplici.
Attamen cæcos pelagi receſſus,
Et terræ intima viſcera,
Haud potes clarâ penetrare luce
Vel triſtes Erebi ſpecus.
Sed celer curſu peragrans citato
Pronas Zodiaci vias,
Lucidis naſcens radiis coruſcas,
Et noctem revehis cadens.
Fulgidæ verò Dominator æthræ,
Mundi maximus arbitèr,
Intimas rerum penetrans latebras
Et vaſtos animi ſinus,
Vnico mentis ſpeculatur ictu,
Quidquid ſubjacetætheri.
Nec poteſt terræ prohibere moles,
Aut nox, atraq; nubila;
Quin ſciat, quidquid ſpatioſus amplo
Orbis continet ambitu.
Verus hic ergo celebrandus eſt Sol,
Qui ſolus videt omnia.

ME-

METRVM XVI.

ELEGIA TERTIA.

Affectus Sponſæ, Id eſt; Animæ quærentis Sponſum.

TE ſemel ut poſſim mea lux, mea vita, videre,
Quot mihi ſunt ſylvæ, quot penetranda juga.
Nec tamen ulla tui miſeræ ſpes certa videndi,
Vlla nec alloquÿ, ſpes mihi certa datur.
Ah! dixi, vacuo dum te perquiro cubili,
Cur fugis, è noſtro transfuga ſponſe, thoro.
Dumq; iterum vicos, iterumq; requiro plateas,
Perditus, heu? dixi, ſiccinè Sponſe lates?
Siccinè inacceſſos te fruſtra quæro per agros,
Per juga montanis non adeunda feris?
Quæ te luſtra tegunt? quæ te, mea vita, latebræ
Quæ loca, quæ ſylvæ, quæ tenet atra ſpecus.
Cur fugis, ut ſævo procul hoſtis ab hoſte recedit,
Quævè tuæ potuit cauſa fuiſſe fugæ?
Credideram fictamq; fugam, fictumq; receſſum,
Iram namq; docet fingere cautus amor.
At geritur video, res ſeria: ſæpe revertar
Dixiſti fugiens, attamen uſq; lates,
Vſq; lates, nec te mea multa pericula tangunt
Nec ſaltem oſtendis, quo teneare loco.

Aſpice, jam medius flagrantibus æſtuat horis
Phœbus, & infeſto fervet ab igne caput.
Quis tibi, quis tantis nunc præbet in æſtibus umbrā.
Ah? cave, nè teneros urat arena pedes.
Sponſe cave æſtivo nè fortè calore liqueſcas,
Nè te ardens medio Phœbus ab axe cremet.
O ego ſi ſcirem jaceas quo ceſpite langvens,
Vmbroſi nemoris fungerer ipſa vice.
Exciperem objecto ferventem corpore ſolem,
Teq; meis tegerem, Sponſe reperte, comis.
Ergo oſtende precor, mea ſpes, mea ſola voluptas,
Quæ regio invideat te mihi, quodvé nemus.
Nulli te quærens parcam, dilecte, labori,
Exul in extremo ſis licet orbe vagus.
Iamq; ego te agnoſcens collo dabo brachia circum,
Et pedibus ponam mollia vincla tuis.
Sed quid ego? Moriar currens, languenſq; per agros,
Laſſa etenim nequeo te fugitive ſequi.
Ergo oſtende precor, mea ſpes, mea vita, meū cor,
Quæ regio invideat te mihi, quisvé locus.
Siſte gradum, tantiq; ſemel miſerere laboris,
Iam potes in pœnis mitior eſſe meis.
Aſpice jam medio ſol altior aſtitit orbe,
Herbiferamq; urens, æſtus hiulcat humum.
Iam paſtor valles, umbraſq; animalia quærunt,
Inq; acri tellus vivit anhela rogo.
In ramis volucres langvent, Neptunus in undis,
Ictaq; cæleſti cuncta calore cadunt.

Huc igitur, mea vita, veni; protectus ab æstu
Hic eris, ad solitos Sponse recurre lares.
Ac in dotali mihi commoda villula campo,
Vere ubi perpetuo florida ridet humus.
Hic antrum ingens est, convexo tegmine densum,
Frigida ubi ardentes submovet umbra rogos.
Inscius æstatis locus est, cumq; altior est sol,
Incipit hic modicâ luce rubere dies.
Nec desunt gelidi fontes riviq; loquaces,
Murmure qui somnum conciliare queant.
Abdita quin etiam tacito spelunca recessu,
Celabit nostras, ô mea vita faces!
Nullus erit, placidos qui turbet acerbus amores,
Oscula, nullus erit, qui prohibere queat.
Huc mea lux propera procul urbibus, atq; tumultu,
Optatâ ut possim sola quiete frui.
Aspice, stelligerum multo tibi flore paratur
Sponse iter, & tremulo te vocat aura sono,
Ergo age, jam propera, qui causa mei tormenti
Solus es, ah? tantas spes mea, rumpe moras.
Rumpe moras, alioquin languens, ustaq; flammis
Sponse tuis, sinè te deficiens moriar.

METRVM XVII.
Laudatur mediocritas.

NOn fasces igitur, non nimias opes,
Non plebis cupiam munera divitis,

Lætam

Lætam fingere vitam
Si possim arbitrio meo.
Ridet terrificis fulminis impetum
Arbor, quæ gelidis vallibus incubat;
Nec cæli timet iram
Tecti pauperis incola.
Certat dum volucres vincere cælicas,
Nomen Dædalides eripuit freto:
Alter dum errat in axe,
In flumen stolidus ruit.
Stet quicunq; volet culmine lubrico,
Regaliq; potens sangvine: mox erit
Stultæ fabula plebis,
Mundiq; instabilis jocus.
In magnis requies est minor: imminet
Mors illis gravior, qui nimis omnibus
Famâ & stemmate noti.
Ignoti pereunt sibi.

Seneca Tragicus canit:

Quisquis medium defugit iter,
Stabili nunquam tramite curret.

METRUM XVIII.

Affectus animæ amantis, erga Christum crucifixum.

NOn me revellet à tua, IESV, Cruce
Quidquid minarum tristium:
Aut quidquid armorum feroces Tartari
In me Tyranni proferant.
Non ensium horror, non fames, vel nuditas,
Non bella, vel pericula.
Si mille circumstent truces exercitus,
Si mille, jactent spicula.
Non hinc recedam. In me polus si corruat,
Si terra nutet arida,
Et si intumescat turgidis undis fretum,
Aérq; flammas depluat:
Immotus hic jacebo, & acceptabilis,
Hic immolabor victima
Tuosq; clavos, & pedes amantibus
Circumligabo brachiis.
Non me probrosæ dedecus terret crucis,
Non horridum mortis genus,
Lubens peribo. Me necis tuæ DEVS
Mactabit hic reum dolor.

METRVM XIX.

Comparatio antiquæ, & noſtræ ætatis.

O Nimium ætas aurea felix !
Cum ſponte ſuâ, vindice nullo
Colerent homines jura, fidemq́;
Candor morum, caſtusq́; pudor
Querulas lites, diraq́; vinclis
Bella premebant. Saucia nullo
Vomere tellus teneras fruges
Vbere cornu læta ferebat.
Dulces epulas, herba ſalubris,
Dabat & potum frigidus amnis.
Nondum certo limite campus
Diviſus erat: nondum cinctæ
Mœnibus urbes, nondum foribus
Munita domus, pervia cunctis
Divitiarum gaza patebat,
Aberant fraudes, aberant cædes:
Non Theſſalicis mixta venenis
Pocula mortis, non aconita
Noverat orbis. Pietas ſancta
Amor, & ſummi Numinis horror

Placidâ gentes pace regebant.
At nunc miſeros poſtquam infecit
Deterioris vena metalli.
Iam vitiorum ſcelerata cohors
Agmine facto mundo incubuit,
Ambitio exlex, præcepſq; furor,
Intima livor viſcera rodens,
Rabies, cædes, furta, rapinæ,
Dolus, & fraudum perfida larva,
Venale nefas, dira venena,
Luxus, & auri cæca cupido,
Prodiga rerum gula, lautæq;
Gloria menſæ, quam morborum
Immenſa lues, celeriq; gradu
Aſpera ſequitur, duraq; egeſtas.
Tum jus, & amor, cultusq; Dei,
Veraq; pietas, fasq;, fidesq;,
Atq; omnis toto exulat orbe
Candida virtus, formaq; morum.
Ergò querelas fundite acerbas
Mæſta juventus: plangite ſævo
Sidere nati, genus infelix.
In quos ætas ultima venit!
Sentiat æther gemitus veſtros,
Sentiat àër, tellus patens,
Et vaga pelagi mobilis unda.

Sobo-

Soboles tantis obsessa malis
Non est luctu plangenda levi.
Nos infaustum genus, ô pueri!
Flebile vulgus, malè nata seges
Sævi per iter triste doloris
Celeres imus: nec sic tellus
Infima supero distat ab axe.
Quantum à senibus nova distamus
Turba Nepotum. Nos senio piger
Terræ opprobrium protulit orbis,
Qui graviori pondere pressi
Haud degeneres dabimus natos.
Sed inutilibus parcite lacrymis,
Parcite juvenes, parcite tantos
Promere questus: dabitur vobis
Alium vitæ nosse tenorem.
Si nunc veteres renovet mores
Præsens ætas. Aurea sæcla
Aurea morum norma reducet.

METRVM XX.

Rerum vicissitudo.

NOn semper spatiosos irrigat
Turbidus imber agros
Non semper rigidis Aquilonibus
Pigra laborat humus. Non

Non semper sylvis decus, & comas
Horrida tollit hyems.
Phœbeumq; quandoq; serenius
Surgit ab axe Iubar,
Quandoq; alternâ vice temporum
Solvitur acris hyems.
Flores quandoq; aura Favonij
Imperiosa vocat.
Sic tempus certo ordine digerit,
Quidquid in orbe viget.
Ille infans hodie qui nascitur,
Cras tumulatur humo.
Qui nunc semina grata Nepotibus
Spargit & arva colit.
Consita cras evellit, & arida
Concremat igne sata.

METRVM XXI.
ELEGIA QVARTA.
Invitatio ad lacrymas.

Ite igitur lacrymæ, rapidis concrescite rivis,
Ite, rigate genas; ite, replete sinum.
Exul enim patrijs tam longè dissitus oris
Num potero lætos reddere voce sonos?

Non bene confuſum mentitur gaudia pectus,
Nec bene mærenti fingitur ore jocus.
Heu? felix regio morſu deperdita pomi,
Queſtibus heu? quoties es revocanda meis.
Atq; utinam triſtes gemitus, vigilesq; querelæ,
Flebilis aut poſſet te revocare ſonus.
Mille genas, & mille oculos, & pectora mille
Optarem, & querulas fundere ſemper aquas.
O cælum! ô ſuperæ fèlicia gaudia vitæ!
Fulget: ubi æterno lumine clara dies?
O DEVS! ô ſuperi! (ceſſa dolor anxie, ceſſa,
Nè impedias lacrymis, carminibusq; viam)
Nam quid delicias patriæ, quid perdita cæli
Gaudia, quid ſuperos commemorare juvat?
Heu! magìs afficiunt mæſtum præſentia pectus,
Ipſeq; ſum lacrymis cauſa ſat apta meis.
Exulat orbe pudor, terras Aſtræa reliquit,
Sub pedibus pietas, fasq;, fidesq; jacent.
Vis colitur, jurisq; locum ſibi vendicat enſis,
Per vetitumq; ruit gens ſcelerata nefas.
Contemptrix cæli, vilisq; avidiſſima terræ,
Improba turba ſoli ſordida fruſtra colit.
Omne ſcelus regnat, gula, luxus, furta, rapinæ:
Fanda, nefanda, malo mixta furore licent.
Ipſe ego poſt puras ſancti baptiſmatis undas,
Poſt ea quæ religant me tria vota Deo,
Heu? quoties merui violati Numinis iram,
Committens variјs crimina fœda modis?

Ergò

Ergò ferite genas, sævite in pectora palmæ,
Ergò truces virgis scindite terga manus:
Imminet ecce dies post tot peccata verendus,
Stamina quo vitæ mors furibunda secet.
Tendimus huc omnes, nulli mors dira pepercit,
In se quisq; sui funeris arma gerit.
Delicias luctus sequitur, malè sana voluptas
Multa sub Hybleo melle venena premit.
Sustinet hanc scenam tellus, hæc fabula mundum
Ludit, & in tragico vita dolore gemit.
Atq; utinam cuncti cessarent morte dolores,
Sed gravior post hanc luctus, & horror erit.
Iudicium superest, & ineluctabile tempus,
Arida quo tellus igne soluta ruat.
Cinthia pallescet, vaga sidera luce carebunt,
Celabitq; nitens Phæbus in axe jubar.
Atq; iterum tellus effundet in àëra viva
Corpora, quæ vasto claudit avara sinu.
Tum veniet Iudex procerum comitante catervâ,
Et dicet reprobis, ite, venite probis.
Heu? quantus feriet tunc noxia pectora terror?
Impia quo poterit turba latere specu?
Ah! miser, ah! quantis tormentis tunc cruciabor,
Si mihi sit merito pœna luenda rogo?
O mors! ô Iudex! & inexorabile Numen:
O mors! extremum non habitura diem.
Parce animæ mens cæca tuæ, sortiq; futuræ
Prospice, nè incautum nox tenebrosa premat.

Felices

Felices nimium lacrymæ, queis Numinis ira
Cedit, inexhaustis currite semper aquis.
Currite, & in duplices vertantur lumina fontes,
Perq́ oculos undæ, qua data porta, ruant.
Nam licèt Oceanus me fluctibus amplus inundet,
Nulla meis lacrymis unda sat esse potest.
Flebilibus cœpi nascens vagire querelis,
In lacrymis vixi, par quoq́ finis erit.
Quod si mersa semel fuerint mea crimina planctu,
Tunc aberit, causâ deficiente, dolor.

De Columba ex Arca Nòé dimissa ad explorationem, an tellus jam sicca, & detecta egressionem permitteret, Claudius Marius Victor; sic canit:

Ergo emissa semel vitali è sede columba
Nil referens certi, rursum dimissa reportat
Paciferæ frugis parvum libamen olivæ.

METRVM XXII.

Pax ubi invenienda?

O Sincera parens beatitatis,
Cæli delicium, Deiq́ proles,
Pax terræ columen, decusq́ morum,
Pax cunctis potior Ducum triumphis,
Quos mundi colis abditos recessus?

Hic te sollicito requirit æstu,
Vrbanos fugiens procul tumultus,
Hic inter scopulos, vagosǵ fluctus,
Spumantis pelagi latere credit,
Hic deserta petit loca, & per antra
Te quærens varias peragrat oras.
Quâ lucens oritur, caditǵ Titan.
Hic ut te celer assequatur, aurum
Congestum colit, atǵ dignitatum
Regalem sibi præparat honorem,
Hic demens juga scandit, & remotos
Perscrutatur agros: tamen supernæ
Hi pacis nequeunt bonis potiri.
Cur sic ergo tuum benigna Numen
Celans implacidum relinquis orbem?
Pacem sic ego sciscitabar: illa
Respondit: Proprio imperare cordi
Si nôsti, tibi cognitumǵ Numen,
Possessumǵ meum est: sinu receptam
Sic me perpetuo coles amore.

METRVM XXIII.

Sicut ſol, ita & homo, vix natus, vergit ſtatìm ad finem.

PHoſphorus ecce diem ſolito properantior offert,
En roſeo fugat aſtra flagello.
Purpureis evecta rotis Tithonia conjunx
Iam reduci parat æthera Phæbo.
Ecce moræ impatiẽs tremulis emergit ab ũdis
Claro fulgens Cynthius ore.
Naſcenti arridet perfuſum lumine cælum,
Plaudit tellus, concinit àër,
Vix tamen æthereo, rutilans effulſit in axe
Terris undiq; luce retectis.
Cũ ſubitò excelſum cæli conſcendere clivum
Curſu nititur ocyor Euris
Attollitq; diem, medioq; è culmine victor
Totum flammis concremat orbem.
Mox jam defeſſus rutilantes contrahit ignes
Æquoreas declivis in undas.
Deficit heu ſenio languens, victuſq; recedit
Obſcuris obnuptus ab umbris.

Primum humili, hinc celsâ fulgebat lampade, (tandem
Furvæ cessit tempora nocti.
Flet largis cælum lacrymis, soliq; cadenti
Tellus aggemit, aggemit àer
Funereis facibus prælucent sidera, terram
Nigro nox involvit amictu.
Scilicèt hæc hominũ norma est, vitæq; fugacis,
Quæ nascens jam desinit esse.
Quid senium, & multos fingis mansura per (annos
Vitæ gaudia cæca juventus.
Hora volat, finis properat, nox atra tenebris
Imminet, & caligine multa.
Vive igitur, medio dum Phæbus in æthere (fulget,
Vive hodie, cras vivere serũ est.

METRUM XXIV.

Contemptus terræ, elevatio ad cælum, varijq; affectus amantis animæ.

Hoc est quod opto: cætera diffluunt
Vernæ more nivis, quæ tenui halitu
Spirantis Zephyri liquescit.
Quid mihi Regum culmina, quid opes,

Quid

Quid mollioris gaudia vitæ,
Aut vanæ ingeritis præmia gloriæ,
Gentes sinistro tramite deviæ,
Iussisq; indociles Dei?
Omnia sordent: quidquid celsum
Magno cælum continet ambitu,
Quidquid tellus fœcunda parit.
Tu Rex beate cælitum,
Mundi sator & rector,
Humani generis spes, amor, & quies,
Qui lucido astrorum in solio sedens,
Intimos cordis penetras recessus,
Interna pelle nubila,
Compone fluctus turbidos,
Vt spiritus contagio
Emancipatus corporis
Tranquillus ad te convolet.
Da votis facilem te Pater optime,
Tuæq; lucis fulgidum menti jubar
Emitte cælitùs,
Vt rursus patrio reddita cælo
Veri se repleat luminis haustu.
Tu poli, terræq; præses, tumidi quoq; pelagi
Moderatrix mens veni, cuncta regens vice stabili.
O sacrũ mundi decus, Patris & unica soboles.

Tuo ſemper Parenti ſapientia ſimilis,
Intelligibilium expreſſio, nec Patre junior,
Nec minor, lux ſempiterna, effigies nitida Dei
Te ſemper generat, & ſemper amat, tibi placidus
Annuit ſemper Parens: cõſtat perpetuus amor
Geniti & Genitoris, ambos nã fœdere ſociat
Æterno unus amor, & ſpiritus hunc ſine numero
Numerũ facitis, Bonũ ſimplex unica Deitas,
Simplex o æternitas, parq́; potentia, par amor
Tibi cũ Patre eſt. Nihil te ſinè dicere potis eſt,
Qui verbo cuncta dicit. Sine te nihil opifex
Aut facit, aut firmat; à te omnia condita numerantur,
Arteq́; habuêre, normã quoq́; pondera, ſpeciẽ.
Huc igitur ades boni fons, ſapientia, maculas
Abſterge mentis, cernere ut vultum queam;
Vultum, beatos qui facit Angelos.
Tu quoq́; amor DEVS,
Amor perpetuus Patris,
Perpetuus Verbi amor,
Vtriq́; compar, utriuſq́; vinculum.
Quem vis volendi, vis redamantium
De corde ſemper intimo
Spirat perenni amore,

Ades

Ades præpes & ex alto
Septena mitte munera.
Tu lux sidereæ domûs,
Sanctorum fomes ignium,
Vigor igneus Orbis
Hospes pudici pectoris,
Sanctiq; amoris pronubus;
Dux ad astra, cordis ardor
Et mentium voluptas.
Huc opum Diviniorum
Dives, pax animi veni:
Arcem pectoris occupa,
Nam tuo sine Numine
Mens torpet, ut flumen gelu.
At at recenti quo feror impetu
Sublimis inter Nubila?
Subitus unde mihi
Venit furor? quis me vigor,
Aut quæ vis nova concitat?
Cernitis! an rerum species deludit amantem.
Per medias equitare nubes,
Stelliferumq; pede
Iam videor calcare polum,
Ad cælitum consortium:
Super nitentis ætbræ
Altum feror cacumen,

Ecce domus, turresq; recedunt: (tellus,
Iam pendula in minimam coit pilam globosa
Iam solis, & lunæ supervehor, Iovisq; sedes.
Modò quod erat culmen refulgens siderum pyropis,
Calco pavimentum pedibus, & sancta cerno
Delubra Divum,
Trahit me spiritus post se, meumq; sacro
Amore pectus urit.
O raptus, atq; excessus animæ,
O mysticum silentium!
O sancta solitudo! (amoris
Pretiosa mors carnis, quies tranquilla, fau
Intus ferens incendium,
Suspensio beata,
Pax cordis, & suavissima
Mentis bonæ voluptas?
O quas Aligerum lyras,
Dulcesq; cantus audio?
Carmina resonant non prius
Accepta æthereis choris.
Auditis ut decemplicem
Amor intus agit molem?
Amor hic est, nosco sonantium
Errores digitorum.
Vt blanda pubes cælitum,

Arri-

Arripit aure ſonitum.
Vt accinunt amori
Aligerum Phalanges?
Vt aſtra mulcent cantibus?
Hic eloquenti verbere
Chelym flagellat auream.
Hic garrientes fiſtulas
Blandis maritat vocibus.
Hic leni auratum pectine tangit ebur,
Doctus hic eſt molles ungve ciere fides.
Hic patrios ſacro perſonat ore modos.
En ut decoris ſaltibus
Errantes quatiunt ſolum?
Nunc implicantur invicem,
Et ſeſe manibus trahunt.
Nunc delicatis greſſibus
Cantui occinunt ſonoro.
Nunc in obliquam celeres catervam
Disgregant ſeſe placido rotatu,
Lætoq; plauſu;
O pura mentis gaudia!
O ſancti amoris orgia!
Adeſte amantes quotquot ad æthera
Promovet virtus leviore pennâ
Adhuc caduca corporis
Mole gravatos.

Nunc eſt canendum, nunc ſuperûm choris
Fas eſt adeſſe, & pſallere.
Ergò huc canora tympana, & lyras ferte,
Ferte vota, ferte laudes.
Ludite, plaudite, pſallite amori:
Dulcia carmina pangite amori:
Pangite laudes, fundite verſus,
Cælica promite cantica amori.
Pulſate novo ſidera cantu.
Plaudite cæli, plaudite terræ,
Plaudite amori.
Sed quis repentè corripit mentem dolor,
Et noſtra turbat gaudia?
Scilicèt injecta curarum compede, & arcto
Carnis ligata vinculo
Ad ima rurſum labitur
Mens è polorum culmine.
O amor! ô tetricæ tandem faſtidia vitæ!
Tolle: ut ſidereâ tibi liber ſiſtar in arce,
Tunc mea ſecurus jactabo gaudia, quando
Unica vita duos junget, & una dies.

ME-

METRUM XXV.

Invocatio Beatæ MARIÆ Virginis.

Virgo Regina polorum,
Summo quæ proxima Regi
Mundi moderaris habenas,
Huc è celsa ætheris aula
Descende, & disijce mentis
Rutilo splendore tenebras
Meritas tibi promere laudes
Amor est, cupitq; per omnes
Te dignos currere honores.
Apis, ut studiosa, per arva
Quæ circumludit Hymetti,
Non uno è cespite florum
Carpit fragrantia mella:
Sed læti plurima veris
Prægustans munera, rorem
Depascitur avia cæli.
Laudes sic ipse, tuasq;
Celebrando carmine dotes,
Si tu, dulcissima Virgo,
Lucem digneris, & æstum

Tene-

Tenebroso infundere cordi;
Tu nostræ es gloria stirpis,
Tu lux, tu vita, decusq;,
Hominum spes certa, tuumq;
Observant omnia nutum.
Placido me respice vultu
Inopem, incertumq; salutis.
Da verè cernere solem
Cæcâ caligine pulsâ.
Duce te, mihi gratia semper
Divina aspiret, ut omni
Detersa ærugine culpæ
Puro tibi pectore possim
Canere hymnos, pangere versus.

Sedulius de laudibus Beatissimæ Virginis MARIÆ.

Salve Sancta Parens, enixa puerpera Regem
Qui cælum, terramq; tenet per sæcula, cujus
Imperium sinè fine manet, quæ ventre beato
Gaudia Matris habens cum Virginitatis honore
Nec primam similē visa es, nec habere sequentem;
Sola sinè exemplo placuisti fæmina Christo.

METRUM XXVI.

ELEGIA QUINTA.

Laudes & Invocatio Beatæ Virginis.

Virgo Parens, utcunq; polo me cernis ab alto,
Audi pulsantes sidera celsa preces
Quod mea cumq; sonat fidibus testudo canoris.
Lenior è summis excipe, Diva choris.
Tu sinè labe nitens precibus sera crimina mundi
Diluis, & certam pandis ad astra viam.
Te duce tuta ratis rapidis dat carbasa ventis.
Iussa cadit nutu fracta procella tuo.
Te sinè nec flores horti, nec gramina valles,
Nec fruges campi, grataq; poma ferunt.
Te celebrant tardiq; senes, juvenesq; decori,
Et quibus invicto robore membra vigent.
Te teneri cantant pueri, innuptæq; puellæ,
Gratus perspicua virginitate chorus.
Et tibi lacteoli, dulcissima turba, puelli
Truncatis recinunt carmina blæsa sonis.
Te cælum, te terra colit, te pontus adorat,
Omnia te mundi vota, precesq; petunt.
Me licèt horrendæ circumsonet ira maleæ,
Demersumq; minax obruat unda caput.
Dum pelagi rabies sævit metuenda per ipsas
Eripiet nantem, me tua dextra neces.

Sive

Sive Pharos, pontiq́ʒ jubar, navisq́ʒ vocari
Ambiguis nautis, ſeu cynoſura cupis.
Si me mortifero comburat Syrius æſtu.
Afflet & ardenti dirus ab axe calor.
Tu mihi tegmen eris, ſeu celſò in colle cupreſſus,
Seu cedrus dici, ſeu terebinthus amas.
Bellica ſi armato circumſtent agmina campo,
Si me mille enſes, ſpicula mille petant.
Tu mihi, tu Virgo, diceris eburnea turris.
Quàm nequit excuſſis rumpere flamma globis.
Si te ſideribus noctu mea Muſa fugatis
Evocet, ut referas ore nitente diem,
Clarior aurora potis es tu ſola tenebras
Diſcutere, & roſeâ fronte aperire diem.
O tandem titulo gaudes quocunq́ʒ vocari,
Huc ades huc felix ad tua ſacra veni.
Mille tibi ſpirant teneri ſuſpiria cordis,
Mille calent aræ, pectora mille gemunt.
Quaq́ʒ patet tellus liquido circumflua ponto,
Mille tibi laudes, carmina mille ſonant.
Scilicèt horribili ſcelerum ſub nocte ſepultis
Tu rutilam præfers per vada cæca facem.
Celſaq́ʒ cælorum reſeras penetralia genti,
Quæ propè Tartareis merſa peribat aquis.

Radulphus ardens in ſermone de laudibus MARIÆ *ſic ait.*

SI malignus ſpiritus nos infeſtat, ſi caro

caro nos tentat, ſi mundus nos oppugnat, ad MARIAM reſpiciamus, ad MARIAM confugiamus, ad MARIAM conclamemus. Ipſa eſt noſtra ſingularis apud DEUM Advocata, Adjutrix Chriſti in humani generis redemptione, apex gaudij noſtri, dulcedo credentium animarum, ſpes & anchora Chriſtianorum. Ipſa eſt Arca ſanctificationis, quæ manna cæleſte portavit; capacitas illum capiens, quem nulla res capit; cælum ejus, qui fecit cælum; receptaculum Divinitatis. Ipſa eſt fons lucis omnem hominem illuminantis; ortus ſolis, qui nullum poteſt ferre occaſum, puteus aquæ ſemper viventis; Bonum & lætitia generis humani, fons incorruptionis, fons miſericordiæ, janua pœnitentiæ; Fons ſignatus ſigillo totius Trinitatis, Interemptrix univerſæ hæreticæ pravitatis. Ipſa eſt navis inſtitoris de longè portans panem ſuum, Mater clementiæ, & pietatis; Flos de ſpinis ſpinâ carens; ſolatium eorum qui affliguntur, ultio eorum qui vexantur; amictus

eorum,

eorum, qui ſunt nudi, quæ ſemper ſuis ulnis fovet Chriſtianos. Ipſa eſt fidelium fax, Nutrix omnia nutrientis, omnia continentis comprehenſio; Rubus ardens qui non exuritur, revocatio Adæ, Evæ redemptio; caſtitatis ſpeculum, ſigillum virginitatis; Tabernaculum non manu factum, id eſt non hujus creationis, per quam omnia ad unitatem, & perfectam charitatem ſunt redacta.

Eſto igitur protectrix noſtra Beatiſſima Virgo, & audi preces ſervorum tuorum ad te clamantium die ac nocte. Deprecare unicum Filium tuum pro exceſſibus multorũ filiorum, ut per te nos ſuſcipiat, qui per te datus eſt nobis. Excuſet apud ipſum integritas tua culpam noſtræ corruptionis, & humilitas Deo grata noſtræ veniam impetret vanitati. Copioſa charitas tua noſtrorum cooperiat multitudinem peccatorum, & fœcunditas glorioſa fœcunditatem nobis conferat meritorum. Domina noſtra, Mediatrix noſtra, Advocata noſtra, tuo Filio

nos

nos commenda, tuo Filio nos repræsenta. Ecce procido coram te, ô Benedicta, Inventrix gratiæ, Mater salutis, procido, & humilior coram te, ut obtineas deleri facta peccati mei, ut jubeas mundari me ab iniquitate operis mei, ut facias me diligere gloriam virtutis tuæ, ut reveles mihi multitudinem dulcedinis Filij tui: ut des mihi loqui & defendere fidei sinceritatem Filij tui: concedas etiam mihi adhærere Deo, & tibi, servire Filio tuo, & tibi, illi, sicut Factori meo, tibi, sicut Ancillæ Domini omnium, illi, sicut DEO, tibi sicut Matri Dei. Attende, & fac per gratiam, quam invenisti, per prærogativam, quam meruisti, & nè deseras sperantem in te. Ad te confugio singulare solatium cordis mei, ut te intercedente, JESUS Christus Redemptor meus participem me faciat gloriæ suæ, qui te mediante factus est particeps humanæ miseriæ, & infirmitatis.

ME-

METRUM XXVII.

Conjuratio inferni, ut portas pandat.

Vos avernales lacus, ſtygiſq; ſqualentes ſpecus,
Tænari triſtes hiatus, ac inamœnum chaos,
Vos gementum dira regna, Ditis obſcuræ domus.
Semper orbus orbis, infames paludes tartari,
Igneis quæ fluctibus manes rotatis noxios,
Vos ſorores diſſolutis concitæ ſerpentibus,
Quæ cruentis fœda pœnis vindicatis crimina:
Vos furoris adminiſtri, queis ſevera Numinis
Conterit reos manus ſæviſq; caſtigat modis.
Si quid in ſurdo igne voces prævalent viventium.
Huc adeſte, & immitis pandite cito portas ſtygis.
Pandite horrendos ſinus, liceatq; mæſtifica obſitum
Nocte diem cernere: liceat lucunas ſulphure,
Fœtidaq; pice plenas intueri: ubi vindex
Pœna juſtè noxiorum ſævit in præcordijs.

METRUM XXVIII.

Mortis contemplatio, vera Philoſophia.

Nil me ampliùs cultos legere libros juvat,
Et noctu ad tremulas evigilare faces.

Quid-

Quidquid lycæum, porticus quidquid sonat
Despicio: & quidquid Castalis unda rigat.
Iam nolo putri squalidas chartas situ
Excutere, & vigili volvere scripta manu.
Docere parvus plura me potest cinis,
Dum pede nobilium contero membra Ducum.
Cessate mæstis questibus funus sequi,
Si Patris, aut nati stamina Parca secet.
Sincera amarum comprimat luctum fides,
Discite, quid mutis vocibus urna sonet.
Quod cernitis cadaver in me conditum
Nunc Mage Riphæo diriguisse gelu.
Non semper esca vermibus fœdis erit,
Nec rigidus semper conteget ossa lapis.
Sed surget arcta vincla dissolvens necis,
Cum dabit extremum buccina in orbe sonum.
Non ergò mors est horrida, ut vulgus putat,
Nec miserum, ut vivas, est periisse semel.
Quid larva inanis incutit viris metum?
Mors nihil horrificum, quod timeatur, habet.
Hæc post tumentis naufragum murmur maris
Navibus optatâ dat statione frui.
Hæc post laborem præmium justis refert,
Matris & in gremio corpora fessa locat.
Hæc vita mors est, sic graves tradunt Sophi,
Mors est in mundo vivere, vita mori.

Silius

Silius Italicus tumuli & cinerum diſcordes ſententias apud diverſas gentes his verſibus deſcribit:

Tellure, ut perhibent, is mos antiquus Ibera,
Exanima obſcænus conſumit corpora vultur.
Regia cum lucem poſuerunt membra, probatum eſt
Hircanis adhibere canes. Ægyptia tellus
Claudit odorato poſt funus ſtantia ſaxo
Corpora, & à menſis exangvem haud ſeparat um- (bram.
Exhauſto instituit Pontus vacuare cerebro
Ora virum, & longum mytrata reponit in ævum.
Quid qui recluſa nudos Garamantes arena
Infodiunt? quid qui ſævo ſepelire profundo
Exanimes mandant Lybicis Naſamones in oris?
At Celtæ vacui capitis circumdare gaudent
Oſſa (nefas) auro, & menſis ea pocula ſervant.
Cecropidæ ob Patriam Mavortis fortè peremptos
Decrevêre ſimul communibus urere flammis.
A gente in Scythica ſuffixa cadavera trunco
Lenta dies ſepelit putri liquentia tabo.

METRVM XXIX.

Omnia cõtemnenda, quia mors inexorabilis eſt.

UTilis placet dolor,
Quem ſpes futuræ mitigat ſalutis,

Nec

Nec labor premit gravis,
Si mereor illo gloriæ coronam.
Terra quid mihi, aut polus
Offert colendum? vilibus probrosas
Gentibus relinquo opes,
Satìs beatus pauperum lacernâ.
Quid juvat domum auream,
Iovemq; clausum possidere in Arca?
Lauta quid refert gula,
Et empta magnis sumptibus voluptas?
Quid metalla, quid Goæ
Merces beatæ, Mexiciq; gazæ!
Nam nec aureæ domus,
Quæ lævigatis emicant columnis,
Nec clientium favor,
Aut sceptrum Eois fulgidum lapillis,
Nec minax tubæ fragor,
Mortis rapacis impetum còërcent.
Ite nobili luto
Tagi, vel Hermi, splendidisq; cænis
Ite divitum manus,
Lethiq; duras submovete leges.
Quòd si avara civium
Potentiorum dona, vel coronæ
Nil juvant, & ultimis
Revulsæ ab Indis, ac Hydaspe gemmæ

Si nihil valent opes,
Nec ſceptra Averni leniunt furorem:
Sat mihi abdito in ſpecu
Arcto cibari pane, & amnis undâ.

METRUM XXX.

Felicitas Pœnitentis.

QVàm felix eſt, cui ſcelerum
Chriſtus vincla reſolvit,
Quem nullæ inficiunt ſordes,
Imo in corde latentes.
Conditur huic ferrum, & redeunt
Auri fulgida ſæcla.
Nectare manant huic colles,
Sudant balſama campi.
Huic Regales fundit opes
Pleno copia cornu.
Et quocunq; terit pedibus
Terram, ſub pede florent
Lilia, purpureæq; roſæ,
Et veris decus omne.
Hunc fas, hunc ſequitur pietas,
Hunc ſincera voluptas.
Hunc terræ, cæliq; bonis
Virtus alma coronat.

Sive citum rapit hora diem,
Seu ſol lumina reddit.
Ille hilaris ſemper ſuperos
Curvo poplite adorat.
Quidquid craſtina lux referat
Expectat placido ore.
Innubiq; nitens vultu
Fraudes neſcit & iram.
Horrida terris bella fremant,
Triſtis ſæviat Orcus.
Immineat terribilis mors,
Fractus corruat orbis.
Hic lætus conſtanſq; animi
Semper pace potitur.
At qui mortifero infectum
Geſtat crimine pectus,
Quanta miſer patitur, quanta
Intus prælia ſentit?
Quot curæ cor dilacerant,
Quot pœnis cruciatur?
Sic ſic præcipites Erebo
Damnat fœda Dione.
Sic Bacchi, ſic perdit opum
Effrenata cupido.
Diſcite mortales ſapere,
Veram diſcite vitam.

Ponite criminibus finem
Culpas mergite planctu.
Ipsa pÿs cedet lacrymis.

Alcimus Avitus Archiepiſcopus Viennenſis his verſibus explicavit.

Pœnitet ambiguè, quem ſerò pœnitet: ergo
Præſentis ſpatium nobis dum creditur ævi,
Dum patulam cunctis Chriſti clementia ſeſe
Præbet, præteritæ plangamus crimina vitæ,
Pœniteatq; olim negligenter temporis acti
Dū licet, & ſano ingenioq; animoq; valemus.
Nam qui peccatum moriens dimittit, & ipſa
In ſerum tempus differt admiſſa fateri,
Non tam dimittit, quàm dimittatur ab illis.

METRUM XXXI.
Litaniæ.

DEnſa triumphali video procul agmina pompâ,
Atq; hilares placidoſq; choros.
Plurima pars niveis, varÿs pars altera fulget
Veſtibus, auratiſq; ſtolis.
Iam ſinuoſa leves rapuerunt ſtemmata venti
Iamq; micant pia ſigna crucis.

Tarta-

Tartareas Christi propellit imago phalanges,
Et Superi properant cives.
Ordo Sacerdotum, venerandaq́; turba canoris
Carminibus passim exultant.
Iam devota sacris aperitur scena viretis
Iam sanctæ resonant voces.
Alternis precibus pueri, innuptæq́; puellæ,
Atq́; senes; juvenesq́; canunt.
Ter circum viridi tremuerunt vertice colles
Ter longè tremuit tellus
Terq́; repercussas resonabilis edidit echo
Voces, ter sonuêre specus.
Audio divinæ dotes titulosq́; Parentis,
Audio virgineas laudes.
Sed priùs Ingeniti, Genitiq́; & Pneumatis al-
Placârunt precibus Numen. (mi
Tũ puras, celeresq́; canunt sinè corpore mẽtes,
Ter triplici agmine distinctas.
Nec veteres reticent Patres, mundiq́; parẽtes,
Et sacros recinunt vates.
Quos & Apostolici sequitur sacra turba senatûs
Magnaq́; Discipulorum acies.
Et pueri insontes, rabies quos sæva Tyranni
Sustulit è gremio Matrum.
Vos quoq́; commemorant, partã qui morte co-
Vertice sacrato geritis. (ronam

Et vos Pōtifices, & quos finè sanguine virtus
Vicinos dedit esse DEO.
Postea fæminei celebratur candida sexus
Virginitas, castusq; pudor.
Sic omnes cæli Proceres, patriæq; beatos
Sollicitant precibus cives.
Deniq; per Christi mysteria sacra precantur
Annuat ut votis Numen.
Sit procul omne malū, det prospera cūcta sereno
Respiciat populum vultu.
Vtq; Dei mitis, mundi qui crimina tollit,
Agnus sit miseris clemens.
Ista ter effati reticent: sed multa perorat
Pronus humi sacer Antistes
Et cū sancta preces plebs finiit, æthera pulsant
Plausus ac tremulæ voces.
Pictaq; tolluntur Christi vexilla, recedit
Hinc chorus, & repetit templum,
Tum subitò Aligerum manibus collecta feruntur
Ante Deum populi vota.
Annuit his Numen, Divinaq; munera terris
Divite largitur dextra.

ME-

METRUM XXXII.
Affectus animæ videndi DEUM.

TV magne cæli Rector, & mundi Arbiter,
Tremende, ſempiterne, ineluctabilis,
Idem ſeverus ultor, & clemens Pater,
Immenſa rerum ſpatia qui nutu regis,
Cui ſervit orbis, trinus, ac unus DEVS.
Da celſa virtutum juga, & ſuperûm choros
Tranſcendere. Obſident iter vepres mali,
Et denſa tribulorum ſeges: bellum ferox
Intentat hoſtis, fingit & vanos metus.
Sed, te juvante, per rubos & per truces
Spinas iter parabo: me nullus labor,
Pericla tenent nulla, ſunt dudum mihi
Hæc tela præviſa. Adjuva audentem Deus,
Serena donec fulgeat mihi dies,
Qua ſiſtar innocens, & omnis inſcius
Labis tuo conſpectui. Quid hic moror,
Et hactenus mortalium ſordes colo?
Vos nubila ſuper ſolis & lunæ vias
Me citiùs erigite volatu præpeti.
O me beatum! jam mihi tellus perit,

Et regna decreſcunt, ſummus mundi globus
Vaneſcit in punctum: ô veneranda Numinis
Præſentia! ô cæli coruſcantes faces!
Perenne vitæ gaudium, verum decus;
Et clauſa nullo margine voluptas? dies
Quem nulla temerat nox, bonorũ fons patens?
Vtinam ſemel veſtris receptus ſedibus
Quiete verâ perfruar. Tu nè cadam
Adſis Pater. Gravi ruinæ eſt proximus
Quicunq; ſinè te ad ſidera aſcenſum parat.

Divina manus hominem ſic effinxit, ut erectus vitæ negotia obiret, & oculis cælum reſpiciat, & inde liqueat actiones hominum, à terræ fæcibus removeri debere: de quo Manilius.

An quoquam genitos niſi cælo credere fas eſt
Eſſe homines? projecta jacent animalia cuncta
In terra, vel merſa vadis, vel in äere pẽdent:
Omnibus una quies venter, ſenſuſq; per artus.
-- At homo ſtetit unus in arcem
Erectus capitis, victorq; ad ſidera mittit
Sidereos oculos, propiuſq; adſpectat Olympum,
Cognatũq; ſequens corpus, ſe quærit in aſtris.

ME-

METRUM XXXIII.

Divitum curæ.

NOn tot monſtra cubant tartareo in ſpecu
Non tot parit Lybia feras:
Quot curæ lacerant pectora Divitum,
Quot opprimuntur fluctibus.
Magnatum requies exulat atriis,
Auro bibuntur toxica.
Nec mentis ſtolidæ prælia, ſopiunt
Faſces, opes, & purpura.
Ah! regnum miſeri, veraq; gloria,
Quâ ſede lateat neſciunt.
Rex eſt, & tumido ditior Attalo,
Rex eſſe qui poteſt ſui.
Hæres ipſe ſui poſſidet omnia,
Qui ſe obſequentem poſſidet.

METRUM XXXIV.

Vera felicitas.

O Curas hominum ſtultaq; pectora!
O quàm deſipiunt! qui nimium ſuo
Credunt arbitrio, qui ſapiunt nimis?
Quàm deſideriis difficile eſt modum,
Et metam propriis ponere ſenſibus?

Ne-

Nescitis cupidi quo lateant loco
Mundi prosperitas, veraq; gaudia:
Felicem Tyriæ non faciunt opes
Non gemmæ, & Perues munera divitis,
Non regni solium, rubraq; purpura.
Sed lætis fruitur conditionibus
Æternis inhians semper honoribus,
Qui prudens timidos edomuit metus,
Fœdoq; imposuit frena cupidini,
Nec vultum variè fingit ad improbæ
Plebis consilium, nec popularibus
Arctatur studijs, quem sapientia,
Et virtus solidi pectoris hospita,
Quem simplex probitas, nudaq; veritas,
Quem firmat pietas, & niveus pudor.
Quem fluctus tumidi non quatiunt freti,
Non missum supero fulmen ab æthere,
Non vultus procerum sæva minantium.
Qui tuto latitans eximius loco
Infra se placidus conspicit omnia.
Quem non ambigui dura necessitas
Fati terrefacit, nec queritur mori.
Hic felix nimium, solus & Entheo
Per nubes medias percitus impetu,
Sublimem intrepidus transiliet polum.

Quod ſolæ virtutes faciant beatum, & ille ſit verè beatus. Silius canit.

Quē non ambigui faſces, non mobile vulgus,
Nō leges, nō caſtra tenent, qui pectore magno
Spemq́ꝫ, metūq́ꝫ domat, vitio ſublimior omni,
Exemptus fatis, indignantemq́ꝫ refellit
Fortunam, dubio quem non in turbine rerum
Deprendet ſuprema dies, ſed abire paratum,
Ac plenum vitâ.

METRUM XXXV.

Viri juſti conſtantia.

SEu tibi blando ſpecioſa vultu
Fortuna ſæpe rideat.
Sivè te ſævis agitet procellis,
Duriſq́ꝫ curis implicet.
Diſce fatalem ſuperare ſortem,
Omnemq́ꝫ caſum vincere.
Nulla te ſurſum vehat aura, nullus
Te mæror infra deprimat.
Mitius diræ ferient ſagittæ,
Si te paratum torqueant.
Iuſtus, & mentis ſolidæ futurum
In pace bellum præparat.
Si ruat mundus, pelaguſq́ꝫ terræ
Vndas furentes miſceat.

Si polus flammis rapidis cremetur,
Si monstra sæviant stygis.
Spernet hic stultos populi tumultus,
Spernet fragores fulminum.
Et per angores pereuntis orbis
Fragmenta calcans ætheris
Transiet constans timidosq; lætus
Cernet cadentium metus.

METRUM XXXVI.
Conformitas humanæ voluntatis ad Divinam.

HOc fixum est mihi, Numinis verendi
Leges, ac nutus, jussáq; sancta sequi.
Vultus nam gero pendulos ab illis,
Meta voluntati figitur ista bonæ.
Deprensa ut pelago levis carina,
Horrida præcipiti bella movente Noto,
Sidus Parrhasiæ requiritur ursæ,
Tutior ut dubium naufraga radat iter.
Arctos sic mihi erit Dei voluntas,
Seq; mea hoc semper sidere vita reget.
Seu languore velit, malaq; febri,
Fractaq; continuo membra dolore premi.

Seu

Seu me pauperie imperet gravatum,
Libera servili subdere colla jugo.
Seu duro jubeat labore fungi,
Reddere & ingenuâ sordida pensa manu.
Nil fœdum, nil æstimabo durum,
Quamvìs ille novis sæviat usq; modis.
Quod si me jubeat lacus, nefandis
Quos merui noxis, sponte subire Stygis;
Ah? mallem Stygias Deo jubente
Pœnas, quàm celsi splendida regna Poli.
Cælorum Proceres, cæliq; Regna
Quid mihi vobiscum, si meus absit amor?
Vt solem Clyctæ aspicis fugacem,
Panditur Eoo, clauditur occiduo.
Sic sol est mihi Numinis voluntas,
Hac sinè cuncta mihi non tenebrosa forent.

METRUM XXXVII.
Oratio Dominicalis.

FAllor? an excelso nemorosi è vertice mõtis
Me DEVS ipse vocat?
Orantes, inquit, claudant penetralia cordis,
Sit procul omne nefas.
Nam Pater è clara nitidi caligine cæli
Abdita cuncta videt.

Sit modus hic precibus, longo ſermone loquaces
Non amat ille viros.
Sūme Parens hominū, ſolio qui celſus Olympi
Conteris aſtra pede.
Sit tibi laus, nomenq; tuū venerabile pronus
Orbis ubiq; colat.
Magna triumphantis veniant cito Regna cohortis
Imperiumq; poli.
Angelicis ſociata choris gens jura ſequatur,
Quæ tibi cumq; placent.
Da nobis hodie panem, da pabula, gentes
Ne premat atra fames.
Fratribus offenſas ut nos dimittimus, & tu
Omne remitte ſcelus
Hoſtis tartarei victos ſuccumbere iniquis
Nè patiare dolis
Sed cunctis relevet præſentibus, atq; futuris
Nos tua dextra malis.

De adventu Spiritûs Sancti ſuper Apoſtolos, & quod variæ lingvæ ab uno ore ingenti prodigio auditæ ſunt Ruſticus Helpidius canit:

Conſona diverſas fundit narratio lingvas,
Barbara quæq; ſuam cognoſcit natio vocem,
Quàm ſacer humano profatur ſpiritus ore.

ME-

METRUM XXXVIII.

Myſteria Fidei.

NVmen coruſco ſidere pulchriùs
Non uſitatis per liquidum æthera
Vidi triumphans curribus, & vagos
Circumvolantes Aligerum choros,
Quis credet? ingens jam nebulæ globus,
Clariq; Nimbus luminis, aëra
Perrumpit æthræ non ſine gaudio.
En jam beatis ſepta cohortibus
Regina celſo venit ab æthere.
Agnoſco vultum: nam fidei ſacra
Dudum mihi ſunt cognita ſtemmata,
Sanctæq; felix relligio Crucis.
Quæ forma & oris quanta ſerenitas,
Qualis venuſtas? audio jam propè
Vocem loquentis, jam reſonat polus,
Favete linguis: nil humili juvat
Cantare plectro, fas mihi grandia
Non dicta priſcis carmina vatibus,
Fas & ſupremi ſit mihi Numinis
Arcana cunctis gentibus eloqui.
Fas ſit canoris verſibus ardui
Tentare cæli difficiles vias.

Nec me paventem ſancta fides vetet
Incomparandæ vim ſapientiæ,
Veriq́; fontem, lucis & igneas
Luſtrare ſedes, & ſuperûm domos.
O grata ſummis cælitibus fides,
Per quam ſereni ſemper iter poli
Cunctis apertum Terrigenis patet.
Tu ſola nobis das penetralia
Semper verendi noſcere Numinis.
Tu ſola Trinum fallere neſcia
Vnumq́; dicis quem colimus DEVM.
Divinitatis principium Pater,
Auctor bonorum ſufficiens ſibi,
Immenſus, omni principio carens,
Expers fugacis temporis, ac modi,
Dum ſe beatus, cunctaq́; perſpicit,
Verbum Paternæ mentis imaginem,
Prolemq́; gignit perſimilem ſui.
Sed cum Parentem Filius inſpicit,
Amans amantem diligit, atq́; amor
Spiratur unus, tertia ſcilicet
Perſona ſummum perficiens chorum:
Vtriq́; compar Numine ſimplici.
Poſt hæc ad extra ter triplici gradu
Rerum Creator per ſobolem ſuam
Diſtincta cæli condidit agmina.

Sed dum ſupremi de numero chori
Vnus receptâ dote ſuperbiens,
In conditorem ſpirituum ferox
Inſanientum prælia concitat,
Heu? pulſus amplo corruit æthere
Præceps rebelli cum comitum grege
Damnatus igni carcere in infimo:
Tunc erubenti pulvere compotem
Mentis creavit progeniem, boni
Summi capacem, nî Stygijs dolis
Seductus eheu? mox hominum Parens
Omnes eodem crimine poſteros
Fœdaſſet hoſti credulus improbo.
Natis miſertus, ſed miſeris DEVS
Offenſionis debita noxia,
Et dira ſolvit vincula criminum.
Lignum ſalutem Terrigenis dedit,
Si prima lignum pernicies fuit.
Nam miſſus alto de ſolio Patris
Mortale corpus Filius induit
E ventre puræ Virginis editus:
Ferroq; fixus ſupplicium grave
Injurioſæ ſuſtinuit crucis,
Vt quæ draconis conciderat dolo
Gentem Paterno redderet ætheri.
O ter beatos cælituum choros,

Quos scripta cælo pagina censuit.
Iam vincla mortis, jam Stygiæ fera
Timenda non sunt castra Tyranndis.
Victor resurgit Christus ab inferis,
Insertq; fratrum primitias polo,
Venturus inde est, cum sonitus tubæ
Omnes tremendo judicio offeret.
Sed quo furenti concita spiritu
Mens tendit audax. Desine, desine,
Et magna parvis nè tenues modis.

METRUM XXXIX.

ORATIO
Pœnitentis ad Christum.

O Tremende Rex polorum,
Vindex maxime criminum.
Cui potestas & maligni
Vis est arbitra pectoris.
Te requiro, ad te revertor,
O mentis vigor! ô amor!
Qui labores, & dolores,
Et curas hominum vides.
Parce sonti, parce servo
Mortis perpetuæ reo,

Quem Catenis alligatum
Hoſtis tartareus tenet.
Tolle culpas, ſolve nexus,
Vt te perpetuò canam.
Vt videntes me ſolutum
Vinclis horribilis necis,
Angelorum turba pſallant,
Quæ ſpes ſit lacrymantibus.

Juſtinus Imperator verba facturus ad populum ſe ſigno Crucis muniebat: Teſte Corripo Africano Pòéta, qui dum ejus laudes proſequitur, ſic canit:

Ipſe coronatus ſolium conſcendit Avitum,
Atq; Crucis faciens ſignum venerabile ſedit,
Erectaq; manu cuncto præſente Senatu
Ore pio hæc orans ait.

De ſigno Crucis ſic canit Prudentius Pòéta Chriſtianus.

Fac, cùm vocante ſomno
Caſtum petis cubile,
Frontem, locumq; cordis
Crucis figura ſignet.
Crux pellit omne crimen,
Fugiunt crucem tenebræ,

Tali dicata ſigno
Mens fluctuare neſcit.
Procul, ô procul vagantum
Portenta ſomniorum,
Procul eſto pervicaci
Præſtigiator aſtu.
O tortuoſe ſerpens!
Qui mille per Mæandros,
Fraudeſq; fluctuoſas
Agitas quieta corda,
Diſcede, Chriſtus hic eſt,
Hic Chriſtus eſt, liqueſce.
Signum, quod ipſe nôſti
Damnat tuam catervam.
O lignum felix! in quo Deus ipſe pependit,
Non te terra capit, ſed cæli terra videbit,
Cum renovata Dei facies ignita micabit.

Tytirus Chriſtianus ſigno Crucis à peſtilentia ſervatas pecudes adſtruit his verſibus.

Hoc ſignum medijs frontibus additum
Cunctarum pecudum certa ſalus fuit.

ME-

METRUM XL.

ELEGIA SEXTA.

Varij affectus amantis animæ erga Sponſum abſentem, & præſentem, dulciſq; lucta amoris creati & increati.

Hei mihi, dulcis amor, mea qui ſuſpiria ſolus,
Et gemitus nôſti, cordis & ima vides,
Hei mihi, te quærens, quæ non loca triſtis obivi,
Nec mea vita tamen te reperire queo.
Non mihi ſunt ſylvæ, non ſpinea luſtra relicta.
Invia luctivagi nec via ſpreta maris.
Sed mare dum peragro, dum terras luſtro, nec ulla
Reſpondent lacrymis compita trita meis:
Sentio me tantos fruſtra impēdiſſe labores,
Perq; viam inſvetos attenuaſſe pedes.
Dicite vos ſocij. populus genialis amantum,
Dicite, ſi nôſtis, quâ meus ivit amor.
Ille meus, vitâ quem diligo cariùs ipſâ
His erit indicijs cognitus ille meus.
Pulchrior eſt rutilo radiantis lumine ſolis.
Cælis ſplendidior, cum ſine nube nitent.
Cynthia flammiferis quanto ſupereminet aſtris,
Tanto eſt Angelicis pulchrior ipſe choris.

Cernite odoratis gemmantem floribus hortum,
Cernite puniceis lilia mixta rosis.
Cernite florigero vernantes gramine campos,
Cernite quàm læto prata colore virent.
Omne decus terræ, nitor omnis fulget in illo,
Et cæli supero quidquid in axe micat.
Nondum opifex rerum cælorum extenderat orbes,
Nec librata suo pondere stabat humus.
Non Phœbus nitida lustrabat lampade terras,
Non pelagi spumans cinxerat unda solum.
Iamq; meus vivebat amor, flammaq; perenni
In semet refluus fons bonitatis erat.
Sed licèt æternos sinè tempore computet annos;
Attamen illum omnis parturit usq; dies.
Ardet, & ardenti perfundit lumine solem,
Deq; ejus radijs sidera lumen habent.
Iactat ubiq; faces, terras comburit, & astra,
Illius & gelidis incubat ardor aquis.
O superi! ô vigiles! ô vos qui nôstis amorem!
Dicite quando abijt, quo simulavit iter.
Dicite vos Sancto quondam mihi fœdere juncti,
An meus, ille meus, perditus usq; latet?
Sed tu dulcis amor, cur non te ostendis amanti?
Cur fugis, & sponsam deseris usq; tuam?
Ergone, sponse animas ad vulnera cogis amantes,
Atq; venenatâ cuspide corda feris?
An fortè hic præsens vultum tegis obice nubis,
Nec sinor ore tuo, nube tegente frui?

Sic tu nempe ſoles tacitis illudere votis,
  Sicq; meam ſperas poſſe probare fidem.
Aſt ego te nunquam dulciſſime Sponſe relinquam,
  Nec mea comburet viſcera falſus amor.
Spiritus antè meus tenues vaneſcet in auras,
  Quam mea mens poſſit non meminiſſe tui.
Te mihi non enſes, nòn unda, nec auferet ignis,
  Ipſa licèt triſtis Styx adeunda foret.
Ergo veni mea lux: cur longâ abſentia amantem
  Vexat, & infeſtum pectora vulnus edit?
Ora notat pallor, totoq; in corpore langvor,
  Et tetrico in vultu mortis imago ſedet.
Sed quo nunc rapior? quis me novus occupat ardor?
  Quæ flamma inſolito membra calore cremat?
An te conſpicio mea lux, & amore faciſcens,
  Te mihi præſentem, ſponſe, latere puto.
Ah? præſens Sponſe es: nec ſe mens credula fallit,
  Intus nam ſentit Numen adeſſe tuum.
Iam mea Divinum ſpirant præcordia amorem,
  Involo in amplexus jam, mea vita, tuos.
Iam ſuper aſtra feror, pedibus ſublimia calco
  Culmina cælorum: ſordida terra vale.
Terra vale, & mundi vos impia turba valete,
  Gens infixa ſolo, turbaq; amoris inops.
Fas mihi nunc tecum, mea ſpes, mea vita, morari:
  Fas mihi te ſolo nunc ſinè teſte frui.
In te ſuavis amor, votorum meta meorum,
  Sit mihi certa ſalus, ſit mihi tuta quies.

Oſcula

Oſcula jam liceat per amica ſilentia tecum,
Oſcula per longas jungere preſſa moras.
Te plenum, vacuumq́ ſui ad te pectus anhelat,
Et mea vita tuis ignibus uſta perit.
Ignibus uſta perit mea vita: ô parce ſagittis!
Parce amor, ah! tantas comprime, Sponſe, faces.
Pone modum flammis, ignem compeſce furentem:
Quàm jacis ah? miſeræ figit arundo necem,
En morior, jam victor ovans prædare jacentem,
Oreq́ grandiloquo parta trophæa cane.
O amor! ô furor! ô quæ me dementia cæpit!
O mors! ô miris perdita vita modis!
O ſigna! ô monſtra! ô ſanæ ludibria mentis!
O vigilans ſomnus! ô ſine nocte dies!
O rutilans nox! ô ſapiens dementia! flamma
Ardorem extingvens! os ſinè voce loquax?
O caſta ebrietas! clamoſa ſilentia cordis!
O ubi ſum! quid ago? quò furibunda feror?
Deſipio, tu cogis amor. Sed numquid inermis
Semper ero? & mortem ſemper inulta feram?
Arma, arma huc ferte, huc fidi properate ſodales,
Ferte enſes, gladios, ſpicula, tela, faces.
Quid moror? & ceſſo jaculū torquere, vel haſtam?
Et non incertâ figere tela manu?
Sed jam victus amor proprio comburitur igni,
Et patitur telis vulnera facta ſuis.
Dicite jo pæan, jo plaudite: victor amoris
Eſt amor, en victas porrigit ille manus.

Ponite

Ponite vos socij tumulum, tum cædite saxo
Hæc duo perspicuis carmina scripta notis:
Hæc tenet urna duos, alternâ cæde peremptos:
Victus uterq; fuit, victor uterq; fuit.

METRUM XLI.
Laudatur David ejusq; Psalmi.

NEmo Iessiadis carmina Principis
Æquo reddere plectro,
Vel dignis studeat tollere laudibus
Vanâ concitus aurâ.
Nam præceps liquidum vectus in äera
Falsis nititur alis,
Audet qui temerè culmina scandere
Non concessa polorum.
Vt campos tumidi fluminis impetus
Rupto gurgite inundat,
Sic mentem rapidis cursibus irrigant
Magni carmina Vatis.
Nec tot flammivomis faucibus egerit
Ardens Ætna favillas,
Quot flammis populat viscera, quot faces
Psalmus vibrat amoris.

Seu

Seu Regem ſuperûm concinit, & Patrum
Laudat facta priorum
Et caſtra Iſacidûm, juſtaq; prælia,
Et ſtantes pelagi undas.
Seu ſeris reſerat facta Nepotibus
Cæli inſculpta pyropis.
Evolvitq; Patris conſilia, & ſacros
Scribit verbi Hymenæos.
Sivè implorat opem Numinis, & preces
Pronus fundit Olympo.
Divinus fidicen ſemper amabili
Mulcet carmine cælum.

METRUM XLII.
De Sanctis Martyribus.

FElices Animæ, quas nec mora, nec Orci
Furor cruentus terruit,
Non mundi vis tanta fuit Stygijq; tyranni,
Vt corda eorum frangeret,
Sed pœnis nutritur amor, vitæq; periclis,
Et ſanguinis diſpendio.
Vt pelagi rupes, circumlatrante procellâ
Crebris reſiſtit fluctibus,
Sic devota cohors, Soboles generoſa Tonanti
Immota cunctis ictibus,

Hor-

Horrendæ genus omne necis vitæq; cadentis
Annos fugaces despicit.
Membra secet ferro, salientia viscera rostris
Ferax satelles extrahat.
Pectora dilaniet rigidis moribunda flagellis,
Discerpat ungulis genas,
Congerat in ventrem liquefacti pondera plūbi
Tundatq; terga fustibus,
Torqueat ignitis facibus, corrupta veneno
Propinet ori pocula,
Pectinibus carnem laceret, nexuq; rotarum,
Et bestiarum dentibus,
Lumina diripiat, dentes evellat, & artus
In frusta cunctos amputet:
Attamen invictum patienti in corpore robur,
Viresq; servat integras,
Statq; animo constans Martyr, sæviq; lacessit
Lictoris ad pœnas manus. (gum
Heu quantùm fremuit scelerata potentia Re-
Vt Christi amantes perderet? (pellex
Quanta seges mortis! quàm multa reperta su-
Quæ rumperet lethi moras?
Ille suis pascit flammarum incendia membris,
Sed crescit in flammis amor.
Hic trabe suspensus caput inter sidera condit,
Terram perosus impiam.

De-

Detractâ cute regales ostentat honores
Amictus ille murice.
Quid memorē fumo extinctos, tetroq; vapore,
Taurisq; clausos æneis? *(terve*
Quid pice perfusos, mediâ quid in urbe pro-
Ludibrio plebis datos?
O nimium dilecta Deo, pars magna polorum
Phalanx beata Martyrum. *(dent*
Non ego (si faciles superi mea vota secun-
Mihiq; dent pati, & mori)
Non ego præ vestra fortunā optavero Regum,
Vestræ Coronæ particeps. *(cœli*
Hoc nempe ad superos iter est. Iam claudite
Viam, Poëtæ, lacteam. *(cuti*
Sanguinem docuit Christus, Christumq; se-
Quotquot fuêre Martyres.

METRVM XLIII.
Concentus Musicus in laudem Dei.

EIa cantu personate
Quotquot estis Musici
Eia laudes, eia nomen
Personate Numinis.

Huc

Huc adeste, voce, plausu,
Orbis omnes Incolæ,
Huc adeste mente purâ
Qui Deum veremini.
Barbito dulci sonate,
Mollibusq́; Canticis.
Organorum, buccinarum,
Et lyræ concentibus.
Nuntiate quam potenti
Cuncta firmet dextera.
Prædicate, quam benigna
Nos regat clementia.
Ferte laudes, ferte cantus,
Eius ad Sacrarium.
Plaudat Orbis, plaudat æther
Nabliis & tympanis.
Angelorum Candidati
Personent exercitus.
Cœlitumq́; gloriosa
Turba laudes concinat.
Astra laudent, & serenum
Quidquid ornat æthera.
Terra saltet & choreis
Læta blandis perstrepat.
Alta plaudant floridorum
Montium cacumina.

 Pon-

Pontus adſit, & capaci
Quidquid alvo continet,
Amniumq́; pura rauco
Pſallat unda murmure.
O Superne Rex polorum
Quo jubente vivimus,
Te Parentem prona adoret
Trina rerum machina.
Te potentem læta honoret
Omnis orbis natio.
Eia cantu perſonate
Quotquot eſtis Muſici
Eia laudes, eia nomen
Perſonate Numinis.

Prudentius de Concentu Muſico in Eccleſijs.

Quidquid in ære cavo reboans tuba curva remugit,
Quidquid in arcano vomit ingens ſpiritus hauſtu,
Quidquid caſta chelys, quidquid teſtudo reſultat,
Organa diſparibus calamis quod conſona miſcent,
Æmula paſtorum quod reddunt vocibus antra,
Chriſtum concelebrat, Chriſtū ſonat, omnia Chriſtū
Muta etiam fidibus Sanctis animata loquuntur.

Juliani Epigramma in Organum.

Quam cerno alterius naturæ eſt fiſtula: nempe
Altera produxit fortaſſe hanc ænea tellus.

Hor-

Horrendum ſtridet, nec noſtris illa movetur
Flatibus, at miſſus Taurino è carcere ventus
Subtus agit læves calamos, perq; ima vagatur.
Mox aliquis velox digitis, inſignis & arte
Adſtat, concordes calamis pulſatq; tabellas.
Aſt illæ ſolitò exiliunt, & Carmina miſcent.

METRVM XLIV.
Harmonia mundi.

NAm me quis melior recreet ſonus,
Quam moribus vox conſonans?
Myſtica tranſcendunt modulamina
Quoſcunq; vocales tonos.
Vera etenim menti, non ſenſibus
Solet placere muſica.
O ſi perpetuum aures intimas
Permulceat mundi melos?
O ſi dulciſonos pangat modos
Latè patens vox ætheris?
Quam ſubitò Citharas, aut Organa,
Chorìq; voces & tropos
Sperneret indocilis mortalitas
Aſſueta Cœli cantibus?
Harmonicis diſſultant motibus,
Lætiſq; ſubſiliunt choris

Aſtra polo lucentia dum vago,
Cælum rotatur ambitu.
Sic elementa animum dulcedine
Aureſq; complent cantibus,
Cum modulis reſonant gravioribus
Tonoſq; acutos temperant
Æthræ ſic terra conſonat
Canore miro muſica.
Reſpondetq; recurſio ſiderum
Mundi ſonoris motibus.
Omnis ab harmonico ſyſtemate
Et terra pendet, & polus,
Vt nullis ſit diſſona litibus
Natura muſicæ ſtudet.
Nempe tonis conſiſtunt myſticis
Quæcunq; Phœbus aſpicit.
Complexuq; ſuo omnia colligat
Dulcis modorum ſuavitas.
Nil concinna tamen concordia,
Vociſq; nil prodeſt melos.
Diſſona ſi morum ſit muſica,
Deiq; juſſis diſcrepet.
Seſe igitur veris concentibus,
Suoſq; mores imbuat
Pſallere qui dignas laudes cupit,
Numenq; cantu flectere.

De-

Deſpicit orantûm modulos DEVS,
Cùm moribus vox diſſònat.

METRVM XLV.
Laudes Divi Benedicti.

LVx oculos divina ferit, deſcendit ab alto
Culmine Cœlorum globus igneus.
In medio veneranda ſenis præſulget imago,
Miranteſq; animos ad ſe trahit.
Quis novus hic heros? quod ſidus. quæ nova cœli
Progenies variat rerum vices?
An novus occiduis ſurgit rubicundus ab oris
Phœbus, & Eoi obſcurat faces?
An Benedictus hic eſt Italæ lux maxima gentis
Militiæq; Sacræ dux inclytus?
O properate omnes, ille eſt. Quàm multus euntem,
Proſequitur Monachorum exercitus!
Quàm pia feſtivo glomeratur pompa triumpho?
Atq; Patrem lætis celebrat Choris?
Huc ades ô mundi Columen, ſpes altera terræ,
O & præſidium pereuntium.
Dexter ades, placiduſq;, melos, quod pangimus, audi
Carminibuſq; tuis Pater annue:
Te canimus, Regum ſoboles, Divina propago,
Non ſinè ſummi plauſibus ætheris
Te celebrat tellus, mare tibi concinit omnis
Te dignis gens laudibus evehit.

Aurea submittunt Proceres tibi stemmata, curvo
Te Reges venerantur poplite.
Te penes est morum probitas, studiosaq; recti
Norma, fidesq;, & Cultus Numinis.
Te pietas gremio fovit, te candida Virtus
Nascentem tenero excepit sinu.
Diceris harmonicis maternâ clausus in alvo
Motibus exultasse, & cantibus.
Iam tunc divinis præludens laudibus, orbem
Queis jugiter docuisti incumbere.
Diceris & faciem clarè vidisse Tonantis
Æthereo perfusus lumine.
Nempe serenatâ Cœlos in mente ferebas,
Atq; DEVM claudebas pectore.
Si miseris poteras terris DEVS alter haberi,
Nî rapuisset te mors invida.
O Pater, ô tandem Monachorum respice cœtus,
Atq; tuis da vivere moribus.
Aspice, nec vasto luctantes desere ponto,
Et nostrum repara antiqvum decus.

Carthusianorum vitam, & mores hoc Epigrammate expressit Bernardus Bauhusius.

Pallentem nuper rigidi Brunonis alumnum
Sic adijt mundum linquere certus Odo.
Ede Pater, quæ Carthusiæ est regula vitæ,
Quæ nox, quævè dies: quid fugiant, quid agant,

Ede,

Ede, quibus studijs hic vivitur. Ille tacendo
Fugit, & ingemuit. Non potuit melius.

METRVM XLVI.
Ubiq; Deus.

SCande polum, medioq; sinu celsi abdere cæli,
Illic rotator siderum
Te DEVS inveniet.
Turbida si inclusum caput inter nubila condas,
Latè patentes nubium
Disgregat illa globos.
Frustra telluris gremio stygijsq; cavernis,
Aut rupe te cavâ teges;
Numine cuncta replet.
Fortè cupis nigro te noctis condere peplo?
At noctis umbras intimâ
Rumpere luce solet.
Eia age præpetibus pennis ad littora Thules,
Extremam ad Arcton evola,
Quâ fera sævit hyems.
Decolor Eoo, quâ cingitur India Gange,
Quâ sol fluente fervidas
Abluit amne rotas.
Quâq; dies medius pallentes denegat umbras,
Et solis ustas ignibus
Torret ab axe plagas.

Seu terrâ pelagoq; fugam, Cœloq; capeſſas,
Iuſtus D E V S te vindici
Prendet ubiq; manu.

METRUM XLVII.
ELEGIA SEPTIMA.
Angeli orantibus, & pſallentibus aſſiſtunt.

O Ego ſi poſſem rutilo fulgore micantes
Mortali Aligeros cernere luce choros?
Ipſaq; corporei deterſa ærugine ſenſus,
Obvia Cœlituum ſe mihi caſtra darent.
Aut ſaltem poſito terrenæ pōdere molis
Dent ſuperi æthereas ſcandere poſſe plagas.
Et ſuper aſtrorum mundiq; volubilis arcem,
Quo nequeo ferri corpore, mente ferar.
Quam multis glomerata choris, diſtincta catervis
Agmina conſpicerem Numinis ante thronum?
Agmina tam numero, quam Maieſtate decora,
Agmina Divinum pſallere ſueta melos,
Non tot ſylva feras, tot piſces continet unda,
Totq; inſculpta micant ſidera clara polo.
Non tot ſpumoſum rejectat littus arenas,
Quot turmæ Aligerum Cœlica templa colunt.
Hos opiſex rerum mortali labe carentes
Edidit, æterni participeſq; doni.

Quos

Quos nec perpetuo labentia sæcula cursu,
Nec potis est gelidæ vis abolere necis.
Immunes senij tranquillos Cœlico ab ævo
Dinumerant annos, sidereosq; dies.
Tristia connubij non nôrunt jura, nec ullis
Vrget eos stimulis imperiosa fames.
Plurima quin etiam miro sermone loquuntur,
Nulla licèt linguis mutua verba sonent.
Et jugiter summo nova pangunt carmina Regi,
Carmina mortali non referenda sono.
Festinantq; sacras certatim currere ad ædes,
Cum gratos resono fundimus ore preces.
Hic ineunt placidas cœlo plaudente choreas,
Et miscent nostris verba canora modis.
O templum! ô templum! ô felicia lumina cœli!
Solaq; digna Deo, Cœlicolisq; domus!
Hic dulces resonant melicis concentibus hymni,
Hic colimus castâ relligione Deum
Mergimus hic undis culpas. hic sanguinis haustum
Sumimus, hic algens pectus amore calet.
Hic volucres animæ puræ sine corpore mentes
Occulta irradiant viscera nostra face.
Cernitis ut celeres liquidum per inane feruntur
Et gaudent templi tecta subire sacri,
Vtq; hilares inferre polo suspiria cordis,
Et gemitus satagunt sollicitasq; preces?
Scilicet ut numen faciles admittat ad aures
Luctisonos gemitus, sollicitasq; preces.

Sæpè etiam læsi compescunt Iudicis iram,
Cum foret æternis pœna luenda rogis.
O vos felices, divinorumq́; capaces,
Vos quibus astrorum splendida Regna patent.
Vos, quibus arrisit Cœlum jussitq́; tueri
Angelicos vultus, Angelicosq́; Choros.
Dicite, quam densæ properent ex æthere turmæ,
Dum pia festivis personat aula choris?
Dicite quàm lepido demulcent àëra cantu,
Dum pulsant patriæ dulcia fila lyræ?
O mihi si mentem corpusq́; attollere Cœlo,
Et vestra liceat conditione frui?
Protinus Elysijs immiscens Carmina turmis
Perpetuæ colerem laudis honore Deum.
Effundensq́; novos succenso è pectore versus,
Acciperem votis præmia digna meis.

Oratio, cùm sit depositio cogitationum, non potest homo perfectè orare negotijs terrenis implicatus, & assiduis curis onustus, & quòd divitiæ & mundi facultates distrahant cor, mentemq́; perturbent, & anxiam reddant: his Versibus eleganter edisserit Cornelius Gallus Pòëta.

Quid mihi divitiæ, quarum si demeris usum,
Quamvis largus opum, semper egenus ero?

Imò

Imò etiam pœna eſt partis incumbere rebus
Quas cum poſſideas eſt violare nefas.
Non aliter ſitiens vicinas Tantalus undas
Captat, & appoſitis, abſtinet ora cibis.
Efficior Cuſtos rerum magis ipſe mearum,
Conſervans aliјs, quæ periere mihi.
Sicut in auricomis pendentia plurimus hoſtis
Pervigil obſervat non ſua poma draco.
Hinc me ſollicitum torquent ſuper omnia curæ,
Hinc requies animo non datur ulla meo.

Quòd oculi tota noſtra luxuria, hi nos in omnia quotidie vitia præcipitent, mirantur, adamant, concupiſcunt rectè Propertius.

Qui videt, is peccat, qui te non viderit, ergo
Non cupiet, facti crimina lumen habet.

METRUM XLVII.
Laudes ſolitudinis.

O Solitudo mentibus
Orantium gratiſſima,
O vera cordis ſvavitas,
Ignota vulgi ſenſibus,
Vt te requiro, & expeto
Turbam peroſus improbam?

Hic,

Hic, hic serena spiritus,
Aspirat aura pectori.
Hic nullus auditur fremens,
Tumultuantium fragor.
Hic Corda nullus inquinat
Vapor, vel umbra criminis.
Campi sonant hic mellicis
Psallentium concentibus.
Hic Angelorum cœtibus
Immixtus, & vindex sui,
Sapiens quietam transigit
Curis procul nocentibus,
Solutus omni jurgia,
Hic alta vitans curiæ
Potentioris limina,
Innoxios ducit dies
Inanis expers ambitus.
Hic lucra conscientiæ
Quadrante justo computans,
Studet mereri fletibus
Amissa Cœli gaudia.
Optet superba culmina
Opes, domosq; splendidas
Quicunq; vult: me nescium
Fraudis; juvat, Silentium.
Me solitudo, me quies

Abſcondat ignotum omnibus,
Deoq́; ſoli cognitum.
Hoc ſcire demum hoc vivere eſt,
Sibi, Deoq́; vivere.

Quamdiu ſumus in hac vita, caro cõcupiſcit adversùs ſpiritum, & non ſinit eum jugiter rebus Divinis inhærere: de quo Nazianzenus in Carmine adversùs carnem:

Exitioſa caro, Belial tenebroſa procella,
Exitioſa caro, quâ fluit omne ſcelus.
Cœnum, maſſa gravis plumbi, limoſa Catena,
Bellua pugnaci prodita materiâ.
Peſtifer æſtus, heræq́; tuæ vinclum, atq́; ſepulchrũ
Formæ, quæ ſupera venit ab arce mihi.

METRUM XLIX.
Amoris Potentia.

ABſiſte vulgus cœlicos nunc me decet
Pangere verſiculos
Amore perculſum gravi.
Amore nempe, pura qui ſemper novo
Vulnere corda ſecat,
Mucrone diro ſæviens.

Nam

Nam cor potentem armatus ille dexteram
Cuſpide, & igne ferit,
Hæretq́ʒ telum vulneri.
O æſtuans incendium, ô fervens rogus,
Sicciné corda cremas,
Nec ulla ſperatur ſalus ?
Vt ſole nix tabeſcit, ut ceræ ſolet
Solvere flamma globum :
Sic mens calore abſumitur.
Vivenſq́ʒ morte occumbo, & expers ſenſuum
Vivo in amore miſer
Dum pectus uſtum liquitur.
Ah ? nulla amoris aſperum vulnus poteſt
Docta fovere manus,
Sævum dolorem leniens.
Tanti eſt amoris ignis, ut eius faces
Nec maris unda queat,
Nec ulla vix extinguere
Viciſti amor: jam quæ jacis ferociter
Ignea tela, pati
Cor penè mortuum nequit:
Sed vulnera me amans amor, mihi in tuo
Vulnere vita manet,
Si amore me ſinas mori.

ME-

METRVM L.

Hymnus Euchariſticus.

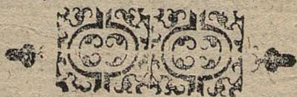
In gratiarum actionem pro finito Opere.

O Mihi iam plures multum vigilata per annos
Pagina, ſat ſpatijs longum confecimus æquor.
Naufraga fluctivago jactata carina profundo
Iam portum tranquilla tenet: jam dente tenaci
Anchora de prora jacitur, iam littore gaudet
Navita, iam Scyllæ monſtrum, rabiemq; Charybdis,
Et ſyrtes, ſcopuloſq;, & venti evaſimus iram.
Iam licet optatam ſaltu contingere terram
Et Superis meritas pro munere ſolvere grates.
Omnipotens Genitor, Cæli ſuprema poteſtas,
Principium ſinè principio, Sator unice rerum,
Immenſus, ſinè fine potens, ſinè tempore durans,
Abſq; loco loca cuncta replens, ſinè luce coruſcans,
Cuncta ſimul ſine voce loquens, ſine robore fortis,
Mundum mente gerens, ſinè motu cũcta gubernans:
Vnicus, & ſimplex, placidus ſeu parcis amanti,
Expectaſq; tacens; ſeu crimina vindice pœna
Corrigis iratus, ſeu juſtis præmia reddis.
Haud opis humanæ eſt dignas tibi ſolvere grates:
Sed cœli dum luce fruar, te carmine ſemper,
Pectore te memori cantabo, nulla carebit
Laudibus hora tuis. Tuq; ô Sapientia Patris,
Principium de principio, de lumine lumen,
A vero verax, ſoboles æquæva Parenti,

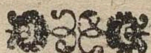
Fons lucis, mentale jubar, verbumq́ paternum,
Omnia cognoscens divinæ notio mentis,
Ars Summi Artificis, primiq́ expressio veri,
Tu precor ignaro, maioraq́ viribus auso
Ignosce, & clemens audacibus annue scriptis.
Tu bonitas, tu Patris amor, tu mutuus ardor,
O Patris, & nati flamen, qui compar utriq́,
Imperium sinè fine tenes spirabile numen,
Tu quoq́ si potui, per tot adire labores,
Has licèt exiguas pro munere suscipe laudes.
Auspice te, quacunq́ fides Romana patebit,
Ore legar populi, nec me Lybitina sepulchro,
Nec ventura dies tenebrosa condere nocte,
Nec poterunt flammæ, nec edax abolere vetustas,
Candida posteritas, duce te, mihi digna laboris
Præmia, & immeritam statuet cum laude coronam.

His versibus Juvenci Pòétæ facit Author Epilogum Operis sui.

Nec metuo, ut mundi rapiant incendia secum
Hoc opus. Hoc etenim forsan me subtrahet igni,
Tunc, cum flammivomâ descendet nube coruscans,
Iudex altithroni, genitoris gloria
CHRISTVS.

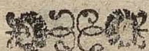
In-

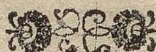

Index Libri.

Ora-

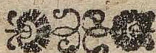

De-

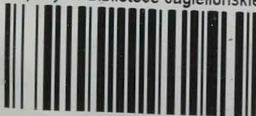

My-

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej
06771

